

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAY ALDER

HIS RELENTLESS
angel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

May Alder

Onun Acımasız Meleği

Telif Hakkı © 2024 May Alder tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

May Alder, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu iddia etmektedir.

Şirketler tarafından ürünlerini ayırt etmek için kullanılan tanımlamalar genellikle ticari marka olarak talep edilir. Bu kitapta ve kapağında kullanılan tüm marka isimleri ve ürün isimleri, ilgili sahiplerinin ticari isimleri, hizmet markaları, ticari markaları ve tescilli ticari markalarıdır. Yayıncılar ve kitap, bu kitapta adı geçen herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkili değildir. Kitapta atıfta bulunulan şirketlerin hiçbirisi kitabı onaylamamıştır.

Bu kitap açık bir dil ve cinsel içerik içerdiğinden 18 yaş üstü okuyucular için hazırlanmıştır.

Birinci baskı

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını reedsy.com adresinde bulabilirsiniz*

*James & Shayla'nın hikayesini okuyan ve seven
herkese ithaf olunur*

İçindekiler

Yazarın Notu

Oynatma

Listesi Bölüm

1 Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Sönsöz - Birinci

Bölüm Sönsöz -

İkinci Bölüm Ayrıca

yazan: May Alder

Yazar Hakkında

Yazarın Notu

Kabarık (bir nevi), abartılı (kesinlikle), biraz akıllı başında olmayan bir tür romantizm yazarı olarak, Isaiah'da Bailey'nin kişiliğinde yaptığım gibi gerçek dünyadan almadığım çok büyük bir unsur var. Erkekleri sevenler için bir kadın tarafından yazılmış Teksas'ın hayali bir versiyonunda yaşayan hayali bir adam olarak genel olarak takıntılı aşk? Elbette. Bailey'nin akıl sağlığıyla ilgili deneyimleri? Evet. Isaiah'ın derisinin rengi ve Siyah bir adam olarak mirası nedeniyle bireysel ve sistemik ırkçılık deneyimi? Hayır. O alana ait olduğuma inanmıyorum. Isaiah'nın bu kitaptaki en büyük çatışması, en azından kendi bakış açısından işlendiğinde, Bailey, aralarındaki yaş farkı ve yakınlıklarının dinamikleri.

TikTok ve diğer sosyal medya platformlarındaki sayısız yaratıcıya deneyimlerinizi ve inançlarınızı paylaştıkları için teşekkür ederim. Tumblr blogu @writingwithcolor'u tavsiye edenlere teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Yanlış anladıysam özür dilerim.

Bu kitap, aşağıdaki mecazlar ve temalar dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere hassas içerikler içermektedir ve 18+

izleyici kitlesine yöneliktir:

Yaş farkı (36 MMC, 21 FMC)

Takıntı Hamilelik

ile üreme

Babanın en iyi

arkadaşı Hafif

yaş oyunu

Hafif Baba oyunu
Darbe oyunu
Akıl sağlığı (kendine zarar verme yok)

Çalma Listesi

And I Love Her by The Beatles
Bruno Mars'tan *Marry You*
Steven Rodriguez tarafından
Ex Habit'ten *Kimi İstiyorsun*
Elley Duhé tarafından *Gecenin Ortası*
Yüzüklerin Efendisi'nden *Hobbitler Hakkında*
Yüzüklerin Efendisi'nden *Olabilir*

Bölüm 1

Bailey - 13 yaşında

"Çok güzel, tıpkı bir film yıldızı gibi," diye nefes alıyorum, Isaiah'nın ince siyah sağdıç kıyafeti içindeki uzun boyunu ve yeni tıraş edilmiş güçlü çenesini sevgiyle izliyorum. Koyu kahverengi teni yaz boyunca hafifçe derinleşti ve yüksek elmacık kemiklerinin oluşturduğu gölgeler boyunca güzel dudaklarına doğru öpmek istiyorum. Ona bakmaktan kendimi alamıyorum, bakışlarımı kalın, siyah, kare çerçeveli gözlüklerinin arkasında hayatımda gördüğüm en etkileyici, yanık -eş anlamlılar sözlüğüne baktım- kestane kahvesi gözlerine doğru ilerletiyorum. On sekiz yaşına geldiğimde *Bayan Bailey Owens* olmak için sabırsızlanıyorum ve sonunda birlikte olabileceğiz.

"Isaiah mı? O çok yaşlı ve James gibi kocaman bir inek." Autumn yüzünü buruşturuyor, benimkinin neredeyse aynısı ama daha narin bir çenesi ve mavi gözleri var, o kadar hafif ki size baktığında sanki ruhunuzun içine bakıyor ve onu emmeye hazır. Ürperiyorum. "Üzerinde bir sürü garip zar olan pembe bir papyon takıyor."

"Kapa çeneni!" Omzunu ittim. "O sadece yirmi sekiz yaşında ve bence papyonu çok şirin."

"Hayır, sen kapa çeneni, seni ucube!" Yaşlarımız çok yakın olmasına rağmen benden çok daha kısa olduğu için beni daha az *kuvvetle* itiyor.

Annem aramıza giriyor, bir eliyle grileşen kahverengi uzun saç örgüsünün ucuyla oynarken, diğer eliyle de benim neredeyse tek saç örgümü tutuyor.

Diğerinde bir yaşındaki küçük kardeşi Brady, leylak rengi, gelin annesi gibi bir elbise giymiş. James, Shayla'yı karı koca olarak ilk dansları için yumuşak bir spot ışığı altında dans pistinin ortasına götürürken Shayla gri gözlerini kısıyor ve bizi susturuyor. Dünyada başka kimse yokmuş gibi birbirlerine bakışları... Ben Isaiah'a böyle bakıyorum. Bir gün onun da bana böyle bakacağını biliyorum.

Shayla, açık sarı saçlarına bir hale gibi örülmüş minik pembe ve beyaz çiçeklerle bezeli beyaz gelinliği içinde bir melek gibi görünüyor. Birkaç dakika kendi başlarına dans ettikten sonra, öpüşmeye başladıklarında Autumn öğürüyormuş gibi yapıyor ve DJ diğer çiftleri de onlara katılmaya davet ediyor. Gözlerimi odanın karşı tarafındaki Isaiah'ya dikmiş, eteklerine takılmamak için soluk pembe küçük nedime elbisemin uzun şifon kumaşını elime alıyorum.

Dans pistinde hızla ona doğru ilerlerken Autumn arkamdan inliyor ve "Aman Tanrım, bu çok utanç verici" diyor.

James ve Isaiah'nın diğer inek arkadaşı Martin, bir ortaçağ şövalyesi gibi eğilip Shayla'nın nedimesi Eden'a dans teklif etmek için elini uzattığında ve Isaiah'yı tek başına bıraktığında bunu daha iyi planlayamazdım. Daha yaşlı ve uzak kuzenlerimden biri olan Megan, daha önce yanlışlıkla -bilerek- önüne vişneli kola döktüğüm fildişi rengi elbisesiyle ona doğru adım atmadan hemen önce nefes nefese yanına varıyorum. Kız kardeşimin düğününde beyaza bu kadar yakın bir renk giydiği için bu onun hakkı. Annem daha sonra bunun için beni azarlıyormuş gibi yaptı.

Megan müstakbel kocamı dansa kaldıracakmış gibi ağzını açıyor. Ona geri çekilmesi için bir bakış fırlatıyorum ve hatta beni görüp durduğunda dilimi çıkarmaya yaklaşıyorum. Ama olgun bir kadın böyle yapmaz, bu yüzden dudaklarımı birbirine kenetliyorum.

"Merhaba Isaiah." Megan arkasını döndükten sonra sinirlerime hakim olamayıp kıkırdıyorum, sonra içimden homurdanıyorum çünkü olgun bir kadın bunu da yapmazdı. *Lanet olsun.*

"Selam B," diyor bariton sesiyle, onu saatlerce dinleyebilirim. Bana böyle seslenmesine bayılıyorum.

B. O başladığından beri, başka hiç kimsenin bunu yapmasına izin vermedim. En mükemmel mücevheri bulana kadar internette sonsuza kadar araştırma yaptım - on dört ayar altından küçük bir yaban arısı kolyesi - ve onu alacak kadar param olana kadar haftalarca harçlığımı biriktirdim. O zamandan beri hiç çıkarmadım. *Asla da çıkarmayacağım.*

Elbisemi düzeltiyorum ve kendimden emin bir şekilde gülümsemeye çalışıyorum. "Dans etmek ister misin?"

Kaşları, jilet gibi keskin, mükemmel düzlükte kesilmiş siyah saç çizgisine doğru kalkıyor ve ensesini kaşıyor. "Ah, dans etmeyi tercih etmez miydin-"

"Hayır. Sadece seninle dans etmek istiyorum. Lütfen?" Elimi uzattım, umarım kabul eder.

"Pekâlâ," diyor isteksizce, kalbimi çimdikliyor ama aldırmıyorum. "Sadece bir dans."

Elindeki koyu renkli sıvı bardağını bebek pembesi masa örtülü en yakın yuvarlak masanın üzerine koyduğunda kafamın içinde zıplıyor ve ciyaklıyorum. Düğünümüzde her şey turuncunun tonlarında olacak-Isaiah'nın ve benim en sevdiğimiz renk.

Isaiah nihayet elimi tuttuğunda, diğer konukların arasından geçerek onu dans pistine sürüklüyorum. Neredeyse ortaya, James ve Shayla'nın yanına gelmiştim ki elbisemin eteğine takıldım. Elim Isaiah'inkinden kayıyor ve herkesin topluca nefesini tuttuğu bir anda göbeğimin üzerinde yere yığılıyorum.

"Kahretsin, iyi misin?" Isaiah bir kolunu belime doluyor ve beni yerden kaldırıyor. Ayağa kalktığımda önüme eğildi ve iki parmağını başımın altına koyarak başımı geriye doğru eğdi.

Çene. "Ağlama, B. İyisin." Isaiah başparmağını yanağımda gezdirene kadar ağladığımı fark etmemiştim bile.

Isaiah'nın yanağımdaki sıcak eli hayalini kurduğum tek şeydi ve annemle Shayla yanıma gelip benimle uğraşırken, daha da fazla dikkat çekerken bunun değerini bile anlayamıyorum. "Lütfen durun," diyorum kısık bir sesle ve aptal elbisemin aptal kumaşını toplayıp aptal dans pistinden tuvalete doğru koşmaya başlıyorum.

"Hey, hey." Isaiah ben kadınlar tuvaletine varmadan önce loş koridorda bana yetişiyor ve içeri girmemi engellemek için dirseğimi tutuyor. "Bana dans sözü vermiştin," diyor neşeli bir sesle.

Dönüyorum, yüzüne bakmak yerine yeleginin üst düğmesine bakıyorum, yanaklarım sıcak. "Herkes düştüğümü gördü."

"Hayır, yapmadılar." Çenemi tekrar yukarı kaldırıyor. "Evet, yaptılar. Bu çok utanç verici."

Isaiah elimi tuttu. "Hadi gel." Beni koridordan çıkarıp dans pistine geri götürüyor. Neredeyse tam benim düştüğüm yere gelmiştik ki, o da koca ayaklarına takılmış gibi yaptı ve tıpkı benim gibi karnının üzerine yayılarak büyük bir gürültüyle yere düştü.

"Aman Tanrım." Dizlerinin üzerine kalkıp bana sırtıırken elimin arkasından kıkırdıyorum.

"Gördün mü? Büyütülecek bir şey değil."

James gözlüğüne basmadan önce gözlüğünü yere düştüğü yerden alıyorum ve ayağa kalkmadan önce yüzüne yerleştiriyorum. "Bunu yapmak zorunda değildin," diyorum ona kocaman bir gülümsemeyle.

"Tamamen bir kazaydı." Onu kontrol etmek için yaklaşan James ve Shayla'ya el sallayarak göz kırpmıyor. James ve Isaiah en iyi arkadaşlar ve evlendiğimizde kayınbirader olacaklar, çocuklarımız da kuzen olacak. Mükemmel olacak.

"Hayır, değildi," diyorum, hâlâ kıkırdayarak.

"Elbette öyleydi." Isaiah tekrar elimi tuttu. "Hadi, dans edelim."

Isaiah'nın ellerinden birini firfırlı şapkamın koluna koyup diğerini arkamdan belime doladığımda Shayla ve James komik bir şaka duymuş gibi gülüyorlar. Onun ellerinin yerleşimini taklit ederken zorlukla nefes alabiliyorum, ancak gerçekten uzanmam gerekiyor. Bu, yanağıma dokunmasından ya da Autumn'la beni koridorda yürütürken kolunun kıvrımını tutmamdan bile daha iyi, çünkü o ve Martin James'in tek sağdıçlarıydı.

Isaiah o kadar uzun ki güzel gözlerine bakabilmek için başımı sonuna kadar arkaya eğmem gerekiyor... şarkı uzadıkça ve ben ona yaklaştıkça o da başımın üzerinden yukarı doğru bakmaya başlıyor. Birkaç ay önce Shayla'yla ilişkilerini açıkladıktan hemen sonra James onu aileyle tanıştırdığında tanıştığımızdan beri kalbimi kaptırdığım adama bakıp bakıp bakarken bir o yana bir bu yana sallanıyoruz.

The Beatles'tan "*And I Love Her*" çalıyor. The Beatles babamın en sevdiği grup olduğu için her kelimesini biliyorum. Dans ederken şarkıyı kafamda söylerken sözlerdeki her *kız* ve *onu erkek* ve *onunla* değiştiriyorum. İkiz yatağımın altında sakladığım düğün planlama defterime şarkının adını yazmayı unutmamalıyım ki düğünümüzde bu şarkıyla dans edebilelim. Isaiah beni kendine doğru çekecek ve tüm konuklarımızın önünde dans ederken bana sımsıkı sarılacak. O zamana kadar her kelimeyi ona yüksek sesle söyleyebileceğim.

Şarkı bittiğinde Isaiah bana kısa bir gülümseme gönderiyor ve ellerini indirerek dans için teşekkür ediyor. Geri çekilmeden önce ona doğru adım atıyorum ve iki kolumla belinden sıkıca sarılıyorum.

Tam bir cennet.

Yanağıma gövdesine yaslıyorum, başımın tepesi göğsüne tam olarak ulaşmıyor ve "Bir şarkı daha aşkım" diye yalvarıyorum.

"Uh, B?" Sertçe duruyor ve geriye yaslanıyor, sonra bir parmağıyla omzuma dokunuyor.

"Hmm?" Balından ve bir çeşit ahşap kokulu kolonyasından kocaman bir koku alıyorum, keşke adını bilseydim de biraz alıp odama ve kıyafetlerime sıkabilseydim.

"Yapmalısın..." Gerçekmiş gibi gelmeyen hafif bir kıkırdamayla kollarımı çekmeye çalışıyor, ben de ona daha sıkı sarılıyorum.

"Dans et benimle." Bruno Mars'ın *Marry You* şarkısı çalarken onu tekrar sallanmaya ikna etmeye çalışıyorum ama o yerinden kıkırdamayan bir heykele dönüşüyor.

Başımın üzerinde, en yeni ekstra en iyi arkadaşı olan babasına sesleniyor: "Biraz yardıma ihtiyacım var, Sherman."

Babam Isaiah'dan bir santim daha kısa, 1.80 boyunda ama daha ağır ve ayak sesleri ahşap döşeme tahtaları üzerinde gümbürdüyor. Kollarımın üst kısmını arkadan hafifçe kavıyor ve ben onu tekmelemek istiyorum. "Selam tatlım. Babanla bir dansa ne dersin?"

"Ama ben Isaiah ile dans etmek istiyorum." İkisi birlikte kollarımı aşkımdan ayırdılar.

Isaiah hızla geri adım atarak ulaşamayacağı bir yere gidiyor. Babama gözle görülür bir rahatlamayla "Sağ ol dostum," diyor ve ben de *gerçekten* çok istediğim gibi somurtmamaya çalışıyorum. Sinirli bir şekilde gülüyor, sonra da bana dönüp bakmadan dans pistinden hızla uzaklaşıyor. Neyin değiştiğini anlamıyorum.

Babam beni döndürüp dans ettirmeye çalıştığında, arkasında bana gülen Autumn'u görüyorum. Babam *bu kızla ne yapacağım* der gibi gümüşü gri kafasını sallıyor ve alt dudağım titriyor.

Shayla'nın soluk kaşları aniden acımaya benzeyen bir şeyle aşağı çekildi. James'inkiler de öyle, onun daha kalın, siyah kaşları bunu çok daha belirgin hale getiriyor. Shayla bize doğru eğiliyor ve fısıldıyor, "İyi misin, Bailey?"

Görmezden gel. Sadece olumlu düşünceler. Gözlerimi

deviriyorum ve olabildiğince geniş gülümsüyorum, sanki
Isaiah beni tamamen ezmemiş gibi davranıyorum.

kalp. "Mükemmel. Neden?"

Babamın elini tutup beni dans pistinde gezdirmesine izin verirken gözyaşlarımı tutuyorum ve geniş ailemizle dolu on kadar yuvarlak masanın ortasına yerleştirilmiş pembe ve beyaz çiçek demetleriyle altın rengi resepsiyon salonunda Isaiah'yı arıyorum. James'in diğer aile üyelerinden hiçbirini davet etmediği için sadece Carol teyzesi burada. Isaiah'ı hiçbir yerde bulamıyorum.

Dansın sonunda babama hızlıca sarılıyorum ama kollarım tam olarak beline dolanmıyor. Elbisemin kumaşını kavriyorum ve saten bale ayakkabılarımla dans pistinden yavaşça çıkıyorum, başım dik ve istediğim gibi koşmak yerine parlak bir gülümsemeyle. Annem bakmıyorken Autumn'a dilimi çıkarıyorum, sonra ağaçlarda vızıldayan ağustos böceklerinin korusu eşliğinde yapış yapış Teksas yaz gecesine açılan arka kapıdan geçiyorum.

Resepsiyon salonunun arkasında, açıklığın kenarında yer alan, kenarına kıvrımlı bir desen kazınmış beton bankın yanına varana kadar kendimi tutuyorum. Sırtım mekâna, yüzüm sık çam ağaçlarına dönük bir şekilde oturuyorum ve aptal gözyaşlarımı zorlayarak kollarımı ortada kavuşturuyorum. *Kes şunu! Sadece olumlu düşünceler*, diye kendime hatırlatıyorum, ancak bazen içimde oluşan puslu his şu anda işe yaramıyor.

Shayla yanıma oturduğunda sessiz, melek gibi sesiyle adımını söylemesinden ablam olduğunu anlıyorum. Elini uzun, neredeyse beyaz sarı saçlarımın uzunluğuna vurduğunda anında başımı kaldırıyorum ve ona bakmaya çalışıyorum, onunkiyle aynı tona yakın.

"İyi misin? Gerçekten mi?"

Kız kardeşimi ölesiye sevmeme rağmen sinirlenmiş gibi ofluyorum. "Aman Tanrım, neden bana bunu sorup duruyorsun? Ben iyiyim."

"Eğer değilsen sorun değil. Isaiah'ı ne kadar sevdiğini biliyorum."
Tıpkı dans pistinde yaptığım gibi gözlerimi deviriyorum.
"Evet, hayır, ben gerçekten iyiyim. O sadece... o..."
Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Bailey," diyor usulca.

"Ne?" Kendimi toparlamaya çalışıyorum.

"O senin için çok yaşlı. Sen daha on üç yaşındasın. Asla-"

"O benim için *artık* çok yaşlı, ama bu birlikte
olamayacağımız anlamına gelmiyor.

dans etmek, sarılmak ve-"

"Tam olarak bu anlama geliyor. Bunu seni incitmek için söylemiyorum, ama bilmelisin ki sana aşık olmasından ne kadar rahatsız olduğunu söyledi. Onu rahat bırakırsan çok iyi olur."

Bunun Shayla'nın hayatının en mutlu günlerinden biri olması gerektiği için, Autumn olsaydı yapacağım gibi ona *susması* için bağırıyorum. Ailemin bazen bana dediği gibi *aşırı dramatik* davranarak düğününü mahvetmek istemiyorum, bu yüzden ona sarılmak için yan dönüyorum ve konuyu değiştiriyorum.

"James ve senin adına çok mutluyum. Hatta sizi biraz özleyeceğim."

Shayla kucaklaşmayı uzatırken gülüyor. "Sadece biraz mı?"

"Sen ve Lainey tüm alanımızı kaplamadan çok daha fazla odamız var. Sen taşınır taşınmaz Autumn'un ve benim odamın arasına bir perde çektim ve neredeyse o yokmuş gibi davranabiliyorum." Arkama yaslanıyorum. "Isaiah'ın yanına taşınmama sadece beş yıl kaldı," diye ekliyorum düşünmeden.

Shayla, anne babamızın bana kızdıklarında yaptıkları gibi adımı söylediğinde tüm iyi mizah buharlaşıyor. Arkamızdan gelen bir ses dikkatimizi çekiyor ve dönüp baktığımızda James'i, kız kardeşi öldükten sonra vasiliğini üstlendiği koyu kahverengi saçlı yeğeni Grayson ve Shayla'nın parlak sarı saçlı kızı Lainey ile açıklıktan geçerken buluyoruz. James ve Shayla artık evli olduklarına göre

Evlat edinme evrakları tamamlandığında, her ikisinin de anne ve babası olacaklar.

Neyse ki Shayla beni unutup kocasının yanına gidiyor ve küçük çocuk ona uzandığında Grayson'ı elinden alıyor. James, Shayla'dan on yaş büyüktü ve Shayla liseden yeni mezun olmuştu. Ailelerimiz birbirlerine ne kadar aşık olduklarını gördüklerinde aralarındaki yaş farkını çabucak görmezden geldiler, bu yüzden neden herkes benden sadece on beş yaş büyük olan Isaiah hakkında bana sürekli ders veriyor bilmiyorum.

James ve Shayla birbirlerine sevgiyle fısıldıyorlar ve Shayla başını geriye doğru eğdiğinde gözlerimi kaçıramıyorum. James elini Shayla'nın saçlarına atıyor ve onu o kadar uzun süre derin bir öpücüğün içine çekiyor ki çocuklar sonunda aralarında kıpırdanıyor. O kadar güzel bir aile ki, büyüdüğümde Isaiah ile birlikte olmak istiyorum.

Shayla'nın beni kalp kırıklığımla baş başa bırakmasını diliyor ama bırakmayacağını bildiğimden, benim ve *dramım* yüzünden resepsiyonunu daha fazla kaçırmam diye onları içeri kadar takip ediyorum. Babam Isaiah'ya bir daha yaklaşmama izin verilmediğini söylediğinde tek bir damla gözyaşı bile dökmemeyi başarıyorum, gerçi daha sonra eve döndüğümde bundan bolca olacak. *Olumlu düşünmem* gerektiğini kendime ne kadar hatırlatırsam hatırlatayım, karanlık ve umutsuz pus kafamın içinde daha da yoğunlaşıyor. En azından Isaiah'ya istediğim kadar bakabilirim, her ne kadar aptal kuzenimle dans ederken onu izlemek beni öldürse de Sonunda onu da benim gibi dans pistine sürükleyebildim.

On sekiz yaşına girene kadar çok uzun bir beş yıl olacak ve Isaiah nihayet benim olana kadar her gün geri sayacağım.

Bölüm 2

Isaiah - 3 yıl sonra

"En iyisini sona sakladım!" Parmak uçlarımızın birbirine değmemesine dikkat ederek getirdiğim Noel hediyesini ona uzattığımda Bailey heyecanla, ailesinin oturma odasındaki kanepeden bana kocaman bir gülümseme gönderiyor. "Oooh, bu ne olabilir?"

Yeğeni Gentry'nin yanağına bir ahududu üflüyor ve onu yatağında oturan Sherman'a vermeden önce sevimli bir şekilde kıkırdamasını sağlıyor. James'in iki yaşındaki oğlu dinozorlara kafayı takmış durumda. Onun için sipariş ettiğim ve ana dinozorun adının *Gentry* olduğu özelleştirilmiş resimli çocuk kitabını açtığında sevinçten aklını kaçırdı. Yetişkinlerin hepsi sırayla kitabı ona okuyor ve o da kitaba doyamıyor.

Bailey, kendi elleriyle diktiğini bildiğim kızılıcık kırmızısı kadife bir şal elbise giyiyor. Uzun kollarının uçlarında ve manşetlerinde birkaç gevşek iplik var ve dikişler o kadar da düzgün değil, ancak el emeğine iltifat ettiğimden emin oldum, bu da onun şu anda olduğu gibi ıslıl ıslıl parlamasını sağladı. Elbette bu bir hataydı, çünkü fark ettiğim için bütün gün bulutların üzerindeydi.

Uzun sürmeyecek.

Hediyesinin ambalaj kâğıdını yırtar yırtar yırtmaz değil. Midem bulanıyor ve kapıdan sıvışmak için karşı konulmaz bir istek duyuyorum. Duvara yaslanmak için geri çekiliyorum.

Noel ağacı onun karşısındaki tavana kadar uzanıyor, ki bu da orta büyüklükteki oturma odasında ulaşabildiğim en uzak mesafe.

Bailey'nin baş döndürücü gülümsemesi yüzüne yapışmış olsa da gerginleşiyor ve gümüş mavisi gözlerindeki ışık söndüğünde kendimi en büyük pislik gibi hissediyorum. Genellikle odadaki en gürültülü kişi *o* olur ve herkesin ona doğru dönüp gülümsemesine neden olan türden bir kahkaha atar, ya neşeyle ya da *aptal* kız bakışıyla. Ama her zamanki ses tonuna hiç benzemeyen bir sesle "Teşekkür ederim Isaiah" dediğinde kimse gülümsemiyor. Minnettar ve kibar olmak üzere yetiştirildiği için de bunu bir yalanla tamamlıyor. "Bu çok düşünceli bir davranış."

Bailey'nin yanakları üzüntüsünden kızarmaya başlar ve arkasında bir mıknatıs ve tepesinde küçük kırmızı bir kalem bulunan ince Hello Kitty Yapılacaklar Listesi not defterini incelerken alt dudaklarını ısırır. Herkesin görmesi için havaya kaldırıyor, böylece şimdiye kadar verilen tüm diğer hediyeler için yaptıkları gibi *oooh* ve *ahhh* yapabilirler. Kimse görmüyor.

Babası bana hayal kırıklığına uğramış gibi bakıyor.

Kendimi hayal kırıklığına uğrattım.

Bailey'nin bana *The Patternist Serisi*'nin özel baskı kutu setini almak için aylardır, hatta bütün bir yıl boyunca harçlıklarını biriktirdiğini biliyorum. Beni gerçekten uçurdu. Ama işte buradayım, bu saçmalıkla ona borcumu ödüyorum.

On altı yaşında hangi çocuk beş dolardan daha ucuz olan bu not defterini almaktan mutlu olur ki? Bizi en çok sevenleri incitiriz ve ben de bu saçmalığı alışveriş sepetime atarak onun hassas kalbine tam olarak bunu yaptım çünkü küçük kız kardeşine hediye ettiğim pahalı, profesyonel elli parçalık suluboya kalem seti ve annesi Miranda'ya hediye ettiğim Birkenstock sandalet şeklindeki gümüş nazarlıkta olduğu gibi ona gerçekten düşünceli bir hediye verdiğimde çok fazla anlam çıkarmasını istemedim.

Kâğıdın selofanını yırtıp elindeki kâğıtla birkaç şey yazması beni daha iyi hissettirmiyor.

Buzdolabına yapıştırırmadan önce gözlerine ulaşmayan bir gülümseme.

* * *

Düşen çam iğneleriyle kaplı arka bahçeye çıkıyorum, böylece tatil için ev sahipliği yapmak yerine kendilerine hediye olarak Bahamalar'a giden bir yolcu gemisine binmeye karar verdikleri için ailemi arayıp onlara Mutlu Noeller dileyebiliyorum. Telefonu kapatır kapatmaz Sherman dışarı çıkıyor ve bana yavaş pişiricide saatlerdir kaynayan ev yapımı sıcak şaraptan bir bardak uzatıyor. Üzerinde yanıp sönen minik kırmızı ışıklar olan şenlikli kazak yelegei ikimizin de ruh haline uymuyor.

Sert sesi alçak, Bailey'nin adına üzgün. "Neydi o?"

Şarabımı yudumladıktan sonra ona da kendime söylediğim bahaneyi söylüyorum. "Ona güzel bir hediye aldığımda Bailey'nin çok fazla anlam çıkarmasını istemedim."

"Oh, her şeyi doğru okudu." Başparmağını omzunun üzerinden, benim için kendi ailem kadar önemli olan ailenin yaşadığı aydınlık ve sıcak eve doğru uzatıyor. "Yıkılmış durumda ve ağlamamak için elinden geleni yapıyor."

"Lanet olsun." Dün esen soğuk hava dalgasının yarattığı buz gibi havanın etkisiyle titreyerek birkaç adım uzaklaşıyorum ve sonra ona dönüyorum. "Burada ne yapacağımı bilmiyorum. Duygularını incitmek istemiyorum ama onu beni sevdiği gibi sevdiğimi düşünmesini de istemiyorum."

Sherman çenesini düzeltir. "Eminim herkese karşı bu kadar harika davranırken ona karşı bir pislik gibi davranmadan bunu yapmanın başka yolları da vardır."

Bağırsaklara bir yumruk. "Hıyarlık etmeye çalışmıyorum."

"Daha çok çalışın. Abartman gerektiğini söylemiyorum. Doksan dokuz sentlik bir iplik bobini daha iyi olurdu.

başka bir şey düşünemediğinizde boktan bir iş arkadaşınıza aldığınız bir şeyden daha iyidir."

"Sherman..."

Dilini şaklatıyor. "Annenle babana Noel hediyelerini gemi yolculuğundan önce açmaları için tam zamanında gönderdiğini biliyor musun? Üzerinde düğün tarihlerinin yazılı olduğu el dikişi mendiller."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Hayır, yapmadım," diyorum alçak sesle. Telefon görüşmemizin henüz beşinci dakikasındaydık ki, servis girdi çıktı ve telefonu kapatmak zorunda kaldık.

İfadesindeki öfke göz kırpmıyor ve iç geçiriyor. "Bak, sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisin Isaiah ve seni kardeşim gibi sevdiğimi biliyorsun. Ama o benim kızım ve şu anda sevdiği insanlardan en azını bile kabul etmeyi öğrenmesinden ölesiye korkuyorum. Sana olan aşkını unutup evlendiğinde ve kocası daha iyisini hak etmediğini düşündüğü için ona da aynı muameleyi yaptığında ne olacak?"

Midem düşündüğümünden daha fazla bulanıyor.

"Babası olarak, etrafına topladığım insanların ona iyi davranmasını sağlamak benim görevim. Eğer bunu yapamıyorsan, o zaman..."

Cümlesini bitirmek zorunda değil. Baştan söylemesine bile gerek yoktu. Eğer Bailey'e diğerlerinden daha az önemliymiş gibi davranmadan onun duygularını nasıl kıracağımı bulamazsam, o zaman artık aile toplantıları için bana davetiye göndermeyecekler.

* * *

Noel yemeğinden sonra Bailey'nin yaptığı şekerlenmiş yer elması ile, tatlı püresi yerine bunun benim favorim olduğunu bilerek

Tercih ettiği patatesler, koridordan aşağı kayıyorum ve onun banyodan çıkmasını bekliyorum.

"Isaiah!" Gözlerinin kenarları şiş olsa da beni görünce parlıyor. Elbisesinin içinde kıvrılıyor, uzun etek kısmı ayak bileklerinin etrafında sallanıyor.

Ve aptalca bir şey yaptım. Kolumu omuzlarına doladım ve sarılmak için onu kendime çektim. "Hediye için özür dilerim." Bailey derin bir nefes alıyor ve kollarını belime doluyor. "Şimdiye kadarki en iyi hediye" diyor, sesi içime işliyor.

yeşil örgü kazak.

"Kendimi daha iyi hissetmem için yalan söylemek zorunda değilsin, B."

Yanağını bana sürttüğünde alarm zilleri çalıyor, başının tepesi ancak göğüs kafesime kadar geliyor. "Herkesin önünde bana gerçek hediyemi veremeyeceğini biliyorum."

"Sen neden bahsediyorsun?" Kolumu indirdim ve geri çekilmeye çalıştım. İnternetteki istek listesinde bulunan yüz elli parçalık çeşitli iplik bobinlerinden oluşan seti sipariş ettiğimi ve Sherman konuşmamızdan sonra içeri girer girmez kargoyu hızlı teslimata yükseltmek için ödeme yaptığımı kimseye söylemedim.

Bailey gitmeme izin vermiyor. "Bu sarılma benim gerçek hediyem, değil mi?" Sonra başını geriye doğru eğiyor ve genç yüzünde öyle bir bağlılıkla gülümsüyor ki yüzüm kızarıyor. "Beni sevdiğini biliyorum."

"Kahretsin, B, hayır." Bırakmak zorunda kalana kadar kollarını çekiştiriyorum. Sonra aceleyle koridordan çıkıyorum ve ailesine gitmem gerektiğini söyleyip beni davet ettikleri için teşekkür ediyorum. Erkeklerin sırtını sıvazlıyorum ve kızların hepsinin yanağına hızlı bir öpücük konduruyorum... Bailey hariç. Ön kapıdan çıkarken oturma odasında yanından geçerken ona hiçbir şey söylemiyorum.

Arabamı garaj yolundan geri geri çıkarırken eve bakmak diğerlerinin üzerine bir başka hata. Bailey ön pencerede duruyor, ten rengi perdeleri geriye çekilmiş, yanakları kıpkırmızı. Ben geçerken bana el sallıyor.

Gölümsemlıyorum ya da el sallamıyorum.

Bölüm 3

Bailey - 18 yaşında

"O gelmiyor," diyor Autumn, Isaiah'ya olan aşkım konusunda her zaman yaptığı gibi benimle alay etmek yerine, alışılmadık bir kibarlıkla.

"Evet, öyle. Davetiyeyi kapısının önüne yapıştırdım, o yüzden aldığını biliyorum. Beni seviyor," diyorum hissettiğimden daha büyük bir güvenle, kocaman bir gülümsemeyle elbisemin içinde dönerek, kafamın içinde her geçen saat daha da yükselen ve bana *Sonbahar*'ın *haklı olduğunu* söyleyen küçük sesi sertçe bastırıyorum. Kolyemdeki altın yaban arısı kolyemle oynuyorum ve onun ortaya çıkıp doğum günü dileğimi gerçekleştirmesini diliyorum. "O sadece... geç kalıyor."

"Bailey..."

"Geliyor," diye tersliyorum, ama yüzümde gülümsemenin kalması için kendimi zorluyorum, parti etrafımda sona ererken, arkadaşlarım ve ailem bahçedeki çim sandalyelerini katlayıp eve gitmeden önce garaja yerleştirirken gözümü bir saniye bile ön pencereden ayırmıyorum. "Öyle. Artık on sekiz yaşındayım ve birlikte olmamızı engelleyen hiçbir şey yok. Göreceksiniz."

"Bailey..." diyor yine hüzünlü bir iç çekişle ve devam ediyor.

Onun ne düşündüğünü biliyorum. Herkesin ne düşündüğünü. Isaiah'dan vazgeçmem gerektiğini. Ona olan tüm sevgimi çöpe atmalı ve onu unutmalıymışım. Hayatıma devam edip benim yaşımdaki çocuklarla çıkmalıymışım. *Sanki ben tamamen Isaiah'a aitken herhangi bir çocuğun bana dokunmasına izin verecekmişim gibi.*

Isaiah. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor.

Autumn hızlı bir yan sarılma için kolunu belime doluyor, sonra tek kelime etmeden geri çekiliyor. Gözlerimi pencereden ayırıp sadece telefonumdaki saate ve bildirimlerime bakıyorum; yıllar boyunca ona gönderdiğim tüm mesajlar cevapsız kaldıktan sonra ilk kez Isaiah'dan bir doğum günü mesajı ya da başka bir şey görmeyi umuyorum. Gün boyunca diğer insanlardan pek çok mesaj aldım ama gerçekten önemli olan adamdan hiçbir mesaj almadım.

Arkadaşlarım Kacee, Danica ve Cade'e veda ederken gözlerimden akmasına izin vermediğim yaşlar akıyor çünkü bunu yapmak sadece daha fazla acıma duygusuna yol açacak. James ve Shayla ayrılmadan önce beni bir grup kucaklaşmasına çekiyorlar. Shayla'nın yuvarlak hamile karnı kalçama bastırıldığında bir kıskançlık parıltısı kalbimin derinliklerine saplanıyor. Şakağıma doğru fısıldıyor, "Mutlu yıllar kardeşim. Seni seviyorum."

Lainey ve Grayson aynı anda "Mutlu yıllar BeeBee Teyze" diyecek kadar uzun süre tartışmayı bıraktılar. Bütün gece gülümsedim ve güldüm ama bu ilk kez gerçkti. Hemen birbirlerine sinirli bakışlar fırlatıp yeniden başlıyorlar. Lainey dilini Grayson'a uzatıyor ve Grayson onun uzun at kuyruğunu tutuyor, bu da daha fazla çığlık atmasına neden oluyor.

Ben eğilip yeğenlerim Gentry ve Artie'yi öperken James aralarına giriyor, sonra James ve Shayla çocuklarını ön kapıdan geçirip sokağın karşısındaki evlerine götürürken bir gülümseme daha taklit ediyor. Sokağın Shayla'nın tarafındaki iki kapı aşağıdaki ev satılıktı ve eğer aşkıma direnmeyi bırakırsa Isaiah ve benim gelecekteki ailemizi büyütmemiz için mükemmel bir yer olacaktı.

Dizüstü bilgisayarım da kat planları ve her oda için boya rengi, mobilya ve ev dekorasyonu da dahil olmak üzere kolajlar var. İkimizin de birer odası olabilir. Biri onun için, çünkü o çalışıyor.

bir tane de dikiş odam için. Bu bize anaokulu ve çocuk odası için fazladan bir tane bırakacak, ancak James ve Shayla'nın daha fazla çocuğu barındırmak için yaptığı gibi üzerine inşa edebiliriz. Hâlâ üniversitedeyken her gün okula gidip gelmek için fazladan uzun bir yolum olacağı gerçeğinin yanı sıra, bu mükemmel.

Ancak başka biri kapmadan önce eve teklif verebilmemiz için Isaiah'ın ortaya çıkması, herkese beni sevmiyormuş gibi davranmayı bıraktığını söylemesi ve evlenme teklif etmesi gerekiyor... ki ben hala bunu yapmasını bekliyorum. Ve bekliyorum. Ve bekliyorum. Ve...

Düşüncelerim kasvetli bir hal alır almaz, omurgamı düzeltirim ve kafamın içinde tekrarlarım: *Sadece olumlu düşünceler. Hayallerinizi gerçekleştirin.* Isaiah ve ben çok yakında birlikte olacağız ve beni sevdiğini düşündüğüm için deli ya da hayalperest olmadığımı herkese kanıtlayacağız.

Tutunmak için çok çabaladığım olumlu düşünceler, annem, babam, Brady ve Autumn yattıktan ve mutfakta sadece ışık açık kaldıktan sonra *neredeyse, neredeyse* yok olana kadar sessizleşiyor. Saat gece yarısına yaklaşıyor ve ben hala pencerenin önünde durmuş, daha az sayıda arabanın yavaşça geçip gitmesini izliyor, pus içeri girerken Isaiah'yı bekliyorum. Kalbim bir darbe daha alırken o kadar acıyor ki zorlukla nefes alabiliyorum.

Ama sonra bir düşünce yüzüme çarptı ve çok açıktı! Bunu daha önce fark etmeliydim. *Ona* gelmeme ihtiyacı var. Elbette bir ev dolusu insan durup bizi izlerken ortaya çıkıp bana aşkını ilan etmek istemezdi. Hayatımızın geri kalanının birlikte başlayacağı anın seyircisi olmamalı. Özel, özel ve sadece ikimize ait olmalı.

Krem rengi salon banyosuna aceleyle giriyorum, sırtımın yarısına kadar uzattığım saçlarımı tararken ellerim titriyor, parlak ve düzgün olduğundan emin olmak için fırçayla sarkan altın küpelerimi takmamaya dikkat ediyorum. I

Geçen hafta sonu dikimini tamamladığım narin mavi çiçekli beyaz sundress ile kızlarımı yeniden ayarladım. Özellikle Isaiah için dikip giymeyi seçtim, beni gördüğünde ne diyeceğini hayal ederek.

Omuzlarımın üst kısmında fiyonklarla bağlanan ince askılar ve göğüslerimin etrafındaki düşük yaka ve büzgü, son birkaç yılda ne kadar çok kadına dönüştüğümü vurguluyor. Esnek kumaş belime ve kalçalarımaya yapıştıktan sonra yumuşak bir şekilde dizlerimin altına düşüyor. Bacağımı yana doğru uzatıyorum, babamın şikayet ettiği yüksek yırtmacın hafifçe yuvarlaklaşan kalçamın tepesinde son bulmasına hayranlıkla bakıyorum ve artık Isaiah'ın tanıştığı on üç yaşındaki sıska çocuk olmadığımı dünyaya daha da kanıtliyorum.

Şık beyaz sandaletlerimin alçak topukları yere vurmasın diye parmak uçlarımda ön kapıya doğru ilerleyerek arabamın anahtarlarını alıyorum ve ön kapıyı arkamdan kilitliyorum. James ona lise mezuniyet hediyesi olarak süslü pembe bir Volvo S90 aldıktan sonra Shayla'dan bana miras kalan beyaz Honda'yı çalıştırdığımda uzakta şimşekler çakıyor, ancak onu kullanmak için ehliyetimi almak için birkaç yıl beklemem gerekti.

Isaiah'ın mezuniyetime gelişini, birinci sınıfı atladığım için okulda bir yıl ilerlediğimde sahnede durup beni alkışlayışını hatırlayınca içimdeki acıyı görmezden geliyorum. Törenden sonra beni tebrik etmek için yeterince uzun kaldı ve sonra kollarımı omuzlarına koyarak ona sarılmaya çalıştığım da kaçtı.

Zaten araba kullanmaktan nefret ediyorum, bir de fırtına beklediğimden hızlı gelince daha da sinir bozucu oluyor. İnşaat tamamlandıktan sonra geçen yıl satın aldığı apartman dairesine giden on beş dakikalık yolun yarısında yağmur tabakalar halinde yağıyor, bu da beni daha da yavaşlatıyor, çünkü görmek çok zor olduğu için hız sınırının altında sürünüyorum. Isaiah'nın ikinci kattaki dairesinin önünde duran siyah Lexus IS350'sinin yanındaki kapalı park yerinin altına çekiyorum ve arabadan küçük çimenlik

alana olan mesafeyi hesaplıyorum.

Merdivenlerin dibine, sonra da yukarı ve sağı doğru beyaz ön kapısına - ve merdivenler kapalı olmadığı için boğulmuş bir fare gibi görünme olasılığına. Evde kapının önündeki şemsiyelerden birini almayı unuttuğum için kendime lanet ediyorum ama yağmurun iyi bir şey olabileceğini, elbisemin vücuduma daha da yapışmasını sağlayacağını düşününce neşeleniyorum.

Yağmurda koşarak Isaiah'nın kapısının üzerindeki dar tentenin altından geçip sıırıslıklam bir halde kapıyı çaldığımda gülümsemem gergin bir enerjiyle titriyor. Sonbaharın sıcağı ve nemi hala ruhumu emiyor, yine de su derimden aşağıya perçem perçem akarken titriyorum, kalbim adrenaline çarpıyor ve Isaiah'ın "*Sonunda*," deyip kapıyı açtığında beni kollarına çekmesini bekliyorum.

Ama bir kez daha çaldıktan sonra kapıyı açtığında yaptığı şey hiç de bu değil. Kalın gözlüklerini takmadan önce gözlerindeki uykuyu siliyor ve kaşlarını çatarak dudaklarının kenarlarını harika bir gülümseme yerine aşağı doğru çekiyor. Geniş omuzları ve sivriltilmiş beli boyunca uzanan dar siyah bir tişört giymiş ve ben onu bol gri eşofmanlarıyla görünce nefesimi kaybediyorum.

Başını iki yana sallıyor ve bir elini yeni kestirdiği yüksek konik saçlarının arkasına götürdükten sonra yumruğunu kapının pervazına indiriyor. Diğer eliyle açık kapının kenarını tutuyor, sanki daireye zorla girmeye çalışmamı bekliyormuş gibi giriş yolunu kapatıyor.

"Burada olmamalısın, Bailey. Evine git," diyor sessizce ama sert bir şekilde, onun için giydiğim elbiseyi takdir etmek için bir kez bile boynumun altına bakmıyor.

"Ama-"

"Evine git, Bailey," diyor tekrar daha sert bir şekilde ve kapıyı kapatarak, meraklı gözler olmadan beni kollarına alabilmek için yanına gelmemi beklediği umudumu boşa çıkarıyor.

İncinmiş duygularımı bastırıyorum, sahte bir gülümsemeyle kalçamı dışarı çıkarıyorum ve şakacı bir şekilde, "Bana mutlu yıllar dilemeyecek misin? Biliyorsun ben döndüm-"

İç çekiyor. "Mutlu yıllar. Eve sağ salim git."

Gülümsememi sabit tutmak için zorlanıyorum ve gözyaşlarım sessizce saçlarımdan damlayan yağmur suyuna karışıyor. "Ama ben on sekiz yaşındayım" dediğimde sesim çok küçük çıkıyor. Artık beni sevmiyormuş gibi davranmak zorunda değilsin."

Daha yüksek sesle iç çekiyor, gözlerini kapatıyor ve alnını yumruk yaptığı eline dayıyor. "Kaç yaşında olduğun önemli değil."

Onu gömleğinden tutup sarsmamak için ellerimi birbirine kenetliyorum. "Evet, öyle. Ben artık bir yetişkinim. Birlikte olmamızı engelleyen hiçbir şey yok. Beni seviyorsun. Sevdiğini biliyorum..." Bir sessiz ekliyorum, *değil mi?*

"Bailey," diye tersliyor Isaiah öfkeyle. Tentenin korumasından bir adım geri atıyorum ve istemeden de olsa üzerime daha fazla yağmur ıslatıyorum. Kekeleyerek tekrar öne çıkıyorum ve onun kare çenesi düşüyor. Kestane rengi gözleri sonunda göğsüme kayıyor ve inliyor.

İşte orada. Yağmurda hafifçe şeffaflaşan beyaz elbisemle ortaya çıktığımda nihayet bana bakacağını bildiğim o ateşli bakış. Ellerimi arkama koyuyorum, daha hızlı nefes alıp veriyorum, göğsüm belirgin bir şekilde inip kalkıyor. Gökyüzü bir şimşekle parlak beyaza dönüyor ve gök gürültülü bir gümbürtü kapının sağındaki ön camını tıkırdatıyor. Çok yakındı ve çığlık attım. Isaiah'ın kolu sırtıma sarılmak için fırladı. Beni içeri çekiyor ve bir sonraki şimşek ve gök gürültüsü birimi sarsarken kapıyı çarparak kapatıyor.

Büyük avuç içi sırtımda o kadar sıcak ve rahatlatıcı ki göğsüne gömülmekte tereddüt etmiyorum, alnımı göğüs kaslarının arasına bırakıp vücut ısısından daha fazla çalıyorum.

Ballı kokusunu derin derin içime çekerken karnım çırpınıyor.

Diğer kolunu çıplak sırtıma doluyor. "Kahretsin, B, titriyorsun."

Muhtemelen üşüdüğüm ya da fırtınadan korktuğum için titrediğimi düşünüyordur. Bu kısmen doğru olsa da, esas olarak sevdiğim adam bana ilk kez *sıkıca* sarıldığı, kalbimi hızlandırdığı ve vücudumu titrettiği için.

Başımı arkaya eğiyorum ve bir elimi kaslı göğsünde gezdirerek ensesini avuçluyorum ve başını eğmesi için hafifçe bastırıyorum. Ben 1.80 boyumla çoğu kadından daha uzunum, ama o 1.85 boyuyla çoğu erkekten çok daha uzun, yani aramızdaki boy farkı hâlâ belirgin.

"Isaiah," diye nefes alıyorum, dudakları dudaklarıma çok yakın. "Doğum günü mumlarımı üflediğimde ne dilediğimi bilmek ister misin?" Parmak uçlarımda yükseliyorum ve fısıldıyorum, "Bana ilk öpücüğümü vermeni diledim... ve benimle sevişmeni."

Dudaklarımı onunkilere bastırmaya çalışıyorum ama tam buluşacaklarken Isaiah vücudum onu haşlamış gibi ellerini bırakıyor. Aceleyle geri çekiliyor, tişörtü artık ıslak, beni ayaklarımın üzerinde sallanıp dengemi sağlamak zorunda bırakıyor.

"Kahretsin, B. Gitmelisin."

"Lütfen..."

"Hayır! Her ne söyleyeceksen, duymak istemiyorum." Kalın, siyah kaşları çenemin titrediğini görünce eğiliyor ve sonra dikkatini yana verip ön kapıyı açıyor. "Sikişmen gerek!" Şimşek yaklaştığında kapıyı kapatıp kilitliyor. "Bununla dışarı çıkamazsın." İki avucunu da pürüzsüz yanaklarından aşağı indiriyor ve etrafımdan dolanarak dairenin sağ tarafındaki açık yatak odasının kapısına giriyor.

Onu takip etmek için dönüyorum ve sol duvardaki büyük, siyah ahşap şifonyerinin alt çekmecesini bir yığın eşyayla kapattıktan sonra doğrulurken göğsüne çarpıyorum.

Ellerinde katlanmış giysiler. Odanın ortasında, arka duvara dayalı duran siyah, büyük boy yatağından bir metre kadar uzaktayız. Kapıyı açmadan önce altında uyuyor olması gereken buruşuk, parlak turuncu yorgan, bayılacak gibi olana kadar kalbimin daha da hızlı çarpmasına neden oluyor. Yatağı beni çağırıyor. Isaiah'nın beni tekrar sıcak kollarına çekmesi ve ağır bedeniyle çarşaflarının ortasına yatırması için evrene yalvarıyorum.

Kıyafetleri bana uzatmaya çalışıyor. "Al," diye homurdandı. "Sırılsıklam olmuşsun. Üstünü değiştir."

Kıyafetlerimi çıkarmam ve ona ait olan bedenimi ona vermem için hem onun hem de benim istediğimiz ve ihtiyaç duyduğumuz fırsatı bana verdi. Tüm hayallerimde, onun beni yavaşça her seferinde bir santim soyduğunu ve formumdan aşağıya doğru öptüğünü hayal ettim, ama sorun değil. Planlar değişti. Omuzlarımdaki bağları gevşetiyorum ve kumaşı sütyensiz göğüslerimin üzerinden aşağı doğru sürüklüyorum, göğsüme yapışan altın yaban arısı kolyesiyle hayatımda ilk kez bir erkeğin önünde yarı çıplak duruyorum.

Gözlerinin genişlemesi ve dudaklarının ayrılması güvenimi artırıyor. Kumaşı göbek deliğimin hemen yanından aşağı doğru çekerken ikimiz de nefes almıyoruz, o aniden "Lanet olsun, B!" diye bağırıyor. Isaiah elbiseleri göğsüme fırlatıyor ve kapıyı arkasından çarparak yatak odasından dışarı *fırlıyor*.

Reddedilince patlamaya çalışan hıçkırıklarımı bastırmak için dudaklarımı sıkıyorum, yeni bulduğum özgüvenim yerde paramparça oluyor. Ruh ikizi olduğumuz için beni itici bulabileceğini hiç düşünmemiştim. Hayatımın aşkına kendimi açtım, ona sadece ve sadece onun için sakladığımı bir şeyi hediye ettim ve o bana bakmaya dayanamadı.

Oturma odasında, komşuları kızdıracak bir sürü küfür ve tepinme var.

onun altında. Kemerimi çözdükten ve sandaletlerimi çıkardıktan sonra soyunurken ağlamamaya çalışıyorum.

Bana verdiği üzerinde ekran baskılı kılıç ve *Fırtınalı* Arşivi alıntısı olan beyaz tişört gecelik gibi üzerime oturuyor ve elbisemden daha kısa olmasına rağmen daha mütevazı. Kalçalarım geniş olabilir ama bana verdiği lacivert eşofman altının bel bandını ne kadar kıvrısam da yukarı kalkmıyor. Onları katlayıp şifonyerinin çekmecesine geri koyuyorum, kendi kıyafetlerimi katlanmış ve onunkilerin yanına yerleştirilmiş olarak hayal ediyorum.

Yatağının sağındaki bembeyaz bitişik banyosunda, hâlâ onun gibi kokan kuru, koyu gri havluyu havlu askısından çekip alıyor, saçındaki suyu sıkıyor ve sonra bulaşmış göz kalemimi siliyorum. Boğulmuş fare haklıydı. Minik beyaz külotum sıırılsıklam, birbirine sürtündüğünde kalçalarım sürtünüyor, bu yüzden kuruması için elbisemle birlikte cam duş kapısının üzerine asıyorum.

Gözlerimi kapatarak, kokusunu daha fazla içime çekmek için havlusunu burnuma bastırıyorum. Sonunda büyük, yuvarlak aynadan uzaklaşıp kapalı yatak odası kapısının önünde durduğumda, sinirlerimi yatıştırmaya ve kalp ağrımı uzaklaştırmaya çalışarak uzun bir nefes alıyorum. *Ağlama. Sadece olumlu düşünceler. Geleceğinizi tezahür ettirin.* Partiyle ilgili tüm planlarım suya düştü ama yine de Isaiah'la baş başa kalmayı başardım, yani her şey bitmiş değil.

Isaiah, ben ve gelecekteki ailemizin James, Shayla ve aileme bu kadar yakın bir evde yaşayacağımızı hayal ederek kapıyı açıyorum ve kitaplarla, masa oyunları ve en sevdiği bilimkurgu karakterlerinin figürleriyle dolu gömme raflarla kaplı karanlık oturma odasına adım atıyorum. Isaiah benden en uzakta, otoparka bakan geniş pencerenin altına itilmiş siyah kanepenin şezlong kısmında oturuyor, kuru bir tişört giymiş. Dirseklerini dizlerine dayamış, öne doğru eğilmiş ve başını sarkıtmış bir şekilde tam kenarda duruyor. Onun

Gözlükler sehpanın üzerinde, cep telefonunun ve atılmış nemli tişörtünün yanında durmaktadır.

"Isaiah?" Yaklaşıyorum, bir adım kala duruyorum. Ona tamamen yaklaşmamak dayanılmaz bir şey. Ona dokunmak. Ama beni tekrar reddedeceğini düşünmek de aynı derecede dayanılmaz, bu yüzden kalan mesafeyi kapatmaya kendimi bir türlü ikna edemiyorum. *Olumlu düşünceler, lanet olsun!*

Bana bakmadan, "Sel uyarısı var ve araba kullanman güvenli değil. Sen yatak odasında uyuyabilirsin, ben de burada uyuyacağım. Sabahleyin, bir daha asla evime gelmeyeceğine söz vererek gideceksin."

"I-"

"Kendine sakla. Bir daha buraya gelmeni istemiyorum. Seni bir daha gördüğümde benimle konuşmanı bile istemiyorum." Sonunda bana sertçe baktı. "Beni duyuyor musun? Yeter artık. Bu garip takıntın artık sona eriyor," diyor daha önce kullandığını hiç duymadığım bir otoriteyle.

"Garip bir..." Başımı salladım. "Seni seviyorum Isaiah. Seni hep sevdim. Seninle evlenmek ve bir aile kurmak istiyorum. Birlikte yaşlanmak istiyorum ve-"

Parmaklarını hayal kırıklığıyla gözlerine bastırıyor. "Bu asla olmayacak. Ben. İstemiyorum. İstemiyorum. Seni," diye vurguluyor. "*Hiç* istemedim ve istemeyeceğim."

Ve böylece, ellerini indirip benden nefret ediyormuş gibi bana baktığında, parçalanmış kalıntıların onun koyu ahşap zemininde toz haline geldi. Hayatındaki varlığımdan nefret ediyor. Ona olan sevgimden ve bağlılığımdan nefret ediyor. Hayatımın aşkı beni istememekle kalmıyor. Varlığımdan *nefret ediyor* ve ben ölmek istiyorum.

Vücudumu sarsan hıçkırıklarıma engel olmak için bir elimi ağzıma götürüyorum ve çılgınca arabamın anahtarlarını arıyorum. Dışarıdaki şiddetli fırtına ya da sel uyarısı umurumda değil. Burada kalamam. En çok acı veren şeye bakmaya dayanamıyorum.

ve bana olan nefretini izliyorum. Girişteki kılıç şeklindeki asılı anahtarlıkta anahtarlarımı buluyorum, kapıyorum ve ön kapıyı kırbaçla açıyorum.

Yalınayak, üzerinde sadece beyaz tişörtüyle, kapıyı arkamdan kapatma zahmetine girmeden yan komşusunun dairesinin önündeki beton merdivenlere doğru koşuyorum. Merdivenleri yarılamıştım ki, belime dolanan kaygan, ipli bir kol beni ayağımdan yakaladı ve yukarı, Isaiah'ın dairesine sürükledi.

Isaiah kapıyı çarparak kapatıyor ve beni sırtım kapıya gelecek şekilde ayaklarımın üzerinde döndürüyor. Eğilip iki kolunu belime doluyor ve beni göğsüne o kadar yakın tutuyor ki, aramızda ezilmesinler diye kollarımı omuzlarının üzerinden yukarı doğru itmek zorunda kalıyorum.

Yüzünü boynuma bastırıyor, sesi titreyerek, "Çok üzgünüm, B. Üzgünüm. Ağlama, bebeğim."

Tabii ki bu beni daha çok ağlatıyor. Bana daha önce hiç *bebeğim* dememişti ve her şey çok kafa karıştırıcı. Benden nefret ettiği halde incinmemden korkuyormuş gibi beni tutan adamı anlamıyorum.

Isaiah nefesinin altında bir küfür fısıldıyor ve bir elini sırtımdan yukarı kaydırarak parmaklarını ensemdeki ıslak saçlarımın arasına sokuyor, yüzümü omzuna bastırıyor. "Çok özür dilerim bebeğim. Tüm bunları söylememeliydim." Kelimeleri doğrudan boynuma doğru söylüyor ve başımı tam eğdiğimde, çenemin köşesini öpüyor, yumuşak eğimli açılar, nefesimi kesiyor.

Sıkı bukleleriyle oluşturduğu dalgaları bozmak istemiyorum, bu yüzden boynunun arkasını avuçluyorum ve başımı daha fazla yana eğerken tekrar yapması için onu cesaretlendiriyorum. Tekrar yapmadan önce çeneme doğru sertçe nefes alıyor, sonra tekrar ve beni dördüncü kez öpmeden önce başımı çeviriyorum, böylece dudakları benimkileri buluyor.

İlk öpücüğüm. Var olmuş en mükemmel öpücüktü ve tam da istediğim şeydi. *Hayallerimi gerçekleştirdim*. Keskin bir nefes alıyor ve parmak uçlarını esneterek beni daha sıkı kavlıyor.

"Isaiah," diye inliyorum, göğüslerimi göğsüne bastırmak için sırtımı kamburlaştırıyorum.

"Siktir, bebeğim," diye fısıldıyor boğuk bir sesle, sonra dudaklarını dudaklarımın üzerine eğiyor ve dilini ağzıma soktuğunda onun ilk tadını alıyorum. Dilimle ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama tam istediğim gibi kontrolü tamamen ele geçirip beni kapıya doğru iterken aldırmıyor gibi görünüyor. Elini yukarı kaydırarak çenemi kavlıyor ve öpücüğü derinleştirmek için başımı daha da eğiyor.

Aynı şeyi yapmasını umarak alt bedenimi ona doğru sallıyorum ama o kalçalarını geri çekiyor. Yumuşak bir öpücükten sonra doğruluyor ve ellerini omuzlarından çekmek için benimkilere doğru kaydırıyor. Beni yatak odasına götürdüğünde içimdeki sıcaklık artıyor. Belki de doğum günü dileğimin diğer yarısını *gerçekleştiririm*; beni yatırır ve *sevişirken* beni ne kadar çok sevdiğini fısıldar.

Ama sonra şifonyerinden iki temiz gömlek ve bir eşofman altı çıkardı ve yeni gömleklerden birini bana doğru itti. "İyi geceler, Bailey." Arkasına bile bakmadan yatak odasından çıkıyor, hatta kapıyı kapatmadan önce içeriden kilitliyor. Elbette *dışarıdan* kilitli olmadığı için istersem kilidi açabilirim ama ne *demek* istediğini anlıyorum - *onu oturma odasına kadar takip etmeyin*.

Islak tişörtümü çıkarıp diğer giysilerimle birlikte kuruması için asıyorum. Kuru tişörtümü giymeden önce lavaboda yüzümü yıkıyorum -başka bir kitap serisinden bir alıntı daha- ve kullanılmış havlusunu saçlarıma sardıktan sonra Isaiah'ın yatağının ortasına tırmanıyorum. Sıcak yorganın altına sokuluyorum ve bensiz bir gece daha uyuyamayacağını anladıktan sonra fikrini değiştirdiğini umarak kilidi açıp içeri girme ihtimaline karşı yatak odasının kapı kolunu izliyorum.

Uyku beni altına çekene kadar göz kapaklarım her geçen dakika ağırlaşıyor, sessiz gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı kayarak yastığını ıslatıyor.

* * *

Yakınlarda bir arabanın alarmı çalıyor ve kendimi yabancı bir yatakta bulduğum için şaşırarak irkiliyorum. Sonra çarşaflardan *onun* kokusunu alıyorum ve Isaiah'ın öpücüklerinin hatırası sinirlerimi yatıştırıyor. Dışarısı hala karanlık ve ilk içgüdüm dönüp uyumaya devam etmek. Yine de o aralıksız araba alarmı çalmaya devam ediyor ve aniden tüm kompleksi uyandıranın benimki olabileceğini fark ediyorum.

Neyse ki fırtına geçti ama Isaiah'nın yatak odasının penceresinden arabamı göremiyorum. Kilidi açmak için parmak uçlarımda kapalı kapıya doğru ilerliyorum, ellerim titriyor. Isaiah sırtüstü yatmış, kanepenin şezlongunda uyuyor ve pencerenin panjurundan bakmak için üzerine eğilmem gerekiyor. Hem benim arabam hem de onunki karanlık ve sessiz.

Sıcak bir el sol kalçamın arkasını hafifçe kavradığında irkiliyorum ve bakışlarımı sevdiğim adama yöneltiyorum. Elini tişörtümün altından geçirip külot giymediğim için çıplak olan kıkımını avuçluyor. Elini ilk kez bu kadar mahrem bir yerimde hissetmek beni nefessiz ve daha fazlası için aç bırakıyor. Bu anın hatırasını hayatımın sonuna kadar saklayacağım.

Baskı uyguladığında daha da yaklaşıyor, adını inliyorum, kıkımını hafifçe sıkıp nefesini içine çektiğinde titriyorum.

Isaiah'ın kirpikleri ay ışığında dalgalanıyor. "B." Önce fısıltıyla, sonra daha yüksek sesle söylüyor. "Bailey, bebeğim." İnliyor ve beni kendine çekiyor. Adımı böyle söylediğini duymak

Genellikle onu rahat bırakmam ve ondan vazgeçmem için bana bağırdığında bu coşku verici. "Buraya gel." Isaiiah kucağına vurdu.

Bacaklarım titreyerek üzerine tırmanıyorum, kalçalarını kavriyorum. Aleti kıcımın altında sertleşiyor ve tüm ağırlığımla üzerine yerleşir yerleşmez, Isaiiah tişörtümün altından belimi kavriyor ve kalçalarını yukarı kaldırarak göbeğime sürtünüyor. Ellerimi tişörtünün altından geçirdikten sonra göğsüne koyarak öne doğru eğiliyorum, gözlerim zevkle geriye kayıyor. Çıplak tenini hissetmek hayal ettiğim kadar harika ve karnım şişiyor.

"Siktir, bebeğim. Sür beni."

Kaşlarım çatılıyor çünkü bu noktaya gelmeden önce beni öpmesini ya da başka bir şey yapmasını bekliyordum ama dediğini yapıyorum. Belimden çekiştiriyor ve göğsümü ona doğru indiriyorum. Yapısını seviyorum, çok büyük ve güçlü, parmak uçlarımı sert göğüs kaslarına doğru kıvrıyorum. Keşke uyumadan önce tişörtünü çıkarmış olsaydı dediğim tek şey bu. Onu hissetmek istediğim kadar *görmek de* istiyorum.

Beni çıkıntısının üzerinde ileri geri sallarken elleriyle hareket ettiğimde kirpikleri çırpınmaya devam ediyor. İnliyorum ve dizlerimi açıyorum, sonra amıma karşı daha sert öğüttüğünde nefes alıyorum.

"İşte bu!" Isaiiah bir elini aramıza sokuyor ve beni dürttüğünde kucağından birkaç santim kalkıyorum, böylece eşofmanının bel bandını aşağı itmesi için ona yer açıyor. Burası sikini göremeyecek kadar karanlık ama kalçalarımı kavrayıp kıcımı *sertçe* aşağı çektiğinde hissedebiliyorum.

Şaftının alt tarafında, siki aramıza sıkışmış halde kıpırdanıyorum. Kendimi desteklemekten ve ritmini takip etmeye çalışmaktan başka bir şey yapmıyorum, uyluklarımın arasında ıslanırken shaftı alt dudaklarımın arasında yuvalanıyor.

"Aynen böyle, bebeğim. Aletimi sürerken çok iyi hissediyorsun."

Övgüsü beni daha da ıslatıyor. "Isaiiah, oh tanrım," diye fısıldıyorum - sırtımı eğdiğimde inliyorum ve onun çıplak

ucu

klitorisim. Hayatım boyunca her fırçalamada bir elektrik kıvılcımının beni içten dışa doğru aydınlatması kadar büyüğü bir şey hissetmemiştim. "Tanrım, seni çok seviyorum."

Isaiah homurdanıyor, beni daha güçlü bir şekilde ileri doğru sarsıyor ve titriyor. Aleti daha da şişiyor ve aniden aramızda büyük bir sıcaklık havuzu oluşuyor. Memnuniyetle iç çekiyor ve kalçama dokunuyor ve sonra... hepsi bu. Beni tekrar kucağında sallamıyor ya da tenimi sevgiyle okşamıyor. Onu öpmem için beni aşağı çekmiyor ya da adımını inletmiyor.

"I-Isaiah?" Beni geri öpeceğini umarak dudaklarına hafif bir öpücük konduruyorum.

Başını başka yöne çeviriyor.

"Hmm?" "Sen... işimiz bitti mi?"

"Mmhmm. Teşekkür ederim, bebeğim." Kalçama tekrar dokundu ve ben de anladım. Uyuşmuş, dağınık bacaklarımın üzerinde durarak üzerinden iniyorum. Hemen yan tarafına dönüyor, yüzü bana dönük ve eşofmanını yeniden ayarlıyor.

"Isaiah?" Birlikte olmamıza izin verdiğinde yapacağımız şeylerin hayalini kurarken beklediğim şey hiç de bu değildi. Onunla bu konuda konuşmak istiyorum. Beni neden öpmediğini sormak istiyorum. Omzuna dokunup adını tekrar söylüyorum.

"İyi geceler."

Bu ipucunu da alarak yanından ayrılıyor ve tökezleyerek banyoya giriyorum. Işığı yakıp gömleğimi kaldırdığımda yapışkan, sütümsü bir maddenin kalçalarımı kapladığını ve kasık kıllarımı ıslattığını görüyorum. *Sperm*. Isaiah'nın dölleri tenimde ve buna bayılıyorum. Keşke içime yapsaydı da ailemizi kurmaya başlayabilseydik ama bunun için daha çok zamanımız var. Üniversitedeyken bebek sahibi olmak zor olacak ama Shayla bunu yapabiliyorsa ben de yapabilirim. Eminim Isaiah, James ve babalarımız gibi harika, uygulamalı bir baba olacak.

Neredeyse pişmanlık duyarak üstümü başımı temizledikten sonra onun yanına dönüyorum. "Isaiah," diye fısıldıyorum ve kürek kemiğini okşuyorum. "Lütfen, yatağa

gelir misin? Senin yanında uyumak istiyorum."

Elimi tembelce uzaklaştırdığında omurgamdan aşağı buzlar fırlıyor. Geri çekiliyorum. "Isaiah?"

Bir hu ng sesi çıkarıyor ve karnının üzerine yuvarlanıyor. Yatak odasına *tek başıma* dönmek için acele ederken neredeyse ayaklarım takılıyordu. Bu geceyle ilgili hiçbir şey beklediğim gibi gitmedi, en azından beni itmeye devam etmesi, az önce yaptıklarımızdan sonra aynı yatakta birlikte uyumak istememesi.

Yatağın üzerine bıraktığım havlusunu kaptığım gibi kendimi banyonun mürekkep gibi karanlığına hapsediyorum ve gri fayanslı duş zemininde bir top gibi kıvrılıyorum.

Bunların hiçbirisi hayallerimin bir parçası değildi.

Bölüm 4

Isaiah

Uyandığımda yaptığım ilk şey Sherman'a mesaj atmak.

Selam dostum. Bailey'nin dün gece evime geldiğini haber vermek istedim. Onu eve gönderemeyecek kadar şiddetli fırtına vardı, bu yüzden ben kanepedeyken odamda uyumasına izin verdim ve uyanır uyanmaz onu eve göndereceğim.

Sherman: Oraya gittiğini tahmin etmeliydim. O şekilde ortaya çıktığı için üzgünüm. Bir daha asla olmamasını sağlayacağım.

Sherman: Onu güvende tuttuğun için teşekkürler.

Çoğu baba muhtemelen en kötüsünü düşünür ve geceyi on sekiz yaşındaki kızlarıyla geçirdiğim için kıcıma tekme basmak isterdi ama Sherman öyle yapmazdı. Bailey'nin takıntısının beni ne kadar huzursuz ettiğini herkes bilir. Aşk küçükken yeterince komik başlamıştı ama kısa sürede rahatsız edici bir hal aldı. Hepimiz onun bu durumdan kurtulmasını ve lisede bir noktada kendi yaşındaki erkeklere aşık olmasını bekliyorduk.

Bana anlatıldığına göre, erkekler kesinlikle ona aşık olmuşlar ve o da sonsuz sayıda teklifi reddetmiş. Uzun, parlak saçları ve gerçek dışı gümüş irisleriyle çok güzel. Ona baktığınızda tıpkı ablası gibi bir melek olduğunu fark ediyorsunuz ama büyüdükçe kalçaları daha kıvrımlı bir hal almış. Bunu ben bile kabul edebilirim.

Hatta bu saplantısından dolayı utanmış olabileceğini ve benim dikkatimi ve sevgimi çekmek için bulduğu tüm planlar için özür dileyebileceğini düşünmüştük - ki bu onun yaşı düşünüldüğünde beni derinden rahatsız eden bir şeydi. Hatta on altı yaşındayken yaşadığı Noel fiyaskosundan sonra Sherman'ın evinde bir kez daha oyun geceleri düzenleyebilmek için benden uzak durmaya başlayabileceğini bile düşünmüştük.

Ama o hiç durmadı. Aslında, ehliyetini aldıktan sonra birbirimizle karşılaşmaya başladığımızda daha da kötüleşti. Bir noktada, beni *takip edecek* kadar ileri gitmesinden korktum. Sherman'a olan nezaketimden dolayı, ona gerçekte ne hissettiğimi bir kez bile söylemedim - ilgisinin beni çok rahatsız ettiğini ve dünyada en çok istediğim şeyin beni rahat bırakması olduğunu, böylece omzumun üzerinden bakmadan hayatıma devam edebileceğimi söyledim.

Dün gece bana ne oldu bilmiyorum. Omuzlarındaki fiyonkları çözüp kumaşı aşağı çektiğinde şok oldum ve şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel göğüsleri ortaya çıktı. Shayla'nınkilerden biraz daha küçüktü, insanlar başka tarafa bakmadan önce emzirmek için sürekli onları çıkarıyordu. Shayla'nın ne kadar güzel olduğunu on sekiz yaşına bastıktan ve anne olduktan *sonra* tanıştığımızda anlayabilmişim. O da hayatının farklı bir evresindeydi, hepimiz gibi bir yetişkindi. Aramızdaki yaş farkına rağmen James'in ona neden bu kadar aşık olduğunu anlayabiliyordum.

Ama Bailey elbisesini aşağıya çektiğinde, Shayla Gentry'yi doğurduktan sonra hastanede hayal etmemi istediği bebekle birlikte yuvarlaklaşan ince belinin görüntüsüyle karşılaştım. Hayal, yoğunluğu içinde şaşırtıcıydı. Elbisesini daha da aşağı çekmeden yatak odasından çıkmak *zorunda kaldım*, iğrenç düşüncelerim yüzünden midem bulandı.

Ve sonra, sadece tişörtümle yatak odamdan çıktı, güzel kalçaları her şimşek çaktığında parlıyor ve karanlık oturma odasını aydınlatıyordu. İçimde bir dürtü vardı.

Ellerimi kalçalarının arkasına koyup onu kendime çektim. Mide bulandırıcıydı, bu yüzden ikimizin de iyiliği için buna bir son vermem gerekiyordu.

Ona açık açık onu istemediğimi söyledim ve tam da niyet ettiğim gibi kalbini kırdım... ve gecenin bir yarısı evimden kaçıp tehlikeli bir fırtınanın içine girdiğinde benim kadar onun da sarsılmasına neden oldu. Onun yolda kontrolsüzce ağladığını, yağmurun altında önünü göremediğini ve muhtemelen bir hendeğe uçtuğunu düşünmek beni dehşete düşürdü.

Hıçkırığını tutmaya çalışmasıyla kaygan merdivenlerden aşağı uçması arasında bir şey oldu. Düşünmeye gerek yoktu. Ayaklarımın üzerindeydim, peşinden gidiyordum ve ona dokundum. Onu belinden kavradım, kıcı bana kendini gösterdiği anda iğrenç bir şekilde sertleşmeye başlayan sikime sürtünüyordu.

Sonra dairemde yalnızdık, ikimiz de sıırıslıklamdık, tişörtüm neredeyse transparandı ve göğüslerine yapışmıştı. İçimden dizlerimin üzerine çökmek ve göğüs uçlarını kumaşın arasından ağzıma almak geldi. Sanırım tam da bunu yapmama -onun ahlakını bozmama ve beni doğrudan cehennemin kızgın çukurlarına göndermesine- saniyeler kalmıştı ki pelvisini sikime doğru salladı.

Geri çekildim ve iyi ki de öyle yapmışım. Onu yatak odama götürdüğümde gözlerinde kısa süreliğine parlayan umudu asla unutmayacağım. Dün gece rüyamda bana verdiği umudun aynısıydı. Rüyamda onu daha yakına ve kucağıma çekmişim. Adımı inleyerek beni orgazm etmişti. *İğrençti*. Uyanır uyanmaz kendimden nefret ettim, ıslak rüyamda pantolonuma boşalmışım.

* * *

Bailey baştan çıkarıcı, vücudu saran beyaz elbisesinin içinde saçları karmakarışık bir halde yatak odamdan çıkıyor. Kirli eşofmanımın içinde sikim seğiriyor ve gözlerimi oymak istiyorum. Sanırım o da bunu biliyor, çünkü gözleri hafifçe açılıyor ve yanakları pembeleşiyor. O kadar güzel ki, kendimden daha da nefret ederek başka tarafa bakmak zorunda kalıyorum.

Daha fazla kalmak için bir bahanesi olmasın diye bilerek kahve ya da kahvaltı yapmamayı tercih ettim ve ön kapıya doğru adım attım. "Nerede olduğunu bildirmek için babana mesaj attım. Eve döndüğünde seninle birkaç kelime konuşmasını bekliyorum."

Bakışlarını sandaletlerine indiriyor ve "Kahretsin" diye mırıldanıyor.

Kapıyı açık tutarak sessizce gitmesini işaret ediyorum. Dün geceki fırtınanın nemi bir okyanus dalgası gibi dairenin içine giriyor, ama hava aydınlık ve güneşli, bu yüzden onun eve sağ salim dönmesi konusunda endişelenmiyorum.

Elinde anahtarlarıyla eşiği geçmeden hemen önce bana doğru eğildi. Bunu beklemeli ve geri çekilmeliydim ama şimdi beni duvara sıkıştırdı. Onu kendime çekmek ve ön kapıyı tekrar çarparak kapatmak istemiyorsam ne olayım. Kollarımı omuzlarımın üzerinden kaldırdıktan sonra sırtına doladığımda nefes nefese iç geçiriyor ve bu küçük ses doğrudan sikime gidiyor.

"Isaiah?"

"Hmm?" İnce boynuna karşı soruyu mırıldanıyorum. "Bir öpücük daha alabilir miyim?" Başını yana doğru eğiyor, Dün gece öptüğüm çenesinin bir kısmını ortaya çıkarıyor, tekrar yapacağımı umuyor.

Çok cazip gelse de onu nazikçe itip açık kapıdan geçiriyorum. "Güle güle, Bailey."

"Ama... peki ya dün gece?" Ben bir şey söylemeyince dik durdu ve gözlerimin içine baktı. "Seni seviyorum, Isaiah." Benim de karşılık vermemi bekliyor ve ben karşılık vermeyince alt dudağını sertçe ısırıyor. Anahtarları elinden kaydı.

ve onları almak için eğildiğinde, ön kapıyı kapatıp kilitliyorum.

Normalde merdivenlerin başında bekler, arkadaşlarım arabalarına binip otoparktan çıktıktan sonra içeri girerdim ama Bailey varken bunu yapamam. Dün gece yaptığım gibi onu yakalayıp içeri götürmeye karşı koyabileceğimden emin değilim.

Pencereden onu izliyorum, sanki arabasından çıkıp gitmeden önce uzun süre merdivenleri tırmanmak istiyormuş gibi ön kapıya bakıyor. Duştan çıktıktan sonra, birazdan ne olacağını bildiğim halde aynada kendime bakamıyorum. Bunun için yardım yok. Cam kapının üzerinde asılı duran beyaz külotunu gördükten sonra değil, muhtemelen bilerek geride bıraktı - başka bir planlarından biri.

Külotunu elimde ıslatırken, Bailey'nin elbisesinin askılarını çözüp kumaşı aşağıya çekişini hatırlayarak yumruğumu sikimde aşağı yukarı hareket ettiriyorum. O otuz saniye tekrar tekrar oynatılıyor ve üç dakikadan az bir süre içinde şaftımı okşayarak orgazma ulaşıyor, döllerimi külotuyla yakalıyor, onun yerine mükemmel göğüslerine püskürttüğümü hayal ediyorum.

Kendimden iğrenerek, Bailey'nin birlikte olma umudundan vazgeçmeyeceğini kesin olarak kabul ettikten sonra ne yapmam gerektiğini biliyorum. Buradaki hayatımı sevdiğim için bundan kaçıyordum. Arkadaşlarımı ve evimi seviyorum. Oyun gecelerimi ve beni bu spora alıştırdıktan sonra Sherman ile sabahın erken saatlerinde disk golf oynamayı seviyorum. James ve Shayla'nın çocuklarını kucağıma almayı ve onlarla oynamayı seviyorum. Ama yaptıklarımın sonra bunların hiçbir önemi yok.

Kurulanıp giyindikten sonra, en yakın mağazaya giderken patronumu arıyorum ve internetim olmayacağı için birkaç gün işten izin almam gerektiğini söylüyorum. Neyse ki yeni yazılım geliştirme projemizde ilerleme kaydediyoruz, bu yüzden sorun olmayacak. Eve döndüğümde

her şeyi içine koyup kutulardan bir dağ oluşturduktan sonra
evim benim kadar boş olana kadar her birini tek tek
doldurdum.

Ben gidiyorum.

Ve bu ikimizin de kalbini kıracak.

Bölüm 5

Bailey

Isaiah ile geçirdiğim duygusal inişli çıkışlı geceden sonra okula dönmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Hayatımın hem en kötü hem de en iyi gecesi idi. Ertesi sabah, beni sevdiğini itiraf etmek yerine kapıyı yüzüme kapatması da ayıltıcıydı.

Yurt odamdaki küçük yatak Isaiah'ın lüks, bal kokulu kral yatağının yerini tutamaz. Ve derslerimi bir saniye bile olsa geçebilmek için onu düşünmeyi bir kenara bırakmak neredeyse imkânsız. Beni öpme şeklinden sonra bile mesajlarımı görmezden gelmeye devam etmesinden nefret ediyorum. Artık on sekiz yaşına girdiğim için sonunda cevap vereceğini düşünmüştüm ama cırcır böcekleri gibi. Yine de umudum var. *Sadece olumlu düşünceler.*

Ben: Hafta sonu için eve geliyorum.

Ben: Gelebilir miyim?

Ben: Seni gerçekten görmem gerek

Ben: Lütfen, Isaiah

Ben: Seni seviyorum

Babam hemen eve gelmemi istemesine rağmen doğruca onun dairesine gittim. Doğum günümün ertesi sabahı bana güvenlik konusunda yeterince nasihat verdi ve bir kez daha Isaiah'ı yalnız bırakacağıma dair söz vermemi istedi ki bunu asla yapmayacağım, bu yüzden en iyi şartlarda ayrılmadık.

Uzun, gevşek saçlarımı düzeltirken ve göz altı kapaticımı rötüslarken kalbim dakikada milyonlarca kez atıyor. Isaiah'ın nihayet cevap vermesini dileyerek telefonumu bilmem kaçınıcı kez kontrol ettikten sonra tüm yol boyunca gözyaşlarımı tutarken gözlerimdeki kızarıklık için umut yok.

Isaiah'nın dairesine çıkan merdivenleri tırmanıp kapıyı çalıyorum, ellerim en son buraya geldiğimde giydiğim beyaz ve mavi elbisenin kumaşında geziniyor. "Lütfen, Isaiah, kapıyı aç." Kapıyı tekrar çalıyorum. Ve tekrar. Ve tekrar, kendime *olumlu düşünmem* gerektiğini hatırlatmakta zorlanıyorum.

Ben: Buradayım

Ben: Lütfen kapıyı açın

Ben: Seni gerçekten ama gerçekten görmem gerek.

Ben: Lütfen

Kapıyı çalıp bekleyerek beş dakika geçirdikten sonra dönüp sırtımı kapıya dayayarak bağdaş kurup oturuyorum. Sonra bir yirmi dakika daha telefonuma bakıyorum, sonra Lexus'una bakıyorum, sonra tekrar telefonuma bakıyorum.

Isaiah'nın solundaki birimden çıkan iki komşudan tuhaf bir bakış alıyorum ve onlara sulu bir gülümseme veriyorum. Komşular Isaiah'ın siyah Lexus'una bindiklerinde ayağa kalkmak için tökezliyorum.

"Hey! Bu senin değil-" Ve sonra onu gördüm. Arabanın farklı bir plakası varmış ve ben bir şekilde gözden kaçırmışım. Park yerinden çıkıp geri döndüklerinde, arka camlarının sağ alt köşesine yapıştırılmış MS150 çıkartmasını ilk kez fark ediyorum.

Bu Isaiah'ın arabası değil. O burada değil.

Beni görmezden gelmediği için rahatlamış bir şekilde elbisemin tozunu alıp eve gidiyorum. İçeri girdiğimde, babam geçen hafta sonu kanepede oturan Isaiah'ı taklit ederek, kapıya bakan koltuğunda öne doğru oturuyor. Annem bacak bacak üstüne atmış, uzun eteğini yeniden düzenliyor ve üstteki ayağı gergin bir şekilde sallanıyor

Babama en yakın minderdeki koltuğundan. Gür kaşları ortadan aşağıya doğru çekilmiş ve annem aralarındaki kısa mesafeyi aşarak babamın elini tutuyor.

Kapının önünde duruyorum ve her hafta sonu eve getirdiğim kirli çamaşırların bulunduğu spor çantamı yere bırakıyorum. Bir sınıf projesi için özenle işlediğim yeni elbisemin olduğu giysi çantamı neredeyse düşürüyordum ama en azından nazikçe yere bırakmayı unutmuyorum.

"Baba?" Ayağa kalkıp elinde beyaz bir zarfla yavaşça yaklaştığında bayılacak gibi oluyorum. Beni iri göğsüyle sıkıca kucaklıyor ve bütün gün gözlerimin arkasını yakan yaşlarla savaşımlı kaybediyorum, bilinmeyen korkusu kalbimi hızlandırıyor.

"Özür dilerim tatlım," diyor cam gibi gözlerle. "En iyisi bu." Zarfı gevşek elime tutuşturuyor, sonra koltuğuna dönüyor, ben zarfı açarken gözümü kırpmadan beni izliyor, bunun Isaiah'dan gelen gecikmiş bir doğum günü kartı olduğunu düşünerek kendimi kandırmaya çalışıyorum... katlanmış çizgili bir kâğıt.

Bailey,

Yıllardır mesafemi korumak için elimden geleni yaptım ama belli ki yeterli olmamış. Yazacaklarımın muhtemelen duygularını incitecek olmasından nefret ediyorum. Bunu istemiyorum ama o gece yaptığım ve çok pişman olduğum mide bulandırıcı hatadan sonra durmayacağını bildiğim için bu gerekli.

"Hayır, hayır, hayır. Lütfen, Tanrım, hayır," diye ağlıyorum, Isaiah'nın siyah el yazısı bulanıklaşırken gözyaşlarımı görüşümü dolduruyor. Beni öldürebilecek mektubu bitirmek için gözyaşlarımı hızla siliyorum.

Siz hafta sonu için eve geldiğinizde ben çoktan taşınmış ve dairemi satışa çıkarmış olacağım. Nerede olduğumu sana söylememeleri için herkese kesin talimat verdim. Artık dayanamıyorum

rahatsız edici, tekil odağın. Lütfen, senin ve benim hayatımızı mahvetmeye devam etmeden önce birlikte olmaktan vazgeçerek bana ve sana bir iyilik yap.

Isaiah

Göz açıp kapayıncaya kadar yere yığıldım, dizlerimin bağı çözüldü. Kalp kırıklığımı karnımın derinliklerine gömüp, ailemin yanıdayken her zaman yaptığım gibi ruhumu bir kez daha söküp atmamış gibi davranamıyorum. Yaban arısı kolyemi kavırıyorum, alnımı sert zemine koyuyorum ve boğazım acıyana ve çiğ olana kadar kalp kırıklığımı haykırıyorum.

Babam beni yerden kaldırıyor ve çocukken yaptığı gibi kucağına alıyor. "Oh, Bailey. Tatlım, çok üzgünüm. Çok üzgünüm," diye fısıldıyor beni yanlamasına tutarken, büyük, ayı kollarının arasında kucağında kıvrılmış. Hatta eskiden yaptığı gibi beni koltukta sallıyor.

Annem yanımda duruyor ve ben küçükken yaptığı gibi parmaklarıyla saçlarımı geriye doğru tarayarak düzeltiyor. "Üzgünüm tatlım," diyor sesindeki sempati ile tekrar tekrar. "En iyisi bu." Annem şakağıma bir öpücük konduruyor, benim ve hayatım için neyin en iyi olduğunu bilmeyen saçma bir çocuk olduğumu düşünen tüm insanları yankılayarak.

Nefret ediyorum. Aşkım konusunda beni azarlayan, alay eden ya da aptalmışım gibi ders veren herkesten nefret ediyorum. Beni Isaiah kadar ağlatan herkesten nefret ediyorum. Onların yanında olmaya, Isaiah'nın benim yanımda olmaya katlandığından daha fazla katlanamıyorum. Babamın kucağından iniyorum ve ikisine de bakmadan annemin etrafında dönüyorum.

El yordamıyla telefonumu bulup Isaiah'ın rehberini açıyorum ve üzerine dokunuyorum. Telefon çalmaya devam ederken, "Aç, aç, aç," diye mırıldanıyorum. Sesli mesaja geçer geçmez telefonu kapatıp tekrar arıyorum, bir ileri bir geri volta atıyorum.

"Bailey." Babam bana uzandı, ben de dans ettim.

Sesli mesaja geçtiğinde Isaiah'a yalvarıyorum, "Lütfen, lütfen bunu yapma! Seni seviyorum. Beni geri ara. Lütfen!" Hıçkırıklara boğuluyorum ve tekrar arıyorum.

"Bailey!" Babam beni üst kollarımdan tutuyor ve gözlerimin içine bakmak için eğiliyor. "Cevap vermeyecek, tatlım."

"Yapmak zorunda! O beni seviyor."

"Hayır, tatlım," diyor annem sırtımı sıvazlayarak ve bana acıyarak bakarak. "O seni sevmiyor. Senin istediğin şekilde değil." Bunu o kadar, o kadar yumuşak söylüyor ki, o kadar olağanüstü acı veriyor ki, sanki tam ortama bir mızrak saplamış gibi karnımı tutuyorum.

Artık dayanamıyorum. Çantalarımı kaptığım gibi çimlerin üzerinden kaldırıma park etmiş arabama doğru koşuyorum. Kaputtan sürücü tarafına geçmeden önce çantalarımı arka koltuğa itiyorum.

"Bailey, gitme," diye bağıyor annem, peşimden koşarak.

"Bu şekilde araba kullanman güvenli değil," diyor babam, çantalarımı almak için arka kapının kolunu çekiştirerek, ama ben kapıyı kapatmadan önce manuel kilidi kapatmıştım. "Lütfen, tatlım. Kapının kilidini aç."

Sürücü tarafındaki kapıyı açıp telefonumu yolcu koltuğuna atarken durup aileme bakmıyorum, dördüncü kez tekrar aramış oluyorum.

Shayla aniden kollarını omuzlarıma dolayarak beni arkamdan kendine doğru çekiyor. "Bailey." Sesindeki kederle adımı söylüyor. Penceresinin önünde beni bekliyor olmalıydı.

Ona da bakmadan kalın bir sesle "Beni rahat bırak," diyorum. Onu ne kadar sevdiğimin, onu ve yeğenlerimi ne kadar özleyeceğimin bir önemi yok. Benim istediğim ve asla sahip olamayacağım hayatı yaşarken ona da katlanamıyorum.

Düşmesini istemediğim için dengesini bozmamaya dikkat ederek manevra yapıyorum ve manuel kilidi sıkıştırarak koltuğuma düşüyorum. Ailem ve Shayla yalvarıyor

Kapımı açmamı istiyorlar ama ben reddediyorum. Sonunda arabamı çalıştırdığımda geri çekildiler.

Yaban arısı kolyemi koparıyorum, boynumun arkası yanıyor ve kopçası kopuyor, telefon yine cevapsız kaldığında hiçbir şeyi bastıramıyor ya da *olumlu düşünemiyorum*. Gözlerimin dikiz aynasına kaymasına bir kez bile izin vermeden arabamı sürüp uzaklaşıyorum. Otoyola çıkar çıkmaz kırık kolyemi camdan dışarı fırlatıyorum.

Ne zaman döneceğimi bilmiyorum.

Bölüm 6

Bailey - 21 yaşında

Geride kalmak isteyen Brady de dahil olmak üzere tüm çocukları hafta sonu için Martin ve Eden'in evinde bırakarak, Autumn'un Teksas Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra sahneye çıkışını izlemek üzere ailece Austin'e gidiyoruz. O hepimizden daha zeki, lisede o kadar çok ileri düzey ders almış ve gerekli temel lisans derslerinden sınava girmiş ki üniversiteye birinci sınıf yerine iki yıl önde girmiş.

İşte o zaman, iki yıl önce, Autumn taşındıktan kısa bir süre sonra yeni dairesinden çıkarken Isaiah'a rastladıktan sonra Isaiah'ın Austin'de yaşadığını öğrendim. Çocukken ettiğimiz kavgalara rağmen, Autumn benim en iyi arkadaşımdır. Yapmamasını istemesine rağmen hemen orada, onun önünde beni aradı. Arka planda onun derin bariton sesini duymak içime bir bıçak gibi saplandı ve bana adresini verirken durması için yalvardığında beni derinden yaraladı.

Eski Bailey hemen Austin'deki dairesine giderdi. Ama yeni ben... Dışarıya, beş katlı yurt binamın arkasındaki ince ağaçlık alana koştum ve arabamın anahtarlarını atabildiğim kadar uzağa attım. Çalıların ve ölü yaprakların arasında onları aramak için saatler harcadım ve onları bulduğumda, Isaiah'ı görmek için duyduğum umutsuz ihtiyaç büyük ölçüde geçmişti. Gerisini pus halletmişti.

Eve dönmeye hazır olmam için birkaç ay daha geçmesi gerekti ve ailem Isaiah'ın peşinden gitmediğim için duygusal olarak acı verici bir gerçeği duyabilecek durumda olduğumu düşündü: Gençken mesajlaştığım ve aradığım telefon numarası eski bir numaraydı. Görünüşe göre yeni bir numara almış ama duygularımı incitmemek için eskisini kullanmayı sürdürmüştü. Bu, mesajlarıma ya da *aramalarım*a neden bir kez *bile* geri dönmediğini açıklıyor - *onları hiç görmemiş bile*.

Tüm bu süre boyunca, en azından mesajlarımı *okuduğunu* ve sadece *okundu* bilgisini kapattığını düşündüm. Ama durum bundan da kötüymüş. James ve Shayla'nın bebekleri yürümeye başladığında ya da özellikle sevimli bir şey yaptıklarında gönderdiğim aile fotoğraflarının ya da videolarının hiçbirini görmedi.

Yağmurda tek başıma araba kullandığım ilk seferde karşı şeride geçtikten sonra ona gönderdiğim mesajı görmedi. Bir kamyonun bana kafa üstü çarpmaktan kıl payı kurtulmasının ardından ne kadar korkmuş ve sarsılmışım ve tek istediğim ben sakinleşirken benimle konuşmasıydı. Bunca zaman boyunca benim için dua ettiğini hayal etmişim, cevap vermemiş olsa da bu bana yardımcı olmuştu. Ama hiçbir şey yapmadı çünkü hiçbir şey görmedi.

Bunu öğrenir öğrenmez mesaj dizisini silmek ve numarasını engellemek istedim ama bir türlü yapamadım. Gençlik yıllarımın dijital bir günlüğü gibi ve mektubunu aldığım günden beri tek bir mesaj bile göndermemiş olmama rağmen onu bırakmaya hazır değilim.

Bu sarsıcı ifşadan sonra, ailemi ne kadar sevsem de, Autumn dışında bana yalan söylemeyecek ya da bilgi saklamayacak tek bir kişiye bile güvenmedim. Uygulamalı sanatlar bölümünden mezun olduktan sonra eve bambaşka bir kişilikle döndüğümü düşünüyorlar ama aslında yüzüme sürekli gülücükler kondurmayı bırakmışım. Maskemin düşmesine izin verdim ve gerçek beni gördüler - ve gerçek ben hepsinin sinir bozucu ve aşağılayıcı bir şekilde etrafımda dolaşmasına neden oldu.

Başka erkeklerle öpüşme ve çıkma hikayeleri uydurmak beni hasta etse de yaptığım tek şey hayatıma devam ediyormuş gibi davranmak oldu. Bu aileme sahte bir huzur verdi ve şimdi Autumn'un mezuniyetinde Isaiah'ı aklımı kaçırmadan ve ona *rahatsız edici bir şekilde takıntılı* hale gelmeden görmeye hazır olduğumu düşünüyorlar.

Ben hazır değilim.

Ama bunu onlara söylemiyorum.

Ve öyle olmadığım için, Isaiah Texas Memorial Stadyumu'nda grubumuzla karşılaştığında ve vücudumda şok etkisi yaratan zengin sesiyle "Hey, Fischers ve Bartletts," dediğinde gözlerimi onunkilere kaldırmayı reddediyorum. Herkese yaptığı gibi bana sarılmıyor, yanağımı öpmüyor ya da sırtımı tokatlamıyor ama gözlerini üzerimde hissediyorum.

Umarım kalbini yiyip bitiriyordur.

Umarım on sekizinci yaş günümde giydiğim elbiseyi hatırlıyordur çünkü şu anda giydiğim vampir kırmızısı elbise çok benzer ama daha da açık. Dantelli bandeau tipi üst yerine, ortasından bağlanan ince bir iple göğüslerimi saran ayrı kuplar diktim. Göğüslerimi serbest bırakmak için gevşetilebilir ya da daha yukarı kaldırmak için daha sıkı çekilebilir - bugün tercih ettiğim seçenek bu. İnce askıları çok daha narin hale getirdim ve onları büyük fiyonklar halinde bağladım, uçları kollarımdan aşağı uzun ve gevşek bir şekilde sarkıyor, çekilmek için yalvarıyor. Ayrıca dikkati belime çeken, kalçalarımı ve karnımın alt kısmını sıkıca saran ve attığım her adımda popomda ve kalçalarımnda salınan bir eteğe dönüşen gömme bir korse yaptım. Sandaletlerim de benzer, ancak siyah ve daha yüksek topuklu.

Kısacası, muhteşem görünüyorum, en azından benim tahminime göre.

Stadyuma gitmeden önce ailemin otel odasının kapısını çaldığımda elbette ailemin endişeli bakışlarıyla karşılaştım. Onların odası benimkinin bir üst katındaydı çünkü

Kalabalık mezuniyet sınıfı nedeniyle otel neredeyse tamamen dolu olduğundan üç odayı bir araya getiremedik.

Babam dudak büküp anneme "Bailey için bir kazak bulabilir misin?" diye sorduğunda fark etmemiş gibi davrandım. Bu kıyafetin içinde üşüyebilir."

Annem bana cızırtılı kahverengi bir hırka verdiğinde, ona "Hava bunun için çok sıcak" dedim ve kendimi yelpazeledim. Bu son derece uygun bir gerçektir.

Annem ve babam kaşlarını çattı ama ikisi de konuyu zorlamadı. Eminim babam şimdi yerimize otururken pişmanlık duyuyordur, çünkü her zamankinden daha fazla dikkat çekiyorum. Umarım Isaiah fark eder. Umarım bu durum onu da benim kadar rahatsız ediyordur.

Ailem, sıranın iki ucunda oturmamız için Isaiah ve benim aramda manevra yaptıklarında bana aptalca takıntılı bir çocukmuşum gibi davranmaya geri döndü. Küçükken yaptığım gibi tek kelime itiraz etmeden onlara izin veriyorum, çünkü ona çok yakın oturursam kokusunun beni çıldırtacağını biliyorum. Gözlerimi bağlasam bile onun ud ve bal kolonyasını seçebilirim.

Düşüncelerimin Isaiah'tan uzaklaştığı tek an, kız kardeşimin finansal planlama diplomasını almak üzere sahneden geçişini izlediğim andır; böylece o eve geri döndükten sonra babamın diğer iki ortakla birlikte kurduğu küçük şirkette onunla birlikte çalışmaya başlayabilecektir.

Hep birlikte loş ışıklı, yarı şık bir yemek mekanına yemeğe gittiğimizde -ki bu mekanın yarısı daha önce adını bile duymadığım türden pahalı alkollerin servis edildiği kiraz ağacından devasa bir bara ayrılmıştı- Isaiah'nın varlığında gerçekten zorlanmaya başlıyorum. Artık neredeyse yirmi iki yaşındayım ve yasal olarak içki içebiliyorum, kararlılığımı kaybetmem ve sonunda benimle hiçbir şey yapmak istemeyen hayatımın aşkıyla göz teması kurmam için sadece bir güçlü votka kızılılık gerekiyor.

Anında pişman oldum.

Sanırım o da öyle, çünkü gözlerini hızla kaçırıyor.

En azından uzun ahşap masanın iki ucunda otururken, rahatsız bir şekilde kıvranmadan onu doyasıya seyredebiliyorum. Isaiah o kadar yakışıklı ki nefes almakta zorlanıyorum; üzerinde maviye çalan bir mavi var; kısa kollu, bol kesim düğmeli bir bluz, üzerinde açık bıraktığı tertemiz beyaz bir tişört ve dizlerinin hemen üzerinde biten bir şort. Genelde kolalı kot pantolon ve tişört giyen bir adamdır, bu yüzden benim onun için giyindiğim kadar onun da benim için giyinip giyinmediğini merak ediyorum. Ayağa kalkıp masadan uzaklaşırsam kimsenin bakmadığını düşündüğü bir anda beni izleyip izlemeyeceğini de merak ediyorum.

Test etmeye karar verdim.

Masanın üzerine eğilerek kollarımı göğsümün yanlarına bastırıyorum, babamla dip dibe oturduğu için Isaiah'nın dikkatini çekmeyi umuyorum. Sesimi yükselterek, "Baba?" diyorum.

İki adam da kafalarını bana doğru çeviriyor ve Isaiah'nın gözleri hemen göğüslerime kayıyor. Zaferle gülümsememek için kendimi zor tutuyorum. Babam ona neden tekrar *baba* demeye başladığımı sorgulamıyor bile çünkü "O kazağı getirmeliydim" diye homurdanmakla meşgul.

Bunu görmezden gelerek ona "Ben tuvalete gidiyorum. Servis görevlisi döndüğünde bana bir içki daha söyler misin?"

Babam bana bakıyor, sonra Isaiah'ın *bana* baktığını fark edince tekrar Isaiah'a bakıyor.

Isaiah öksürüyor ve ben de kalçalarımı hafifçe sallayarak eteğimin sallanmasını sağlıyorum. Tuvaletlere giden sahte gaz lambalı dar koridordan aşağı dönmeden önce omzumun üzerinden bakıyorum. Elbette, gözleri kıcıma yapışmış durumda. Ne yazık ki Shayla'nın dikkati onun yüz ifadesine sabitlenmiş durumda ve Shayla onun kaşlarını çattığını fark etmiş olmalı ki boğazını temizleyip başka tarafa bakıyor.

Isaiah'ın dikkatini çekmeyi başardığımda hissettiğim zafer, masaya döndüğümde karşımda muhteşem yaşlı bir kadın bulmamla birlikte uçup gitti.

Isaiah'nın omuzlarını saran, sarı tenli ve neredeyse simsiyah saçları olan bir kadın. Yerime oturur oturmaz Shayla, annem ve Autumn'un gözleri bana doğru kayıyor. Onlara zayıf bir gülümseme veriyorum ve yeni içkimden bir yudum alıyorum, ilk içtiğim kadar sert değil - muhtemelen babamın emriyle. Acımı örtmek için gençken yaptığım gibi parlak bir gülümseme takınmayacağım ama kısa tatlı menüsünü inceliyormuş gibi davranırken umutsuzluğumu görmelerine de izin vermeyeceğim.

Isaiah menünün başındaki kadına çekici bir şekilde gülümseyip masaya getirmek üzere boş bir sandalye bulmak için ayağa kalktığı anda ve sandalyeyi babamla onun arasına yerleştirdiğinde umutsuzluğum derinleşiyor. Kolunu kadının sandalyesinin arkasına doluyor ve ben kıllanıyorum. Ona dokunmuyor ama bileğinin bir hareketiyle dokunabilirdi.

Babamın karşısında oturan James'in omzuna vuruyor. "Jai'yi hatırlıyor musun? O ve ben birlikteyken henüz tanışıp tanışmadığımızdan emin değilim."

Midem dibe vuruyor. *Birlikte*. Gözlerinin dış halkalarına uyan göz alıcı altın rengi kokteyl elbisesi içindeki kadın sadece bir arkadaş ya da iş arkadaşı değil. Bir geçmişleri var ve Isaiah'nın omzuna yaslanıp masanın etrafında dolaşıp kendimizi tanıtırken herkese el sallamasına bakılırsa -ben hariç herkese, çünkü beni atlasınlar diye içkimi dudaklarıma götürüyorum- bir anıdan daha fazlası olmak istediği hissine kapılıyorum.

Isaiah, Jai'ye her gülümsediğinde ya da sandalyesini onun yanına yaklaştıırken kulağına fısıldamak için eğildiğinde kalbimi oyarak harika bir iş çıkarıyor. Keşke ona yardım etmenin bir yolunu bilseydim, sadece süreci hızlandırmak ve acıyı daha çabuk sona erdirmek için bile olsa.

Babamın keskin bir gözü var ve benim sessiz tepkimi fark ediyor. Üzüldüğümde olduğu gibi yanaklarımla nasıl kıpkırmızı olduğunu fark ediyor. İçkimin yarısını bir dikişte yudumladıktan sonra çenemin nasıl titrediğini fark ediyor. Oturduğum yerde nasıl çöktüğümü

oturuyor, hiçbir kelimeyi görmeden menüye bakarken menünün arkasına saklanmaya çalışıyorum. Babam bana başını sallamak ya da burnunun kenarını çimdiklemek yerine sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve etli kollarını, cebinde Longhorn logosu işlenmiş beyaz düğmeli gömleğinin üzerinde kavuşturarak Isaiah'ı ve Jai ile ne kadar *samimi* olduğunu izliyor.

"Yeni daireni nasıl buldun? Yurt odandan çok daha büyük. Ve, yaşasın, artık oda arkadaşın yok! Eminim kendine ait bir yerin olması güzel bir şeydir," diyor Shayla solumdan, beni bir konuşmanın içine çekerek dikkatimi dağıtmaya çalışıyor.

Tek söylediğim "Evet, güzel" oldu. Mezun olduktan sonra ailemin yanına dönmek yerine kendi daireme taşındım. Isaiah'ın eski apartmanından şehrin karşı yakasında bir daire seçtim, böylece o gecenin anıları her önünden geçtiğimde bana çarpmayacaktı.

Shayla çaresizce sağ tarafımdaki anneme bakıyor. Annem soruyor, "Yeni işini nasıl buldun? İş yerinde özel biriyle tanıştın mı?" diye soruyor. Shayla inliyor ve annemle babamın arasında oturan Autumn'a bakıyor, o da elini alnına vuruyor.

"Elbette anne. Aralarından seçim yapabileceğin bir sürü erkek var," diyorum biraz alaycı bir tavırla.

Yüzünü buruşturuyor.

Patronum Starlight'ın özel cosplay elbiseleri, korseler, peri kanatları ve daha fazlasını satan popüler bir online butiği var. Diğer iki terzi ve ben sadece evinin arkasındaki stüdyosunda yüz yüze müşteri olmadan çalışıyoruz, bu yüzden ayak işlerine gitmediğim sürece bir erkek görmeden günler geçirebilirim.

Ses tonumu yumuşatarak ona dürüstçe, "Bayıldım. Sonunda kendi tezgahını alacak kadar para biriktirdiği için gelecek yılki Rönesans Festivali'nin elbiselerine başladık bile. Ortaya çıkardığım bazı tasarımları çok beğendiğini söyledi, bu yüzden festivalde onunla birlikte çalışabilirim. Nasıl olduğunu görün

İnsanlar bunlara tepki veriyor. Eğer beğenirlerse, bir sonraki yıl daha fazla yaratıcı kontrol sahibi olmama izin verebilir."

"Bu harika! İnsanların bunlara bayılacağını biliyorum. Hamile olmadığım zaman yeni bir elbiseye ihtiyacım olacağından senin yaptıklarına bir göz atmalıyım." Shayla bunu biraz da kendi alaycılığıyla söylüyor, kaşları James'e soru sorar gibi kalkık. "Öyle değil mi?"

James, beyaz hamile elbisesinin üzerinden karnının üst kısmını avuçluyor, çünkü şu anda birlikte dördüncü biyolojik çocuklarına hamile, üçüncüsü kız olmasına rağmen ve Shayla durabileceklerini söylemişti. Kısık bir sesle itiraz ediyor: "Bunun son olacağına söz vermiştin. Sözünü tutmanı sağlayacağım, böylece beni erken bir mezara gönderip tekrar doğum yapmanı izlememe neden olmayacaksın."

Shayla gözlerini deviriyor. "Bunu her seferinde söylüyorsun." "Her seferinde ciddiym."

"Oh, lütfen. Onları seviyorsun."

"Sevdiğimi biliyorsun. Siz benim tüm dünyamsınız. Ama tüm bu acıları yaşarken seni izlemek..." Gözlerini kırpmadan birbirlerine bakarlarken James onun elini siyah düğmeli gömleğinin üzerinden kalbine götürüyor. "Hiç kolaylaşmıyor. Buna dayanamıyorum meleğim."

Bu da acıtmıyorsa ne olayım.

Herkes benim deli ve saplantılı olduğumu düşünüyor ama onlar tencere dibin kara seninki benden kara. James ve Shayla da tıpkı bunu kabul etmeyi reddeden annem ve babam gibi birbirlerine takıntılılar. Onların kocaman aileleri ve sonsuza dek mutlu yaşamları var ama benim asla olmayacak.

James, Shayla'yı öpmek için yaklaştırıp elini çenesine götürdüğünde başka tarafa bakıyorum, varlığımın her zerresiyle sevdiğim adam tam karşımda neredeyse kucağının üstünde olan bir kadınla kıkırdarken onların aşkına tanıklık edemiyorum.

Çikolatalı lav kekimi seçtikten ve babam Autumn'un mezuniyet hediyesinin bir parçası olarak hesabı ödedikten sonra, annem, babam ve küçük kız kardeşim ayağa kalkıyor ve bir süre oyalanıyorlar.

Annem elini çıplak kolumdan aşağı kaydırды ve "Bizimle otele kadar gelmek ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım. "Hayır, teşekkürler. James ve Shayla ile biraz daha takılacağım."

"Bunun akıllıca olduğuna emin misin tatlım?" diye fısıldamak için eğiliyor. Gözleri Jai'nin Isaiah'ın omzunu şakacı bir şekilde tokatladığı masanın ucuna ulaşmadan önce durur.

"Mmhmm. Bir içki daha, sonra geri döneceğim."

Annem yanaklarımı avuçluyor ve başparmağıyla iznim olmadan düşen bir damla gözyaşını siliyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Tamam... Eğer eminsen."

"Evet."

Babam başımın tepesine bir öpücük bırakıyor. "İyi eğlenceler, evlat. Çok geç saatlere kadar dışarıda kalma."

Ufaklık. Shayla'yla Grayson ve Lainey'nin artık büyüdükleri için huysuzluklarından bahsederken zayıf içkimin kalanını yudumluyorum ve Shayla'nın, "Onlar sen ve Autumn'dan bile daha kötüler. Tıpkı sizin gibi beni de bütün gece ayakta tutuyorlar."

"Aman Tanrım, yine mi bu?" Sahte bir kızgınlıkla gözlerimi deviriyorum. "Brady ile paylaşmak yerine bizim odamıza taşınmaya karar veren sendin." Autumn ve ben paylaşmak zorunda kaldığımız için daha büyük bir odamız vardı. Shayla kendi yatağını ve Lainey'nin beşiğini yanımıza taşıdıktan, eşyaları Tetris gibi yeniden düzenleyip hepsini sığdırdıktan sonra o kadar da büyük gelmedi.

"Evet, ama bunun tek nedeni her saat başı yeni doğmuş bir bebekle uyanmak istemememdi ve bu sadece ben üniversiteye gidene kadar geçiciydi."

"Bunu hemen ardından Grayson'la birlikte sabahlayan kadın söylüyor."

Grayson James'in yeğeni olmasına ve o sırada evlat edinme ya da evlilik yoluyla yasal olarak kendi çocuğu olmamasına rağmen, "Kardeşiniz değil de kendi çocuğunuz olunca farklı oluyor," diyor. "Göreceksiniz."

"Hayır, yapmayacağım," diye fısıldıyorum, gözlerim Isaiah ve Jai'ye doğru kayarken bardağımla birlikte sandalyemden kayıyorum ve ayağa kalkıyorum.

Shayla'nın yüzü hemen düşüyor ve daha sert bir içki sipariş edebilmem için beni bara kadar takip ediyor. Beni kendisine çevirmek için pazumdan tuttu. "Ne oldu? Hayatına devam ettiğini sanıyordum. Son erkek arkadaşın-"

"Yalan söyledim. Hiçbir zaman 'hayatıma devam etmedim' ya da bir erkek arkadaşım olmadı," diye itiraf ediyorum, masadan uzakta loş bir köşe bularak.

"Bunu neden yaptın? Her şeyin yolunda olduğunu sanıyordum. Sen..." Temkinli bir bakışla sözünü kesiyor.

"James'ten ayrılır mıydın? Eğer sana hiç bakmasaydı. Seni hiç sevmeseydi ya da en azından bunu itiraf etmeseydi. Başka erkeklerle çıkar mıydın? Başka biriyle evlenir miydin?"

Shayla sessizce itiraf ediyor, "Hayır. Asla."

"O zaman neden yapamadığımı çok iyi biliyorsun. Yalan söyledim çünkü herkes bana patlamak üzere olan bir bombaymışım gibi bakıyordu ve ben buna dayanamadım. Isaiah'ı *seviyorum* ve birlikte olmak istediğim tek erkek o. Asla 'hayatıma devam edemeyeceğim'."

"Ama Bailey..." Lanet olsun, az önce ona dayanamayacağımı söylediğim bakışı atıyor bana. "Isaiah duygularına karşılık vermediğini açıkça belirtti. Bir aile istemiyor musun? Kendi çocuklarını?"

Sinirle yumruklarımı sıkarken kırmızı boyalı tırnaklarımı avuç içlerime batırıyorum. "Beni dinlemiyorsun! Hiç kimse dinlemiyor." Bir elimi gevşeterek ağrıyan kalbimin üzerine bastırıyorum ve "Elbette çocuk ve aile istiyorum. İstedığimi biliyorsun. Onları harika bir evde, bizim çocukluğumuzda olduğu gibi onları ve birbirlerini koşulsuz seven ebeveynlerle büyütmek.

Tıpkı senin James'le yaşadığın gibi. Ama hayatım ve gelecekteki ailemle ilgili gördüğüm her rüyada Isaiah'ı görüyorum. Hep o vardı. Hep o olacak. Sadece o olacak. Eğer Isaiah ile birlikte olamayacaksam, hiç kimseyi istemiyorum demektir." Ruhumu Shayla'ya açmamın sonunda, o benden daha çok ağlıyor ve beni kucaklıyor. "Anlıyorum. Anlıyorum ve üzerinde o kadar çok baskı kurduğum için özür dilerim ki, hayatına devam etme ve başka biriyle çıkma konusunda bize yalan söylemek zorunda hissettin. insanlar."

Sesindeki korkunç acıma duygusu, onun ve diğer herkesin aşkımdan vazgeçmem için bana yaptığı baskıdan daha fazlası. Isaiah asla fikrini değiştirmeyeceği ya da benimle birlikte olmak istemeyeceği için asla kendi aileme sahip olamayacağımı düşündüğü için de kendimi eskisinden daha kötü hissediyorum.

Barmenin bize doğru ittiği siyah ve altın rengi bar peçeteleriyle gözlerimizin altını sildikten sonra Shayla masaya geri dönüyor ve hemen James'e çarpıyor.

Şefkatle yanağını okşuyor. "İyi misin meleğim?" Kız başını sallıyor ve James onun dudaklarına bir öpücük konduruyor. James omzunun üzerinden bana endişeli bir bakış fırlatıyor. Konu karısı ve çocukları dışındaki şeylere geldiğinde çoğu zaman çok kayıtsız olabiliyor, bunun için minnettarım çünkü Shayla'yı masadan eşyalarını toplamak için çekmeden önce bana aynı acıyan bakışı atmıyor.

Ayrılmadan önce Shayla, "Bizimle geri gelmek ister misin?" diye sorar.

Şu anda en son istediğim şey kız kardeşim ve kocasıyla aynı arabayı paylaşmak ve yol boyunca birbirlerine şaşı gözlerle bakmak. Onların sevgisi beni boğacak.

Abartılı bir şok sesiyle, Shayla'nın omzunun üzerinden barın karşısındaki benim yaşlarımda mor saçlı bir kadına el sallayıp, "Aman Tanrım, Tyla?" diyorum. Kadının kalın kaşları saç çizgisine kadar kalktı. "Burada ne işin var senin?" Shayla'ya

"Arkadaşım Tyla burada. Ben kalıp ona yetişeceğim. Sonra görüşürüz." O beni durduramadan uzaklaşıyorum.

Kadın beni Eve'den tanımıyor ama yüzündeki şaşkın ifade uzun zamandır görmediği bir arkadaşını gördüğüne şaşırdığı şeklinde yorumlanabilir. Tam da ihtiyacım olan şey. Sarılmak için kollarımı uzatıyorum ve aceleyle "Lütfen arkadaşımımışsın gibi davran ki kız kardeşim beni rahat bıraksın" diyorum.

Kız gibi kız olmalı çünkü çenesi düşüyor ve ciyaklıyor, yüksek arkalıklı bar taburesinden atlıyor ve bana sıkıca sarılırken neredeyse kaburgalarımı ezecek kadar yüksek eşleşen mor stilettolarıyla etrafta zıplıyor. "Aman Tanrım! Seni çok uzun zamandır görmemiştim!"

Arayı kapatıyormuşuz gibi yüksek sesle havadan sudan konuşuyoruz ve arkama dönüp baktığımda James'i Shayla'ya ön kapıyı açtıktan sonra ona rehberlik ederken yakalıyorum. Bana bir kez dönüp bakıyor ve ben de eski sahte gülümsemelerimden biriyle el sallayarak onu uğurluyorum. Bu yolculuğun üzerinden daha yirmi dört saat bile geçmemişti ve ben şimdiden maskemi yüzüme geri takmaya başlamıştım. Autumn sahneyi geçer geçmez oradan ayrılmalıydım. Ailem beni izlemeden ve tatillerini mahvettiğim için endişelenmeden çok daha fazla eğlenebilirdi.

Birkaç dakika daha yüzeysel sohbet ettikten sonra, gerçek adı Mariah olan kadına yardımları için teşekkür ediyorum. Masaya döndüğümde Jai'yi Isaiah'ın kucağında, bir kolunu omuzlarına atmış otururken ve taze bir kokteylden yudum alırken dehşet içinde buluyorum.

Sonra da akla hayale gelmeyecek bir şey yapar.

Bir zamanlar bana yaptığı gibi onun çenesini öpüyor.

Onların yanından geçip banyoya doğru koşarken yıkılmışlığımı bastıracak bir şey yok. Ağlamaktan ve böyle hissetmekten çok yoruldum. Ağır ahşap bir kapısı olan küçük bir odaya benzeyen bir kabine girmeden önce birkaç meraklı bakışla karşılaşıyorum.

Tavana kadar uzanan ve zemine kadar giden. Diğer kullanıcılar çıktıktan birkaç dakika sonra otomatik ışıkların kapanmasına yetecek kadar uzun süre orada kalıyorum. Kafamın içinde dönen sis, içinden çıkamayacağımı bildiğim bir kara deliğe dönüşürken mahremiyet içinde dağılmak için mükemmel bir yer. Neyse ki, nereden baktığınıza bağlı olarak, Isaiah ve Jai sonunda kendimi dışarı sürüklediğimde gitmiş oluyorlar, yani kimse yok I Biliyorum Sol için tanık benim Arıza. I Biliyorum Bir kadın olarak gece vakti restorandan tek başıma ayrılmak tehlikeli ama restoranın içinde Uber'im gelmesini beklemek yerine tek başıma olmam gerekiyor. Birkaç adım yana yürüyorum ve bir sokak lambasının altındaki sıcak tuğla duvara yaslanıyorum, böylece tamamen karanlıkta kalmıyorum, ama başımı eğiyorum ve gözlerimi kapatıyorum, Isaiah'ın Jai'nin dudakları kafamdan çıktı.

Belki de erken ayrılmalıyım. Uber şoföründen beni otele geri götürmesini ve beklemesini isteyebilirim. Odamı toplayıp eve gidebilirim. Oraya varır varmaz dairemi de toplarım. Arabama biner ve sadece sürerdim. Isaiah'ya adanmış kalbimin kalan parçalarını da tıpkı yaban arısı kolyemde yaptığım gibi camdan dışarı atmayı deneyebilirim.

Eğer yapsaydım herkes daha iyi olurdu.

Bölüm 7

Isaiah

Erkekler Bailey'nin etrafında kurtlar gibi dönüyor ve ben hepsinin kafasını koparmak istiyorum, her birinin. Bunu yapmaya hakkım yok, ama üstümü silkip Bailey'nin elbisesinin dışına taşan mükemmel göğüslerinin üzerinden iliklemek için neler vermezdim. *Tanrım*. Bunca yıldır, ailesinin sosyal medyada paylaştığı fotoğrafların hiçbirine bakmayı reddederek, onun ne kadar büyüleyici olduğu konusunda kendime yalan söylüyordum. Bailey'nin sosyal medya hesaplarını açar açmaz engellediğimden, ailesininkileri de hemen kaydardım ve onu bulanık bıraktım.

Ama, Tanrım, o yeryüzünde yürüyen en güzel melek. Erkeklerin çoğu da öyle düşünüyor ve ben buna dayanamıyorum. Onu uzun zamandır ilk kez gördüğümde verdiğim tepki yüzünden kendime de katlanamıyorum.

Austin'e taşındığımda, nerede olduğumu öğrenip beni takip edeceğinden endişelendim. Aylarca arkamı kolladım. Uzakta olduğum süre uzadıkça aşırı dikkatim azaldı. Elbette her gün onu ve eski dairemde geçirdiği o geceyi düşünüyor, ne zaman duş alsam sikimi okşuyor, asla kurtulamadığım külotumun içine her boşaldığımda kendime küfrediyor ve nefret ediyordum. Ama Autumn ona adresimi verdikten sonra bile uzak durdu ve ben de onun hatırladığım kadar güzel olamayacağını düşünerek kendimi kandırdım.

Çok yanılmışım.

Jai dışarı çıkar çıkmaz ilgimin azaldığını hissetti. İkimiz de UT'de okurken tesadüfen birlikte yatmıştık ve onu benimle restorandan çıkmaya davet ettiğimde heyecanlı görünüyordu. Aslında bunu sadece, onu eve götürme niyetim olmadan üzerime oturduktan bir dakika sonra kucağımdan inmesi için söylemiştim. Ama şimdi, gözlerim cam kapıdan Bailey'nin durduğu bara kayarken, onu bir kez daha görebilmeyi umarak beni izliyor.

Jai omzumu itiyor. Kaşları birbirine yaklaştı ve kırmızı boyalı dudakları küçümseme ile kıvrıldı. "Sadece beni kullanıyordun, değil mi? O kızı kışkandırmak için."

Kız. Tanrım, Bailey sadece bir kız. Yasal olarak bir yetişkin ama benden on beş yaş küçük. O doğmadan önce koca bir hayat yaşadım.

Ellerimi derin ceplerime sokuyorum. "Özür dilerim. Onu kışkandırmaya çalışmıyordum." *Düşünüyorum.* "Sadece beni yalnız bırakması için ipucu almasını istedim."

Alay ediyor ve zayıf kollarını kavuşturuyor. "Seni yalnız mı bıraktı? Bütün bu süre boyunca sana tek bir kelime bile etmedi. Kendini çok beğenmişsin. Büyü artık."

Jai altın rengi çantasından anahtarlarını çıkarıyor ve küçük otoparkın yakınına park ettiği gümüş renkli BMW'sinin yanıp sönmesini ve bip sesi çıkarmasını sağlayan bir düğmeye basıyor. Hava karanlık olduğundan, güvende olduğunu bilmem için arabasına kadar olan kısa mesafede onunla yürümeme izin veriyor ama kapısını açtığımda gözlerini deviriyor. Başka bir şey söylemeden gidiyor ve bir daha karşılaşırsak konuşacağımızdan şüpheliyim.

Ben de arabama binip gitmeliyim ama yapamam. *Bailey ve arkadaşının iyi olduğundan emin olmak için onu görene kadar otoparkta bekleyeceğim.* Otuz dakika sonra, bir sürüngen gibi ön kapıyı izledikten sonra, kırmızı bir ışık parlıyor. Bailey restorandan çıkıyor ve otoparka doğru birkaç adım atıyor. Restoranın tuğla duvarına yaslanıp başını ellerinin arasına alıyor.

Arkadaşı hangi cehennemde? Neden tek başına?

Bilinçli olarak karar vermeden onun yanına doğru koşuyorum. "B?" Bütün gün boyunca ona ilk kez doğrudan bir şey söyledim. Ona dokunmuyorum ama ellerim yumuşak kenarlarında geziniyor, sıcak, çıplak tenine konmak için yalvarıyor.

Sesimi duyunca başını kaldırıyor ve sanki göğsü ağrıyormuş gibi bir elini kalbinin üzerine koyuyor, dikkatimi hemen göğüslerini destekleyen fincanlara çekiyor, yemesini izlediğim tatlıdan daha lezzetli. Kaşığının yaladığı gibi onu yalamak istiyorum. Kapların arasındaki bağı dişlerimle çekiştirmek istiyorum, ta ki malzeme göğüslerinden düşene kadar. Ama sonra bütün gün kafamı kurcalayan şeyin ne olduğunu nihayet anladığımda kaşlarımı çatıyorum: *Altın yaban arısı kolyesi kayıp.*

Bailey'nin göğsü daha hızlı inip kalkıyor ve ben bakışlarımı onun kalkık yüzüne yöneltebiliyorum. Gözleri şiş ve kırmızı ve ne kadar zamandır ağladığını ve bunun benim yüzümden olup olmadığını merak ediyorum.

Siktir, öyle olduğunu biliyorum. Jai kucağıma oturduğunda onun yüz ifadesini gördüm. Bailey, öpüşmeyi tamamlamak için dudaklarımı tenine bastırmadığımda Jai'nin bana attığı sorgulayıcı bakışı fark edemeyecek kadar erken kaçmıştı.

Birbirimize bakarken Bailey hiçbir şey söylemiyor ve aklıma gelen ilk şey aptalca "Burada ne yapıyorsun?" diye sormak oluyor.

"Uber'imi bekliyorum," diyor yenik bir sesle.

Duh. Bunu biliyordum ama zihnim karmakarışık. Herkes bizden önce çıktı. İlk benim gitmememin tek nedeni, kıcımın koltuğuma yapışmış olması ve Bailey'nin elbisesinin içinde her hareket ettiğinde sallanan göğüslerini izlerken Jai'ye sürtünmesini dikkatle engellediğim sikimin şortumun içinde çelik bir direk gibi durmasıydı. Elbisenin onun eserlerinden biri olduğunu, müstehcen bir mükemmellikte dikildiğini ve yasadışı olması gerektiğini biliyorum.

"Arkadaşın nerede? Burası tek başına güvenli değil."

Soruma cevap vermek yerine başını sallayarak yan tarafa, otoparka doğru bakıyor. "Jai nerede?" Kadının adını biraz da kinle söylüyor.

Hayır, niyetim Bailey'i kıskandırmak değildi ama onun yeşil çizgisi kalbimi ve sikimi kabartıyor.

*Beni hâlâ
seviyor. Bundan
nefret ediyorum.*

Bu, ona ne kadar acı çektirmiş olursam olayım, umduğum gibi beni unutmadığı anlamına geliyor. Ben de daha iyisini yapmadım. Doğum gününden beri tek bir kadınla birlikte olmadım. Aletim eve getirdiğim başka biri için sertleşmeyi tamamen reddetti - asla tam olarak taşınmadığım, taşınma kutularımın çoğunun hala bantlı olduğu bir ev- bu hem aşağılayıcı hem de çok anlamlı, ancak kendime bunu kabul etmeme izin vermedim.

"Jai sadece eski bir arkadaştı," diyorum içtenlikle.

"Evet, çünkü arkadaşlar birbirlerinin kucağına oturur ve birbirlerinin boyunlarını öperler. Ben bunu tüm arkadaşlarımla yapıyorum. Tamamen normal," diyor daha az zehirli ama daha çok alaycı bir şekilde.

İlk *düşüncem*, *kimin kucağında oturduğu oldu*. Hemen ardından da *"Beni ilgilendirmez."* oldu.

"Onu öpmedim," diye teminat veriyorum. Bailey'nin kaşları inançsızlık ve umut karışımı bir kıvılcımla yukarı kalkıyor. Ben de bundan nefret ediyorum. "Öyle bir şey değildi. Biz..."

"Ne değildin?"

"Onu eve götürmeyi hiç planlamamıştım," diyorum. "Sadece birlikte ayrıldık."

"Neden? O muhteşem. Sen de çok güzelsin," diyor hüznle ve göğsümü kabartmama neden oluyor. "Bildğim kadarıyla bekârsın. Çok daha kötüsünü yapabilirdin." Omuzları daha da çökerken Bailey yanağının *içini* çiğniyor ve kendisinden *çok* daha *kötüsü* olarak bahsediyor.

En çok bundan nefret ediyorum.

Gözlerinin içine bakmak için eğildim ve düşüncesizce teklif ettim, "Uber'i iptal et. Seni otele bırakayım." Neredeyse *eve* diyecektim. *Kahretsin*, onu eve götürmek istiyorum.

"Hayatını mahveden kızla yalnız kalmaktan korkmuyor musun?" Küstahça davranmaya çalışıyor ve gözlerini kaçırıyor ama gözünün kenarından bir damla yaş süzüldüğünü ve öfkeyle gözyaşını sildiğini görmeden önce değil. İnsanların önünde ağlamaktan nefret ettiğini biliyorum, ki her şeyi bu kadar yoğun hissederken bunu yapması çok zor.

Ona mektubumda *benim ve onun hayatını mahvettiğini* yazarken bunu kastetmediğimi söylemek istiyorum. Ama o zamanlar bu doğrudu. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordum, özellikle de kontrolümü kaybettikten sonra.

Şimdi ise... onu tekrar görmek hayatımı mahvetmeye devam ediyor ama aynı nedenlerle değil. Mahvediyor çünkü onu kollarıma almak istiyorum, bunun korkunç ve hayatımı değiştirecek bir karar olmasının tüm nedenlerine rağmen.

Eski püskü kırmızı bir sedan kaldırıma yanaşır ve Bailey'nin cep telefonu bir bildirimle çalar. Uber şoförü.

"Hoşça kal Isaiah. Umarım *rahatsız edici, tekil odağım* hayatının daha fazlasını mahvetmemiştir." Etrafımda dolanıyor, yemyeşil poposu kırmızı bir hedef tahtası gibi. Onu takip ediyorum ve açmasını engellemek için elimi arka yolcu kapısına vurmak için yanından geçiyorum.

Göğsümü omuzlarına bastırıp şakağına doğru fısıldıyorum. Bir kez daha teklif et, "Seni otele bırakayım. Lütfen."

Seksi siyah topuklu ayakkabılarının içinde kayıyor ve uzun bir bekleyişin ardından nihayet başını sallıyor. Ön yolcu tarafındaki cama vurarak sürücüye camı açmasını işaret ettim ve yirmili yaşlardaki keş görünümlü adama yolculuğun iptal olduğunu söyledim. Onu kendim götürmeye niyetim olmasaydı bile, onunla binmesine asla izin vermezdim. Pencereden yirmi dolarlık bir banknot uzattım ve bize ters ters baktıktan sonra mırıldanarak küfrederek uzaklaştı.

Bailey'i otoparka götürüyorum ve Lexus'umun yolcu kapısını açıyorum, elbisesinin yüksek yırtmacı parçalandığında yutkunuyorum, bana nefes nefese bir *teşekkür* verirken sıkı üst uyluğunu açığa çıkarıyor. Elbisenin kumaşını birkaç santim kaydırса külotunun V kısmı ortaya çıkacak ve *lanet* olsun, ne renk olduğunu öğrenmek için kumaşı çimdiklemekten yarım saniye uzağım.

Bana sorgulayan bir bakış attığında ve usulca adım söylediğinde, ne düşündüğümü anlamadan önce gözlerimi ondan ayırıyorum. Arabamın arkasına dolanırken, aletimi şortumun içinde ayarlıyorum, onun için sertleştiğimi anlayıp anlamadığını merak ediyorum, hem anladığını hem de anlamadığını umuyorum.

Bana otelinin adını verdikten sonra yirmi beş dakikalık sessiz bir yolculuk başlıyor ve o ön camdan geceye bakıyor, benim ona dönüp durduğum gibi o da bir kez olsun bana dönmüyor. Ona hayatı hakkında sorular sormayı çok isterdim ama *onun* eşsiz kokusu arabayı doldururken ağzım kurudu. Kendimi uzak durmaya zorladığım üniversite mezuniyeti gibi kaçırdığım her şeyi bana anlatırken, konsolun diğer tarafına eğilip burnumu boynuna bastırmak ve kokuyu doğrudan kaynağından ciğerlerime çekmek istiyorum.

Otele vardığımızda, yapmam gerektiği gibi onu ön kapıya bırakmak yerine otoparka çekiyorum. "Odana sağ salim gittiğinden emin olmak istiyorum" gibi bir şeyler mırıldanıyorum ama gerçek kelimeler kullandığımdan ya da karmakarışık bir saçmalık olduğundan emin değilim. Arabanın kapısını açıp inmesine yardım ettiğimde de dilim tutulmuştu. Gözlerimi indiriyorum, külotunun bir parıltısını yakalamayı umuyorum. *Kahretsin, hala şansım yok.*

Başka bir şey söylemeden ya da ondan izin almadan, elim sırtının alt kısmında gezinirken loş ışıklı, boş lobide ona rehberlik ediyorum ve aynalı asansöre adım atıyorum. "Hangi kat?"

"İkinci." Düğmeye basıyorum ve o da kayıtsızca ekliyor, "Diğer herkes üçüncüde."

Tanrım, bana yardım et. Onu kapısına kadar götürürken beni yakalayabilecek tanıdığımız kimse yok. Bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyorum ama emin olduğum bir şey var: Kalbim küt küt atıyor ve sikim çelik bir boru gibi, ucundaki pre-cum boxer külotumu ıslatıyor.

Yukarı çıkarken, yan yana dururken kollarımızın sürtünmemesine dikkat ediyorum, ancak gözümün ucuyla elbisesine bakmak için yüksekliğimde mükemmel bir bakış açısına sahibim, ki bunu yapıyorum. Tabii ki bakıyorum. O lanet olası bir siren ve ben de gemimi rotasından saptıran bir kaptanım.

Asansör çaldığında, Bailey paslı kırmızı desenli halıda önümde adım atıyor ve ben de uzun, killi kahverengi koridor boyunca onun yanında değil, kapısına kadar arkasında yürüyorum. Tıpkı restoranda yaptığı gibi yuvarlak kalçalarına seksi bir salınım ekliyor ve güzel poposuna bakmaya devam etmem için beni baştan çıkarıyor. Bana ne yaptığını biliyor olmalı.

Siktir, siktir, siktir, ona nasıl karşı koyabilirim ki?

Doğru ya, onu öpüp tekrar kaçarsam lanet olası kalbini kıracağımı hatırlayarak, ki bu kadar genç birinin peşinden koştuğum için ailesinin ve benim peşimden dirgenlerle gelmesini istemiyorsam bunu yapmak zorundayım. Bu süreçte kendi kalbimi de kıracağımdan yüzde yüz eminim, bu yüzden onun siren şarkısının çekimine karşı savaşmalıyım.

Anahtar kartıyla kapının kilidini açıp içeri adım attıktan sonra eşikte durup ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilemeden dudaklarımı aralıyorum. Onu karanlık odaya kadar takip etmemek için kapının pervazını iki yandan kavriyorum. İyi geceler dileyip gitmem *gerektiğini* biliyorum ama kapı çerçevesini tutuşum ona saldırmamı engellediği kadar geri çekilmemi de engelliyor.

Bailey kapı aralığında duruyor, bir nefes kadar uzakta, iri ve sulu gözlerle bana bakıyor. Vücudumdaki tüm kaslar *bir şeyler* yapmam için çılgık atarken ona bakmaktan başka hiçbir şey yapmıyorum. Yine sessiz bir çekişme içindeyiz, hayatlarımızı sonsuza dek değiştirebilecek büyük bir uçurumun üzerindeyiz. İyi ya da kötü, emin değilim.

"Mektubunu okuduğum gün bir parçam öldü" derken beni paramparça ediyor. Şimdi beni öldürüyorsun, Isaiah."

Bunu söylediğini duymanın acısı hayal edilemez, tam göğsümden vuruyor ve beni dizlerimin üstüne çökmekle tehdit ediyor. *Kahretsin bebeğim, beni de öldürüyorsun.* Ama söyleyemiyorum, olduğum yere yapışmış ve dilsizim. *Yapma, yapma, yapma-*

Bailey'nin yüz ifadesi buruşur. "Keşke seni sevmeyi nasıl bırakacağımı bilseydim." Ve sonra kapıyı kararlılıkla yüzüme kapatıyor. Anlık dürtüm, beni içeri alana kadar kapıyı yumruklamak oluyor, ki bu da cehenneme doğru ne kadar yol kat ettiğimi gösteriyor.

Koridorun sonundaki asansörün sesi duyuldu ve başımı yana çevirdim. Kulüp kıyafetleri ve spor ayakkabılar giymiş, sarhoş ya da sarhoş olma yolunda ilerleyen bir grup üniversite çağındaki çocuk koridora döküldü. Bunlar Bailey'nin dışarıda eğlenmesi, genç ve kaygısızken gülmesi ve ayaklarının üzerinde tökezlemesi gereken insanlar, otuz altı yaşında bir adamla *değil*.

Kendimi Bailey'nin kapısından uzaklaştırıyorum, asansöre giderken yanlarından geçiyorum, bunun doğru bir şey olduğunu biliyorum ama her adımda kendimden daha çok nefret ediyorum.

Kızlardan biri, kesinlikle görmek istemediğim külotunu zar zor örten kireç yeşili bir elbise giymiş, kumlu saçları ve ters beyzbol şapkasıyla bir frat boy tipiyle birlikte tökezliyor. İkisi daha çok kardeşe benziyor, gerçi adamın kolu kızın doğal olmayan bir şekilde bronzlaşmış omuzlarına dolanmış. Adam, hayali sahiplenmenin kaba bir gösterisiyle kızın göğüs uçlarını elbisesinin üzerinden çimdikliyor.

Kapüşonlu gözleri ve buğulu makyajıyla bana gülümsüyor, sonra iri saçlarını omzunun üzerinden geriye atıyor. Benim meleğimin eline su dökemez ve onun ilgisi tüylerimi diken diken ediyor. Ayrıca aralarında hemen bir kavga başlıyor ve birbirlerine aldatma suçlamalarını savurmaya başlıyorlar.

Fikrimi değiştirdim. Bailey onlara hiç ait değil.
O bana ait.

Bekle,

hayır.

Hayır,

hayır.

Hayır.

Hayır! Hayır!

Asansöre binmeden önce Bailey'nin otel odasının kapısına son bir kez bakıyorum ve tüylerimi diken diken *etmeyen* başka bir kadınla karşılaşp karşılaşmayacağımı merak ediyorum. Bailey gibi beni içten dışa ısıtacak ve ona dokunma ihtiyacıyla ellerimi karıncalandıracak bir kadın.

Bundan şüpheliyim.

Bölüm 8

Bailey

Isaiah'a *kalbini yedirme* planım neredeyse işe yaradı. Sonunda beni eskiden olduğum çocuk olarak değil, olduğum kadın olarak görüyor. Dün gece pes etmeye çok yakındı ve ona ailemle aynı katta olmadığımı söylediğimde asansörün aynasında şortunu nasıl düzeltmek zorunda kaldığını gördüm. Ağzım sulandı. Odama zorla girip beni alacağından emindim. Ona *her şeyi* verirdim.

Ama bende hâlâ onun için yeterince iyi olmayan bir şeyler var, şu anda beni çekici bulsa bile. Dünyayı tekmelemek ve çılgılık atmak istiyordum ve bu sefer bulanıklığı memnuniyetle karşıladım. Kendi başıma yatacak kadar uyuşana kadar beni içine çekmesine izin verdim.

Ailemin endişelerini ikiye katlayacağını bildiğim için gece ayrılmamaya karar verdim, bu yüzden yarın sabah hepimiz eve dönmeden önce yeniden toparlanma ve B planına geçme fırsatım var. Isaiah ile buluşmadan önce otelin güneş ışığıyla dolu yemek salonunda ailemle kahvaltı etmek bir sabır sınavı.

"Yani..." Shayla yuvarlak masada karşımda kreplerini yerken çitle çevrili, hâlâ benim gibi pijamalarını giymiş. "Dün gece kaçta döndün?"

Annem hemen sol tarafımdan bana bakıyor. "Tekrar bir araya gelmediniz mi?"

Sağ ol, abla. Shayla bana özür dileyen bir bakış gönderiyor, konuyu açıp annemin endişesini artırdığı için kendini suçlu hissediyor.

"Hayır. Tyra ve ben barda biraz daha kaldık."

"Arkadaşının adının 'Tyla' olduğunu söylediğini sanıyordum," diyor Autumn Shayla'nın solundaki Shayla'ya, sonra bana bakıp sırtıttığında sahte bir şaşkınlıkla başını eğiyor.

Kahretsin, sahte arkadaşımın adını karıştırdım.

Autumn'a ters ters baktım. *Ne kadar iyi bir arkadaşsın sen öyle.* "Tyra'yla da karşılaştık."

"Peki sen onları nereden tanıyorsun?" Autumn gülmemek için ağzına bir sosis halkası tikiştirerek soruyor.

"Okuldan," diye belli belirsiz cevap veriyorum.

Autumn sahte bir şaşkınlıkla, "Vay canına, hepsi aynı anda tatilde olan bir milyon insanın yaşadığı bir şehirde onlarla karşılaşmak ne kadar da küçük bir dünya," diyor.

"Etraftaki kasabaları da sayarsan iki milyon," diye yardımcı olmayan bir sesle Shayla'nın sağından girdi James.

"Evet, dünya küçük," diye mırıldanıyorum, iki kız kardeşime de konuşmayı kesmelerini istediğimi belirten bir bakış atıyorum.

Annem boğazını temizliyor. "Bu Isaiah'ın restorandan ayrılmasından önce mi sonra mı oldu?"

"Aman Tanrım, hepiniz bana üçüncü dereceden bakmayı keser misiniz? Arkadaşlarımla otuz dakika takıldım, sonra otele geri döndüm. Hepsi bu."

"Yani James, Isaiah'ın gece yarısı bana barbekü almak için otelden ayrıldığını görmedi mi?" Shayla alaycı bir tonda sorar.

"Isaiah dün gece burada mıydı? Neden?" Babam sağımda yüksek sesle soruyor.

Annem keskin bir nefes alıyor ve ben de çatalımı seramik tabağa çarparak düşürüyorum. "Tatlım?" Annem elini koluma koyuyor.

"Hiçbir şey olmadı," diye fısıldadım. "Beni buraya getirdi ve odama güvenli bir şekilde girmemi sağladı, sonra da gitti."

Hiçbir şey olmadı.

oldu," diye yineliyorum, artan hayal kırıklığıyla köpürerek. "Affedersiniz." Yumurta ve pastırma tabağını yarım bırakarak masadan uzaklaşıyorum. "Duş alacağım ve giyineceğim. Gitme vakti geldiğinde bana mesaj at."

Annem geri çekilen halime, "Tatlım, geri dön ve kahvaltını bitir," diyor ama ben onu duymamış gibi yapıyorum.

* * *

Asansörden otelin lobisine adımımı atıyorum, saçlarım fönle mükemmel bir şekilde kurutulmuş ve kafamın üzerinde dağınık bir topuz halinde duruyor. Yüzümü çerçevelemek için önden kıvrılmış kısa parçalarla boynum açıkta kalıyor - Isaiah'ın bir gün tekrar öpeceğini umduğum çenemdeki nokta da dahil olmak üzere.

Nefesimi tuttuğumdan değil.

Yalancı.

Bugün giymek için diktiğim ve seçtiğim sundress, doygun bir neon turuncu -İsaiah'ın en sevdiği renk. Küçük üçgen kuplar boynumun etrafında ince bir halterle bağlanıyor ve derin V göğüs kafesimde bitiyor. Sırtımın büyük kısmı açık bırakılmış, belim sıkıca bağlanmış ve kısa etek kısmını kendime özgü, sallantılı tarzda yaptım, böylece kumaş, ucuza aldığım beyaz örgülü takozlarımla attığım her adımda sallanıp zıplıyor. Ayaklarımı çok zorlayacak ama bacaklarımı daha uzun, elbisemi ise daha kısa gösterecek.

Kıyafetimi gören babam, "Sana hediye dükkanından bir sweatshirt alacağım," diye homurdanıyor. Shayla, James ve Autumn bir sonraki asansörden çıktıklarında burnunun kenarını çimdikliyor. "Dördünüz de."

Bu bir aile tatili olduğundan, tasarım becerilerimi test etmek için uyumlu bir mini koleksiyon gibi hepimiz için elbiseler yapmanın eğlenceli olacağını düşündüm. Shayla'nın elbisesi bebek pembesi

ve daha mütevazı, büyüyen göbeği için yer var, ancak göğüsleri o kadar büyük ki yaptığım çok daha büyük üçgenlerden dökülmekle tehdit ediyorlar. James'in gözleri ona takılıp kaldığı için bütün gün ayaklarının takılıp düşeceğinden eminim.

Autumn'un güneşte parlayan sarı elbisesi de benimki kadar kısa ve kabarık, ancak üst kısmının sadece bir santim göğüs dekoltesi gösterecek şekilde tatlı bir yaka ile yapılmasını istedi. Anneminkini Birkenstock'larının üzerinde ayak bileklerine kadar inen açık kum renginde yaptım. Bol ve dökümlü ama diğerleriyle aynı şekilde halter şeklinde bağlanan bir kepçe yakası var ve babamın bunu takdir ettiğini gözlerinin sürekli anneme dönmesinden anlayabiliyorum.

Annem gülüyor ve otelin hediyelik eşya dükkanına doğru döndüğünde onu durdurmak için elini tutuyor. "Dışarısı doksan beş derece, tatlım. Rahat bırak onları."

Sürgülü cam kapıdan içeri girdiğinde Isaiah'ı anne ve babamın omuzları üzerinden ilk gören benim.

"Lanet olsun," diye haykırıyor, göz göze geldiğimizde kısa kesiyor. Üst iki düğmesi açık, pürüzsüz, koyu renkli göğsünü kısmen ortaya çıkaran, keten, kısa kollu, rahat bir düğme giymiş, üzerine de bembeyaz bir şort giymişti ve *lanet* olsun tam olarak benim de düşündüğüm şeydi.

Gerçekten, her zaman kot pantolon ve tişört giyen adama ne oldu? Her zaman seksi olduğunu düşündüğüm *bu* adam, sanki bir giyim tasarımcısının reklam panosuna aitmiş gibi görünüyor. Erkekler için bir koleksiyon hazırlasam bana modellik yapar mı acaba? *Onu* tekrar tekrar giydirmeme ve *soymama* izin ver.

Babam ellerini jean *baba* şortunun üzerinde kalçalarına koyuyor ve annemin kaşları saç çizgisine doğru yükselirken kaşları ortaya düşüyor. Tabii ki Isaiah tüm bunları bizim gibi görmüyor çünkü gözleri tam da umduğum gibi vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor.

Shayla boğazını temizliyor ve Isaiah'nın bakışları sonunda grubun tamamına yöneliyor. Gözlüklerini yeniden

ayarlarken

yaklaşır ve babam annemin peşinden hediyelik eşya dükkanına doğru hızla uzaklaşır.

Bölüm 9

Isaiah

Beni öldürmeye çalışıyor. Bailey'nin yıllar boyunca bulduğu tüm planlar arasında, Sherman'ın bana bakmaya devam etmesiyle altı ayak altında kalmamla sonuçlanacak olan bu. Ve onu bir saniye bile suçlamıyorum. Eğer bir kızım olsaydı, ondan on beş yaş büyük bir adam ona, benim Bailey'e bakmaktan kendimi alamadığım gibi baksaydı, onun takdir edeceğimi bildiği bir renge bürünmüş olarak ona baktığı kadar sinirlenirdim.

Kahretsin, bu düşünce aklıma gelir gelmez, zihnimde Bailey'nin annesi olduğu kızımın nasıl görüneceği canlanıyor. Kız kardeşim Brianna'nın yeğenimin saçlarını şekillendirdiği gibi, uçlarına renkli boncuklar takılmış saçlarıyla dünyanın en tatlı küçük kızına benzemiyorsa ne olayım.

Sanırım Bailey'nin küçük kızımızı ailesinin yanında onun için satın alacağım evin arkasındaki büyük bahçede kurulan oyun parkında salladığını hayal etmeye çalışırken bir damla gözyaşı bile döktüm. Bailey, bir sonraki bebeğimizle birlikte Shayla kadar büyük ve yuvarlak olacak, saçları tıpkı şimdiki gibi toplanmış olacak, solgun teller çenesinin alt kısmına değecek ve ben de onları öpüp geçmek isteyeceğim. Dudaklarımı yalıyorum, onun tadını özlüyorum.

Tanrım, kendine gel Isaiah.

Nereye gittiğime dikkat etmiyorum ve sonunda James'le çarpışıyorum, kız kardeşlerin ve Miranda'nın durmasını izlerken neredeyse ikimiz de sıcak çimentoya düşüyorduk.

Arka planda Teksas Kongre Binası varken birlikte fotoğraf çektmek için dönüyorlar. Bailey en uzun boylu olanı, bu yüzden selfie çekmek için telefonu yüksek ve geniş bir şekilde tutuyor ve zaten kısa olan elbisesinin kalçalarına kadar çıkmasına neden oluyor.

"Tanrım, o çok güzel," diye geveledim, onun tarafından tamamen büyülenmişim.

"Biliyorum. Bir meleğe benziyor," diyor James.

Karısına *melek* dediğini ve kesinlikle *benim* meleğimden bahsetmediğini hatırlamadan önce neredeyse ona doğru dönüyorum.

"Bekle, kimden bahsediyorsun? Çünkü Shayla olmasa iyi olur." Elini, Shayla'nın hâlâ kesmeye ikna edemediği uzun siyah saç tellerinin arasından geçiriyor, sonra kollarını siyah tişörtünün üzerinde kavuşturuyor.

"Ciddi misin?" *Bekliyorum der* gibi kaşlarını kaldırıyor. "Dostum, çok cahilsin." Bailey'den ve onun erkek öldüren elbiselerinden bir diğerinden bahsettiğimi bilmediği için inanamayarak ve rahatlayarak gülmek zorunda kalıyorum.

Bailey "Grup fotoğrafı" diye bağılıyor ve bizi yanına çağırıyor. Bunun onun başka bir planı olduğunu biliyorum çünkü yakınlarda bebek arabası iten bir kadından fotoğrafımızı çekmesini istemeden önce herkesin toplanmasını bekliyor. James ve Sherman yan yana durmuş, kollarını önlerindeki eşlerine dolamış, Autumn da kız kardeşi ve annesinin arasına sıkışmış. Ben Sherman'ın yanında bir yumru gibi durmuş, Bailey'nin planını anlamaya çalışıyorum.

Bailey kadına cep telefonunu verdikten sonra geri çekilip tam önümde duruyor ve başının tepesi çeneme değen uzun sandaletleriyle sırtını göğsüme dayıyor. Çiçekli şampuanının kokusunu içime çekiyorum. Onun için yanıp tutuşuyorum çünkü kollarımı arkadan beline dolamak ve onu karımmış gibi kendime çekmek için iki kere düşünmüyorum.

"Elbisemi beğendin mi Isaiah?" diye fısıldıyor ağzının kenarından. Anında ereksiyon oldum ve o

Bunu da biliyor, kıcını sürtmek için sırtını hafifçe kamburlaştırıyor.

Kulağına eğilip tıslıyorum, "Kes şunu." Doğal olarak tekrar yapıyor.

Kadın Bailey'e telefonunu vermek için yürüdükten sonra ellerimi çekmem biraz zaman aldı. Bailey uzaklaşır uzaklaşmaz arkamı dönüp biraz uzaklaşıyorum, üstümü aşağı çekip şortumun önünü örttüğünden emin oluyorum.

Örtündüğümünden ve Bailey'den başka kimsenin aletimin sertleştiğini bilmeyeceğinden emin olduğumda, grubu Bailey'nin telefonuna eğilmiş, Autumn'un sosyal medyasında yayınlamak için en iyisini seçmek için fotoğrafları kaydırırken buluyorum - kollarımı küçük kızına sardığımı gördükten sonra bana ters ters bakan Sherman hariç herkes. Evet, mezara gidiyorum.

* * *

Gezilecek yerler listemizin bir sonraki sırasında UT kampüsünü gezmek var. Sherman ve Miranda el ele tutuşmuş iki genç aşık gibi kıkırdayarak devasa kütüphaneyi keşfetmeye koyuluyor. Ben de katılmayalı yıllar olmuştu, bu yüzden turu Autumn'un yönetmesine izin verdim. Bailey dışında herhangi bir şeye dikkatimi verebilseydim, uzak kaldığım zamanlardaki farklılıkları fark edebilirdim, ancak her zaman olduğu gibi Bailey yıldız gösterisi yapıyor.

Yazlık kovboy şapkası ve yıpranmış ama parlak deri çizmeleriyle western kıyafetleri giymiş genç, bronzlaşmış bir adam bize yaklaştığında böyle düşünen tek kişi ben değilim, sadece Autumn'a sırttığında gözlerini Bailey'den ayırıyor.

"Bryce! Seni görmek çok güzel. Tören için kalmayacağını sanıyordum."

Bryce şapkasını çıkarıyor ve Autumn'a sarıldığında kalın, hafif nemli orta kahverengi saçları ortaya çıkıyor.

"Ben de seni gördüğüme sevindim, günışığı," diyor hafif bir ses tonuyla.

Autumn güler ve onu tanıtır. "Millet, bu Bryce. Aynı çalışma grubundaydık. O olmasaydı bazı derslerimi başarabilir miydim emin değilim."

"Ah, çok nazıksınız. Hepsi senin sayende oldu." Bryce öne çıkıyor ve hepimizin elini sıkıyor, ama en son sırada olan Bailey'nin elini bırakmıyor. "Sen baş belası ortanca kardeş olmalısın, değil mi?"

"Tanrım, teşekkürler Autumn." Bailey elini çeker ve arkasını Autumn'un koluna hafifçe vurur.

Sonbahar sırtıyor. "Evet, bu o olmalı. Bailey."

"Başını neden bu kadar belaya soktuğunu şimdi anlıyorum, Bailey," diyor kovboy, yüzünü silmek istediğim hayranlık dolu bakışlarını ona dikerek.

Shayla ve Autumn gülüyor, Bailey ise Bryce'a arsızca gülümseyip ellerini kalçalarına koymadan önce onlara ters ters bakıyor. Birini öne doğru uzatıyor, sonra başını yana eğiyor. "Peki bu ne olabilir?" Küçükken dikkatimi çekmek için bana yapmaya çalıştığı hareketin aynısı.

Artık kesinlikle var. Bryce'ın da.

Bryce yaklaşıyor ve sesini alçaltıyor. "Bu elbisenin başını bir sürü belaya soktuğunu söyleyebilirim, haksız mıyım?"

Ellerini kalçalarından çekip omzumun üzerinden sürüklemek yerine ellerimi bir kez çırpıyorum ve yüksek sesle, "Seninle tanıştığıma memnun oldum Bryce. Sanırım öğle yemeğine çıkmadan önce görmemiz gereken birkaç şey daha var. Autumn?"

Bryce, Bailey'nin omzunun üzerinden onun arkasında manevra yaptığım yere bakıyor ve ben de Autumn'a umutla bakıyorum, Bryce'ı yoluna göndermesi için ipucunu anlamasını ve böylece *onsuz* devam edebilmeyi umuyorum.

"Oh, evet. Altıncı Cadde'de yürüyüp bir şeyler atıştırmayı düşünüyorduk. Belki biraz canlı müzik dinleriz," diyor Autumn, ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak ve bana

masum bir gülümseme. "Bizimle gelmek ister misin?" diye soruyor ona, hâlâ bana bakarak.

Lanet olsun.

Bu *yaşına uygun* adamın Bailey ile flört ettiğini görmenin acısını uzatmak yerine, Bailey rolünü bırakıyor ve bana çarparak geri çekiliyor. Yine de bu tamamen yeni bir sefalet türü, çünkü temas eder etmez, elimi tam istediğim gibi kalçasına koydum... bu aynı zamanda aletimin tekrar sertleştiği ve kıkına bastırıldığı anlamına geliyor. Parmaklarımı esnetiyorum, başparmağımla elbisesinin arkasını hafifçe kıvırıyorum ve istemeden ona sürtünüyorum. Tüm vücudum titremeye başladı. Eğer onu domaltıp, elbisesini yukarı çevirip meleğimi arkadan alsaydım, onu bu şekilde tutardım.

"Oh, kahretsin, B," diye nefes alıyorum, umarım kimsenin duyamayacağı kadar alçak sesle, diğer elimi karşı kalçasına koyduktan ve onu sikime karşı yerinde tutmak için sıkıca kavradıktan sonra.

Bela tam da onun olduğu şey.

"Ah, anlıyorum." Bryce benden Bailey'e ve tekrar bana bakıyor, sonra şapkasını kafasına geri koyuyor. "Korkarım bu sefer pas geçmek zorundayım, ama hepinize iyi eğlenceler." İrtibatı koparmayacağına söz verdikten sonra, Bryce uzaklaşmadan önce şapkasını bize doğru uzatıyor.

Ellerimi de yanıma alarak uzaklaştığımda Bailey omzunun üzerinden bana bakıyor.

"Demek bu kadar, ha?" Dudaklarını büzüyor. "Ne?"

"O gitti, şimdi işin bitti mi?"

"Neyi bitirdin?" Gözlüğümlü çıkarıp cebimden çıkardığım mikrofiber cam beziyle temizliyorum, var olmayan tozları siliyorum, neden bahsettiğini bilmiyormuşum gibi davranıyorum.

Yürüyüp gitmeden önce nefesinin altında bana *pislik* dediğine eminim. Ve ben de bir pislik gibi peşinden gidiyorum, Autumn'un arkadaşlarından biri daha *baş belası* kızla tanışmak isterse diye yanından ayrılmıyorum.

sorun çıkaran bir elbise giydim, ama ona tekrar dokunmaktan duyduğum işkence gibi zevke izin vermedim.

Pislik, gerçekten.

* * *

Austin'i gezdiğim hayatımın en yorucu günlerinden birinin ardından, otele bağlı lüks restoranda akşam yemeği yemek için geri dönüyoruz; parlak siyah duvarlar, loş duvar aplikleri ve siyah masa üstünde titreyen mumlar. Grup gece için odalarına çıktıktan sonra eve gidip duşta sikimi kaldırarak mutsuzluğumu sona erdirmek için kısa bir geri sayım. Boşaldığımda dudaklarımda Bailey'nin adı olacak ve rüyalarımın giren bu turuncu elbisenin içindeki Bailey olacak.

Genelde tüm zamanımı Bailey'den uzak durmaya çalışarak geçiririm ama bugün babasından ve gözlerinde beliren öfkeli sorulardan da kaçmak zorunda kaldım. En yakın arkadaşlarımdan biri olduğunu düşünürsek, bu durum güzel bir güne gölge düşürüyor. James bizi tanıştırdığından ve o da RPG oyunumuzu nasıl oynayacağımızı öğrenmeye balıklama atladığından beri aramızdan su sızıyor. Babamı ne kadar sevsem ve onunla ne kadar iyi anlaşsam da, mizah anlayışımız ve okumayı sevdiğimiz kitaplar söz konusu olduğunda Sherman ile daha çok ortak noktamız var. Onunla birlikteyken her zaman iyi vakit geçirir ve gülerim.

Ama bu yolculukta değil.

Cüzdanımı çıkardığımda ikisi de *hayır* dedikten sonra James, Sherman ile hesabı kimin ödeyeceği konusunda tartışıyor. Sherman'a "Bırak gitsin, James ödemek istiyorsa ödesin" diyen annelerinden öğrendiklerini bildikleri için kız kardeşlerin gözlerini devirmelerini izlemek çok komikti.

Shayla güler ve James kayınpederine kendini beğenmiş bir sırıtiş attığında onun elini okşar. "Sadece ne kadar kötü olacağımı düşün

Kızların kocaları da sıranın kendilerine gelmesi için mücadele ediyor, onu geçmeye çalışıyorlar," diyor James'i d rtterek.

Sherman onu işaret eder ve sahte bir öfkeyle şöyle der: "Sus. O gün gelene kadar uzun zaman geçecek."

"Evet, Shayla, daha yirmi yaşındayım," diyor Autumn. "Bu kadar gençken evlenmem mümkün değil. Yuva kurmayı düşünmeden önce yaban yulaflarımı ekeceğim," diyerek Sherman'a doğru kocaman bir gülümsemeyle şaka yapıyor ve Sherman'ın oflamasına neden oluyor.

"Susun. İkiniz de," diye azarlıyor.

Ve sonra Autumn, şaka olarak söylemiş olsa da tüm grubu susturan bir şey söylüyor. "Ve Bailey asla evlenmeyecek, yani bu konuda endişelenmenize gerek yok."

Bailey'nin yüzü düşer ve masayı iterek restorandan dışarı fırlar.

Autumn ayağa kalkıyor ve odanın öbür ucuna bağırıyor, "Kahretsin, Bailey,  z r dilerim! İsteyerek yapmadım..." Autumn masaya bakar ve Shayla, Bailey'nin kaybolduğu çıkışı izler.

Vücudumdaki her kas geriliyor, Bailey'nin peşinden koşmaya hazırım. Sandalyemin sağlam kolaklarını kavrıyorum ve öne doğru eğiliyorum, ancak Sherman'ın bastırılmış dudakları ve daralmış gözlerinin bana yaptığı gibi, ayaklarımı yere sabitlemek için yere koyuyorum.

Miranda kızının eline uzanıyor ve alt dudağını sıkarak ayağa kalkıyor. "Onu rahat bırak, Autumn. Eminim şu anda yalnız kalmak istiyordur." Diğerlerine, "Sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Çocukları Martin ve Eden'ın evinden almak için erken kalkmamız gerekiyor." Sonunda, herkes ayağa kalktıktan sonra hala oturmakta olan bana beklentiyle bakıyor. Yavaşça ayağa kalktığımda beni kucaklamak için kendine çekiyor. "Seni tekrar görmek çok güzeldi Isaiah. Umarım yakında eve dönersin."

Evim. Austin'in gerçek evim olmadığını o da benim kadar iyi biliyor. Sadece bir mola yeri. Eskiden *eve* oldukça sık giderdim, ancak bunu sadece Bailey'nin okulda olmadığını

bildiğim zamanlarda yapardım,

Hafta sonları o eve gelmeden önce evden ayrılırdım. Ama mezun olup şehre geri taşındığından beri ziyaret etmedim.

Sırada Sherman vardı ve şaşırtıcı bir şekilde beni de kucakladı. Mezarımı kazmaya başlamak için tek kelime etmeden gideceğinden emindim. Ama sonra, çekilmeden hemen önce, alçak ve sert bir sesle, "Doğru olanı yap," dedi. *Lanet olsun*, adam beni kızı kadar kolay parçalara ayırabilir.

James, Shayla ve son olarak bana zar zor bakabilen Autumn'la vedalaştıktan sonra, zihinsel kül bloklarının ağırlaştırdığı ayaklarımı sürükleyerek otelin otoparkına doğru yol alıyorum.

Doğru olanı yap.

Arabama binip eve gitmeli ve Bailey'nin bugün bana verdiği her gülümsemeyi unutmaya çalışmalıyım. Kalçalarının her sallanışını. Yürürken uzun bacaklarındaki kasların esneme şeklini. Serseri bir esinti yüzünün etrafındaki saçları kaldırdığında çene çizgisinin bir öpücük için yalvaran eğimini. Grup fotoğrafı çektiğimizde bana nasıl baskı yaptığını unutun. Çocuğumuzla birlikte genişlediğini hayal ettiğim beline kollarımı doladığımda nefesinin nasıl sıkıştığını unutun.

Autumn, Bailey'nin asla evlenmeyeceğini söylediğinde bunu unutun, çünkü herkes Bailey'nin bana aşıkken asla başka biriyle birlikte olmayı seçmeyeceğini biliyor.

Ve lanet olsun, benden kalan son parça da gitti.

Doğru olanı yap, Isaiah.

Doğru olanı yap.

Yap şu lanet şeyi!

Koşarak lobiye geri dönüyorum, çok yavaş açılan sürgülü cam kapılardan kendimi içeri atıyorum ve doğruca asansöre koşuyorum. Kapılar nihayet açılana kadar düğmeye tekrar tekrar basıyorum, sonra ikinci katın düğmesine basıyorum.

Yumruğumu kapısına vurduktan sonra Bailey kapıyı açar açmaz içeri giriyorum ve bir kolumu beline dolayarak onu ayağa kaldırıyorum. Serbest elimle başının arkasını kavriyorum ve o daha nefes alamadan dudaklarını dudaklarımın altında eziyorum. Kapı arkamızdan çarparak kapanıyor ve onu karanlık odanın derinliklerine taşıyorum, doğum gününden bu yana geçen onca yalnız yıl içinde en mutlu olduğum an.

"Özür dilerim," diyorum duygu yüklü bir sesle, onu büyük boy yatağın yanına ayağa kaldırırken, sonra da pencereye çekilmiş ağır, paslı kırmızı perdelerin gölgesinde kalmaması için tepe ışığını yakıyorum.

Ellerimi gövdesinde aşağı yukarı gezdirirken tekrar tekrar özür diliyorum, parmak uçlarım temastan karıncalanıyor ve nefes nefese bir iniltiyle başını geriye eğmesine neden olan o noktayı öpüyorum. Onun ilk tadına baktığımda çenesini ısırıyorum, hassas cildini iddialı dokunuşumla zedeliyorum.

"Her şey için. Her şey için çok üzgünüm," diye fısıldadıktan sonra dudaklarımı tekrar onunkilerin üzerinde gezdiriyor ve onu kalın, fildişi yorganlı alçak yatağa yaslıyorum.

Bailey yüzümün kenarlarını kavriyor ve "Seni pişmanlığından kurtulamayacak kadar çok seviyorum" derken titreyen ellerinin avuçlarında ruhumun ta kendisini tutuyor. Dertli gözleriyle beni süzerken vücudu titriyor. "Eğer beni bir daha öpersen, asla durmayacağına söz vermelisin, yoksa bu beni öldürür."

Ellerimi onun küçük yüzünü kavrayacak şekilde yukarı doğru kaydırduğımda ellerim titriyor. Gümüş mavisi havuzlarına bakarken yakın geleceğimizde neler olabileceğine dair görüntüler zihnimde titreşiyor, benim için çok geniş, açık ve dürüst. Onun kalbi ve ruhu da benimdir - korumak ve beslemek için benim. Her zaman öyleydiler ve bunca zamandır onları eziyordum.

Evimde geçirdiğim o geceyi düşünmeden bir gün bile geçirmememin bir nedeni var. Kalabalıkta ona ait olabilecek bir şey gördüğümü düşündüğümde, bir zamanlar olduğu gibi

bu olasılıktan korkmak yerine onun olmasını ummamın bir nedeni var

yaptı. Austin'deyken başka hiçbir kadın en ufak bir şehvet bile uyandırmamışken aletimin daha önce hiç olmadığı kadar sert olmasının bir nedeni var.

Şaşırtıcı bir netlikle, *onun doğru kişi olduğunu biliyorum. Benim Bailey'im.*

"Söz veriyorum," diye fısıldıyorum gözlerimi kapatıp dudaklarımı onunkilere bastırmadan hemen önce.

Varlığımın en derinlerine kadar ciddiylim.

Bölüm 10

Bailey

"Isaiah," diye inliyorum ellerini kaburgalarımın götürüp parmaklarını iki kez esnettiğinde. Ona ne olduğunu bilmiyorum ama şimdi soru soracak değilim, özellikle de bunun gerçek olduğuna ve sadece bir rüya olmadığına inanmakta güçlük çekerken. Daha sonra bir sürü soru soracağım ama şu anda hiçbir şüphe ya da güvensizliğin, hayatımın aşkının sonunda hep hayal ettiğim gibi kendini bana verdiği anı bölmesine izin vermeyeceğim.

Dudaklarıma karşı "Yapabilir miyim?" diye sorarken elleri ve sesi titriyor.

Ne istediği hakkında hiçbir fikrim yok ama yine de başımı sallıyorum.

Benimle kaldığı sürece istediği her şeyi yapabilir.

Isaiah ellerimi kaldırıp göğüslerimi nazikçe avuçladığında özlem dolu bir inilti duyuyorum. Kaslı pazularını tutarken başımı omuzlarımdın üzerine koyuyorum. Başparmaklarıyla meme uçlarımla oynuyor, turuncu kumaşın arasından sertleşmiş tepeleri okşuyor.

Isaiah bariton sesini derinleştiren bir boğuklukla, "Sana hiç böyle dokunan oldu mu?" diye soruyor. Neredeyse kıskanıyormuş gibi bir hali vardı ki bunun saçma olduğunu biliyor olmalıydı. Arkadaşlarımdın kucağına oturmamla ilgili o espri, anında geri almak istediğim bir yalandan başka bir şey değildi.

"Hayır. Asla. Başka bir erkeğin bana dokunmasına asla izin vermem. Ben seninim. Tamamen seninim."

"Siktir, bebeğim," diye nefes alıyor, sonra göğsümü öpüyor. "Aman Tanrım," diye fısıldıyor burnunu birbirine bastırdığı göğüslerimin arasına bastırmadan önce, derin bir nefes alıyor, gözlükleri yamuk. "Kokuna bayılıyorum."

İnliyorum ve kalçalarımı döndürüyorum, kalçalarım birbirine sürtünürken zaten arzudan kayganlaşmıştı. Gözlüklerine uzanıyorum. "Onları çıkarmamı ister misin?"

"Hayır. Bırak kalsın. Hepinizi görmem gerek."

Bir göğsümü öpüyor ve dişleriyle üçgeni yana çekerek tüm göğsümü ve meme ucumu ortaya çıkarıyor. "Tanrım, bayılıyorum-" Isaiah, küçük meme ucumu dudaklarının arasına aldığı anda cümlesini bitirmeden önce inliyor. Nefesinin sıcaklığı ve dilinin baskısı nefes nefese kalmama neden oluyor.

"Isaiah, oh, bu..." Tepe noktasını nazikçe ısırıldığında haykırıyorum, sonra yüzünü yaklaştırıyor, göğsümü daha fazla ağzına almak için ağzını daha geniş açıyor. Ona gösterdiği ilgi enfes. "Isaiah, aşkım, evet." Aynı şeyi diğer tarafa da yaparken dayanmaktan başka ne yapacağımı bilemiyorum.

Sonra aşkım parmaklarını ince kayışların altından geçiriyor, onları boynumun arkasında birleştikleri yere kadar izliyor ve tekrar soruyor, "Yapabilir miyim?"

"Her şeyi yaparım Isaiah. Ne yaparsan yap, seveceğim. Seni seviyorum," diye hatırlatıyorum ona, o karşılık vermeyince kalbim göğsümde sıkışıyor.

Kravatımı çözüyor ve elbisemin üst kısmını aşağı, aşağı ve kalçalarım doğru çekiştirerek geçen seferkinden daha fazla yerimi görüyor. Göbek deliğime doğru öpücükler konduruyor ve ben de bir elimle ensesini avuçlayıp diğerini omzuna koyuyorum, sonunda beni itmeden ona dokunabilme özgürlüğünün tadını çıkarıyorum. Diz çöküyor ve elbisemi yere kadar sürüklemeyi bitiriyor, beni tamamen çıplak bırakıyor.

Gözlerini benimkilere dikti. Kestane rengi irisleri, *benim için* yanıp tutuşan gözbebekleri tarafından neredeyse yutuluyor. "Külotun nerede, meleğim?"

"Hiç getirmedim," diyorum heyecanla.

"Bütün hafta sonu... hiç külot giymedin mi?" Sesi çok gırtlaktan geliyor ve itirafımdan memnun olabileceğini *düşünüyorum*.

"Hayır."

"Neden?"

O nedenini biliyor. "Umuyordum ki..." "Ne umuyorsun?"

"Sonunda bana dokunmak isteyeceğini umuyordum. Aramızda daha fazla malzeme olsun istemedim." Omzunu sıktım.

Isaiah'ın gözleri kapandı. "Tanrım, dün seni o günahkâr kırmızı elbisenin içinde gördüğüm andan beri istiyorum. Sana dokunmaktan daha fazlasını istiyorum."

"Elbiselerim... Onları senin için yaptım," diye itiraf ediyorum. "Beyaz ve mavi olanı da ben yaptım."

"Kahretsin, o elbiseyi hatırlıyorum."

"Öyle mi?" İçim zevkten kasılıyor.

"Her gün seni o elbisenin içinde, cennetten gönderilmiş ıslak bir melek gibi düşündüm."

Ellerini kalçalarımın etrafında kaydırarak başparmaklarını aralarına daldırıyor ve ben duruşumu genişletene kadar nazikçe baskı uyguluyor. Elleri o kadar büyük ki bir taraftan diğerine uzanıyor ve keşke aradaki boyut farkını filme çekebilseydim.

Başını kaldırıp, "Seni o elbiseyle hatırladığım için kendimden nefret ettim," diyor.

"Oh." Midem bulanıyor ve sanırım yine ağlamak üzereyim. Bundan çok sıkıldım ve keşke tüm düşüncelerimi kapatabilsem. "Özür dilerim."

"Hayır, hayır, asla özür dileme." Isaiah karnımın alt kısmına bir öpücük konduruyor. "Sen on sekiz yaşına girdikten sonra olması gerekenle savaştığım için hepsi benim suçumdu."

"Olması gereken mi?" *Başından beri bildiğim şeyi sonunda anlamış olabilir mi?* "Gerçekten bunu mu demek istiyorsun, çünkü eğer

Yapma... Eğer... Eğer sadece bunu söylüyorsan-"

"Hayır, sus." Beni kalçamdan kalçama öpüyor. "Her kelimesinde ciddiym bebeğim. Lütfen, inan bana. Yaş meselesiydi. Seni çok uzun zamandır tanıyorum ve ben... bunu atlatamadım. Keşke seninle bu kadar gençken tanışmasaydım."

"Isaiah," diye inliyorum bir avucunu karnımın alt kısmına, tümseğimin hemen üstüne koyduğunda. Çocuğuna hamile olsaydım beni bu şekilde tutacağını hayal ediyorum. Diğer elini iç uyluğumu okşamak için aramıza sokarken göbek deliğimi öpüyor.

"Tenin çok ipeksi bir pürüzsüzlüğe sahip." Arkasına yaslanıyor ve gözlerini indirerek doğrudan amıma bakıyor.

Kasık kıllarımı tıraş etmiyorum, sadece geriye doğru kesiyorum ve bunun iğrenç olduğunu düşünüp düşünmediğini merak ediyorum. Eğer çok itici olduğunu düşünüyorsa, bırakmak isteyecektir.

"Tıraş olmamı ister misin?"

"Kesinlikle hayır." Burnunu kalçalarımın arasına bastırıyor ve keskin bir nefes alıyor. "Burada daha da güzel kokuyorsun." Ellerini bacaklarımdan aşağı kaydırıp baldırlarımı avuçluyor ve çıplak ayaklarımı daha geniş açmam için beni sessizce cesaretlendiriyor. Bunu yaptığında, yüzünü kalçalarımın arasına gömüyor ve sıcak dilini am dudaklarımın arasına sokarak onları ayırıyor ve ikimiz de bu temasla inliyoruz.

"Isaiah, Isaiah, evet, aşkım." Sağ bacağımı omzuna atıp beni daha da geniş açtığında ve klitorisimi dilediğinde sürekli artan, daha yüksek sesli inlemelere devam ediyorum. "Oh aşkım, evet, evet, oh!" Bu zevk tarif edilemez. Kendime hiç dokunmadım, her şeyi ona saklamak istiyordum ve bunun bu kadar harika hissettireceğini hiç düşünmemiştim. Kanepede sikiinin altından kaymaktan bile daha iyi.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diyor çakıllı bir sesle.

Bacağım hala omzundayken ayağa kalktığında ciyaklıyorum ve onu daha sıkı kavriyorum. Yavaşça beni yatağın ortasına, karnının üzerine yatırıyor ve aklıma gelen tek kelime

Bana yaptıklarını tarif etmenin en iyi yolu *yyip bitirmek*. Diliyle amımı yalayıp yutuyor ve klitorisimi birkaç kez ısırıyor. Bu his neredeyse çok fazla ve başını daha yakına bastırırken bile ondan kaçmak için kalçalarımı sallıyorum.

Boşta kalan dizimi kaldırıp yatağın üzerine bırakıyorum, o sırada parmağını açıklığımda gezdiriyor. Sesi o kadar boğuk ki, keşke filme de alabilseydim, "Bu küçük amcığı benim için sakladın. Almak için izin istemene bile gerek yok, çünkü o benim." Bu bir soru değil, basit bir gerçek.

"O senin, aşkım. Ne istersen al. Sadece bana dokunmayı bırakma. Bana dokunmayı *asla bırakma*."

Isaiah inliyor ve bir parmağını yavaşça içime sokarken dudaklarını klitorisimin etrafında emiyor. "Tanrım, çok sıkısın. Çok ıslak ve sıcaksın, parmağımı daha derine emiyorsun." Her çekişinde parmağını kıvrıyor ve tekrar içime bastırıyor, daha hızlı ve daha hızlı.

Gözlerimi kapatıp sırtımı kamburlaştırmaktan başka çarem yokken, içimde alçakta biriken basınç ve sıcaklık kabarıp patlıyor. İçimden ısı dalgaları geçerken adını haykırıyorum, kirpiklerim öforik zevkle çırpınıyor. "Isaiah!"

"İşte bu, bebeğim. Boşaldığını hissedebiliyorum. Çok lezzetli," diyor parmağını kaldırdığında. Tam zamanında gözlerimi açıp parmağını ağzına almasını izliyorum.

"Oh Tanrım." Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Bunu sana da yapabilir miyim?" Dizlerinin üzerine oturduğunda geniş gözlerle beyaz şortundaki inanılmaz büyük şişkinliği gösteriyorum.

Başını sallar. "Bunun için hazır değilsin."

"Oh." Onu tatmin etmemi istemiyor. Muhtemelen dokunmamı bile istemiyor-

"Dur. Seni istemediğimi düşünerek zihninin aşırı hızlandığını görebiliyorum."

"Beni suçlayabilir misin?" Yumuşakça soruyorum.

İç geçiriyor, ben de gözlerimi k a ç ı r ı p dizlerimi yukarı çekiyorum. Dizlerimi itip karnımın alt kısmını öpmek için eğildiğinde bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum. "Özür dilerim. Her şey için özür dilerim." Tekrar doğruluyor ve üstünü açarak kaslı göğsünün ve yağsız karın kaslarının muhteşem görüntüsünü bana hediye ediyor. "Her şeyi geri alırdım eğer olabilir."

"Gerçekten mi?" Söylediklerinin doğru olduğuna dair umutlanmadan edemiyorum. Ona geçmişle ilgili herhangi bir şeyi değiştirebilseydi bunun yerine ne yapacağını sormak istiyorum ama üstünü silktiğinde dikkatim dağılıyor. "Çok güzelsin Isaiah. Sana dokunmak istiyorum." Doğrudum ve ona uzandım.

"Henüz değil." Yataktan geri çekiliyor ve beyaz spor ayakkabılarını çıkarıp kenara koyduktan sonra şortunu indiriyor. Ardından beyaz boxer külotunu indirdiğinde nefesim kesiliyor, o kadar sert ve kalın bir horoz ortaya çıkıyor ki içime sığabileceğinden bile emin değilim. Daha önce sadece bir kısmını hissetmiş olmalıyım.

Zonklayan shaftını yumrukluyor ve elini yukarı aşağı hareket ettiriyor, şişmiş ucu pre-cum olduğunu düşündüğüm şeyle parlıyor. "Eğer beni hâlâ istiyorsan ve küçük amına girmeme izin verirsen, söz veriyorum sana kendini o kadar iyi hissettireceğim ki, bir tur daha için bana yalvaracaksın."

"Acıtsa bile, isteyeceğim. Tekrar ve tekrar ve tekrar. Sonsuza dek," diye yemin ediyorum.

Isaiah üstüme tırmanıyor, yüz yüze durduğumuzdan çok daha büyük görünüyor. Bir dirseğini omzuma dayıyor ve neredeyse titreyerek beni şefkatle öpüyor. Gözlerimi kapatıyorum ve hayatımın geri kalanı boyunca her gün beni böyle öptüğünü hayal ediyorum.

"Sana söz veriyorum," diyor büyük bir inançla, "seni bir daha asla incitmeyeceğim." Gözlüklerini yeniden ayarlamasına yardım ettikten sonra göz temasını kesmeden aletini aşağı itiyor ve ucunu girişime bastırıyor. Tıslıyor. "Sen çok

Küçük, bebeğim. Bana iyice ve derinlemesine sığana kadar bunu yavaştan almak zorundayım."

Beklentiyle inliyorum ve sonunda ucu içeri ittiğinde acıtmıyor ama rahatsız ediyor. Onu dışarı itmeye çalışıyormuşum gibi amımı sıkarken yanlarına çektiğim dizlerimi geriyorum.

"Rahatla bebeğim," diye fısıldıyor yatıştırıcı bir şekilde. "Derin bir nefes al ve amını gevşet. Bırak gireyim."

Başımı sallıyorum ve alabildiğim en büyük nefesi alıyorum.

"Oh evet," diye inliyor daha derine iterken. "Aynen böyle. Devam et. Dizlerini yatağa bırak ve vücudundaki tüm gerginliğin gitmesine izin ver."

Söylediği gibi yapmaya çalışıyorum, ellerimle sırtında daireler çiziyorum, yavaşça nefes alıp veriyorum, onu içimde hissetmenin ezici *dolgunluğu* karşısında tekrar gerilmemeye çalışıyorum.

"Tanrım, bebeğim. Benim için açıldığını hissedebiliyorum. İçine girmeme izin vererek çok iyi yapıyorsun." İsaiah geriye doğru sallanıp içime daha da gömüldüğünde inliyor ve sanki tüm dünyası benmişim gibi bana bakıyor.

"İsaiah! Tanrım, seni... seni... Tanrım, seni seviyorum. Seni seviyorum." Dudaklarımı onunkilere bastırmak için başımı kaldırıyorum ve o da işi devralıyor, sikini daha da içeri iterken dilini ağzıma sokuyor. Üzerimdeki ağırlığından ve övgülerinden o kadar memnunum ki, annemin ilk kez seks yaptığında acıyacağını söylediği ince duvarı hızla aştığında gözümü bile kırpmıyorum. Bu deneyimle ilgili *hiçbir şey* acıtmıyor. Her yavaş itişinde amımı gererken belki biraz yakıyor ama acı yok. Her zaman sevdiğim adamın kendini bana vermesi mutluluk verici.

"Neredeyse oldu. Çok iyi gidiyorsun. Nefes almaya devam et. İlk seferde benden bu kadarını alabildiğine inanamıyorum," diyor gerçekten şok olmuş gibi.

"Tabii ki yapabilirim. Biz birlikte olmak için yaratılmışız, yani ben senin için yaratılmışım. Bunu şimdi sen de görüyorsun, değil mi?"

"Bailey." Çenesini düşürdü. Işığı açtığı için çok minnettarım, böylece onun coşkulu ifadesinin her bir parçasını görebiliyorum. Beni sevdiğini henüz söylememiş olabilir ama bunu gözlerinde görebiliyorum. "Bailey, bebeğim, evet. Benim için yapıldı. Evet, evet!" Bununla birlikte, sikinin geri kalanını içeri soktu, kalçaları iç uyluklarıma sıkıca bastırdı. "Bunca zamandır bunu biliyordun ve ben bunu görmeyi reddettim."

"Evet!" Bu anın muazzamlığı karşısında başım dönmüş bir halde ona sarılıyorum.

"Oh, Bailey. Benim Bailey'im."

Isaiah sonunda gerçeği kabul ederken sevinç gözyaşları içinde gülümsüyorum. Beni öpüyor, hızını artırırken daha fazla kelimeye yer bırakmıyor, altında kıvrana kadar benimle daha hızlı ve daha hızlı sevişiyor, kaçak arzu ve içimde dilini üzerimde kullandığından daha fazla güçle inşa edilen baskı.

Kalçalarım sarsılırken ve amım onun etrafında kasılmaya çalışırken parmaklarımı kıkır yanaklarının üst kısımlarına sokuyorum. Bunu yapmam için çok büyük, ki bu daha da zevkli. Tanrıya şükür ailemden farklı bir kattayım, yoksa orgazm olduğumda beni duyacaklar ve "Oh, oh tanrım, evet, Isaiah!" diye bağıracaklardı.

"Siktir, boşalacağım. Çok iyi, bebeğim. Çok iyi hissediyorsun. Siktir!" Isaiah'nın ritmi yavaşlıyor ve bir anda ayak bileklerimi onun arkasına kilitliyorum.

"Çekme," diye yalvarıyorum.

"Yapmayacaktım. Dölümü al, bebeğim." Yüzünü boynumun kıvrımına bırakıyor, beni nazikçe ısırtıyor ve olabildiğince derine itip orgazm olduğunda uzun ve alçak sesle inliyor.

"Evet, evet, evet," diye nefes nefese mırıldanıyorum ve omurgasının uzunluğunu okşuyorum, parmaklarımın her seferinde sert kıkırını okşayana kadar aşağıya kaymasına izin veriyorum, bu da her geçişte onu titretiyor. "Lütfen, Tanrım," diye dua ediyorum. *Lütfen işe yarasın.* Devam ediyorum

Bunca zamandır gerçekleşmesi için dua ettiğim hayalim nihayet gerçekleştiğine göre, bir sonraki hayalimin gerçekleşmesi için sessizce dua ediyorum.

Kalçalarımı döndürmeye çalıştığım da İsaiah kıkırdıyor ve kolları kendini tutmaktan titremeye başladığında bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum.

"Rahatla aşkım," diyorum ona, tıpkı onun bana yaptığı gibi.

Gerginliği azalıyor ve ağırlığının beni yatağ a daha fazla sabitlemesine izin veriyor, göğüslerim aramıza sıkışıyor ama umurumda değil. İsaiah boynumda beni ısır dığı yeri yalıyor ve sessizce, "İçine boşaldım. Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Kalbim terazide sallanırken, "Hayır. Pişman mısın?" diye cevap verdim.

"Hayır," diye itiraf ediyor ve boynumu öpüyor. "Belki de yapmam gerekiyor, ama..."

"Ama ne?"

"Sen benim için yaratıldın," diye başlıyor yavaşça. "Bu da demek oluyor ki sen bana... bana..."

"Bir aile," diye bitiriyorum, umarım söyleyeceğ i şey budur.

"Evet," diye fısıldıyor. Geri çekiliyor ve "Evet, evet, Bailey!" diye bağırıyor. Neredeyse sonuna kadar çekiyor ve ben her şeyi yanlış anladığımı düşünüyorum. Sonuna kadar gittiğimiz için bu pişmanlık ona çarptı.

Ama sonra daha önce yumuşayan siki sertleşiyor ve içime o kadar sert ve hızlı giriyor ki vücudum yatakta kayıyor. Bir çığlık atıyorum ve bir kolumu başımın üzerine atıp elimi masif ahşap yatak başlığına dayayarak tepemin ona çarpmasını engelliyorum. İsaiah dizlerinin üzerine oturuyor ve öne doğru eğiliyor, bir eliyle başlığın üst kısmını kavırıyor ve diğer eliyle kalçamı yukarı çekerek yeni bir açıyla daha derine ve daha hızlı girmeye zorluyor. Kendim ve onun kiyle o kadar ıslanmışım ki en ufak bir direnç ya da yanma bile yok.

Isaiah burnundan sertçe nefes alıyor, gözlüğü burnundan düşmek üzereyken vahşi gözlerle beni olduğu yere çiviliyor. "Kaybettiğim zamanı telafi etmeliyim. Çok fazla zaman harcadım. Al onu, bebeğim. Bana istediğimi ver." Isaiah kalçamı bırakıyor ve başparmağını klitorisime sıkıca bastırıyor, üçüncü bir orgazm beni silip süpürene kadar beni nefessiz bırakacak şekilde masaj yapıyor. "Ah siktir, işte bu. Yine içine boşalacağım. Evet!" Orgazmımı uzatan bir hızlı itiş daha ile Isaiah beni serbest bırakmasıyla dolduruyor.

Lütfen Tanrım, çalışmasına izin ver.

Bölüm 11

Isaiah

Uzuvlarım yorgunluktan bitap düştüğünde Bailey'i ezmek için bizi yan yatırıyorum. Kıvrılırken üst bacağını belime doğru çekiyorum, sonra ona daha sıkı sarılıyorum, pelvisini benimkine yaklaştırıyorum, böylece yumuşayan horozum hala onun derinliklerinde yatabiliyoruz. Onun ıslak sıcaklığını henüz terk etmek istemiyorum ve döllerimin dışarı sızmasını da istemiyorum.

Sadece bir hafta sonunda hayatımın ne kadar değiştiğini düşünmek kesinlikle akıl almaz. *Uyandığımda* onun nasıl tepki vereceğinden - *benim* nasıl tepki vereceğimden - birbirimizi uzun zamandır ilk kez görmekten, birlikte olduğumuzu söylediğimizde ailelerimizin nasıl tepki vereceğinden endişelenmeye kadar. Çünkü birlikteyiz. *Birlikteyiz*. Artık bununla savaşmak yok. Artık onu itmek yok. Her zaman olması gerekenden kaçmak yok.

Gözlüklerimi burnuma doğru itiyorum, sonra onu öpebilmek için topuzundan dökülen saçlarını kulağının arkasına tarıyorum. "İyi misin?"

"Biraz ağrım var," diye itiraf ediyor kalçalarını esneterek.

Yavaşça çekip bacağını kalçamdan kaldırmadan önce onu bir kez daha öpüyorum. Tekrar kıvranıyor.

"Neydi o?"

Burnunu sevimli bir şekilde kıvrıyor. "Tuhaf hissettiriyor." "Benim dölüm mü?" Ona ukala bir sırıtma veriyorum.

"Evet. Geçen seferkinden daha garip."

Sırtım dimdik oldu. "Ne demek 'son kez'? Bekaretini hissettim. Kim-"

Başını geriye atıyor, kaşları çatılıyor. "Ben bakireyim, *bakireydim*," diye düzeltiyor. Alt dudağı titriyor ve her zaman yapmak istediğim gibi onu ısırarak istiyorum, durdurmak için. "Hatırlamıyor musun?"

Şimdi gerçekten korkuyorum. "Neyi hatırlıyorsun?" "Senin dairendeki... kanepeyi mi?"

Onu sırt üstü çevirip üzerine eğildim. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sen... sen bana üstüne çıkmamı ve sana binmemi söyledin. Teknik olarak seks yapmadık ama sen boşaldın."

"Hayır, yapmadım. I-" Bana bir ton tuğla gibi çarptı. "Vay anasını. Islak bir rüya olduğunu sanmıştım. Her yerim döl içinde uyandım. Bu gerçek miydi?" Sertçe yutkundum. Ona verdiğim mektup... hakkında yazdığım *mide bulandırıcı hata*... kanepemde olanlardan bahsettiğimi düşünüyor.

"Tüm bu süre boyunca... uyuyor muydun?" Bunun onu daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissettirdiğini söyleyemem.

"Evet! Uyanık *olsaydım, asla-*" *Bunu asla yapmazdım* demekten kendimi alıkoyuyorum çünkü yalan olup olmayacağından emin değilim.

"Benim adımı söyledin."

"Çünkü rüyamda seni görüyordum. Seni aklımdan çıkaramıyordum." Sesimi alçaltarak yanağını kavriyorum ve dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Hâlâ yapamıyorum. Her gece rüyamda seni görüyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum."

"Kendinden nefret etmeni istemiyorum. Seni seviyorum." Bakışlarını indiriyor, kaşları acıyla dalgalanıyor. Sevmediğimi düşünüyor-

"Seni seviyorum Bailey," diyorum aceleyle, gözyaşlarının gümüşü göllerinde toplanmasını izleyerek. Elimi kalbine bastırıyordum, eminim benimki kadar hızlı atardı. Ailemdelikler dışında başka hiçbir kadına *seni seviyorum* demedim. "Seni seviyorum, seni seviyorum, seni

seviyorum," diye mırıldanıyorum tamamen onun üstüne ve kalçalarımaya uyacak şekilde açtığı bacaklarının arasına yuvarlanırken. Biliyorum

Acı çekiyor ama ikimizin de buna ihtiyacı var. Tekrar sertleşene kadar sikimi okşuyorum, sonra yavaşça içine itiyorum. "Seni yıllardır seviyorum meleğim."

Vücudunu gevşemeye zorlasa da ırkiliyor ve ben onu ilk seferden daha yavaş alıyorum. Çenesini öpüyorum ve daha önce hiç yüzleşmek istemediğim bir gerçeği fısıldıyorum. Nefesini içine çekip tüm gücüyle bana sarılıyor, sevinç gözyaşları içinde gülümserken amcığı etrafımda sıkılaşıyor ve zaten iki kez boşaldıktan sonra beni olması gerekenden daha hızlı orgazm olmaya zorluyor.

Ben senin için yaratıldım.

Bölüm 12

Bailey

Biri otel odamın kapısına sabırsızca vurduğunda, yorgan göğsümden düşerek doğruluyorum.

Babam bağılıyor, "Kalkma zamanı. Otuz dakika içinde yola çıkmamız gerekiyor."

Çarpma devam ediyor ve ben yataktan fırlıyorum, dizlerimin üzerine yere düştüğümde bağılıyorum. Isaiah yatakta çakılıp kalıyor ve ben ona vahşi bir bakış fırlatıyorum.

"Bailey! Yaralandın mı? Kapıyı aç." Babam daha sert çalıyor. "Ne yapacağım?" Nefesimin altında tıslayarak kapıyı tuttum.

ayakta durabileyim diye. Kalçalarım ve uyluklarım çok ağrıyor.

Isaiah uykusunda gözünden çıkardığım ve masa lambasının yanındaki komodinin üzerine koyduğum gözlüklerini alıyor. Gözlüklerini takar takmaz dudakları bir hava akımıyla aralandı. Bir elini şimdi yorganın üzerinde duran sikine bastırıyor, gözleri yüzümden aşağıya, meme uçlarımın serin A/C'de sertleştiği göğüslerime ve birbirine her sürtündüğünde akıllıca hareket eden kalçalarımın arasında geziniyor.

"Kahretsin, bebeğim. Seni her sabah böyle görmek istiyorum."

"Yardımcı olmuyor!" Tıslıyorum, ancak arzunun ilk kıpırtıları içimi sıkıyor.

Kapı çalınması kesilir ve babam birine şöyle der: "Telefonunun konumu burada olduğunu söylüyor. Neden kapıya cevap vermediğini bilmiyorum." Konumumu

paylaştığımı unutmuşum.

Autumn ve ben geçen yaz nehirde tubing yapmaya gittiğimizde.

Kadınsı bir ses, "İşte, yedek anahtar kartı bende." diyor. Kilit bip sesi çıkarır.

"Hayır! İçeri girme!" Annem köşeyi dönüp en-suite banyoyu geçtikten sonra tiz bir nefesle çenesini düşürdüğünde, yorganın köşesini önümün çoğunu örtecek şekilde yukarı çekmiştim.

Annem başını yana çevirir ve köşede kaybolur. "Hayır, Sherman! Dışarı, dışarı, dışarı!"

"Ne oldu? Neyin var?" Babam artan bir panikle soruyor. "Neler oluyor? Yaralandı mı?"

Annem beni tamamen ispiyonlamak yerine, "Henüz giyinmedi. Ben hızlıca toplanmasına yardım ederken sen de arabayı yüklemeye başlasan nasıl olur?"

"Peki," diyor babam bir süre sonra huysuzca.

Rahatlayıp, Isaiah'ı çıplak ve yatağında bulmadan önce onu dışarı ittiği için anneme teşekkür edemedim, Shayla, Autumn ve James odaya dökülüyorlar, hepsi de şokun çeşitli aşamalarında.

Autumn ellerini yüksek sesle birbirine vuruyor, manyak gibi gülüyor ve ben onu tokatlamak istiyorum. "Biliyordum!" Yedek anahtar kartına sahip olanın o olduğunu biliyorum.

Annem bakışlarını Isaiah'a sabitliyor ve yatağın etrafında dönmeden önce parmağını ona doğru itiyor. "Yapman gereken bazı açıklamalar var."

"Anne, hayır-" İlerlemesini durdurmak için önünden koşarak geçiyorum, yorganı da yanımda sürüklüyorum... bu aynı zamanda yorganı Isaiah'ın üzerinden çektiğim anlamına geliyor.

"Tanrım," diye haykırıyor Autumn ve Shayla aynı anda kocaman gözlerle, çeneleri açık bir şekilde. İkisinin de Isaiah'ın kucağına baktıklarından eminim.

"Jinx," diyor Autumn. "Bana bir kola borçlusun."

"Başka bir adamın sikine bakmayı kes meleşim," diye homurdanıyor James, gözlerini benden kaçırarak.

Isaiah yataktan sıçırıyor ve beni göğsüne doğru çekiyor, çıplak aletini arkamda saklıyor ve belime bastırıyor. Yorganı omuzlarıma kadar kaldırıyor, böylece ikimiz de tamamen örtünüyoruz.

"Özür dilerim! Bakmadan edemedim. Tam oradaydı," diye fısıldıyor Shayla, yanakları pembeleşerek.

"Aman Tanrım. Çıkın dışarı!" Herkese yüksek sesle bağıriyorum ve annem neyse ki geri çekiliyor.

James Shayla'nın dirseğinden tutup onu dışarı çıkarıyor. Kapı arkalarından kapanmadan önce duyduğumuz son şey James'in ona "Bakabileceğin bir şeyim var" demesi oluyor.

Shayla kıkırdıyor ve Autumn'un yüzü yeşile dönüyor. "Tanrım, bu ikisi tavşan gibi sikişiyor. İğrenç."

"Dışarı!" Annem kapıyı işaret ederek ona

"Dışarı!" diyor. Autumn bana sırtıyor.

"İyi gidiyorsun, kardeşim." "Şimdi!"

Annem ve ben aynı anda bağıriyoruz.

"Çifte uğursuzluk," diyor Autumn, gözlerini devirerek ve sonunda gülerek koridordan aşağı süzülmeden önce.

Sadece üçümüz kaldığımızda annem kollarını kavuşturup odada volta atmaya başladı. Durup bize doğru döndüğünde Isaiah'a soruyor: "Bunca zamandır bizimle kafa mı buluyordun? Arkamızdan iş çevirip kızımla mı uğraşıyordun?"

"Hayır, söz veriyorum," diyor Isaiah. Onu arkamda göremesem de, sesindeki ciddiyeti duyuyorum ve beklediğim gibi suçluluk duygusundan eser yok. Durumun gerçekliğinin onu yakalayacağını ve verdiği söze rağmen benimle birlikte olduğu için pişman olacağını düşünmüştüm. Kolunu belime dolayarak bedenimi kendine sabitledi. "Dün gece ilk kez birlikte olduk."

Kanepede yaptıklarımızı düşünürsek, teknik olarak doğru değil, ama ilk kez ne olduğunun farkındaydı.

yapıyor. Yine de yalan söylediğine sevindim, yoksa annem doğum günümde gerçekte ne olduğunu öğrenseydi daha da üzülürdü.

Yine de Isaiah'ın güvence vermesi öfkmesini dindirmiyor. Aksine, daha da kızgın görünüyor ki bunu tam olarak anlayamıyorum. Annem bakışlarını başka yöne çeviriyor ve iç geçiriyor. "Umarım bana doğruyu söylüyorsunuzdur." Birkaç kez daha adım atıyor ve ben Isaiah ile benim çıplak olduğumuz ve onun aletinin hâlâ yarı sert olduğu gerçeğinin farkında ve bundan rahatsız bir şekilde ayaklarımın üzerinde kayıyorum. "Tamam, işte yapacağımız şey. Önce duş al ve giyin. Oda leş gibi kokuyor." Annem burnunu kırıştırıyor ve odanın seks ve ter koktuğunu bildiğim için yüzümün kıpkırmızı olduğuna eminim. "Sen bunu yaparken ben de eşyalarını toplayacağım, sonra da bir plan yapacağız."

"Ne için bir plan?" Huzursuzca soruyorum.

"Bunu babandan nasıl saklayacağız?"

Gözlerim açılıyor ve Isaiah'nın içine doğru büzülüyorum. "Saklanmak istemiyorum. Biz birlikteyiz." Sessiz kaldığı için yavaşça omzumun üzerinden Isaiah'a bakıyorum. "Birlikte değil miyiz?"

Çenemi yukarı kaldırıyor ve eğilip dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Öyleyiz."

Kalbim daha hızlı atarken ve siki aramızda seğirirken bile rahat bir nefes alıyorum.

"Kesin şunu!" Annem azarlıyor, dikkatimizi çekmek için parmaklarını şıklatıyor. "Duş alın. Şimdi." Annem arkasını dönüyor, böylece Isaiah ve ben onun yanından banyoya doğru ilerleyebiliyoruz. "Birlikte olmaz!"

"Ama-"

"Bunun için zamanımız yok. Baban her an dönebilir ve Isaiah'yı seninle duşta yakalaması isteyeceğim son şey." Elini söz konusu adama doğru sallıyor. "Koridora çıkacağım ve giyinip kaybolmanız için size tam beş saniye vereceğim."

"Miranda, Bailey'i bir daha terk etmeyeceğim."

"Seni seviyorum Isaiah, ama Tanrı yardımcım olsun, eğer hemen gitmezsen..." Annem her zaman oldukça rahat bir kadın olmuştur, akışına bırakır, babam ise tipik olarak boğadır, saldırıya öncülük eder. Yine de onun bitmemiş tehdidi ikimizin de geri çekilmesine neden oldu. "Beş saniye." Annem odamdan çıkıp koridora doğru adım atıyor ve Isaiah beni kollarında döndürüyor.

"Gitmeni istemiyorum," diyorum ona, şimdiden onu özlüyorum.

"Ben de istemiyorum bebeğim." Bana uzun bir öpücük verdikten sonra iç geçiriyor ve beni banyoya doğru geri götürüyor. İçeri girdiğinde duşu açıyor, sonra yorganı çekip alıyor ve beni tezgâhın üzerine kaldırıp kalçalarımın arasına giriyor. Bir anda ıslandım ve annemi unutup sırtımı ona yasladım ve kalçalarımı ona doğru yuvarladım. Aleti amıma temas ettiği anda irkiliyorum.

"Kahretsin, B." Isaiah kalçalarını geri çeker. "Dün gece sana çok sert davrandım. Özür dilerim."

"Umurumda değil. Seni terk etmek zorunda kalmadan önce seni istiyorum." Onu daha yakına çekmek için ellerimi sırtından kışına doğru indiriyorum.

Isaiah başını sallıyor ve yanağımı okşuyor. "Bu gece." Kaşlarımı soru sorarcasına kaldırıyorum. "Miranda'nın planının ne olduğunu bilmiyorum ama benimki eve gelmek. Dün gecedен sonra... Bir daha sensiz uyumayacağım."

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?"

Elimi tutuyor ve kalbinin üzerine koyuyor. "Evet, bebeğim, istiyorum. Sen farkına bile varmadan evde olacağım."

Tekrar öpüşmeden annem kapıya vuruyor. "Isaiah! Kaldır kışını ve buraya gel. Sherman yukarı geliyor."

Bana son bir veda öpücüğü veriyor, beni duşa sokmak için kalçama dokunuyor, sonra yorganı alt yarısına sarıyor. "Seni seviyorum, Bailey. Akşam görüşürüz."

Yıkamaya vaktim olmadığı için saçımı geride tutmak için topuzumu düzeltiyorum. Geri kalan her yerimi temizliyorum, araları yıkarken gülümsüyorum

Kalçalarım acısa da. *Isaiah* yüzünden acıyor, bu da bende kelebekler uçuşmasına neden oluyor.

Kurulanıp banyodan çıktığımda, annem spor çantamı hazırlamış ve giysi çantamı kapının yanına asmıştı. Hatta benim için yeni bir kıyafet bile hazırlamıştı. Annem burnunu sıkıyor ve bıkkınlıkla soruyor, "Neden hiç külotun ya da sütyenin yok?"

"Nedenini biliyorsun..."

"Tanrım, sen ve senin entrikaların bir gün bana kalp krizi geçirtcek. Bunu nereden aldığın hakkında hiçbir fikrim yok." Parmaklarını göğsünün üzerinde gezdiriyor.

"Lütfen, bunu senden aldığımı biliyorsun! Babamın yanında staj yaparken giydiğin etekleri ve ona götürdüğü tatlıları biliyorum, böylece kaşığına yalamak için bir bahanen olurdu-" Boğuk bir ses çıkardı ve ben de homurdandım. "Ben en iyisinden öğrendim, anne."

Gözlerini devirerek yatağın diğer tarafına, yüzü bana dönük bir şekilde oturdu. "Biz konuşurken sen de giyin."

Beyaz banyo havlumu bırakıp bir çift tayt giyiyorum. Sonra "Bana gerçekten hediye dükkanından bir sweatshirt mü aldın?" yazısını açıyorum.

"Baban bütün dükkanı satın aldı. Giy şunu."

"Bunu giymemi istiyorsan yol boyunca klimayı sonuna kadar açman gerekecek."

Homurdanıyor, sabrı tükeniyor, sonunda UT'nin Longhorn maskotu beyaz iplikle işlenmiş kalın, büyük boy yanık turuncu sweatshirt'ü çekiyorum. Kollarını sıvadım, şimdiden terlemeye başlamıştım.

Annem döner ve ellerini birbirine vurur. "İşte anlaşma. Babana itiraf etmen için sana bir ay veriyorum. Ona yalan söylemekten nefret ediyorum, bu yüzden bunu uzun süre yapmayacağım. Ama *Isaiah*'la birlikte ona kalp krizi geçirtmeden ikinizden nasıl bahsedeceğinizi bulacağınıza dair bana söz vermelisiniz."

"İlişkimi saklamayacağım. Biz birlikteyiz anne. Sonsuza kadar. Babamın bilmesi gerek-"

Sözümü gerçeği söyleyerek kesti. "Eğer ona şimdi söylersek, Isaiah'ın dairesine doğru yürüyecek, cevaplar isteyecek ve ikisi de ilişkileri bozulmadan oradan uzaklaşmayacak. Buna söz verebilirim. Bu yüzden, sen ve Isaiah bunu ona söylemenin en iyi yolunu bulana kadar kızlara çenelerini kapalı tutmalarını söyleyeceğim, ama bu hafta sonundan sonra seni bir şahin gibi izleyeceğini garanti edebilirim. Bir ay. Bu kadar. Anlaştık mı?"

Ayağa kalkıyor ve ben isteksizce başımı sallayınca beni kucaklıyor. "Senin ve bu durum için mutlu olduğumu söylemeyeceğim, ama-" Babam kapıya vurarak araya giriyor.

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. Ailemin sevdiğim adamın -benim için *çok yaşlı olduğunu* düşündükleri adamın- sonunda beni geri istemesinden mutlu olacağını düşünmek aptallıktı.

"Bir ay," diye fısıldıyor, gözyaşlarımı yakalamak için başparmağını yanaklarımda gezdiriyor. Elini kapı koluna koyarak, "Baban bulmadan önce kız kardeşlerini bulacağım, eğer henüz bulmadıysa" diyor.

Annem gitmeye hazır olduğumu söyledikten sonra aceleyle babamın yanından geçiyor. Yüzünde milyonlarca soru işareti var, ama saatini kontrol ederken nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor, sonra çantalarını alıyor ve odadan ondan önce çıkmamı işaret ediyor.

Asansör yolculuğu rahatsız edici, özellikle de babam aynalı duvarda bana bakmaya devam edip gözlerini kısarken, ben onlarla buluşmayı reddediyorum. Asansör zemin katta çaldığında, annemi kız kardeşlerim ve James'le sarmaş dolaş buluyoruz ve babam "Gitme zamanı" dediğinde dördü de kafalarını kaldırıyor.

Ailem Autumn'un yurt odasının toplanmasını ve eşyalarının eve gönderilmesini hafta başında ayarladığı için, Autumn da bizimle birlikte minibüsümüzün arkasında eve gelebilecek.

ebeveynler kiraladı, herkesin bagajıyla tıka basa doluydu. Autumn ve ben orta sıradaki kova koltukları aldık, böylece Shayla ve James arka sıradaki koltuğa birlikte oturabildiler. Öpüşmeye ve kıkırdamaya devam ediyorlar ve babam kızları ve yüksek tansiyon hakkında sürekli homurdanmaya devam ediyor.

İlk mola yerimizden sonra James ve mutsuz Shayla'yı bizimle yer değiştirmeye zorluyoruz. Babam otoyola geri çekilir çekilmez Autumn'un söylediği ilk şey "Nasıl sığıyor?" oldu.

"Bu ne lan, Autumn," diye tıslıyorum öfkeyle.

"Hayır, ciddi. Bugün çok komik yürüyorsun." "Kapa çeneni! Seninle Isaiah'ın siki hakkında konuşmayacağım."

Autumn kollarını kavuşturur ve kibirli bir bakışla, "İyi. Bunu kendim öğrenmem gerekecek."

Hırlıyorum, "Kafandaki her bir saç telini koparacağım, eğer o kadar-"

Autumn herkesin, hatta babamın bile başını çevirmesine neden olan bir kahkaha atıyor, ancak lastikler banketlerin üzerinden yuvarlandıktan sonra minibüsü düzeltmek için hızla yola doğru bakıyor. "Seni kızdırmak çok kolay. Başka biri ona yaklaşırsa saçını yolmana yardım edeceğim, söz veriyorum."

"Sen en kötüsüsün," diyorum kollarımı kavuşturarak.

"Ve en iyisi." Bana yandan sarıldı ve "Senin adına mutluyum" dedi.

"Öyle mi? Çünkü annem değil. Ve ona bizden bahsettiğimizde babamın beni ya da Isaiah'yı ya da her ikisini de öldüreceğinden eminim."

"Evet, kesinlikle öyle olacak. Çifte cenaze töreni." "Tanrım, teşekkürler kardeşim."

"Bir şey değil."

Şehre döndüğümüzde, babam önce beni bırakmak için arabasıyla evime geldi. Annem bana sert bir bakış attı ve "Bir ay." dedi.

Dairemde koşturuyorum, çıkardığım ve nihayetinde yanımda getirmemeye karar verdiğim elbiseleri gelişigüzel asıp dolabıma tıkıyorum. Eve geleli daha bir saat olmamıştı ki kapım çalındı ve çarşafı değıştirmeyi henüz bitirmiştım.

Kapıyı açar açmaz Isaiah birkaç tekerlekli bavulla içeri dalıyor ve ellerini kığımın altından geçirerek beni kucağına alıyor. "Sensiz bir saat çok uzun sürdü bebeğim."

Bölüm 13

Isaiah

Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve Bailey'i zümrüt yeşili kadife kanepesinin ve soldaki altın renkli endüstriyel lambaderin hemen yanından, taşan kumaş sepetlerini ve dikiş ve tasarım kitaplarını koymak için yeniden tasarlanmış antika bir köşe vitrininin yanından yatak odasına götürdüm. Benim çıplak ve sıkıcı mobilyalarımın aksine, onun dairesinin de kıyafetleri kadar renkli ve iyi tasarlanmış olacağını biliyordum.

Kollarını omuzlarımda dolaştırıyor, bana karşı kıvranıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak soruyor: "Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun?"

"Senin hakkında her şeyi biliyorum bebeğim." Onu kraliçe boy yatağının ortasına, parlak turuncu çarşaflarının üzerine bırakıyorum. "Seni saplantılı küçük şey. Bunlar benimkilerle aynı çarşaflar mı?"

"Tabii ki öyleler."

Sırıtiyorum ve ayakkabılarımı dikkatlice çıkarıyorum, sonra beyaz atletimi çekip çıkarıyorum - eve geldiğimde diğer kıyafetlerimi bavullarıma yerleştirmeden önce şifonyerimden çıkardığım ilk şey. Bailey'nin taytını çekip çıkarırken gerektiği kadar nazik davranmıyorum, külot giymediğini görünce inliyorum, sonra da kazağını başından çekip çıkarıyorum.

"Sensiz bir saat çok uzun bir süreydi," diye tekrarladıktan sonra kırmızı eşofman altımı indirip karnımın üzerine uzandım ve yüzümü onun hassas amına gömdüm.

"Tanrım, Isaiah!"

Tanrıya şükür Bailey'nin kendi dairesi var. Klitorisini emerken ve bir parmağımı sıcaklığının içine bastırırken onun inlemelerini ve ismimi haykırışlarını gizleyebilmemizin hiçbir yolu yoktu. Onu düzensiz bir şekilde sarsan ve daha fazlası için yalvaran bir orgazma getirmek için zaman ayırıyorum. Ağzımı salıvermesiyle dolduruyor ve ben inliyorum, hepsini yalarken yatağı kamburlaştırıyorum.

"Acıdığını biliyorum bebeğim," diyorum dizlerimin üzerine oturup sikimi okşayarak. Öfkeli bir ereksiyonla eve gittikten sonra boşalmam uzun sürmeyecek, meleğimi görmeye ve ağzımı onun amına sokmaya hazırım.

Bailey sertçe nefes alıyor, nefesini tutmaya çalışıyor ve gözleri sikime odaklanmış durumda. "Ne yapıyorsun?"

"Boşalmam lazım." Başımı omuzlarımın üzerine düşürüyorum ve yumruğumun içine pompalıyorum. "Küçük göbeğinin her yerine boşalacağım." Karın kaslarım sıkılıyor ve yatak kayınca taşaklarım geriliyor ve dilinin sikimin hassas başını yaladığını hissediyorum. "Siktir, Bailey, evet!"

Hayatımda gördüğüm en ateşli şey -Bailey, çıplak ve dizlerinin üzerinde, sikimi yumruklamak ve küçük ağzının içindeki hassas kafayı emmek için eğildi. "Siktir, bebeğim, aynen böyle. Sikimi yala. Siktir!"

Parmaklarımı turuncu saç tokasının altındaki ipeksi saçlarına sokuyorum ve daha önce hiç oral seks yapmadığı ve ben de ortalama bir erkekten daha iri olduğum için ona karşı nazik olmam gerektiğini bilsem de kendimi tutamıyorum. Başının arkasına bastırırken sıcak, bekleyen ağzına pompalıyorum. Çok bastırdığımda boğuluyor ve hemen geri çekiliyorum. Yine de bırakmıyor ve beni daha fazla içine çekmeye çalışıyor.

"Bekle, bekle, bekle, bebeğim. Bunu yavaştan almalısın. Seni incitmek istemiyorum."

Gözlerini benimkilerle buluşmak için yukarı çeviriyor ve neredeyse o anda boşalıyorum. Dudakları çoktan şişmişti ve ben

Zihin. *Bu* şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey.

"Bana ne yapacağımı söyle, aşkım."

"Kahretsin, inanılmaz derecede seksisin." Sikimin tepesindeki yarığa dilini sokuyor, bir damla ön spermi yalıyor ve tüm vücudum titriyor. "Tabanı tut ve yukarı çıkarken elini sık, sonra dilini tekrar yarığa daldır. Oh, sık beni bebeğim, aynen böyle." Bunu tekrar tekrar yaparken titrememi durduramıyorum. Sikimi tekrar ağzına almaya çalışmıyor ama bu daha önce yaptığım tüm oral sekslerden daha zevkli. "Talimat almakta çok iyisin, değil mi? Ne kadar iyi bir küçük melek."

"Sadece senin için... *şimdi*," diyor dudaklarını sikime dayayarak ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Sana söylediğimde beni dinlemediğin için çok mutluyum. -" *Vazgeç ve beni bırak.*

Ne düşündüğümü biliyor ve gözlerini kaçırıp beni yalamaya devam ediyor ama sanırım o anı bozdum. Topuklarımın üzerine oturmak için geri çekiliyorum ve dizlerinin üzerine oturması için ellerimle onu kollarının altından yukarı çekiyorum.

"Özür dilerim, bebeğim. Sana öyle davrandığım için özür dilemekten asla vazgeçmeyeceğim." Çenesini öpebilmek için başının arkasını tutuyorum. "Sana söylediğim her şey için."

Başını yana doğru eğiyor. "Sürekli özür dilemek zorunda değilsin. Sadece beni sevmekten vazgeçme."

"Asla durmayacağım."

Bailey kollarını boynuma doluyor ve ben de ellerimi uyluklarının alt kısmına doğru kaydırarak onu yataktan kaldırıp sırt üstü yatırıyorum. Dizlerini kaburgalarımın bastırmak için yukarı çekiyor ve ben sevdiği o noktayı yalamaya devam ederken omurgasını kavislendiriyor.

"Artık savaştık yok. Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim, Bailey. Benim için ne kadar önemli olduğunu her gün göstermekten asla vazgeçmeyeceğim." Sikimi aşağı itip girişini dürtüyorum. Dün gece ona karşı çok sert davrandığımı biliyorum.

Muhtemelen iyileşmesi için ona birkaç gün vereceğiz ama daha önce olduğu gibi buna da ihtiyacımız var.

İçine girdiğimde nefesi kesiliyor, iliklerine kadar gömülene kadar her seferinde bir santim içeri ve dışarı sallanıyorum. Duruyorum ve nefesini tutmasına izin veriyorum. "Acıyor mu?"

"Hayır," diye yalan söylüyor. "Durma aşkım. Söz veriyorum ben iyiyim. Bunu istiyorum. Seni istiyorum."

"Bilmiyorum..." Kendimi bencil bir pislik gibi hissederek geri çekildim.

Bailey'e bir şey oldu. Burun delikleri alevlendi ve omuzlarımı itti. Gafil avlandım, sırtüstü döndüm ve o da bana sarıldı. Beni içine almak yerine sikimi düzleştiriyor, böylece göbek deliğime doğru yükseliyor. Üzerine oturuyor, amını uzunluğum boyunca ileri geri kaydırıyor.

"Kanepede ne yaptığımızı hatırlamıyorsun." Bu bir sorudan ziyade bir ifade.

"Hayır, ama rüyamı hatırlıyorum. Her gece aynı rüyayı görüyorum."

Ellerini göğsümde birleştiriyor ve öne doğru kayıyor. "Yeniden yapmak istiyorum. Bana 'Mutlu yıllar, Bailey' demeni ve doğum günü dileğimi yerine getirmeni istiyorum."

Daha hızlı ileri geri kaymasına yardımcı olmak için kalçalarını kavriyorum. Damarlarımda sıcak bir şey kabarıyor. *Kirli* ve *yanlış* bir şey. "Hayır, bu çok..." Kaşlarını çatıyor ve onu durdurmaya çalışsam da üzerimden ve yataktan iniyor. Dirseklerimin üzerine oturdum. "Nereye gidiyorsun?"

Bailey dolabını karıştırırken bana cevap vermiyor ve doğum gününde giydiği elbiseyi çıkardığında nefesimi tutuyorum. Elbiseyi alıp oturma odasına götürdüğünde ve yatak odasının kapısını arkasından kapattığında aletim zonkluyor. Yatağın ayak ucunda doğrulup çenemi ovuşturarak birazdan olacakları ve ona istediğini verip vermeyeceğimi düşünmeye çalışıyorum.

Ön kapının açılıp kapandığını duyuyorum ve yarım saniye sonra, o gece yaptığı gibi hevesli bir şekilde kapıyı çalıyor. Adrenalinle titreyerek eşofmanlarımı giyiyorum ve gri, tek yatak odalı daireyi geçip ön kapıyı açıyorum.

"Burada olmamalısın, Bailey. Evine git," diyorum sessizce, ama o gece içimde dolaşan hayal kırıklığı olmadan. Gözlerimi zorla boynunun üzerinde tutmaya çalışmak yerine bakışlarımın önünden göğüslerine doğru inmesine izin verdim.

"Ama bugün benim doğum günüm. Artık birlikte olabiliriz," diyor düzensiz bir ses tonuyla, reddedileceğimi tahmin ederek.

Kapının pervazını yumrukluyorum ve alnımı kapıya dayıyorum. "Önemli değil," diyorum ama dudaklarımı yalayıp aldığı her derin nefeste göğüslerinin nasıl titrediğini izliyorum. Yanağından gerçek bir gözyaşı süzülüyor ve ona uzanıyorum, kolumu sırtına dolayarak onu dairenin içine çekiyorum ve göğsüme yakın tutuyorum. O geceyle ilgili her şey o kadar net bir şekilde aklıma geliyor ki ne söyleyeceğimi biliyorum. "Kahretsin, B, titriyorsun."

"Isaiah," diye inliyor, parmak uçlarına çıktığında dudakları dudaklarıma çok yakın. "Doğum günü mumlarımı üflediğimde ne dilediğimi bilmek ister misin?" Sonra fısıldıyor: "Beni ilk kez öpmeni ve benimle sevişmeni diledim."

"Kahretsin, artık sana hayır diyemiyorum." Dudaklarımı onunkilerin üzerine eğiyorum. Gözyaşları ve kalp ağrısı bu kadar gerçekken, onu uzaklaştırıyormuşum gibi davranmaya devam etmemin imkânı yok. Benim kalbim de onunkinden daha fazla dayanamıyor.

Öpüşmeyi derinleştirmek için dilimle dudaklarını ayırdığımda Bailey ağzımın içinde inliyor. Omuzlarındaki bağları çekiyorum ve göğsünü örten kumaşı çekiştiriyorum.

"Tanrım, çok güzelsin. Bir melek gibisin." Göğüslerini avuçluyorum ve nazikçe sıkıyorum. "Bana bak," diyorum şimdi gözleri zevkten kapanmışken. Ne zaman

Kirpikleri titreyerek açılıyor ve bana şehvetle kararan kapüşonlu gözlerini çeviriyor, ben de ona çakıl taşlarıyla dolu bir sesle "Mutlu yıllar bebeğim" diyorum.

Keskin bir nefes çekiyor. "Artık kaç yaşında olduğumu biliyorsun." Kaşları ortadan kalkıyor ve bana umutsuz bir bakış atıyor.

Damarlarımdaki o sıcak his daha da artıyor ve sesim boğuk bir fısıltıdan öteye gitmiyor, "On sekiz yaşındasın. Bir kadınsın."

"Senin kadının," diye inliyor. Bailey yanlarımı kavırıyor ve göğsünü ellerime bastırarak sırtını dikleştiriyor. "Hepsi senin. Artık beni sevmiyormuş gibi davranmana gerek yok."

Homurdanıyorum ve elbisesinin kumaşını yere itiyorum, sonra onu yatak odasına götürmek için kollarıma alıyorum.

"Kanepe," diye emrediyor. "Uzan."

Üçlü koltuğuna uzandım, kadifemsi kumaş çıplak sırtımın altında sıcak ve yumuşaktı ve Bailey'i kucağımın üstüne yerleştirdim. İnliyor ve sikimi eşofman altımdan kurtarmak için kaldırıyor, sonra ağırlığını bırakıyor ve kalçalarını kabaca aramızda sıkışmış ereksiyonumun alt tarafı boyunca ileri geri sallıyor.

Amcığ ıslandıkça ikimiz de ağır nefes alıyoruz, alt dudakları sikimi yuvalamak için ayrılıyor ve gözlerim kafamın içinde geri dönüyor. Bir elini göğsüme koyarak tekrar kaldırıyor ve sikimin başını girişine yerleştiriyor.

Beklentiyle gözlerimin içine bakıyor ve ne söylemem gerektiğini biliyorum çünkü o anı yıllardır rüyalarımnda tekrar tekrar oynatıyorum. "Sikime bin, bebeğim."

Bailey ucumu içine aldığıında inliyor, sanki tüm hayallerini gerçekleştirmişim gibi çenesi düşüyor. Beni daha fazla içine almak için kendini yukarı ve aşağı hareket ettirmeye çalışıyor, ama çok sıkı ve acıyor. Meleğim pembe dudağını ısırırken yüzünü buruşturuyor, sadece birkaç santim sığdırdıktan sonra sızlanmamaya çalışıyor.

"Yavaşla. Bu bir yarış değil." Onu sabitlemek için kalçalarını kavırıyorum.

"Hayır. Şimdi ihtiyacım var. Lütfen, Isaiah. Yardım et bana." Ve *lanet olsun*, bir kez daha onun için gidiciyim.

"Öne eğil. İki elin de göğsümde olsun." Ellerin çıplak tenimde bu kadar küçük ve sıcak olmasına bayılıyorum. Bana bu şekilde dokunmadan bir gün daha geçirmek istemiyorum. "İşte böyle. Meleğim talimatlarıma uymakta çok iyi."

Daha önce yaptığı gibi şaka yapmıyor. Onun yerine "Evet," diye inliyor, başparmağımı klitorisine bastırıp üzerinde yavaşça daireler çizdiğimde kirpikleri dalgalanıyor. "Senin için iyi olmak istiyorum."

"Derin bir nefes al ve bırak." Öyle yapıyor ve sikimin üzerine bir inç bırakıyor. "İşte bu kadar. Aferin kızıma. Bunu yapmaya devam et ve vücudunun rahatlamasına izin ver. Bırak amın benim için açılsın."

Sanki sihirli sözcükleri söylemişim gibi, iki santim daha batıyor ama üstte olmaya alışık olmadığı için bu pozisyonun kendisi için ne kadar rahatsız edici olduğunu düşünerek kıvranıyor. Kalçalarını esnetiyor, dizleri yanlarımda genişçe açılmışken ağrıyor olmalı. Klitorisine daha hızlı masaj yapıyorum ve -kendimi daha fazla tutamayarak- kalçalarımı yukarı pompalayıp onu içimle doldurduğumda ikimiz de haykırıyoruz. Kalçalarımı indirdiğimde kıcı kalçalarım çarpıyor ve nefesimi tutarken beline sıkıca sarılıyorum.

"Şimdi arkana yaslan, bebeğim. Siktir, şuna bak." Bakışlarını benim onun hafifçe şişen alt karnına baktığım yere indiriyor. Bunun gerçek olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu ve işte burada, amı ve göbeği benimle dolu.

Bailey karnını avuçluyor ve iri gözlerle bana bakıyor. Benim de ona aynı bakışı attığımdan eminim.

"Bana 'mutlu yıllar' de," diye fısıldıyor.

"Mutlu yıllar, Bailey," diye fısıldıyorum, bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken gözümü kırpmadan. Onu incitmek istemediğim için yavaş ve istikrarlı bir şekilde kalçalarından tutup kaldırıyorum ve deneysel bir şekilde bırakıyorum.

"Daha hızlı, aşkım."

"Siktir, sana gerçekten hayır diyemem."

"Güzel," diye homurdanıyor ve karnını tutmaya devam ederken boştaki elini göğsüme dayıyor.

Onu kucağımdan hafifçe kaldırarak altından yukarı ve aşağı itiyorum, daha hızlı ve daha hızlı, tam da istediğı gibi, gözleri geri dönene ve kolunu bırakana kadar. Göğsü benimkine çarpıyor. Bu pozisyonda daha da iyi -kıı yukarıda ve başı aşağıda- ve orgazm çığlıkları atana kadar içine giriyorum, sıkılaşıan iç duvarlarıyla benden bir tane çıkarmaya alışıyor.

"Beni boşaltacaksın bebeğim. Oh lanet olsun, çok sıcak ve ıslak." İlk dölüm onun içine dökölür dökölmez, neredeyse acı verecek kadar iyi bir zevkle sıkılmış dişlerimin arasından homurdanıyorum, "İstediğın buydu, değıl mi? Seninle sevişmemi ve içine boşalmamı?" Vücudum başka bir fişkırmayla titriyor.

Ağılıyor ve boynumu öpmek için başını çeviriyor. "Evet! Evet, evet, evet, aşkım."

"Al onu, bebeğim. Bu senin. Mutlu yıllar."

Bölüm 14

Bailey

İşe gittiğim zamanlar dışında her dakikamı Isaiah ile geçirmek için kendimi daireme kapattığım yaklaşık üç haftanın ardından, biri ön kapımı hızla çalıyor ve adımı bağırlıyor. Aletinden atlayıp kendimi yataktan fırlattıktan sonra iç kalçamı yatak odamın kapısının yanındaki Isaiah'nın bilgisayar masasının köşesine vuruyorum. Acı dolu bir hırıltı çıkarıyorum ve Isaiah hemen yanıma geliyor, çıplak ve hasarı incelemek için beni çeviriyor.

"İyi misin?" Dizlerinin üzerine çöküp dış uyluklarımı avuçluyor ve yarayı yatıştırmak için bir öpücük konduruyor. Yontulmuş yüzü amıma bu kadar yakınken bana attığı ateşli bakış, kalçalarımı birbirine sürtmemi sağlıyor. Sonra ikimiz de kafalarımızı yana çeviriyoruz ve bir kez daha vurmaya başlıyor.

"Bailey!" Autumn bağırlıyor. "Orada olduğunu biliyorum! Aç şu lanet telefonunu!"

Isaiah gözlüklerini takıyor ve komodinden telefonlarımızı alıp benimkini bana fırlatıyor. "Kahretsin, dün gece telefonlarımızı şarj etmeyi unutmuşuz."

İlk gördüğüm şeyi giyiyorum, Isaiah'ın dün ben üzerinden çekip almadan önce sadece iki saniye giydiği, üzerinde *Dune*'dan bir alıntı olan buruşuk grafik tişörtü. Sanki beni ön kapıya kadar takip edecekmiş gibi hafif siyah eşofmanını giyiyor.

Kapıyı kapattım. "Burada kalmalısın."

"Neden? Sadece Autumn. Bizi zaten biliyor." "Babam onunla birlikte olabilir."

Küfrediyor ve yatak odasının kapısını arkamdan kapatıyor.

Ön kapıyı kırbaçla açtığımda Autumn neredeyse kafamı çarpıyordu. "Ne?"

"Sana da günaydın," diye tersliyor Autumn. "Tanrım, üzerinden traktör geçmiş gibi görünüyorsun." Kafasını içeri sokuyor ve Tanrı'ya şükür babam yanında *değil* çünkü Isaiah'nın taşınma kutuları dairenin her yerine yığılmış, bir RPG oyuncusunun el kitabı da sehpanın yerine kullanılan ahşap sandığın üzerinde açık bir şekilde duruyor. Kendim oyun oynamadığım için babam bunun Isaiah'a ait olduğunu hemen anlayacaktır.

"Ne istiyorsun? Meşgulüm," diye sabırsızca tıslıyorum, şimdiden Isaiah'ın aletine ne kadar çabuk geri dönebileceğimi düşünüyorum.

Yüz ifadesi bir anda ciddileşiyor. "Ben Shayla. Hastanedeler. Annem beni bıraktı ve geri dönmek için ayrıldı."

"Ne oldu?" Onu içeri almak için geri çekiliyorum, kafamda en kötü senaryolar dönerken nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

"Arka bahçedeki saksıya takıldı ve düştü." Ben histeriye kapılmadan önce, Autumn aceleyle "O iyi. Çoğunlukla. Dönüp yan tarafına düştü ve James onu hastaneye götürdü. Annem kasılmalarının başladığını söyledi, bu yüzden onu hastanede tutuyorlar. Bebeği erken doğurabileceğini düşünüyorlar. Gitmemiz gerek."

"Aman Tanrım, tamam. Çabucak giyineyim." Aceleyle yanından geçip yatak odama gittim.

Isaiah zaten açık kapıda duruyor ve "Duydum. Seni hastaneye götüreceğim."

"Hayır, Autumn'u ben alırım. Babamın soru sormaması için beklemeniz ve daha sonra gelmeniz gerekecek."

"Hayır, tartışmayalım bebeğim. Araba kullanmaktan ne kadar nefret ettiğini biliyorum ve bu şekilde araba kullanmana izin vermeyeceğim." Arabaya doğru

Beni küçük banyoma kadar takip ettiğinde ellerim titriyor.

O haklı. Tartışmayacağım çünkü nefesimi zar zor kontrol altında tutabiliyorum ve Autumn da geçen yıl sarhoş bir sürücünün kavşakta ona çarpması sonucu kaza yaptıktan sonra hala rahat araba kullanamıyor.

Seks kokarak gelmemek için dünyanın en hızlı duşunu alıyoruz, sonra da giyinmek için yarışıyoruz. Isaiah temiz, ütülenmiş, koyu renk bir kot pantolon giyerken ben de ayaklarıma siyah bisiklet şortu ve bir çift parmak arası terlik geçiriyorum. Bana şifonyerin kendi tarafından temiz, büyük boy bir tişört atıyor ve terbiyeli olduktan birkaç saniye sonra hepimiz dairemde çıkıp otoparkın en ucuna, Isaiah'ın babam rastgele sitemin önünden geçerse diye Lexus'unu büyük bir manolya ağacının altına yarı gizli bir şekilde park ettiği yere doğru koşuyoruz.

Hemşire henüz onu görmemize izin vermediği için ailemle Shayla'nın hastane odasının yakınındaki bekleme odasında buluşuyoruz. Önce anneme sarılıyorum, kolunu Brady'ye dolamış, Gentry de kalçasına sarılmış. Babam kolunu en küçük yeğenim Artie'nin omuzlarına atmış, beni göğsüne çekiyor ve eskiden bana sarılmasına izin verdiğim büyük ayı sarılmalarından biriyle sarıyor. Geri çekildiğimde, başımın üzerinden Isaiah'ya bakıyor, annemi, Brady'yi ve Gentry'yi tutuyor. O kadar güzel ki, şu anda olduğumdan daha fazla ağlayabilirim.

"Buraya nasıl bu kadar çabuk geldin?" Babam şüpheyle soruyor ve Isaiah'ı selamlamak için yanımdan ayrılıyor.

Isaiah'nın babama yalan söylemekten nefret ettiğini biliyorum, ama ona gözlerimi kocaman açıp hiçbir şey söylememesi için sessizce yalvardıktan sonra, çünkü şu an ilişkimizi açıklamak için doğru zaman *değil*, babama, "Haber duyduğumda zaten şehre doğru yola çıkmıştım," diyor.

Babamın Isaiah'a inandığını sanmıyorum, çünkü babam topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor ve ona kurnazca bir bakış atıyor, ama o buna izin veriyor. "Pekala,

Burada olmana sevindim. James'in de sevineceğini biliyorum."

Grayson, Lainey'i kucaklamış, açık camgöbeği mavisi bekleme odasının en ucunda oturuyor, James ve Shayla'nın en küçük çocukları Mirabel de her ikisinin kucağında oturuyor, hepsinin de gözleri yaşlı. Önlerindeki aşınmış vinyl zeminde dizlerimin üzerine çöküyorum ve kollarımı üçüne de doluyorum.

"Sorun yok. Annen iyi olacak." Omzumun üzerinden bakıyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum, sessizce söylediklerimin doğru olup olmadığını soruyorum. Babam başını sallıyor ve rahatlama bir ton tuğla gibi çarpıyor yüzüme.

"Artık sadece bir bekleme oyunu," diye beni temin ediyor babam, gerçi onun gözleri de herkesinki gibi endişeden kıpkırmızı.

Isaiah ve ben odanın iki tarafında dururken çocukları meşgul etmeye ve akıllarını annelerinden uzak tutmaya çalışarak geçen saatlerden sonra -her zaman gözüm ona takılsa da, küçük yeğenlerime yaptığım gibi onun da bana sarılmasını dileysem de- James odaya darmadağın olmuş ve kendine gelmeye ihtiyacı varmış gibi giriyor. Uzun siyah saçları her açıdan yukarı doğru sarkıyor ve onu hiç görmediğim kadar solgun görünüyor.

Annem çığlık atıyor ve korkuyla elini ağzına kapatıyor.

"O iyi!" diye bağırır. "Epidural işe yaramadı. Tekrar!" Ayaklarının üzerinde sallanıyor ve babam onu çabucak sabitliyor.

Çocuklar bu haber karşısında çeşitli şekillerde rahatlama ve sevinç çığlıkları atarak hepimizi geçip babalarına sarıldılar.

"Lanet olsun James, bununla başlayabilirdin," diye homurdanıyor Autumn, ne kadar korktuğunu gizleyerek annesinin sırtında daireler çiziyor.

"Bebek ne olacak?" Babam soruyor. "O...?"

"Clara çok güzel," diyor ilk gülümseme belirtisiyle, ama o da kendisi gibi kararsız. "Mükemmel bir minyatür melek." Kaşları birbirine çarpıyor. "Ama şu anda testler yapıyorlar.

Şimdi iyi olduğundan emin olmak için, bir ya da iki hafta YYBÜ'de kalması gerekebileceğini söylüyorlar."

Isaiah'ya uzanırken ayaklarımın üzerinde tökezliyorum çünkü tüm o korku ve rahatlama içinde mesafemi korumam gerektiğini unutuyorum. Isaiah beni yakalıyor, babamdan bile daha sıkı sarılıyor ve başımın üstünü öpüyor. "O iyi, B. Onlar iyi."

"Tanrıya şükür. Ben... Ben düşündüm ki..." "Şşş, bebeğim. Biliyorum."

Biri yanıma dürtüyor ve Isaiah'nın kolunun üzerinden bakınca Autumn'un başını babama doğru eğdiğini görüyorum. Isaiah beni bırakmak istemiyor -benim de onu bırakmak istemediğim gibi- ama babam dikkatini bize çevirmeden birkaç saniye önce kollarını bırakıyor.

Hemşireler Shayla'yı görmemize her seferinde sadece iki kişi izin veriyor ve sıra bana geldiğinde babam Isaiah'ı bir konuşmanın içine çekti, bu yüzden Autumn benimle odaya girdi. James, suyunu yudumlayabilmesi için kocaman şeffaf plastik bir hastane bardağı tutuyor. O da en az James kadar yıpranmış görünüyor ama yine de gülümsemeye çalışıyor.

Onu kucaklamak için hastane yatağının parmaklıklarına doğru eğildiğimde karnına baskı uygulamamaya dikkat ediyorum. "Selam kardeşim. İyi olmana çok sevindim."

Shayla'nın kolunda bir serum var, bu yüzden o da bana sarılamıyor ama ıslak yanağımı öpmek için başını çeviriyor. "Ben de," diyor cızırtılı bir sesle, kan çanağına dönmüş gözlerinde daha fazla yaş toplanıyor. James yüzüne düşen terli saç tellerini düzeltiyor ve hafif alnını öpmek için eğiliyor. "Kanamayı durdurmak için ameliyat olmam gerekebileceğini söylediklerinde James bu sefer neredeyse bayılıyordu. Sence bir sonrakinde gerçekten kalp krizi geçirir mi?"

James bembeyaz kesilir. "Ciddi olamazsın, meleğim. Sana bir daha asla dokunmayacağım eğer-"

"Şakaydı! Sadece bir şakaydı. Özür dilerim." Shayla gözyaşlarına boğulduktan sonra elini karnının alt kısmına

bastırıyor. "Ben

Üzgünüm."

James dikkatlice hastane yatağına uzanıyor ve ona şefkatle sarılarak göğsünde ağlamasına izin veriyor. "Ailemiz mükemmel. Artık yok," diyor.

"Artık yok," diye kabul ediyor.

Shayla ve James'i yanaklarından öptükten sonra, Autumn ve ben onları birbirlerine sarılmaları için bıraktık, yolda anne ve babalarının yanından geçtik, böylece çocuklar onları eve götürmeden önce ebeveynlerini bir kez daha görebileceklerdi.

Starlight'ı aramak ve Shayla hastaneden taburcu olana kadar James ve Shayla'nın evinde kalıp bebek bakıcılığı yapabilmem için işten bir hafta izin alıp alamayacağımı sormak için bekleme odasından koridora doğru yürüyorum; Autumn ve ben, annem ve babam sormayı akıl edemedi önce bunu yapmayı teklif ettik. Annemin bakması gereken Brady varken ve babam yine şehir dışına çıkmak zorunda kalabilecekken beş küçük çocuğa belirsiz bir süre bakmak çok fazla.

Starlight ilk zil sesinde telefonu açar.

"Hey, bu kadar kısa sürede sorduğum için özür dilerim ama-"

"Neden aradığınızı biliyorum ve cevabım evet," diyor Starlight *merhaba* yerine lirik bir sesle.

"Öyle mi? Nasıl?"

"Kristaller. Benimle konuşuyorlar." Bir süre sessizlik içinde geçti. "Dalga geçiyorum. Ama izne ihtiyacın olduğunu varsayıyorum ve cevabım evet. Sadece ne zaman döneceğin konusunda beni bilgilendir."

Hepimiz James ve Shayla'ya son vedalarımızı ettikten ve ailenin yeni sevimli üyesine şöyle bir göz attıktan sonra hastanenin otoparkına doğru yola çıkıyoruz. Isaiah ne yapacağını bilemez bir halde anahtarlarını elinde evirip çevirirken, ben de ayaklarımın üzerinde kayarak babamla onun arasına bakıyorum.

"Bizimle kalmayı mı planlıyordun?" Babam Isaiah'a sorar. "Evet..." diye yavaşça cevap verir, çünkü ne zaman ziyarete gelse

Ben yokken, genellikle boş yatak odasında kalırdı.

Herkes taşınmadan önce benim ve kız kardeşlerimin eviydi.

"Beni aramalıydın, böylece sana başka
"Sonbahar geri döndüğüne göre düzenlemeler yapılmalı."

Herkes onların yavaşça ileri geri gidişlerini izliyor, zaten boğucu olan nemli havayı gerginlik kaplıyor.

"Eminim sadece bir anlık bir şeydi," diye teklif ediyorum, bana inanması için parmaklarımı arkamda çaprazlıyorum.

Babamın dudakları önce bana, sonra Isaiah'ya bakarken inceliyor. "Tabii. Anlık bir şey." Babam kollarını kavuşturuyor. "Autumn Bailey'e yardım ettiğine göre, yatağını yeni çarşaflarla hazırlayabiliriz... tabii başka biriyle kalmayı tercih etmezsen."

Babam bakışlarını neredeyse tekrar bana çeviriyor ve Isaiah sıçrayarak, "Bu harika olur. Teşekkürler."

Annem babamın dirseğini tutuyor. "Hadi Sherman. Şu çocukları eve götürelim ve karınlarını doyuralım."

Rahat bir nefes alan babam dönüp soruyor: "Araban nerede tatlım? Seni oraya götüreyim."

Sikeyim.

"Bu... Ben..." Arabam olmadan buraya nasıl geldiğime dair bir açıklama bulmaya çalışıyorum ve beynim hala panik modunda olduğu için hiçbir şey bulamıyorum.

Autumn araya giriyor ve "Uber'e bindik" diyerek benim yerime yalan söylüyor.

Babam "Pekâlâ" diyene kadar annem perişan görünüyordu. Siz ikiniz" -kız kardeşimi ve beni işaret ediyor- "anneniz ve Brady ile gidebilirsiniz. Ben çocuklarla birlikte Shayla'nın Suburban'ını alacağım ve sizinle evde buluşacağım." Babamın Shayla'nın yeni, özel boyalı, sıcak pembe SUV'sini sürdüğünü düşününce neredeyse homurdanıyorum. Isaiah'ya, "Biz de sizinle orada buluşuruz. Sipariş verip akşam yemeğini getirteceğim."

Elbette Isaiah arkamızdaki eve gelseydi, her şey benim dairemde olduğu için bavulu olmayacaktı, bu da babamın şüphesini daha da artıracaktı.

Isaiah, "Yapacak çok işin var. Hepimiz için akşam yemeği almaya ne dersin? Ben ısmarlıyorum."

Onun bu hızlı düşüncesi karşısında omuzlarım düşüyor. Babam onun geç geldiğini fark etmeden daireme dönüp çantasını hazırlayacak zamanı olacak. Araçlarımıza doğru ilerlerken gizlice elini sıkıyorum, dokunuşuyla karnım çırpınıyor.

"Yakında görüşürüz bebeğim," diye fısıldıyor ve babamın çocukları arabalarına ve yükseltici koltuklarına bağlamasına yardım ettikten sonra koşarak Lexus'una gidiyor.

Bölüm 15

Isaiah

Sherman, Bartlett'lerin evinde akşam yemeği boyunca Bailey ve beni izliyor, her ne kadar birbirimize bakmasak da. On bir kişiyle -altısı çocuk- hepimiz mutfak masasına sığamıyoruz. Bailey ve ben makarna ve salata tabaklarımızla oturma odasının yarısını kaplayan yeni, gri tüvit kesit koltuğun iki ucunda oturuyoruz. Ben sağ taraftayım, mutfağı rahatlıkla görebiliyorum, Autumn ve Brady ise aramıza sıkışmış durumda. Ne zaman başımı kaldırırsam Sherman gözlerini bana dikeyyor, Miranda ise onun dikkatini başka yöne çekmek için elinden geleni yapıyor.

"Çatlayacak," diye fısıldıyor Autumn ağzının kenarından.

"Biliyorum." Ben de bunun için onu suçlamazdım. Bailey'e yalan söylemem için hiçbir neden düşünemiyorum ve bana herhangi bir konuda yalan söylediğini öğrenirsem üzüleceğimi biliyorum.

"Zamanınız tükeniyor. O söylemeden önce babama söylemeniz gerekiyor."

"Bunu ben de biliyorum."

"Çatlamayacak. Ona kalp krizi geçirtmeden söylemenin bir yolunu bulmamızı söyleyen oydu," diyor Bailey biraz daha yüksek sesle. "Shayla ve Clara hastaneden çıktıktan sonra bunu yapacağız, tamam mı?"

"Ona yalan söylemekten hoşlanmıyorum," diyorum tabağıma bakarak.

"Kime yalan söylüyorsun?" Brady göğsünü gere gere sorar. Sherman mutfaktaki koltuğunda doğrulur.

Sonbahar inliyor. "İşine bak ve yemeğini ye." Kardeşini susturmak için ağzına bir galeta tıkıştırıyor.

Akşam yemeği temizlenip kaldırıldıktan sonra Bailey ve Autumn'u çocukları yıkayıp yatmaya hazırlamaları için bırakarak yavaşça Fischer'ların evine doğru ilerliyorum. Kaslarım Bailey'nin yanına koşma ihtiyacıyla geriliyor, oyunumuzu sürdürmek için bir geceyi ayrı geçirmek zorunda kalmaktan mutsuzum.

Yatak odasından koridora ve oturma odasının Bartlett'lerin evine bakan penceresine doğru adım atıyorum, sonra tekrar geri dönüyorum. Autumn'un küçük yatağı, kollarımda sıcak ve çıplak yatan Bailey'nin pelüş yatağının yanında kartondan yapılmış gibi kalıyordu. Ben de üzerimde kıyafetlerle uyuma alışkanlığımdan vazgeçtim ve yatmadan önce giydiğim eşofman altı tenime ters geliyor. Onuncu tekrarımda, Miranda, Sherman ve Brady odalarına gittikten çok sonra, Bartlett'lerin evindeki son ışıkların da söndüğünü fark ediyorum. Bailey'm yanında ben olmadan yatağa gidiyor ve karnımda hoşnutsuzluk birikiyor. Kendimi tekrar uzanmaya zorluyorum, en azından sokağın karşısında olmasından memnunmuşum gibi davranmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor. Ben gözümü kırpmadan uyuyamayacağım.

Telefonum bir mesajla çalışıyor.

Benim B'm: Çocuklar sonunda uyudu ve Sonbahar da öyle. Ön kapı kilitli değil.

Ekte, gömme dolaptaki boy aynasının önünde dururken çekilmiş bir fotoğrafı var. Bailey tişörtünün eteklerini beline kadar kıvrırmış, eli tatlı kalçasında ve hepsinden önemlisi külot giymemiş.

Ona mesaj bile atmadım, sadece Miranda'nın evinin anahtarlarını aldıktan sonra tişörtsüz ve ayakkabısız sokağın karşısına geçtim.

ön kapılarını arkamdan kilitliyorum. Bartlett'lerin evine giriyorum, kanepede uyuyan Autumn'u rahatsız etmemek için kapıyı mümkün olduğunca sessizce kapatıp kilitliyorum.

"Pst." Bailey koridorun ağzında, balina şeklindeki bir gece lambasının loş ışığında duruyor. Sessiz kalmam için işaret parmağını dudaklarına götürüyor, diğer parmağını da beni içeri çekmek için kıvrıyor.

Onu hemen kollarıma almak istiyorum ama muhtemelen gülecek ya da inleyecek, bu da James ve Shayla'nın yatak odasının karşısındaki kreşteki çocukları uyandıracak. Parmak uçlarımla arkasından yaklaşıyorum ve birincil odaya girip kapıyı arkamdan kapatır kapatmaz onu belinden kavrayıp dudaklarını dudaklarıma bastırıyorum.

"Burada olmamalıydım," diye fısıldıyorum, Bailey geri çekilip pantolonumu ve boxer külotumu aşağı itmeye çalıştığında, böylece sert horozumu yumruklayabiliyor. "Ya Sherman uyanır ve gittiğimi fark ederse?"

"Aletini emerken babamın adını söyleme." "Ne?" Bailey dizlerinin üzerine çöktüğünde yumruğumu ısırdım ve Hemen şişmiş, hassas mantar başını ağzına alıyor. Bailey öğürene kadar ağzının derinliklerine daha fazla soktukça yumruğumun içine bir dizi küfür salıyorum. Boğazının arkasına çarpan ucumun verdiği zevk o kadar iyi ki bir dakikadan kısa bir süre içinde ağzına boşalmaya yaklaştım.

Saçındaki topuzu tutuyorum. "Sakin ol bebeğim, yoksa boğazına boşalacağım."

"Evet, lütfen," diyor gırtlığı cızırdayarak ve sırtarak, sonra da aletimin altını kökünden ucuna kadar yalıyor. "Ağzıma boşal, aşkım."

"Sikeyim hayır." Onu ayağa kaldırdım, tişörtünü çıkardıktan sonra etrafında döndürdüm, sonra James ve Shayla'nın uzun siyah kral yatağının üzerine eğdim. "Önce sen boşal. Her zaman." Ayaklarını birbirinden ayırdıktan sonra arkasına geçiyorum ve ona "Isır

Yumruğunu sık bebeğim. Çocukları uyandırmanı istemiyorum." Bailey sırtını dikleştiriyor ve *çocuklar* deyince sikim *seğiriyor* çünkü şu anda onlar benim ve Bailey'ninmiş gibi davranmak çok kolay. "Kendi çocuklarımız olduğu zaman için iyi bir alıştırma olacak."

"Tanrım, Isaiah,
evet." "Sessiz ol.
Yumruk. Şimdi."

Bailey ona söylediklerimi yapıyormuş gibi yapıyor ve bu benim aletimin de seğirmesine neden oluyor.

"Aferin kızım. Şimdi bu amcığı yiyeceğim ve sen gıkını bile çıkarmayacaksın." Gözlüklerimi dikkatlice siyah şifonyerin üzerine, çocukların büyükanne ve büyükbabalarıyla çekilmiş bir fotoğrafının yanına koydum.

Bailey sabırsızlıkla kıcını oynatıyor ve ben de diz çöküp solgun, dolgun kıcını açıyorum. Yüzümü arkadan amına gömüyorum ve dilimi yarığından içeri sokuyorum. O zaten o kadar ıslak ve benim için hazır ki, ilk iki parmağımın pedleriyle klitorisine masaj yapmak ve orgazmıyla ayak parmakları kıvrılmadan önce onu iyice ve derinlemesine yalamak birkaç dakikadan fazla sürmez.

Ayağa fırlamadan önce derin bir nefes alması için ona bir saniye bile vermiyorum ve sikimin uzunluğunu içine sokuyorum, tek seferde dibe vurmak istemiyorum, uyluklarımın önünü onun arkasına çarptırıyorum.

Boynunun altını öpüyorum ve kısık sesle soruyorum, "İyi misin bebeğim? Çok sert değildi değil mi?"

"Durma!" diye fısıldıyor, sonra dişlerini tekrar yumruğuna geçiriyor.

Onu öptüğüm boynunu ısııyorum, damarlarımda kan dolaşıyor, bu gece ona sert davranmamın onun için sorun olmadığını biliyorum. "Asla durmayacağım, bebeğim. Hayatımın sonuna kadar her gün kadınım la sevişeceğim." Dişlerimi derisine daha da gömüyorum, eve kadar defalarca giderken ona tutunuyorum, elimi kalçaları ve sert şilte arasında zorladıktan sonra hassas klitorisini çimdikliyorum.

Bailey yumruğuna doğru adımı haykırıyor, her geri çekildiğimde amı sanki beni tekrar içine çekmeye çalışıyormuş gibi sıkılıyor, ta ki kendini kaybedip yarağının etrafına boşalana kadar.

"Kahretsin, küçük amcığın çok sıkı, B. Al şunu," diye fısıldıyorum - içine boşalmadan hemen önce bağıriyorum, vücudum onun küçük formunun üstünde sarsılıyor. Çekildiğimde kalçalarını sıkarak beni inletiyor. "Kahretsin, bu çok seksi," diyorum mırıldanarak, bir kez daha arkasında diz çöküp ipeksi kalçalarının arkasını kavradığımda, hala zevkin artçı şoklarıyla seğiriyor.

"Aman Tanrım, ne yapıyorsun?"

Başparmaklarımla iç kalçalarını hafifçe ayırıyorum ve kenara doğru eğilmişken neye baktığımı tahmin edebiliyor. "Şişmiş amına benim dölümün dolmasından daha güzel bir şey görmedim."

"Tanrım, bu..."

"Ateşli mi? Evet bebeğim, öyle." Sağ poposunun altını ısıriyorum, sonra ayağa fırlıyorum ve onu yatağın ortasına yüzüstü yatırmak için kaldırıyorum. "Böyle kal." Yatağın başından iki saten pembe yastık alıyorum, kalçalarını dizlerinin üzerine gelecek şekilde yukarı çekiyorum ve yastıkları altına dolduruyorum.

"Şimdi ne yapıyorsun?" diye soruyor, ancak yerinde kalmaya devam ediyor.

Arka bahçeye bakan pencerenin karşısında onun yanına uzandım ve telefonumda bir zamanlayıcı ayarladım. "En az beş dakika ver. Otuz dakika daha iyi olurdu ama çocukların ne zaman kalkacağından emin değilim ve seni daha fazla uyanık tutarsam sabaha kadar yorulmanı istemiyorum."

"Ne için beş dakika?"

Elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum. "James, Shayla'nın Clara'dan o kadar çabuk hamile kalamadığında böyle yaptıklarını söyledi."

"Ew, ne? Neden?"

"Değil mi?" Kıkırdıyorum. *Bekliyorum* der gibi bir ifade takınıyor. "O zaman duymak istememiştim ama şimdi bana söylediği için memnunum. Faydalı bir bilgi."

"Aman Tanrım, Isaiah, soruma cevap ver artık."

Poposunu okşuyorum ve sırtıyorum. "Yerçekimi, bebeğim. Bu pozisyon döllerimin henüz dışarı sızmasını engelliyor, böylece işini yapabiliyor." Çenesi düştü. "Seksi, değil mi?"

"Sen kimsin ve Isaiah'a ne yaptın? Tüm bu planlarımla çılgın olanın ben olduğumu sanıyordum." Ses tonundan bunu bir şaka olarak söylediğini anlıyorum ama gülümsemem ve orgazmımın verdiği coşku donuklaşıyor. Hayatımın en iyi üç haftası boyunca içinde bulunduğumuz seks kaynaklı siste, onu farklı şekillerde incittiğim için sayısız kez özür diledim, ama hala konuşmadığımız bazı acılar var ve bu onlardan biri.

Yaklaşıp kızarmış yüzünü çevreleyen kısa saç tutamlarını kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Sen deli değilsin." Göz temasımızın yoğunluğundan gözlerini kaçırıyor. "Ne zamandan beri? Çünkü herkes bana hep öyleymişim gibi davranıyor."

Çılgın, aşırı dramatik Bailey ve onun nefret ettiği adama olan uygunsuz takıntısı-

"Dur bebeğim, lütfen. Senden bir kez bile nefret etmedim. Bir saniye bile."

"Mektubunda hiç de öyle görünmüyordu," diyor sessizce, ikimizin de hayatının en kötü gününü hatırlayarak. Telefonumdaki beş dakikalık zamanlayıcı çalışıyor ve yastıkları onun altından çekip çıkarıyorum, sonra onu göğsüme kıvırıyorum.

"Lütfen anlayın... O mektubu yazdığım da, hayatımda hiç olmadığım kadar öfkeliydim."

"Vay canına. Teşekkürler. Bu beni çok daha iyi hissettirdi," diyor alaycı bir şekilde, ki bu acısını gizlemek için yaptığı bir taktik.

Homurdanıyorum ve poposunu çimdikliyorum. İstedğim her yerine özgürce dokunmayı *seviyorum*, bu yüzden tekrar

yapıyorum. "Sus ve söylediklerimi bitirmeme izin ver."

Doğal olarak o da beni çimdikliyor ve sessiz olmam gerektiğini hatırlamadan önce bir kahkaha atıyorum. İşte bu yüzden alıştırma yapmamız gerekiyor. Beni bir daha çimdikleyemesin diye onu ters çevirip kollarını başının üstünde tutuyorum. Gözleri yaşlarla camlaştığında mizahım kayboluyor.

"Sana verdiğim tepki yüzünden kendime kızgın ve iğrenmişim. Seni bu kadar çok istememem gerekirken istediğim için. O mektup senin için olduğu kadar benim için de yazılmıştı."

Söylediklerimi düşünürken zorlukla nefes alıyor. "Bu yüzden mi gittin? Yaptığım şey yüzünden benden nefret ettiğin için değil mi?"

Gözlerinin kenarlarından şakaklarına doğru süzülen yaşları öpüp uzaklaştırıyorum. Benim yüzümden bu kadar sık ağlamasından nefret ediyorum. Beni seviyor olabilir ama benden nefret etmek için her türlü sebebi var.

Tanrıya şükür yok.

"Evet, bebeğim. Eğer gitmeseydim, ikimizin de hayatını mahvedecektim," diye fısıldıyorum boğazımdaki yumrunun arasından, neden olduğum acı ve yıkımın hatırasıyla neredeyse boğulacak gibi oluyorum. "En azından o zaman öyle düşünmüştüm. Ama lanet olası bir aptalmışım çünkü o şekilde ayrılarak çok şeyi mahvettim."

"Şimdi buna katılabilirim," diyor gözlerime bakıp samimiyetimi değerlendirdikten sonra.

"İşte bu yüzden kaybettiğimiz zamanı telafi etmeliyiz."

Ereksiyonumu kalçasına doğru salladığımda gözleri açılıyor. "Ciddi misin? Yine mi?"

Sırıtıyorum. "Ne, istemiyor musun?"

"İstiyorum. Aman Tanrım, Isaiah," diye inliyor ve bacaklarını açıyor. Kahretsin, ağrıyor olması gerektiğini biliyorum, ama büyük bir parçam umursamıyor, bu beni ne kadar korkunç yapsa da. Sırılısıklam olmuş amına tekrar girmeye hazır bir şekilde sikimi onun girişine yerleştiriyorum ki ikimiz de kapının hafifçe çalınmasıyla

kafalarımızı kapıya çeviriyoruz. Kapı çatırdayarak açıldı ve
ben bir saniye içinde yataktan kalktım,

Kilitlemeyi unuttuğum için bunu yapmaya alışık değilim. Eğer çocuklardan biri bizi böyle yakalarsa, hasta olacağım.

Elimi göğsüme atıp rahatlıyorum, çünkü çatlaktan fısıldayan sadece Autumn, "Gerçekten, kapa çeneni yoksa herkesi uyandıracaksın. Kimsenin vahşi kediler gibi birbirinize girdiğinizi duymasına gerek yok."

"Kahretsin, özür dilerim," diye fısıldıyorum, kapıyı iterek kapatıyorum. "Hepiniz James ve Shayla kadar kötüsünüz. İğrençsiniz."

Kapıyı sıkıca kapatıp kilidin yerine oturup oturmadığını üç kez kontrol ettikten sonra arkamı döndüğümde bir fantezinin hayata geçmesiyle karşılaşıyorum: Bailey'nin dizleri yukarı kalkmış ve açılmış, amı döllerimle kayganlaşmış. Parmağını bana doğru uzatıyor, sonra sırtını dikleştiriyor ve kalçalarını esnetiyor. Almak ve sahiplenmek için benim olan lanet olası bir siren.

* * *

Yataktan ilk kalkan ben oluyorum, çıplak bedenlerimizin üzerine çekilmiş pembe puantiyeli çarşaflarda ayaklarım birbirine dolanarak kığımın üzerine düşüyorum ki küçük bir ses kapıyı çalıyor. "BeeBee Teyze? A Teyze 'tembel kışını kaldırmanı' söylüyor."

"Küfür etmemen gerekiyordu!" Autumn koridorun aşağısından bağırıyor. "Kıç! 'Kıç' de yoksa Shayla kışıma tekmeyle basacak, yani kışıma!"

Grayson kapının arkasından alçak sesle, "Göt, göt, göt," diyor ve bir çocuğun kasıtlı olarak yaramazlık yaptığında yaptığı gibi kıkırdıyor.

"Bunu duydum! Babana söyleyene kadar bekle, o da senin kışını tekmeleyecek!"

Bailey uykulu bir sesle, "Tanrım, bu duvarlar kâğıt kadar ince," diyor. "Hatırlat da çocuk sahibi olmadan önce yalıtım yaptırayım."

Yatakta doğrulup oturan muhteşem yaratığa bakarken çenem düşüyor, çarşaf lar göğsünden kalçalarına kadar inmiş. Ellerinin üzerinde geriye yaslanıyor ve kaşlarını sallıyor. "Gördüğünüzü beğendiniz mi bayım?"

"İstediğimi biliyorsun." Çarşaf ı yırtıyorum, sonra bir elimle göğüslerinin arasındaki vadiye bastırarak onu yatağa itiyorum. Bailey kıkırdıyor ve bacaklarını geniş bedenime doğru açıyor. "Duyduklarım benim de hoşuma gidiyor. Çünkü sana söyleyeyim, senin dairenden çıkıp bir eve girmeye hazırım. Biraz nefes al."

"Benden biraz uzaklaşmak istediğini söyleme şeklin bu mu?"

Küçük pembe meme uçlarına kilitlenmiş bakışlarımdan hızla başımı kaldırıyorum, kırı n ya da üzgün olmak yerine sırtı t tığını görmek beni mutlu ediyor. Meme ucunu yavaşça yalıyorum ve dudaklarının bir iniltiyle ayrılmasını izliyorum.

"Tabii ki hayır bebeğim, ama her yere t kıştırılmış kutularım olmadan hemen hemen her şeyi yapmak çok daha kolay olurdu. Kendime ait bir oda, senin için bir dikiş odası, yatak odamız ve ilk bebek için bir oda."

"İlk bebek, ha?"

"Ah, evet. En az iki tane olması lazım. Belki üç."

"Aman Tanrım, Isaiah," diye inliyor karnının alt kısmına bir öpücük kondurmak için karnından aşağı bir iz yaladığımda, sonra daha da aşağı inip klitorisini yaladığımda.

"BeeBee Teyze!" Lainey kapıyı Grayson'dan daha sert çalıyor. "Autumn Teyze, büyükbabamın kahvaltı için çörek ve kolaçilerle her an gelebileceğini söylüyor. Büyük ihtimalle koktuğunu ve o gelmeden bir duş alman gerektiğini söyledi."

"Sen de kokuyorsun, Devilainey," diye takılıyor Grayson diğer taraftan.

"Kapa çeneni, çürümüş mayonez osuruğu gibi kokan sensin!"

Diğer taraftan bir gümbürtü geliyor ve Grayson "Beni

tekmelemeyi kes!" diye bağıyor.

BeeBee teyzeleriyle çırılçıplak olmasaydım onları ayırmak için kapıyı kırbaçla açardım.

Sonra, ön kapıdan sert bir vuruş geliyor. Bailey haklı, kilitli yatak odasının mahremiyetinde olan biten her şeyi duyabiliyorsak bu evin yalıtımı boktan demektir.

Çocukların en az yarısı "Büyükbaba!" diye bağırırken diğerleri "Donut!" diye bağırır.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Gitmelisin," diye panikle fısıldıyor Bailey, beni üzerinden itiyor ve pantolonumla iç çamaşırımı yerden alıp üzerime fırlatıyor.

"Nerede? Nasıl?"

"Pencere." Avokado yeşili banyoya dalıp duşu ve egzoz fanını açıyor, sonra geri koşuyor. Pencerenin kilidini açıyor ve iterek açıyor, günün bu erken saatinde bile içeri yoğun bir hava giriyor.

"Lanet olsun, ergen gibi davranıyoruz, ailelerimiz bizi yakalamasın diye gizlice girip çıkıyoruz. Bunun için çok yaşıyım." Elini tuttum ve onu kendime çektim. "Sanırım ona söylemenin zamanı geldi."

"Delirdin mi sen? Oturma odasına gidip babama birlikte olduğumuzu mu söylemek istiyorsun? O Shayla için endişelenirken? Ve etrafta büyükbabalarının çılgına dönmesini izleyen yüzlerce çocuk varken?"

"Şey, kahretsin, böyle söyleyince..." Bailey gözlüklerimi yüzüme kaydırırken ben aceleyle kıyafetlerimi giyiyorum. Dudaklarıma aceleyle bir öpücük kondurduktan sonra beni pencereye doğru itmeye çalışıyor. "Tamam, tamam, ben gidiyorum." Bir kolumu onun sırtına doluyorum ve daha yavaş bir öpücüğe zorluyorum. "Ama hemen geri geleceğim."

Pencereden geçmek için vücudumu doğal olmayan açılarda bükttükten sonra pencere arkamdan kapandı ve çimlere bir gümbürtüyle indim. James ve Shayla'nın yatak odası ön bahçeye bakıyor olsaydı çok daha kullanışlı olurdu. Hal böyleyken, mutfağın önünden koşarak geçmek için doğru anı bekliyorum.

Uzun ahşap çitte sadece bir kapı olduğu için evin karşı ucunda.

Sherman'ın bir şey duymuş gibi kafasını mutfak lavabosunun üzerindeki pencereye doğru kaldırdığını gördüğümde kalbim neredeyse duracak gibi oluyor ve ardından evin içinden biri bağılıyor - muhtemelen Lainey yine Grayson'ı tekmeliyor - dikkatini başka yöne çekiyor. Başını çevirir çevirmez kapının olduğu tarafa doğru koşuyorum, sonra da sessiz sokağın karşısına geçiyorum, bunu yapmadan önce iki tarafa da bakmadığım için yolda kimsenin olmadığına şükrediyorum.

Sherman arkamdan "Isaiah!" diye bağırdığında, kendi kendime gülümsüyor ve Fischer'ın evine giden yürüyüş yoluna varmak üzere olduğumu düşünüyordum.

Olduğum yerde durdum ve döndüm. Sherman Bartlett'lerin evinin açık kapısında duruyor, elinde arabasının anahtarları var.

"Selam Sherman." El sallıyorum ve ikimiz de uzunca bir süre hiçbir şey söylemeden birbirimize bakarak öylece duruyoruz.

Ne zaman o Sonunda yaklaşımlar ve son. ve Kaldırıma park etmiş arabasına giden Bartlett yürüyüş yolunda, ne yapmam gerektiğine dair hiçbir fikrim olmadan olduğum yerde kalakalıyorum. İçimdeki her parça yara bandını söküp atmam gerektiğini haykırıyor. İlişkimi en yakın arkadaşımından ve müstakbel kayınpederimden bu şekilde saklamak doğru değil. Dünyadaki herkesin -en önemlisi de onun- bizi bilmesini istiyorum. Yine de kafamın içindeki küçük ses, Bailey'e verdiğim sözden dönmemin daha kötü olacağını söylüyor ve onu üzme ya da bana olan güvenini test etmek istemiyorum. Sherman yeni lacivert Toyota Crown Signia'sının etrafında siyah üç parçalı takım elbisesi ve brogue Oxfords'larıyla sanki işe giderken kahvaltı için uğramış gibi yürüyor. Sürücü tarafındaki kapıya yaslanıp kollarını kavuşturuyor.

"Burada ne yapıyorsun?"

Kafamın arkasını kaşıyıp bir bahane bulmaya çalışıyorum.

-Bailey ve ben bu konuda gerçekten çok ktyz- bir adam
gördüğümde

çift koşulu bir bebek arabasının arkasından koşarak bize doğru geliyordu. "Koşudan yeni döndüm." Yalanı daha inandırıcı kılmak için dizlerimi geriymiş gibi yapıyorum ve dürüstlüğümden bir parça daha çıkarıyorum.

Gözleri ayaklarıma kaydı. "Yalınayak mı?"

"Siktir." *Şimdi ne diyeceğim?* Ellerimi yüzümden aşağı sürüklüyorum.

Doğruluyor ve kollarını indiriyor. "Ne haltlar dönüyor?"

"Bak, Sherman-"

"Baba! Daha fazla çörek alacağını söylediğini sanıyordum? İçeride açlıktan ölmek üzere olan bir canavar sürüsü gibiler." Tişörtü ve şortuyla açık kapı aralığında duran ve saçları nemli olan Bailey, başparmağını omzunun üzerinden geçiriyor.

Sherman dişlerini sıkıyor ve "Hemen dönerim, tatlım." diye bağılıyor. Bailey kapıyı kapattıktan sonra bakışlarını bana çeviriyor. "Ailenle kahvaltıya geliyor musun?"

"Tabii, tabii. Sadece duş alıp üstümü değiştirmem gerek." "Tamam o zaman."

Başımı omuzlarıma yaslayıp, o uzaklaştıktan sonra uzun bir iç çekerek kendimi ön kapıya sürüklüyorum. Miranda'nın evinin anahtarları hâlâ cebimdeydi, bu yüzden kendimi içeri bıraktım ve onları Miranda'nın dokuma el çantasına attım. Miranda ve Brady'nin Bartlett'lerin evinde olduğunu varsayarak, üzerime yeni bir kıyafet almak için Autumn'un yatak odasına doğru ilerlerken sessiz değilim. Miranda karanlık koridorda tam önüme çıktığında homurdanmamı güçlükle zapt edip göğsümü tutuyorum.

"Kahretsin, Miranda. Birdenbire ortaya çıkmadan önce bir adamı uyar."

"Uyarı mı istiyorsun?" Miranda çıplak ayakları üzerinde kayıyor, ellerini bol, mor şal desenli eteğinin küçük ceplerine sokuyor. "Peki, şuna ne dersin? Bir dahaki sefere geceyi kızımınla geçirmek için gizlice dışarı çıkmaya karar verirsen

Sherman uyanıp ayakkabıların ve araban olmadan nereye gittiğini merak etmeden önce gizlice geri dönmeyi unutma."

"Miranda... Bir dahaki sefere olmasını istemiyorum."

Kaşları şokla havaya kalktı. "Sen ve Bailey ayrılıyor musunuz?"

"Ne? Tanrım, hayır."

"İyi, çünkü onun kalbini tekrar kırarsan seni de Sherman kadar öldürürüm," diyor şiddetle ve Bailey ile beni otelde yakalamadan önce hiç görmediğim bir yönünü gösteriyor.

"Bu ailenin nesi var, sürekli insanları öldürmekle tehdit ediyorlar? Bu normal değil. Bunu biliyorsun, değil mi?" Yaptığım yarı şaka, taşıdığı gerginliği kırıyor ve omuzları çöküyor. "Dinle, Bailey ve ben uzun vadede bu işin içindeyiz. Sana bunun sözünü verebilirim. Ama bu sinsilik... Hoşuma gitmiyor. Sherman'a söylemek istiyorum."

Miranda uzanıp yanağını okşuyor. "Biliyorum tatlım ve bunun için minnettarım. İtiraf ettiğinizde sen ve Bailey benim desteğime sahipsiniz."

"Yani şimdi desteğinizi aldık mı? Çünkü size dürüstçe söyleyeyim, otelde hiç de öyle görünmüyordu."

Miranda iç geçiriyor ve bir omzunu Autumn'un yatak odasının kapısının yanındaki toprak rengi kahverengi duvara yaslıyor. "Biliyorum. Yaşın ve geçmişin düşünüldüğünde en hafif tabirle şok oldum. Yıllardır onun kalbini kırıyordun ve Austin'den ayrıldıktan sonra bunu tekrar yapacağından korkuyordum. Bailey... Sen gittikten sonra enkazı görmedin. O zamana kadar çocuklarımdan biri için hiç bu kadar korkmamıştım. Eğer onu tekrar terk edersen..."

"Asla. Sana söz veriyorum."

Bölüm 16

Bailey

Kocaman bir adamın küçücük bir bebeği tutmasında inanılmaz seksi bir şey var. Isaiah'nın açık kahverengi saçlı Clara'yı kucağına alışını izlemek gördüğüm en seksi şey ve onun gelecekteki bebeğimizi kucağına alışını düşündükçe karnımın alt kısmı titriyor. Shayla'nın bebeklerine bir hafta bakıcılık yaptıktan sonra, ailenin geri kalanının yardımıyla bile, bu kadar çok çocuğa sahip olmamın mümkün olmadığını biliyorum.

"Bunu nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum," diyorum Shayla'ya, James onu babamın yanına oturtuktan sonra kanepede yanına oturduktan sonra.

"Ne yapacağım?" Shayla esnemesini bir eliyle örtüyor, gözleri uykusuzluktan hafifçe odaklanamıyor.

"Bütün bu çocuklar. Beni yanlış anlamayın, onlarla bu kadar çok vakit geçirmeyi seviyorum ama evde olduğunuz için çok mutluyum." Alnımdaki sahte teri siliyorum. *Vay be.*

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Tekrar esniyor ve koltukta daha rahat etmeye çalışırken yüzünü buruşturuyor. "Onlar bir avuç küçük melekten başka bir şey değil. Çok kolay."

Tam o sırada, Gentry koridorun sonundan, başının üzerinde ahşap bir uçak maketi tutarak oturma odasına uçarak gelir. Artie peşinden koşar ve Gentry'ye uçağı geri vermesi için bağırır. Mirabel ağlamaya başlar çünkü Artie ağlamaktadır ve Grayson

Lainey'e Şeytani diyor çünkü mutfak masasındaki eskiz defterinden bir parça kağıt vermiyor.

"Gördün mü melekler?" Shayla, Mirabel'e uzanırken yorgunluğuna rağmen gülüyor. James hemen yeğenimi kucağına alıyor ve nazikçe annesinin kucağına oturtuyor. Gentry ve Artie'nin arasına girip kendi esnemesiyle Gentry'nin özür dilemesini ve uçağı geri vermesini sağlıyor.

Tüm bu karmaşa içinde Shayla'ya "Yardıma ihtiyacın varsa birkaç gün daha kalabiliriz" dedim.

"Kendi adına konuş!" Autumn, Grayson ve Lainey'i sıkıca kucaklıyor, ikisi de birbirlerine sokuldukları için karşı koymaya çalışıyorlar, sonra her ikisinin de alnına gürültülü, şapırtılı bir öpücük konduruyor. "A Teyze'nin tüm bunlardan sonra bir tatile ihtiyacı var." Autumn Shayla'nın yanağına hızlı bir öpücük konduruyor. "Evde olmana sevindim, kardeşim." Ayağa kalktığı anda başını yana eğiyor ve Isaiah'ya soruyor: "Nerede kalacaksınız?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Şimdi odamı geri alıyorum diye mi?" Autumn her geceyi onun yatağı yerine benimle geçirdiğini çok iyi biliyor. Babam bebek bakıcılığının üçüncü gününde hastanede yatan büyük kuzenini ziyaret etmek için Fort Worth'a gittiği ve şehre ancak bu öğleden sonra döndüğü için gizlice girip çıkmasına bile gerek kalmadı.

"Oh. Uh..." Her yetişkin dikkatini, telaşlandığı her halinden belli olan ona çevirir.

Babam ayağa kalkar ve Isaiah'nın omzuna vurur. "Yardım etmek için kasabada kalman çok hoştu. İdeal olmadığını biliyorum ama daha fazla kalacaksan kanepemizde kalabilirsin." Babam Autumn'u taklit ederek başını eğme hareketi yapıyor. "Söylesene, Austin'e ne zaman dönüyorsun?"

Isaiah doğrulur ve babasının gözlerinin içine bakar. "Austin'e geri dönmeyeceğim."

Mideme kurşun gibi bir ağırlık çöküyor. *Ona söyleyecek. Tanrım, ona söyleyecek.*

Babam sanki Isaiah'ın devam etmesini bekliyormuş gibi bir an duraksıyor. "Temelli mi geldin?"

"Öyleyim."

Babam kocaman bir gülümsemeye boğulur. "Bunu duyduğuma sevindim. Duyduğum en iyi haber" - önce Shayla'ya, sonra da güvende, sağlıklı ve nihayet evde olan Clara'ya bakıyor - "son zamanlarda duyduğum en iyi ikinci haber. Düzenli oyun gecelerimize yeniden başlayabiliriz. Ve söylemeliyim ki, parklarda seni özölüyordum. Bir grup yaşlı bunakla disk golf oynuyordum."

"Sen yaşlı bir bunaksın," diyor Autumn gülerek.

Babam yaralı gibi elini kalbinin üzerine koydu. "Hatırlatma bana." Isaiah'a, "Başka bir daire almayı düşünüyor musun?" diye sorar.

"Aslında başka bir ev satın almanın zamanı gelmiş olabilir diye düşünüyordum. Bu civarda kontrol etmek istediğim birkaç ev var."

"Gerçekten mi?" Babam ve ben aynı anda sorduk ve babam bana komik bir bakış attı. Isaiah'ın satılık mallara bakmaya başladığını bilmiyordum, özellikle de aileme bu kadar yakinken.

Autumn ve Lainey aynı anda "Uğursuzluk," derler ve Autumn, Lainey'den önce "Çifte uğursuzluk," demek için acele eder ve Lainey'nin ona bir kola getirmesi için bir el hareketi yapar.

"Tavsiye edebileceğim bir emlakçı var," diye ekliyor James, Mirabel'in yanağını gıdıklamak için babamın Shayla'nın yanındaki boş koltuğuna yerleşiyor. "Hatırlat da sana onun iletişim bilgilerini vereyim."

"Peki, o zamana kadar... kanepede mi? Yoksa şimdilik bir otel ya da Airbnb tutmayı mı düşünüyorsun?" Babam ön kapıya doğru geri çekiliyor, saat daha yedi olmasına rağmen bu işi halledip yatmaya hazır.

James neredeyse yalvarırcasına, "Burada kalmak istersen üst kattaki kanepeyi kullanabilirsin," diye teklif etti. "Ya da bunu." Kolçağa vuruyor. "Gelmiş geçmiş en rahat kanepede. Kendin görmelisin."

Shayla homurdanıyor. "Eminim o da en az Sonbahar kadar tatile hazırdır."

Onun adı geçince Autumn, "Bailey ile kalabilirsin. Onun boş bir kanepesi var."

Babam gri kaşlarını kaldırıyor ve ben de Autumn'un yüzündeki espriyi silip atmak istiyorum.

"Bir otel. Bir otel tutacağım," diyor Isaiah, telaşlanmaya başlayan Clara ile bir o yana bir bu yana sallanarak. Isaiah yeni doğan kokusunu içine çekmek için Clara'yı burnuna götürüyor, onu emzirmek için hemen memesini çıkaran Shayla'ya vermeden önce dudağımı ısırmama neden oluyor.

"Bunu yapmana asla alışamayacağım," diyor Isaiah ve hemen gözlerini kaçırıyor.

"B-" Shayla ağzını kapattı ve bakışlarını Clara'ya kilitleyerek bir ninni mırıldanmaya başladı.

Bu babamın dikkatini çeker ve elini havaya kaldırarak durur, kapı koluna uzanır. "Bir kez ne? Söyleyeceğin şeyi."

"Bir kez... kendi bebeği olduğunda," diyor endişeyle.

Babam ona inanmış gibi görünmüyor ama Autumn kolunu çekiştirip kapıyı açtığı anda ve "Tamam, hoşça kal!" dediğinde konuyu kapatıyor.

Kapı kapanır kapanmaz bağıryorum, "Berbat! Hepiniz korkunç yalancılarsınız."

"Bu iyi bir şey, Bailey," diyor Shayla yumuşak bir sesle.

"Biliyorum." Ayağa kalkıyorum ve Isaiah beni göğsüne doğru kıvırıyor. Çenemi ona yaslıyorum ve yukarı bakıyorum.

Isaiah alnımdan öpüyor ve tam beni gerçekten öpebilmesi için başımı daha da geriye eğmeden önce Lainey arkamdan,

"İyy, Isaiah Amca ve BeeBee Teyze neden öpüşüyor?" diyor.

"Bu çok iğrenç," diyor Grayson, tıpkı teyzesi gibi

A.

"İğrençsin," dedi Lainey ona, sonra da dilini uzattı.

Dışarı.

"Hâlâ kalıp yardım etmek istediğine emin misin?" Shayla çocuklarının maskaralıkları karşısında başını sallayarak bana soruyor.

"Biliyor musun... Şimdi hatırladım... İlgilenmem gereken bir şey var. Sanırım artık gitsem iyi olacak."

"Gördün mü, yalan söyleme konusunda sen de bizim kadar kötüsün." Shayla kıkırdayarak uykuya dalmaya başlamış olan Clara'yı irkiltti.

Isaiah spor çantamı kapının önünden aldı ve tüm çocuklarla vedalaştıktan sonra ayrılmak üzereyken James Isaiah'a "Hangi otelde kalıyorsunuz?" diye sordu.

"Aman Tanrım, James." Bunun bir şaka olup olmadığını merak ederek ona göz kırpıyorum. Şaka olmadığı anlaşılınca, "Tanıdığım en zeki adamlardan biri olduğun halde nasıl bu kadar cahil olabiliyorsun?" diye soruyorum.

Kollarını havaya kaldırır. "Anlamıyorum. Neden herkes hep bunu söylüyor?"

Shayla onun yanında, "Size sonra açıklarım," diyor ve bizi uğurluyor.

"Bazen onun için endişeleniyorum," diyorum Isaiah'a dairemde buluştuğumuzda ve çantalarımızı ön kapıdan geçirmeyi bitirdiğinde.

"Kim? James mi?"

"Evet. Sanırım yıllar geçtikçe daha da kötüleşti. Bizi yatakta yakaladığını hatırlıyor mu ya da evde ne kadar yakın olduğumuzu fark etti mi bilmiyorum."

"Çocuklar yüzünden. Baba beyni ya da öyle bir şey. Her biriyle daha da kötüleşiyor. Kendim deneyimlemek için sabırsızlanıyorum," diyor Isaiah hınzır bir sırıtışla ve ön kapıyı kapatıp kilitledikten sonra çantaları bırakıyor. Beni kollarının arasına alarak sevinçten ciyaklamama neden oluyor. "Hatırlat da yakında gidip senin için hamilelik testi yaptırayım."

"Sence bu kadar hızlı olabilir mi?" Isaiah beni yatağımızın ortasına yatırdı ve ü z e r i m e çıktı,

Tişörtümü çıkardıktan sonra vücudumu öpmeye başladı. "Yani, genelde bu kadar hızlı olmaz, değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok." Isaiah kıyafetlerimin geri kalanını sürükleyerek çıkardı. "Ama bunun olması için elimden geleni yapıyorum." Isaiah hızla soyunuyor, sonra dizlerimi yukarı itiyor ve ben boşalana kadar klitorisimi emmek için dışarı çıkıyor, adını çığlık atıyor.

* * *

Isaiah'nın bilgisayar masasının çekmecesini karıştırıyorum, yanlışlıkla kestiğim bir elbise kalıbını düzeltmek için kullanabileceğim bir bandı olduğunu umuyorum ve ikinci bir cep telefonu olduğunu fark edince duraklıyorum. Elime aldığımda nefesim düzensizleşiyor, ilişki alt dizinlerinde çok fazla zaman geçirmişim.

Isaiah kanepeye uzanmış, muhtemelen yirminci kez *Yaban Tohumu* okuyor ve ben de ahşap sandığın üzerine oturup ona bakıyorum. "Hey, sana bir şey sorabilir miyim?"

Gülümsüyor ve elini dizime koyuyor. "N'aber, bebeğim?"

"Bunu masanda buldum," diyerek telefonu ona uzattım.

Gülümsemesi yavaşça kayboluyor. Açık kitabını yanımdaki sandığa yüzüstü bırakıp oturuyor, bir elini yüzünde gezdiriyor ve korku düşüncelerimin arasına girmeye çalışıyor. *Hayır, hayır, hayır, görmezden gel. Sadece olumlu düşünceler.*

"Bailey." Yüz ifademi görünce kaşları ortadan çatılıyor ve beni bagajdan çekip kucağına oturtuyor, bir kolunu belime doluyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Ne düşündüğünü biliyorum ve söz veriyorum, öyle bir şey değil." Cep telefonunu açıyor, mesajlaşma uygulamasına dokunuyor ve bana uzatıyor. Sırtımı okşuyor, ben mesajlarını okurken yüzümü izliyor.

Her zamanki kişiler var: James, Martin, onun erkek ve kız kardeşi, benim ailem ve onun ailesi. Sonuncusu James ve Shayla evlenmeden hemen öncesine ait. Ama en sonuncusu on sekizinci doğum gününden sonraki hafta sonu eve döndüğüm gün, ona şehre geleceğimi ve mektubunu almadan önce onu görmek istediğimi hatırlatmıştım.

Nefeslerim hızlanırken, başlığa dokunuyorum ve eski telefon numarasına gönderdiğim tüm mesajları yukarı kaydırıyorum... ve yukarı... ve yukarı. Küçük yurt odamı hazırlarken çekilmiş fotoğraflarım, üniversiteye kabul edildiğimde aldığım kabul mektubunun fotoğrafı ve mezuniyet balomdan -tabii ki biriyle çıkmak yerine arkadaşlarımla gittiğim- fotoğraflar var.

"Her birini okudum," diye itiraf ediyor alçak sesle. "O zamanlar onları okudum çünkü seni ve aileni önemsiyordum ve başarılarıyla ilgili gönderdiğin tüm fotoğraf ve videoları görmek istiyordum. Beni belli bir şekilde hissettirmek için gönderildiği belli olan resimleri görmezden geldim." Bana özür dileyen bir bakış attı.

Sertçe başımı kaldırıyorum, gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor. "Öyle mi yaptın? Hiç cevap vermediğini sanıyordum. Babam bana eski telefon numaranı sadece duygularımı incitmemek için sakladığını söyledi. Ona hiç okumadığını söylemişsin."

"Ona söylediğim ilk yalan. Bununla gurur duymuyorum."

Neredeyse kafa kafaya çarpışmamla ilgili gönderdiğim mesajlarla karşılaştım. "Bunları gördün mü?" Telefonu ona gösterdim.

Beni kendine çekiyor, yüzünde acı dolu bir ifade beliriyor. "Temas etmeme kuralımı çiğnemeye çok yaklaştığım tek an buydu."

Dudağımı ısırarak başımı sallıyorum. "Sana gerçekten ihtiyacım vardı," diyorum, yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzülüyor.

"Oradaydım," diye itiraf ediyor, yanaklarımı öpmek için öne eğiliyor. "Doğruca oraya gittim. Beni göremeyeceğin bir yere çektim. Oraya sağ salım varıldığından emin olmak için

seni eve kadar takip ettim."

"Yaptın mı?" Şimdi tamamen hüngür hüngür ağlıyorum. "Teşekkür ederim."

Tekrar yukarı kaydırıyorum ve on yedinci yaş günümde verdiğim havuz partisinde çekilmiş bir fotoğrafımı görüyorum. Ailem, o yıl havalar çok sıcak olduğu için hâlâ açık olan mahallemizin havuzundaki pavilyonu kiralamıştı. Isaiah da dahil olmak üzere herkesi davet etmiştim ama Isaiah gelmedi.

Ona partiden birkaç fotoğraf ve video gönderdim - pastamdaki doğum günü mumlarımı üflerken, sessizce her zaman yaptığım şeyi dilerken; kız kardeşlerim ve benim havuzun kenarına tutunup sadece yüzlerimiz görünecek şekilde kameraya çene çalarken çekilmiş fotoğrafımız; Shayla'nın çocuklarının suda sıçrayan videoları; ve son olarak, evdeki banyo kapısının arkasına ilıştırılmış boy aynasında çektiğim neon turuncu bikinili fotoğrafım, saçlarım ıslak ve dağınık, sert meme uçlarım bir beden küçük aldığım üstümün üçgenleri arasından fırlıyor.

Telefonu ona göstermek için çeviriyorum, kucağında sonsuz derecede sallanıyor. "Bunu da mı gördün?"

Başka tarafa bakıyor ve küçük bir nefes vererek dudaklarını aralıyor. "Evet."

"O bikiniyi senin için giydim."

"Biliyorum." Bana bakmıyor olabilir ama giydiğim tek şey olan büyük boy tişörtümün altından ellerini kaydırarak kalçalarımı kavırıyor ve kucağında sallanmama yardım ediyor.

Sesimi alçaltarak, "Beğendin mi?" diye soruyorum. "Hayır," diyor hızlı ve kararlı bir şekilde.

Kırmızı boxer külotunun kemerini aşağı doğru çekerek sikini serbest bırakıyor ve avuçluyorum. "Bana yalan mı söylüyorsun?"

"Hayır." Sıkılaştan yumruğumu becermek için kalçalarını yukarı doğru pompalıyor, bu uçtaki yarıktan pre-cum fışkırıyor.

Kulağına fısıldamak için yakınına eğildim, "Teksas'ta rıza

yaşı on yedidir. Eğer o bikiniyle dairene gelseydim, beni öper miydin?"

Göğsü daha hızlı inip kalksa da "Hayatta olmaz" derken yine kararlı.

Dizlerimin üzerinde geriye doğru kayarak onu kalçalarımı bırakmaya zorluyorum ve ona "Burada bekle" diyorum. İki dakika sonra, şimdi daha da küçük gelen turuncu bikinimi giymiş ve fotoğraftaki gibi dağınık olması için saçlarımı nemlendirmiş bir şekilde yatak odamızdan çıkıyorum.

Isaiah sert bir nefes veriyor, gözlüklerini burnuna doğru itiyor ve kanepeye yığıldıktan sonra sikinin tabanını yumrukluyor. Dizlerinin arasına girip dudaklarından aşağıya, göğüs kaslarının üzerinden öpüyorum ve dizlerimin üzerine çöküp önce karın kaslarını, sonra da nihayet sikini yalıyorum.

"Siktir, B." Dilimi yarığının üzerinde gezdirip ön spermini yaladığımda inliyor ve ayırık dudaklarının arasından pantolonunu indiriyor. Sikini daha hızlı okşamasına yardımcı olmak için elimi yumruğuna doluyorum. "Küçük dilinle tekrar yala." Yapıyorum ve boğuk bir ses çıkarıyor.

Dilimi tacının etrafında döndürüyorum, sonra başımı kaldırıp boğucu bir sesle fısıldıyorum, "Bana 'Mutlu yıllar, Bailey' de." Dudaklarını birbirine bastırıyor ve başını sallıyor, burun delikleri açılıyor. Elini itiyorum ve shaftının alt tarafında bir çizgi yalıyorum, dilimi taşaklarının etrafında döndürüyorum, sonra tekrar yukarı çıkarken nazikçe çekmek için onları tutuyorum onun ucuna.

"Doğum günün kutlu olsun Bailey de, ben de sana sakso çekeyim." "Kahretsin, bu..." Aleti elimde zonkluyor. "Bu çok
Çok uzak. Ben... Ben yapamam."

Suratımı asıyorum, sonra sikini kullanarak dudaklarımı ön spermiyle boyuyorum. "Siktir, B, bu çok seksi." Isaiah gözlerini kapatıp başını kanepeye yasladığında, sesinde çakıl taşlarıyla duymak istediğim kelimeleri söylerken, boğazımın arkasına çarpmadan alabildiğim kadarını ağzıma almak

için başımı sallıyorum. Isaiah bağılıyor

başımın arkasını avuçluyor ve başımı kaldırdığımda en az miktarda baskı uyguluyor.

"Daha sert," diyorum ona. "İnmek için beni kullan, aşkım."

Isaiah'nın tereddütü yerini ihtiyaca bırakıyor. Başımı iki eliyle kavırıyor ve yukarı doğru iterken aynı anda beni aşağı doğru iterek öğürmeme neden oluyor. "Kahretsin!" Saçımı çekiyor, ben de başımı sallıyorum, siki hâlâ ağzımda.

"Tekrar," demeye çalışıyorum şaftının etrafında, anlayıp anlamadığından emin değilim.

Ama o beni çok iyi anlıyor ve başımı tekrar aşağı itiyor, siki boğazıma giriyor. Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yukarı kaldırıyorum, bana bakarken geniş ve kırpışmayan gözler. Taşaklarını çekiştiriyorum, o da vahşileşiyor, boşalana kadar yüzümü tam istediğim gibi beceriyor ve bana tekrar duymak istediğim sözleri bu sefer daha yüksek sesle söylüyor.

Dölüyle boğuluyorum, öksürürken elime bulaşıyor. Nefesimi tuttuğumda, avucumdaki her damlayı yalıyorum, sonra ona temiz elimi gösteriyorum. Sonra kendimi kaldırılmış ve yere atılmış buluyorum, kalçalarımı yukarı çekene ve bikini altlarımın fiyonklarını çözene kadar göbek tarafı aşağı.

Beklenmedik bir şekilde, daha önce hiç yapmadığı şekilde kıcıma vuruyor, ancak ne kadar güçlü olduğu düşünüldüğünde olabileceği kadar sert değil. "Doğum günün için on yedi şaplak. Yüksek sesle say," diyor.

Şaplağın bu kadar erotik olabileceğini hiç düşünmemiştim ve on yedisini de çabucak yaptı, içim arzuyla sıkıştı. Sonuncuyu saydığım da Isaiah beni ters çeviriyor ve üçgenlerimi yanlara doğru çekerek göğüslerimi birbirine bastırıyor. Dizlerimi omuzlarıma kadar itiyor ve beni alçak tüylü gri halının içine sokuyor, şüphesiz bana kötü bir halı yanığı veriyor, ama şikayet etmiyorum.

Bu pozisyonda nefes almak zor olsa da, "Tekrar söyle aşkım" diye bağıriyorum.

"Küçük lanet şeytani melek."

Midem bulanıyor ama belli etmemeye çalışıyorum.

İtişlerinin şiddetiyle gözlüğü burnundan düşüyor ve ben hemen yerine takıyorum. Her yerimi keskin bir netlikle görememekten nefret ettiğini biliyorum.

"Söylememi istediğin şeyler yüzünden beni doğruca cehenneme göndereceksin." Ama yine de söylüyor, sesi derin ve boğuk.

Sol bacağımı bırakıyor, böylece elini klitorisimi çimdiklemek için aramıza sokabiliyor, ta ki ben orgazmımla onun adını haykırana kadar, hemen ardından içimde serbest kalıyor. Isaiah üstüme yığılıyor, ciğerlerimde kalan nefesi de kesiyor, aleti yumuşamadan önce seğiriyor ama çekip gitmiyor.

Bana duymak istediklerimi söylemesi ne kadar ateşli olsa da, omurgasının uzunluğunu okşuyorum ve ona, "Eğer bundan nefret ediyorsan... istediğim şey seni bu kadar rahatsız ediyorsa, o zaman senden bunu bir daha yapmanı istemeyeceğim. Tamam mı?"

Isaiah göğsünü ve karnını benimkinden bir santim kadar kaldırıyor, böylece tam bir nefes alabiliyorum. Çenemdeki en sevdiğim noktayı öpüyor. "Sorun değil. Yapabiliriz... Doğru kelimenin ne olduğunu bilmiyorum..."

Okuduğum bazı *Wattpad* hikayelerine dayanarak, buna ne isim vermek istediğimi biliyorum. "*Oyun*. Sadece *oyun*."

"Gerçek olmadığı için böyle *oynayabiliriz* ama... ama bunun bir sınırı olmalı, tamam mı?" Göz teması kuruyor, ortası kalkık kaşlarının altındaki kestane rengi gözlerinde ricası dönüyor.

"Tamam. Sınırlarınız nedir?"

Kaşları düşüyor. "Henüz emin değilim. Düşünmem için bana zaman verin."

Başımı sallıyorum. Bir süre geçti. "Yani bu bikiniyi saklayabileceğim anlamına mı geliyor? Ama on altıncı yaş günümdeki pembe bikini değil mi?" Alaycı bir tonda soruyorum, hala ona sahip olup olmadığımdan bile emin değilim.

"Kötü melek," diyor bıkkınlıkla, kendini bedenimden

ekip beni de yanına alarak.

Omzumun üzerinden kızarmış kalçalarımı bakmak için dönerek, "Bana şaplak atman gerekecek," diye takılıyorum.

Beni döndürüyor ve kıcıma acı bir şaplak atıyor, sonra da üzerinde bir daire çiziyor. "Tadına baktıktan sonra bunu söylediğine pişman olacaksın." Arkamdan boynumun kıvrımını ısıyor, beni yatak odamıza ve banyoya doğru itiyor.

"Bundan şüpheliyim," diyorum, içim sıcacık ve karıncalanıyor, sanki orgazmımın ötesinde bir rahatlama yaşamışım gibi.

Duşta Isaiah beni tepeden tırnağa yıkıyor, o sıcak his üç katına çıkıyor ve beni uykulu hale getiriyor. Beni bir havluyla kuruluyor, nemli saçlarımı benim için tarayacak kadar ileri gidiyor, sonra beni yatağında yorganın altına çıplak olarak yatırıyor. Çok tatlı biri, bana atıştırmalık bir şeyler ve pipetli bir bardak filtre edilmiş su getirdikten sonra yatakta kitabıyla doğruluyor ve diğer eliyle ıslak saçlarımı parmaklarıyla tarayarak yüzümden uzaklaştırıyor.

Atıştırmalıklarımı bitirdikten sonra onun yanına sokuluyorum ve kolumu ince beline doluyorum. "Cehenneme gidemezsin çünkü biz zaten cenneteyiz," diye mırıldanıyorum uykulu bir şekilde, gözlerim kapanmadan önce, bu sefer nihayet bütün gece huzur içinde uyuyabileceğimi umarak.

Ama yapmayacağımı biliyorum.

Pus şimdiden cennetimin kenarlarında geziniyor.

Bölüm 17

Bailey

Ailemizde yeni bir bebek doğumu gibi önemli bir aile olayı olduğunda sırayla yemek pişirmek ya da hazırlatmak bir gelenektir. Yıllar geçtikçe bu gelenek en yakın arkadaşlarımızı ve onların ailelerini de kapsayacak şekilde genişledi; Isaiah'ın kız kardeşi Brianna ve kocası Carlos ile Brianna, Isaiah'ın yeğeni Ava'yı dünyaya getirdiğinde bu şekilde tanıştım.

O zamanlar Isaiah'ın ailesine akşam yemeği götürmek için kaydolduğumda sinirlendiğini mi yoksa gizliden gizliye memnun mu olduğunu bilmiyordum. O zamanlar on beş yaşındaydım ve sadece ehliyetim vardı, bu yüzden babam beni bir buçuk saat uzağa götürüp içinde iki tencere ev yapımı lazanya ve annemin yapmama yardım ettiği ekstra büyük Sesar salatası ve fırına atabilecekleri donmuş galeta bulunan strafor soğutucuyu teslim etmek zorunda kaldı.

Carlos yorgun bir gülümsemeyle kapıyı açtığında en iyi davranışım la Isaiah'ı görmek için koyu gri sıvalı, üç katlı konağa girmeye çalışmadım ama babamla bana koridordan açık oturma odasına kadar onu takip etmemizi işaret ettiğinde çok heyecanlandım.

Daha önce hiç bu kadar gösterişli bir evde bulunmamıştım ve ilk başta Isaiah'ın varlığını görmezden gelerek bakışlarımı siyah metaller, şık camlar ve koyu renkli ahşap karışımının üzerinde gezdirdim.

Ekstra yüksek tavanlı mobilyalar ve mutfakta büyük bir siyah mermer ada.

Fısıltıyla söylediğim "Vay canına" cümlesine Isaiah'ın kıkırdaması, aval aval bakarken yakalandığım için utançtan kızarmamla birlikte nihayet dikkatimi çekti. Tanışma faslı için sadece birkaç dakika kaldım ve *Isaiah ile evlendiğimizde ailem olacaklarını* düşündüm. Onlarla tanıştıktan sonra aylarca kafam güzeldi.

Brianna bebeğini kucağıma almak isteyip istemediğini sorduğunda Isaiah bana yumuşak bir gülümsemeyle karşılık vermişti. Nereye bakacağıma karar veremedim - Isaiah'nın güzel yüzüne ve tepesindeki belirgin siyah buklelere mi yoksa kucağımdaki, neredeyse kendisi kadar büyük bir fiyonkla allık pembe bir saç bandı takan muhteşem küçük kıza mı? Ava, maun rengi deri koltukta arkasına yaslanmış, salon takımıyla uyumlu deniz mavisini bir baş örtüsü takmış olan amcasına ve annesine çok benziyordu.

Isaiah'ın gülümsemesinin hatırasını yıllarca taşıdım. Brianna'nın gönderdiği ve altında Isaiah'nın imzasının bulunduğu *teşekkür* kartıyla birlikte.

Cumartesi sabahı Isaiah beni James ve Shayla'nın evine götürerek üç tencere ev yapımı kahvaltı güvecini, iki galon portakal suyunu ve yolda aldığımız sıcak kahveleri bıraktı. Annem, Eden ve Eden'in annesi internetteki kayıt formunu sürekli işgal ettikleri için hastaneden eve döndükten dört gün sonra nihayet sıra bana geldi. Sadece bir saatliğine uğrarız, belki yardım etmek için birkaç iş yaparız, sonra da Isaiah'ın yapması gereken işler olduğunu söylediği için yolumuza gideriz diye düşünmüştüm ama Shayla pembe pijama pantolonuna yapışmış Mirabel ve göğsünde Clara ile kapıyı açtığında gözlerinde koyu halkaların üzerinde yaşlar vardı.

"Ne düşünüyordum ki?" diye bağıyor, biz daha tek kelime edemediğimiz sarı saçları gevşek topuzundan yarıya kadar sarkıyor.

"Aman Tanrım, Shayla, sorun ne?" Isaiah yemeği mutfak masasına götürüp onun için hazırlarken ben aceleyle içeri girdim.

gelecekteki yeğenlerim.

Shayla Texas Tech'ten mezun olduktan sonra şehre geri döndüklerinde yanlarında getirdikleri kocaman, yumuşak gri koltuğa çöküyor. "Neden bu kadar çok çocuk yaptım ki?"

Bu beni kısa kesiyor. Ailesi onun tüm hayatı ve çocuklarından herhangi birine sahip olmak konusunda tereddüt edeceğine bir an bile inanamıyorum. Gergin bir şekilde, "Bu retorik bir soru mu yoksa...?" diye soruyorum.

"On yıldır uyumadım. Bir daha ne zaman uyuyabilirim bilmiyorum." Beyaz atletinin diğer tarafını açıp aşağı çekerken ve Clara'yı emzirmeye devam etmek için tam göğsüne geçirirken bile gözlerini kırpmadan bana bakıyor.

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Çok çabuk öğrendi. -Lainey'i eve getirdiğinde Autumn ve benim yaptığımız gibi, uyku ve yeni doğan bebeklerin el ele gitmediğini fark etti. On yedi yaşında ve hâlâ lisedeyken Lainey'e kazara hamile kalması dışında, her yeni bebeğe hamile kalması kasıtlı oldu... Sanırım.

Yanına diz çöküp dizini ovuyorum. "James nerede?"

Esni es ve özlemle ön kapıya bakıyor. "Markette. Bebek bezimiz bitti."

"Yani yakında dönecek. Belki o geldiğinde biraz kestirebilirsin?"

"O da on yıldır uyumuyor. Ne yapacağız şimdi?" Soru fısıltıyla söylenmişti ama gri gözleri histeriyle daha da büyümüştü.

Keşke ona yardım etmek için işten daha fazla izin alabilseydim ama Starlight'ın anlayışının ve cömertliğinin sınırlarını test etmek istemiyorum. "Peki ya annem ve Autumn? Onlar yardım etmiyor mu?"

"Evet, ama Brady yeni seyahat beyzbol takımında, o yüzden annemle birlikte bu sabah erkenden ayrıldılar. Autumn da dün gece babamla birlikte bir toplantı için şehir dışına çıktı.

Onunla çalışıyorum. Clara sadece iki haftalık ve ben dağılıyorum. Hiç böyle olmamıştı. Ne yapacağım ben?"

"Bir dadı tutmayı düşündünüz mü?" Maddi durumlarını bilmiyorum ama Shayla ve James ne kadar sık doğum ve babalık izni alsalar da, her ikisinin de Isaiah'ın çalıştığı genel alanda başarılı kariyerleri var, bu yüzden bunu karşılayabileceklerinden eminim.

Shayla gözyaşlarına boğuluyor, hıçkırıklarla göğsü kabarıyor ve gazını çıkarırken Clara'yı omzuna sıkıca sarıyor. "James, Grayson'ın bakıcısıyken bana aşık oldu. Ya dadısına da aşık olursa?" Bu soru hepimizi ürküten bir feryat olarak ortaya çıkıyor.

Az önce elinde iki paket çocuk beziyle içeri giren James, bir gümbürtüyle bezleri yere bırakır ve hemen onun karşısına geçerek, kendisine bakması için yanaklarını avuçlar. Büyük bir güvensizlikle soruyor: "Bu yüzden mi yardım tutmama izin vermiyorsun? Başka birine aşık olacağımı mı düşündün?" Küçük çenesi titriyor ve başını sallıyor. "Asla. Beni duyuyor musun meleğim? Senden başkasını asla sevemem. Sen benim için osun. Tekimsin. Kalbimsin," diyor tereddütsüz bir tapınmayla. "Sen bana bakıcılık yapmadan çok önce de seni seviyordum. Bunu biliyorsun." Shayla hıçkırıyor, sonra öpüşüyorlar ve sonra biraz daha öpüşüyorlar ve birden kendimi üçüncü tekerlek gibi hissediyorum.

Ayağa kalkıyorum ve geri çekiliyorum. "İşte bu yüzden bu kadar çok çocuğun oldu," diyorum nefesimin altında.

İşleri bittiğinde ikisi de nefessiz kalmıştı. James, "En azından çocuklar okula dönene kadar *birini* işe almama izin verdiğin sürece, kimi istersen *onu* işe alırız," diyor.

Shayla kabul eder ve arkasına yaslanır.

Evet, kesinlikle bu kadar çok çocuk yapmayacağım.

"Bu arada, yardım edebileceğimiz bir şey var mı? Bulaşık ya da çamaşır gibi." James'in siyah tişörtüne bakıyorum,

Kaka değil de kurumuş tükürük olduğunu umduğum bir şeyle lekelenmiş. "Neye ihtiyacın varsa."

James göğüslerini örtmek için emzirme üstünü tekrar kapatırken Shayla ateşli gözlerle "Al onları," diye yalvarır.

"Onları... çocukları mı? Nereye?"

"Herhangi bir yere. Sadece onları evden çıkar ki Clara uyurken biz de birkaç saat uyuyabilelim. Lütfen, lütfen, lütfen. Sana ödeme yapacağım!"

"Hayır, kendi aileme bakıcılık yapmam için bana para vermeyeceksin." Yanağımın içini çiğniyorum ve Isaiah'a bakıyorum. Bana başıyla onay veriyor ve Artie için biraz daha portakal suyu dolduruyor. "Tamam, ama eğer Isaiah'ın kullanması senin için sorun olmayacaksa Suburban'ını ödünç almamız gerekecek."

Shayla arabasının anahtarlarını almak için koltuğundan fırlıyor ve anahtarları hızlı bir top gibi Isaiah'ın suratına fırlatıyor. "Teşekkür ederim!" Sonra James'in elini tutuyor ve Clara hâlâ omzundayken koridordan paytak paytak yürüyerek yatak odasına doğru koşuyor. Beş saniye geçmeden mutfakta çocuklarının her birini kucaklayıp öpüyor. "Sizi çok seviyorum! Çok, çok, çok! Beş saat falan gelmeyin." Ve sonra tekrar kayboluyor.

Büyük çocukların kahvaltısını bitirmesini beklerken Isaiah'ya "En azından yeni doğanı götürmek zorunda değiliz," diyorum. "Henüz biberona alıştı mı yoksa James'in velayetini aldığında Grayson'ın yaptığı gibi reddediyor mu emin değilim."

"İyi bir alıştırma olurdu," diyor ve beni önüne çekerek arkamdan sarılıyor, eli boynumun kıvrımını öptüğünde dalgalanan karnımın üzerinde. Elbiselerimden birini giymiyor olabilirim ama grup tişörtlerinden biri ve eski taytıyla da kendimi seksi hissetmemi sağlıyor.

"Isaiah Amca bizim gerçek amcamız mı?" Gentry, şaşkınlıktan çatılmış kaşlarıyla bize bakan Grayson'a soruyor.

"Kahretsin," diye fısıldıyorum, Isaiah'dan uzaklaşıyorum. Ellerini kalçalarımın götürüyor ve ben çok uzaklaşana kadar oyalanmalarına izin veriyor, hayal kırıklığıyla alçak sesle inliyor.

Masayı toplayıp küçüklerin dişlerini fırçalamalarına ve sıcak yaz günü için giyinmelerine yardım ettikten sonra herkesi Suburban'a bindiriyoruz. Isaiah telefonundan bir adrese baktıktan sonra garaj yolundan geri geri çıkıyor.

"Nereye gidiyoruz?"

Sırıttıyor. "Sadece birkaç blok ötede." Sokağa yakın ön bahçesine uzun bir ahşap SATILIK tabelası çakılmış doğal kum rengi tuğla bir evin önündeki kaldırıma park ettiğinde sırtışı daha da büyüyor.

Ev, ailemin mahallesindeki diğer evler gibi ellili ya da altmışlı yıllarda inşa edilmiş, büyük bir çam ağacı ve bir meşe ağacının gölgelediği tek katlı bir ev. Soldaki iki arabalık garaj ve evin önündeki büyük resim penceresini kucaklayan parlak beyaz panjurlar, gözetleme deliğinin üzerinde sarı ve turuncu vitraylı yarım ay penceresi olan yeni boyanmış ön kapı ile eşleşiyor. Yeni bir eklenti gibi görünen, evin genişliğinin yarısını kaplayan bir sundurma, alanın büyük kısmını kaplayan hasır bir bank ve masa seti var.

Çocukların araçtan inmesine yardım ederken zorlukla nefes alarak, "Burada ne işimiz var?" diye soruyorum.

Mirabel'i kalçasında tutan Isaiah, yanaşıp arkamıza park eden parlak beyaz Mercedes'e dönüyor. Siyah saçlı, ince yapılı, sıcağa rağmen kayrak grisi bir takım elbise giymiş bir adam iniyor. Muhtemelen Isaiah'dan on yaş daha yaşlı olan adamın geniş, kusursuz beyaz gülümsemesi, kahverengi yüzündeki belirgin gülme çizgileriyle kafeslenmiş.

Isaiah, Gupreet'i *kendi* emlakçısı yerine *bizim* emlakçımız olarak tanıtıyor, bu da kalbimi hızlandırıyor. Hızlı bir el sıkışmadan sonra Gupreet kolunu eve doğru uzatıyor ve soruyor: "Ee, ne düşünüyorsun? İlk izlenimleriniz?"

Hala Gupreet'in emlakçımız olduğu konusunda takılmış durumdayım, bu yüzden Isaiah'ın bizim için cevap vermesine izin verdim. "İlk izlenimlerim çok güzel. Geniş ön bahçeyi ve ağaçları sevdim. Meşe, bir ya da iki ip salıncak kurulabilecek kadar sağlam görünüyor." Isaiah elini sırtıma koydu. "Sen ne düşünüyorsun, bebeğim?"

Tek yapabildiğim başımı sallamak ve "Çok güzel" demek.

"Ve dikkat ederseniz, sokak çıkmaz sokakta bitiyor, bu yüzden çocuklar dışarıda oynarken çok fazla trafik gelip gitmesi konusunda endişelenmenize gerek yok," diyor Gupreet bizi iki ahşap basamaktan yukarı, kısa, ahşap çıtalı bir mahremiyet çitiyle çevrili verandaya götürmeden önce. Ön kapının cilalı pirinç koluna iliştirilmiş kilit kutusunu açıyor, sonra da Isaiah'nın çocukları ve beni boş evin içine sokması için kapıyı açık tutuyor.

Çocuklar evin derinliklerine doğru koşarken ben yenilenmiş, gerçek parke zeminlere bakıyorum. Geniş giriş ve koridor evin arka tarafına, arka bahçeye açılan çift beyaz Fransız kapılara açılıyor, ben de bu kapıları keşfetmek istiyorum ama sol tarafımdaki uyumlu Fransız kapılar dikkatimi çekiyor.

"Burası," diyor Gupreet onları iterek, "önceki sahiplerinin ev odasına dönüştürdüğü eski resmi yemek odası."

Isaiah elini kalçama koydu. "Burası senin dikiş odan olabilir diye düşünüyordum." Ön bahçeye bakan ve içeriye bolca doğal ışık alan büyük pencereli oda. Düzgün bir dikiş masası, ütü masası, projelerim için büyük bir gardırop ve tüm kumaşlarım için bir dolap için yeterince büyük.

"Aman Tanrım, onu istiyorum." Dönüp kollarımı Isaiah'ya doluyorum ve Mirabel'i aramıza sıkıştırıyorum.

Emlakçı gülüyor. "Teklif vermeyi tartışmaya başlamadan önce evin geri kalanını kontrol etmeye ne dersiniz?"

"Ah, doğru. Muhtemelen bunu yapmalıyız," diyorum, geri çekilip yüzümü yelpazeliyorum, çünkü artık çok heyecanlıyım ve gözlerim birkaç mutluluk gözyaşıyla doluyor.

Koridora geri döndüğümüzde, derin bir koridor dolabını geçerek sağda açık konseptli bir oturma odasına ve solda mutfığa giriyoruz. En az altı kişinin oturabileceği bir masa için yeterince büyük bir kahvaltı köşesi var.

"Gördüğünüz gibi önceki sahipleri, odaları ayıran orijinal duvarların bazılarını yıkmak da dahil olmak üzere evi modernize etmek için epey zaman ve para harcamışlar." Gupreet kolunu devasa mekânda gezdiriyor.

Mutfak tamamen beyaza boyanmış ve üç ya da dört bar yüksekliğinde sandalyenin sığabileceği bir çıkıntıya sahip kuvars tezgahlı bir adaya sahip. Adada dururken, karşı duvardaki tavandan tabana tuğla şömineyle karşılaşıyoruz. Üzerinde büyük bir televizyon için yer olan doğal ahşap bir şöminesi var ve Noel çoraplarını asmak için mükemmel olurdu. Altta dolapları olan gömme kitap rafları, Isaiah'ın tüm kitapları ve masa oyunları için yeterli alana sahip şömineyi her iki tarafta da çerçeveliyor.

"Bunu istiyorum. Gerçekten, gerçekten istiyorum," diyorum Isaiah'ya, ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak.

Bana gülümserken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Turumuz henüz bitmedi."

"Fark etmez. Ben istiyorum."

Gupreet bizi tekrar ön kapıya doğru götürüyor, gözetleme deliğinin üstündeki iç kısım güneşin ışığıyla yere turuncu-sarı bir ışık saçıyor. Yan taraftaki daha dar koridor, Shayla'nın evindekilerden bile daha büyük olan üç yatak odasına ve gri fayanslı duş ve küvet içeren tam bir salon banyosuna açılıyor. Ana yatak odası arka bahçeye bakıyor ve buradan Grayson'ın Artie'yi daha yeni bir ağaç ev tarzı ahşap oyun alanında ittiğini görebiliyoruz

Lainey ve Gentry geniş arka bahçede kovalamaca oynarken.

"Ben istiyorum! Bir teklif yap!"

Gupreet odanın sağ tarafındaki bir kapıyı açarak, "Daha en iyi kısmını görmedin bile," diyor.

İki kişinin sığabileceği büyüklükteki ayaklı küvete bakarken nefesim kesiliyor ve elim göğsüme gidiyor. İkili makyaj masasının uyumlu kuvars tezgahını kavriyorum ve kocaman gözlerimi Isaiah'ya çeviriyorum. "Bu gerçek mi? Rüya mı görüyorum?"

Mirabel'i ayağa kaldıran Isaiah kollarını bana doluyor ve beni göğsüne doğru çekiyor. "Yani bu kadar mı? Başka ev görmek istemiyor musun?"

"Hiçbir şey bundan daha iyi olamaz. Başlangıçta bizim için seçtiğim ev bile." Birden aklıma bu hayali rayından çıkarabilecek bir şey gelince geri çekiliyorum. "Bekle, bunu karşılayabilecek misin? Hayır dersen ağlayacağım."

"Elbette yapabiliriz. Yapamayacak olsaydık sana göstermezdim." Sonra kara kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Bir ev mi seçtiniz?"

"Evet, James ve Shayla'nın iki kapı aşağısındaki." "Bu ne zaman oldu?"

"On sekiz yaşına girmeden hemen önce," diye itiraf ediyorum utanarak.

Sesini alçaltarak ve kulağıma fısıldamak için eğilerek sevgiyle, "Seni takıntılı küçük şey. Tüm hayatımızı planlamıştın, değil mi?"

"Her odanın boya rengine ve eğer evlenene kadar beklemek istersen bekaretimi alacağın krem rengi döşemeli kızak yatağa kadar."

Gupreet arkamızdan öksürüyor. "Bir dakikalığına dışarı çıkacağım ve bunu konuşmanıza izin vereceğim."

Isaiah gülüyor, sonra dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor ve beni makyaj masasına yaslıyor. "Kahretsin bebeğim, eğer yanımızda bu kadar çocuk olmasaydı, seni tam burada, bu tezgahın üzerinde becerirdim."

İnliyorum ve Mirabel odada bizimle olduğu için kot pantolonunun altının benim için sertleşip sertleşmediğini görmek için elimi aramıza sokmaya direniyorum. "Sence Gupreet birkaç dakikalığına bebek bakıcılığı yapar mı?"

"Hiç şansları yok. Onlara bir saniye ver, Lainey ve Grayson-"

"Aptal Devilainey! Bir gün sana gününü göstereceğim."

"Babama söylerim, o da kıcına tekme basar!"

"Anneme lanetlediğini söyleyeceğim!" Grayson acı dolu bir homurtu çıkarmadan önce kısa bir duraklama oluyor ve Lainey'nin onun kaval kemiğine tekrar tekme attığını hayal ediyorum.

"Bize uğursuzluk getirdin," diyorum ve Isaiah'yı göğsünün ortasına hafifçe vurduktan sonra özür dilemek için hızlı bir öpücük konduruyorum.

Isaiah iç geçiriyor ve çocukları toparlayabilmemiz için banyodan çıkmamı işaret ediyor. Mirabel'i kucağıma alıyorum ve Gupreet'in adaya yaslandığı mutfağı geri dönerken onu kalçama koyuyorum.

Başını arka bahçeye doğru eğiyor. "Araya girmemi isteyip istemediğini bilmiyordum..."

"Ben hallederim." Isaiah'ı Gupreet'le mutfakta bırakıp büyük dikdörtgen tuğla verandaya çıkıyorum. Alçak çalılar ve pembe krep mersin ağaçları arka bahçenin üç tarafındaki uzun ahşap çitleri çevreliyor. Oyun parkına rağmen etrafta koşturmak için bolca açık çim var ve gelecekteki aile buluşmalarına ev sahipliğı yapma hayalleri aklımdan geçiyor. Bundan daha mükemmel bir şey olamazdı.

Aralarına girdiğimde Grayson ve Lainey gözyaşları içinde, kavgalarını başlatan olayla ilgili hikayeyi kendi açılarından anlatmak için birbirleriyle konuşmaya çalışırken onları dinliyorum. Birbirlerinden özür dilemelerini istediğimde ikisi de yüzünü buruşturuyor ve Grayson ona *Şeytani demeyeceğine*, Lainey de onu bir daha tekmelemeyeceğine söz verdiğinde dişlerinin arasından yalan söylediklerini anlıyorum.

Biz Isaiah ve Gupreet'in işlerini bitirmesini beklerken Mirabel'i ikinci salıncağa oturtuyorum. Isaiah yüzünde garip bir ifadeyle verandaya çıkıyor.

"Ne? Satıcılar size geri döndüler mi? Teklifimizi reddettiler mi?" Panik içimde kabarmaya başladı.

"Hayır, muhtemelen bu gece ya da yarına kadar haber alamayacağız," diyor yavaşça yaklaşarak. "Sadece... bu." Beni ve Mirabel'i işaret ediyor. "Neredeyse tam olarak hayal ettiğim gibi."

Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok ve ben daha sormadan yanıma gelip beni öyle bir öptü ki, çocuklar burada olmasaydı beni çimlere götüreceği kesin.

Gupreet yüksek sesle boğazını temizliyor ve herkesin bize baktığını görünce biraz utanarak ayrılıyoruz. "Özür dilerim," diye ciyakladım. "Kendimi kaptırdım." Grayson bize bir denklemi çözmeye çalışıyormuş gibi bakıyor.

"Sherman döndüğünde ona söylememiz gerekecek," diye fısıldıyor Isaiah, "küçük adam ağzındaki baklayı çıkarmadan önce."

"Biliyorum." İlişkimizi saklamayı bıraktığım için hem heyecanlıyım hem de babamın nasıl tepki vereceğinden biraz korkuyorum. Ya aramıza girmeye çalışırsa diye. Birlikte olmamızı engelleyemeyeceğini biliyorum ama Isaiah'nın aile toplantılarına gelmesini istemezse bunun aileyi parçalayabileceğinden endişeleniyorum. Isaiah davet edilmezse, benim de gitmeyeceğimi bilmeli.

İlkinde karar kıldığımız için diğer ev gösterileri iptal edildiğinden, günün geri kalanında çocuklarla ne yapacağımıza karar vermemiz gerekiyor. Onları dondurma yemeye götürdükten sonra, Bartlett'in sessiz evine gizlice giriyoruz, böylece çocuklar mayolarını ve havlularını alıp şehrin halka açık bir su kaydırağına götürebiliyorlar.

Gömleğimin altından göğsüme ter damlıyor ve kendimi havalandırmak için gömleğimi çekiyorum. "Lanet olsun. Keşke mayomu da getirseydim."

"Bunu yaparsan herkesi bayıltmak zorunda kalırım," diyor Isaiah yanımdaki metal piknik banklarından birine oturarak.

"Sence evde havuz yapmak için yeterli yerimiz var mı? Yoksa bu çok mu pahalıya mal olur?"

Şakağımı öpüyor. "Sanırım bunu yapabiliriz." "Gerçekten mi?" Ona bakıyorum. "Ne kadar paran var? yapmak?" *Ve neden daha önce hiç sormadım?*

"Meleğime istediği her şeyi vermeye yetecek kadar."

"Çimdikle beni, rüya görüyor olmalıyım." Isaiah beni kucağının üstüne kaydırıyor ve popomu çimdikleyerek kıkırdamamı ve kucağında kıvranmamı sağlıyor.

Bir anda piknik masasından sıçrama havuzunun ortasına uçuyoruz ve Grayson'ın kendinden büyük bir çocuğun suratına yumruk atıp onu ittiğini görüyoruz. Çocuk ayağı takılıyor ve kışının üstüne düşüyor. Tanrı'ya şükür o kadar düşüp kafasının arkasını betona çarpmamış. Grayson çocuğa tekrar yumruk atacakmış gibi ileri atılıyor. Isaiah onu belinden yakalıyor ve tekmeleyerek ve çığlık atarak ayaklarından havaya kaldırıyor.

"Lanet olsun, Grayson! Ne oldu böyle?" Isaiah Grayson'ı ayağa kaldırdıktan sonra Grayson Isaiah'ın elinden kurtulduğunda onu kontrol etmek ve iyi olduğundan emin olmak için ittiği çocuğun yanına gidiyorum. Su fiskiyeleri yüzünden ikimiz de kaygandık ama çocuğa ulaşp daha fazla zarar vermeden önce onu tutmayı başardım.

Diğer ebeveynlerin çoğu kavgayı izlemek için öne eğilirken, bazıları çocuklarını aceleyle uzaklaştırmaya geliyor, ancak kimse çocuk için öne çıkmıyor. "Annen baban nerede tatlım?"

"Siktir git," der, yanakları ya öfkeden ya da utançtan kıpkırmızıdır. Dizlerinin üzerine yuvarlanıyor, sonra da etrafta dikilip onu izleyen birkaç büyük çocukla birlikte, ebeveynlerinin gözetimi olmadan koşmaya başlıyor.

Çocukları masamıza geri götürdüğümüzde Isaiah, "Sanırım gitme vakti geldi, B," diyor, her birini kuru bir plaj havlusuna sarıyor ve onları kapılı çıkışa doğru yönlendiriyor, hepsi yarı gözyaşları içinde.

Isaiah Suburban'ı çalıştırdıktan sonra Mirabel'i araba koltuğuna, Gentry ve Artie'yi de yükseltici koltuklarına bağlarken Lainey hıçkıra hıçkıra ağlıyor. Grayson'ın Lainey'i arka koltukta kucakladığını görünce kaşlarım havaya kalkıyor.

Yanlarına inip ikisine de sarılarak "Ne oldu?" diye soruyorum.

"O aptal çocuk Lainey'nin at kuyruğunu sertçe çekti ve ona şişman dedi. Ben de onu yumrukladım. Bunu hak etmişti."

Kesinlikle yaptı. Ama ben öyle demiyorum. "Her ne kadar asil bir davranış olsa da, kavga etmenin yanlış olduğunu biliyorsun ve bu başını büyük belaya sokabilir."

"Başımın belaya girmesi umurumda değil," diyor Grayson şiddetle, kendi gözyaşlarını tutarak ve birkaç ay daha büyük olmasına rağmen kendisinden bir baş daha kısa olan Lainey'e kollarını dolayarak. Çenesini onun başının üstüne koyuyor ve alt dudağı titriyor. "Ona zarar verdi."

Kaşlarımın daha fazla kalkabileceğini sanmıyorum. "Biliyor musun, bebekliğinizden beri onun saçını çekiyorsun," diyorum ironiye dikkat çekerek.

"Bu farklı," diye ısrar ediyor, elini ensesine yapışan ıslak saçlarında gezdirirken.

"Nasıl?"

Bir dakikadan fazla beklememe rağmen cevap vermiyor. Isaiah hafif nemli bir havluyu sırtıma örtüyor, ikimiz de sıırılsıklam oluyoruz ve ayağa kalkıyorum, bir sonraki adımda ne yapacağıma ya da ne söyleyeceğime dair cevaplar için ona bakıyorum. Onun da benden daha fazla bir fikri yok, bu yüzden Lainey'nin gözyaşları sni es'e dönüşene kadar sessizce bekliyoruz. Lainey üçüncü sıradaki koltuğa tırmanıyor, ardından Grayson da onun yanına oturuyor.

"Ne gündü ama," diyor Isaiah, Suburban'ı James ve Shayla'nın garaj yoluna dört paket g  s eti, sosis ve garnit rle park ettiğinde yorgun bir i  çekerek, çünkü bu sıcak yaz gününde canım barbekü çekiyordu.

"Saat daha   ," diyorum telefonumu ona göstererek.

"Y o k artık," diye haykırıyor, gerçekten çok olmuş ve telefonundan saati iki kez kontrol etti. "Saat on olmalı gibi geliyor. Ebeveynlerinin sürekli yorgun olmasına  a mamalı."

"Ve neden sadece iki kişi olduğumuzu."

"  ," diye karşı çıkıyor gözlerini kısıarak. "Bir," diye meydan okuyarak karşılık veriyorum.

"Peki, iki olsun."

Çocukları dışarı çıkarıp eve girmelerine yardım etmeden önce onu öpmek için siyah deri orta konsola doğru e iliyorum.

Bölüm 18

Isaiah

İki gün sonra, teklifimizin kabul edildiğine dair telefon aldıktan sonra, bu meslekte ne kadar uzun süredir çalıştığının bir göstergesi olan yaşlı ellere sahip olan ev müfettişi ile buluştuk. Müfettiş, temelden başlayıp tavan arasına kadar uzanan kontrol listesinde, evimizi teslim etmeden önce ele alınması gerekebilecek sorunları ararken, Bailey ve ben de zamanımızı her bir odanın tasarımını tartışarak geçiriyoruz. On yedi yaşındayken bizim için *seçtiği* ev için yaptığı kolajların bulunduğu dizüstü bilgisayarını getirdi.

"Bu duvar kağıdını seçerken ne düşündüğümü hiç bilmiyorum," diyor koridordaki banyoya girdiğimizde, dizüstü bilgisayarını çevirip bana on dokuz-yetmişli yılları anımsatan sarıdan kahverengiye dairesel bir desen gösteriyor.

"Seni saplantılı küçük şey," diye sesleniyorum ona - ona takılmayı en sevdiğim şey. "Annemin bir Noel'de bana verdiği polyester polo tişörte benziyor. Sanırım bir keresinde oyun gecesinde giymiştim, böylece bağışlamadan önce ona giyerken çekilmiş bir fotoğrafımı gönderebilecektim."

"Ah, evet, bu olabilir." Bailey'nin yanakları pembeleşir. "Sanırım o resim hala bende duruyor," diye itiraf ediyor nefesinin altında. Duvar kağıdını siliyor ve ardından ilham almak için *Pinterest'te* arama yapıyor, altın rengi bitki yapraklarının narin hatlarıyla desenlenmiş sessiz bir deniz mavisi tasarım ekliyor.

Ana odanın yanındaki yatak odası turdaki favorim; müstakbel çocuk odası. Doğal ahşap beşiğin yaslanacağı duvar için mat, koyu grimsi-yeşil bir boya rengi seçmiş ve pencerenin üzerine asmak için de uyumlu, esintili perdeler kullanmış. Karşı duvarda ise özel kitaplıkların inşa edilmesini ve monte edilmesini istiyor.

"Tavandan tabana iki kitaplık mı?" Gözümde canlandırmaya çalışıyorum. "Sence bir bebeğin o kadar kitaba ihtiyacı var mıdır?"

Bailey bana "*lütfe*" der gibi bir ifade takındı. "Çocuklara her doğum gününde ve Noel'de kitap veriyorsun. Ve bilgisayarını fantastik kitaplarla ilgili bir web sitesine açık bırakmışsın. Çocuklarımız ömürleri boyunca okuyamayacakları kadar çok kitaba sahip olacaklar."

En sevdiğim hobimi göz önünde bulundurması, köşeye yerleştirmek istediği kadifemsi gri sallanan koltukta, arkasında uzun, kısılabılır bir lambaderle gelecekteki çocuklarımıza kitap okumayı hayal ederek gözlerimin dolmasına neden oluyor. Meleğimin beni ne kadar çok sevdiğini göstermek için ne kadar çok yol bulduğu gerçekten hayret verici.

Bir saat sonra ön kapıda müfettişle buluşuyoruz, kendisi bunaltıcı tavan arasını inceledikten sonra kızarmış yüzündeki teri bir bandana ile siliyor, zihnim renkler ve dolar işaretleriyle bulanıklaşıyor. Bize şöyle diyor: "Önemli bir sorun görmüyorum. Sadece raporda vurgulayacağım ve birkaç gün içinde size göndereceğim bazı küçük ayrıntılar var."

El sıkıştık ve bize gitmemizi işaret etti çünkü dükkânı kilitlemesi ve anahtarı kutuya geri koyması gerekiyordu.

Bailey'nin dirseğini tuttum ve müfettişe "Bize birkaç dakika verebilir misiniz?" diye sordum.

"Ne zamandır konuşuyoruz?"

"Sadece on ya da daha fazla. Banyodaki bir şeyi kontrol etmem gerekiyor."

Yavaşça başını sallar. "Elbette. Minibüste olacağım. İşin bittiğinde camıma vur yeter."

"Banyo, ha?" Elini tutup onu ana yatak odasının banyosuna götürdüğümde Bailey sinsi bir gülümsemeyle soruyor. Yazlık elbiselerinden birini giyiyor, daha mütevazı, soluk mor çiçekli bir versiyon.

İki elimi de kalçalarından yukarı kaydırıp, onu makyaj masasına yaslarken elbisesini sıyrıyorum. "Müfettiş geldiğinden beri kendimi zor tutuyorum ve senin çığlıklarını duymasını istemedim." Çıplak kalçalarından tutup lavaboların arasındaki tezgâha kaldırdığımda Bailey'nin nefesi kesiliyor. Hemen bacaklarını açıyor ve ben de onu kenara çekip çenesi boyunca öpüyorum. "Külotun nerede bebeğim?"

Dönüp alt dudağımı ısıırıyor ve sikimi serbest bırakmak için kotumun fermuarını indiriyor. "Evde."

"Peki neden evdeler?" Aletimi çekiştirip ucunu girişiyle aynı hizaya getirene kadar tezgâhın üzerinde kıpırdandığında başımdan ayak parmaklarıma kadar titriyorum.

"Çünkü beni bu tezgahın üzerinde becermen ve yeni evimizi vaftiz etmeni umuyordum."

Daha iyi bir açı için dizlerimi bükerek yarısına kadar içine iterken aynı anda dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Bailey dudaklarıma karşı bir nefes emiyor ve dışarı çektiğimde omuzlarımı kavırıyor, sonra kaygan amının içine doğru yolun geri kalanını itiyor.

"Lanet olsun meleğim, sen zaten benim için hazırdın, değil mi?"

"*Saatlerdir* hazırım," diye vurguluyor dizlerini yanlarıma doğru çekerek. "Sana ihtiyacım var. Daha hızlı, aşkım."

Bana *aşkım* demesine bayılıyorum ve bir omzundaki yayı gevşetip kumaşı sol göğsünün etrafından aşağı çekerken ve göğsünü kalbinin üzerinden öperken kalbim çarpıyor. Bailey başını aynaya doğru eğiyor ve ben hızımı artırdıkça eğiliyor. Göğsünü kavrayıp sıktığımda ve dudaklarımı meme ucunun etrafına emdiğimde, sertleşmiş tomurcuktan daha fazlasını ağzıma çekmeye çalıştığımda sarsılıyor.

Anında serbest bırakılması ve Basınç, I
Sor, "Is o çok mu sert?"

"Hayır. Sadece şu anda çok hassaslar." Parmak uçlarıyla boynumun arkasını okşuyor.

Onun derinliklerine gömülmüş bir halde duruyorum.

"Neden bu kadar hassaslar? Bu normal mi?"

Gülümsüyor. "Artık hamileyim." "Sen..."

Bailey başını sallar. "Emin misin?"

"Bu sabah evden çıkmadan hemen önce hamilelik testi yaptım. Müfettişten birkaç dakika yalnız kalmak için izin isteyecektim, böylece sana verebilirdim ve bunu kutlayabilirdik, ama sen benden önce davrandın." Bailey kalçasının sağındaki üst çekmeceyi kaydırarak açtı ve içinde EVET yazan dijital göstergeli tek bir hamilelik testi vardı. Dikkatimi tekrar kendisine çekmek için yanaklarımı avuçluyor, kalkık yüzünde parlak bir gülümseme var.

Onu göğsüme o kadar sıkı sarıyorum ki nefesi kesiliyor. Yüzümü ensesine gömüp ona şöyle diyorum: "Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım, şu anda seninle ve karnında büyüyen bebeğimizle." Hamilelik testini alıp onu tezgahdan kaldırdıktan sonra dikkatlice küvete girdiğimde gözlerim yaşıyor. İkimiz de ne kadar uzun olursak olalım, Bailey kalçalarımaya yaslanırken oturmam ve arkama yaslanmam için hala bolca yer var.

Hamilelik testini küvetin kenarına bırakıp, elbisesinin diğer tarafını çözerken ve kumaşı aşağı çekerken dijital EVET ile gözleri arasında ileri geri bakmaktan kendimi alamıyorum, böylece yarağıma binerken *hassas* göğüslerinin zıplamasını izleyebiliyorum, kalçalarını yeterince yükseğe kaldırıyor ve geri inmeden önce sadece ucu kalıyor. Bu sadece onu daha sert, daha hızlı becermek istememe neden oluyor, böylece daha da zıplayacaklar.

"Artık bana binmekte çok iyisin, bebeğim." İç duvarları etrafımda çırpınıyor. "Senin dar, küçük amcığın

beni öyle bir boşaltacaksın ki, ayağa kalkar kalkmaz senden damlayacak."

"Hey, hepiniz? Bir randevum daha var ve sizi burada yalnız bırakamam," diye bağılıyor müfettiş evin önünden.

"Bir dakika!" diye bağıyoruz ikimiz de, "Jinx" derken sırtıtıyoruz, ritmi hiç bozmadan.

"Uh...tamam. Birkaç dakika daha," diye bağılıyor ama ön kapının açılıp kapandığını duymuyorum.

"Daha hızlı, bebeğim. Bunu çabuk yapmalıyız." Onu, önümüzdeki dokuz ay boyunca genişlemesini izlemek için sabırsızlandığım küçük belinden kavıyorum.

Bailey kucağımda sarsılarak durdu ve birkaç santim üstümde asılı kaldı. "Tam orada, tam orada, işte orası. Çok yaklaştım."

İçine girerken açıyı bir nebze bile değiştirmiyorum, sikim her darbeye onu titreten noktadan geçerken yüzünün zevkle değişmesini izliyorum. Tiz bir iniltiyle ağzını açıyor.

Elimle ağzını kapatıyorum. "Sessiz olmalısın bebeğim, böylece seni duymaz," diye fısıldıyorum boğuk bir sesle. "Benim için sessiz olabilir misin?" Başını salladığında ritmim bozuluyor. "Sessiz olamaz mısın?" Tekrar başını sallıyor ve avucumu yalıyor. Kanım ısınıyor. "Seni sessiz tutması için erkeğine ihtiyacın var, ha?" Başını sallıyor. "Kahretsin, kahretsin, seni seviyorum. Sik beni, seni çok seviyorum, seni siren." Hızlı, güçlü vuruşlarla bizi aynı anda orgazma ulaştırırken, bundan sonra sessiz kalamayan benim.

Kucağımdan inip ayaklarının üzerine kalkmasına yardım ettiğimde uzun bacakları titriyor, sonra yükselmek için ellerimi küvetin kenarlarına dayıyorum ama kalçalarından aşağı damlayan döl dikkatimi çekiyor. "Orada kal." Cep telefonumu arka cebimden çıkarmak için bir kalçama yaslanıyorum, sonra küvette daha aşağıya iniyorum. Ona dokunuyorum

ayak bilekleri, ayakları omuzlarımla iki yanında duracak şekilde onu drtyorum ve ona "Elbiseni yukarıda tut bebeğim" diyorum.

Sahte deklanşör sesi duyulduğunda, "Fotoğraf m çekiyorsun?" diye soruyor. Sesi şaşrmş ama iğrenmemiş gibiydi.

"Evet, yleyim." Sırıtıyorum. "Onları görmek ister misin?"

Bailey başımla salladığında, telefonu yukarı çeviriyorum, böylece o da kaydırabiliyor. Dudaklarını ısıyor ve telefonumu alıyor. Dikkatlice arkasını dönerek sikimin dibini kavramak için çömeliyor ve kremsi amını daha da iyi görmemi sağlıyor. Birkaç saniye sonra telefonu bana uzatıyor ve ben de ıslak sikimi sıkan narin elinin çektiği fotoğrafları kaydırıyorum.

"Sikimin üstüne otur! Sana tekrar ihtiyacım var." Onu ileri itmeye çalışıyorum, şimdi daha önce olduğu kadar sert, ama banyo kapısı acil bir şekilde alınıyor. Nefesimin altında kfrediyorum ve kalçalarına dokunuyorum. "Gitme zamanı bebeğim," diyorum hayal kırıklığıyla.

Bailey yüzümdeki huysuz ifadeye gülüyor ve gmleğimden ekiştirek banyodan çıktıktan sonra parmak uçlarında yükselip beni öpüyor. "Bu küveti kullanmak için önümüzde uzun yıllar var."

Kollarımı beline dolayarak ona daha sıkı sarılıyorum. "Seni bu şekilde tutacağım."

Bailey, kalçalarını temizlemeye yardım etmemin verdiği gdklanma hissiyle kıkırdıyor ve el ele n kapıya doğru yürüyoruz, kapının hemen içinde bekleyen mfettişı gördüğünde yüzünde bir kızarıklık oluşıyor.

n verandaya çıktıktan sonra anahtarı kilit kutusuna geri koyarken boğazını temizliyor. Bailey yeni sikilmiş, yanakları kıpkırmızı olmuştken ona bakmaması onun için bir övünç kaynağı. Yine de el sallayıp eski model beyaz iş minibsne binmeden önce bana göz kırıyor.

"Tanrım, Isaiah, ne yaptığımızı kesinlikle biliyordu, değil mi?"

"Bence de öyle. Elli dolarına bahse girerim ki bir sonraki randevusuna geç kalacak, eve dönerken de karısını görecek."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Daha garaj yolundan çıkmadan alyansını çıkarmış ve telefonunu kulağına dayamıştı. Onun yerinde olsaydım ben de böyle yapardım." Parmaklarımı şıklatıyorum ve yüzümü tamamen ona dönüyorum. "Lafı açılmışken..." Bailey'nin önünde diz çöküyorum ve boynumdaki iki ince altın kolyeden birini çıkarıyorum, zinciri ve üzerinde asılı olan kare kesimli elmas altın nişan yüzüğünü gömleğimin altından çekip çıkarıyorum.

"Isaiah," diye soluyor ve eğilip elini usulca yanağıma koyuyor. "Bunca zamandır bu sende miydi?"

Yüzüğü zincirinden çıkarıp sol yüzük parmağına takıyorum. "Bütün gün bunu taktım, ne zaman ve nasıl evlenme teklif edeceğime karar vermeye çalışıyordum." Elindeki pırlantayı öpüyorum, sonra her ikisini de kalbimin üzerine koyuyorum. "İşleri biraz ters yapmış olabiliriz ama bunun gelmesini bekliyordum. Üzerine tanıştığımız tarihi kazıttım."

Nefesini içine çekiyor, gözlerimin arasında ileri geri bakıyor, sormak isteyip istemediğinden emin olmadığı sessiz bir soru.

"O tarih... yolculuğumuzun başlangıcıydı. Keşke doğum gününden sonraya kadar seninle tanışmasaydım diye düşündüm ama... Başka bir zaman tanışsaydık şu anda burada olur muyduk bilmiyorum. Bunu duymak istemeyeceğini biliyorum ama doğru zamanı beklediğimiz için mutluyum. Sen 18 yaşına girdiğinde başlamış olsaydık kendimle yaşayabilir miydim bilmiyorum. O zamandan bu zamana kadar çok fazla kalp kırıklığına sebep olduğum için üzgünüm."

Bailey dizlerinin üzerine çöküyor ve boynumda daireler çiziyor. Bu fırsattan yararlanarak kolyeyi boynuna takıyorum ve henüz fark etmediğini düşündüğüm üç boyutlu altın yaban arısı kolyesini göğsünün ortasına yerleştiriyorum - aynı kolye benim gömleğimin altında asılı. Ayağa kalkıp,

koltuğun üzerine oturuyorum.

ve onu kucağıma yanlamasına çekiyorum. Ağlamaya başladığında sırtını okşuyorum ve onu acele ettirmeye çalışmıyorum.

Gözyaşları sni es'e dönüştüğünde, "İyi misin?" diye sordum.

Arkasına yaslanıp yüzümü tutuyor, burunlarımız birbirine değecek kadar yakın. "Mükemmel. Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Gerçi... hala teknik olarak evlenme teklif etmedin..."

Kahretsin, sanırım haklı. Boğazımı temizliyorum. "Bailey."
_"

"Evet!" Bana gülümsüyor. "Sormana bile gerek yoktu."

Bölüm 19

Bailey

Salı gecesi tüm aile şehre geri döndü ve babam bir oyun gecesi düzenlemeye karar verdi. Ben gençken Isaiah ondan bizim evde ev sahipliği yapmamasını istediğinde en hafif tabiriyle hayal kırıklığına uğramıştım. Herkesin James'in evinde olduğu gecelerde oturma odasının penceresinde oyalanır, onu bir an olsun görebilmeyi umar, beni görmek istemediği gerçeğine üzülürdüm.

Bu gece o gece. Onlar oyunlarını bitirdikten sonra, babamın keyfi yerindeyken, planımız onu ve annemi kanepeye oturtmak ve Austin'de yeniden bir araya geldikten sonra nasıl aşık olduğumuzu sakın bir şekilde açıklamak. Annemin de desteğiyle, çılgına dönmek yerine bizi onaylayacağını umuyoruz. Bütün gün bu konuda çok gergindim ama ya biz yapacağız ya da çocuklardan biri yanlışlıkla bizim yerimize yapacak ve bunu bizden öğrenmesini tercih ederiz.

Isaiah ve ben ayrı ayrı araba kullanıyoruz ve o benden on beş dakika önce varıyor, ancak babama *merhaba* demek için ailemin evine girdiğimde, bana hala anlamadığım bir *bakış atmaya* devam ediyor. Dikkati benimle Isaiah'nın annemin getirdiği atıştırmalıkları açmasına yardım ettiği mutfak arasında gidip geliyor ve bizi birbirimize bakarken yakalamadan hemen oradan ayrılmam gerekiyor.

Shayla'nın evinde, oturma odasının penceresinde oyalanıyorum, gözlerim ailemin açık garajında, çocuklar ve

Arkadaşları Mara ve Ezra oynuyorlar ama garaj yolundaki arabalar yüzünden onları göremiyorum. Benimle gelen annem kucağında Clara ile arkamda sallanıyor. Eden ve Shayla beni mutfaktan kovduktan sonra akşam yemeğini temizlemekle meşguller, ben iç çekmeye devam ederken Isaiah'ı tekrar görebilmek için dakikaları sayıyorum. Kaybettiğimiz tek kişi Autumn ve onun da nereye kaybolduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Grayson, Lainey ve Eden'in büyük kızları Ivy'nin birlikte bire bir vakit geçirebilmeleri için onu Lainey'nin odasından kovmasından beri huysuzdur. Ivy Lainey'nin biyolojik üvey kardeşidir çünkü babaları Eden'a da aynı numarayı çekmiş ve Shayla Lainey'yi doğurduktan bir yıl sonra onu *yanlışlıkla* hamile bırakmıştır. Shayla ve Eden'in birbirleriyle hiçbir şey yapmak istemeyeceklerini düşünebilirsiniz, ancak birlikte çok fazla zaman geçirdikten sonra kolayca en iyi arkadaş oldular, böylece kızlar kardeşlik bağlarını oluşturabildiler. Martin'le birbirlerine aşık olmaları ve şimdi birlikte iki çocuk daha sahibi olmaları mükemmel bir şekilde sonuçlandı.

Telefonum çalıyor ve arayanın babam olduğunu görünce omuzlarım çöküyor, ancak isteği üzerine hemen neşeleniyorum. Shayla'nın sokağın karşısındaki garajında bulunan ikinci buzdolabından bir paket Shiner bira alıp aşkımla göz göze gelme beklentisiyle gülümsüyorum.

Bira paketini uzun beyaz katlanır masanın başına koyduğumda Brady, "Hey, BeeBee Teyze. Yani, BeeBee. Yani, Bailey."

Bazen Brady, yeğenlerine yaşça daha yakın olduğu için kız kardeşi olduğumu unutuyor. Biraz tuhaf olmasa da sevimli. Tüylü sarı saçları James'inki gibi her yöne doğru uzuyor, çünkü bunun havalı olduğunu düşünüyor ve oyunlarında yetişkinlere katılmaya davet edildiği için çok memnun. Aslında en küçük çocuklar hariç hepimiz davetliydik ama ilgilenen bir tek o oldu.

"Vur bana." Brady bira paketini açtığımda bana bir el hareketi yapıyor, sonra diğerlerine dağıtırken onun üzerinden atladığımda bana dilini çıkarıyor.

Martin, benden birkaç santim kısa, çilli, kızıl saçlı bir adamdan kimsenin beklemeyeceği, neredeyse doğaüstü derinlikteki sesiyle gülüyor. Tanıştıktan sonra Shayla'nın onu sürekli teşvik ettiği sesli kitap anlatıcılığı işi ona internette epey bir takipçi kazandırmış, içine kapanık biri olduğu için bu durum onu çok utandırıyor. Sesi beni bile kızartıyor, bu da James'i eğlendiriyor ama Isaiah'ın oflamasına neden oluyor.

"Sana getirebileceğim başka bir şey var mı baba?" Bakışlarını, Martin'le aralarında durup Martin'in omzunu yumruklamak için şakacı bir şekilde yanımdan geçen Isaiah'dan uzaklaştırmaya çalışarak soruyorum.

Babam ağzını ince bir çizgiyle kapatıyor ve başını sallayarak kartlarına geri dönüyor. Bir süre daha oyalanıyor, karakterleri için kullandıkları aptalca seslere gülüyor, en sevdiğim tat olan Ruby Redbird Shiner'ı alıyor ve çocuklarımın büyüyünce babaları kadar inek olup olmayacağını merak ederek bir yudum alıyorum.

Bu düşünce beni alkolü tükürmek için iki büküm etti, neyse ki yutmadan önce. Biramı kendimden uzak tutarak dehşete düşmüş gözlerle Isaiah'a bakıyorum. "İsteyerek yapmadım," diyorum yükselen panikle, gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor. Beton zemine düştükten sonra devrilen ve içindekiler dökülen biramı tutuşumu gevşetiyorum. Ellerimi ağzıma götürüyorum. "Özür dilerim, gerçekten bunu yapmak istememiştim! Yemin ederim istemedim!"

Isaiah masadan kalkıyor ve babamın burada olduğu gerçeğini görmezden gelerek beni kucaklamak için kendine çekiyor. Kollarımı beline doladım, göğsüne doğru ağlarken özür dilemeye devam ettim, hamile olduğumu öğrendikten birkaç gün sonra kendimi dünyanın en kötü annesi gibi hissediyordum.

Isaiah gevşek saçlarımı düzeltiyor ve mırıldanıyor, "Hey, sorun yok bebeğim. Bunu yapmak istemediğini biliyorum. Bu bir hataydı. Her şey yoluna girecek."

"Brady, kız kardeşinin evine git," diyor babam ve ben Isaiah'dan uzaklaşmaya çalışıyorum.

"Hayır. Bunu şimdi yapıyoruz," diyor Isaiah kulağıma alçak sesle ve büyük bir rahatlama dalgası, yaptığım şeyden duyduğum dehşet dalgasına karşı savaşıyor.

Brady oyunun ortasında çıkmak zorunda kaldığı için şikayet edince babası "Dışarı, hemen" diye bağırıyor.

Brady masadan uzaklaşıyor ve Mara ile Ezra eve girmek için bahaneler uyduruyor. Evin yan kapısı her zaman olduğu gibi büyük bir gürültüyle kapandığında yerimden sıçırıyorum. Isaiah bizi babamla yüzleşmek üzere çevirdiğinde, beton zemine yayılan bira birikintisinden başımı kaldırıp bakıyorum.

Martin ve James aynı şok ifadesini takınırken, babam gri, metal katlanır sandalyesinde arkasına yaslanmış, kollarını dri-fit polo tişörtünün üzerinde kavuşturmuş. "Otur," diye talimat veriyor.

Isaiah sandalyesine oturuyor ve beni yanlamasına kucağına çekerek belimden sarılıyor.

"Baba..." Ellerimi birbirine dolayarak çit çekiyorum.

Babam başını sallar. "Bunu ondan duymak istiyorum." Babam doğruca Isaiah'ya bakıyor ve ben Isaiah'nın kollarına sarılıyorum. "Ne kadar sürecek?"

"Austin'den beri."

Babam masaya dönmek ya da öfkeyle sesini yükseltmek yerine başını sallıyor. "Yani, ondan önce bir şey yok mu?"

"Bak, Sherman, sana karşı dürüst olmalıyım. Bailey'nin doğum gününde-"

Babam onu durdurmak için elini kaldırır ve "*Hangi doğum günü?*" diye sorar. Isaiah'a attığı kurnaz bakış bir okyanusu dondurabilir.

"On sekizimde, onun evine gittiğimde. O asla, asla, O zamandan önce hiç bir şey yapmadım," diye vurguluyorum. "Bir öpücük ya da

uygunsuz dokunuş." *Her ne kadar istemiş olsam da.*

Isaiah'ın sesi boğuluyormuş gibi çıkıyor: "Eğer düşündüğün buysa, doğum gününde seks yapmadık. Sadece öpüştük ve..." Isaiah UT mezunu tişörtünün yakasını çekiştiriyor.

"Demek bu yüzden öylece gittin?" Fırtınalı gözleri kısıldı. "Çünkü sen... öpüştün... o on sekiz yaşındayken?"

Isaiah ensesini ovuşturuyor. "Evet."

Babamın gözleri eridi ve onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Sandalyesinde öne doğru eğildi, biz de arkamıza yaslandık. "Yani bana öpüştüğünüz için kızımın kalbini kırdığınızı -neredeyse onu öldürdüğünüzü- söylüyorsunuz."

"Şey, bundan biraz daha fazlasıydı." Isaiah yutkunuyor ve içimden ayağa fırlayıp onu da benimle birlikte garajdan dışarı sürüklemek geliyor. "O, uh... O sırada rüya gördüğümü sandım-"

Babam onu yine durdurur. "Yani Miranda'ya yalan söyledin." Bu bir ifade, soru değil.

Kalbim sıkışıyor. "Sana söyledi mi?"

"Tabii ki söyledi," diyor sert bir şekilde. "Karımı tanıırım ve eve geldiğimizde onunla yüzleşir yüzleşmez bana her şeyi anlattı." Alay ediyor. "Ayrıca, Austin'de birbirinizin etrafında nasıl döndüğünüzü James'ten başka herkes görebilirdi. Isaiah sizin maskaralıklarınız karşısında üzülmüş gibi davranarak çok kötü bir iş çıkardı."

James oflayıp pufluyor ama gerçek bu olduğu için alınmasına gerek yok.

Babam sesini alçaltıyor ve Isaiah'ya itiraf ediyor: "Bailey'nin önünde Jai'yle yaptığın numara yüzünden seni pazar gününe kadar altı kez pataklamak istedim."

Isaiah başını sallar. "Bunu hak ediyorum," diyor alçak sesle.

"Aman Tanrım." Bunu sindirmek çok zor. "Birlikte olduğumuzu bildiğini neden bize söylemedin?"

"Asıl soru şu: Neden *ikiniz* de bana söylemediniz?" Gözlerindeki eriyik soğurken babam gerçekten incinmiş görünüyör. "Bekleyip durdum. İtiraf etmeniz için size bir sürü fırsat verdim ama yine de yüzüme karşı yalan söylemeye devam ettiniz. Sanki etrafta gizlice dolaşmadığınıza inanacak kadar aptalmışım gibi bana saçmalık üstüne saçmalık anlattınız."

Bize attığı her komik bakış ve sorduğu tüm yönlendirici sorular zihnimde uçuşuyor. Tüm ipuçlarını kaçırdık çünkü bu konuşmadan kaçınmak için çok çabalıyorduk, onun ve tepkisinin en kötüsünü düşünüyorduk. şimdiye kadar tek yaptığı sesini yükseltmek oldu. Kimseyi öldürmeye çalışmadı ve şimdi korkularım çok saçma geliyor. Hatta çocukça.

Babam sesinde incinmişlikle İsaiah'ya bakıyor ve acaba bu gece arkadaşlıklarının bittiği gece mi olacak diye merak ediyorum. Yalanlarımız yüzünden olacak, birlikte olduğumuz için değil. "Neden bana gelip, erkek erkeğe, arkadaş arkadaş, Bailey ile aranızdakileri anlatmadın?"

İsaiah beni kuağından indiriyor ve birkaç adım uzaklaşırken ellerimi büküyör. Öne eğiliyor, dirseklerini dizlerine koyuyor ve babamın bakışlarını üzerinde tutuyor. "Çünkü sen bana 'doğru olanı yap' dediğinde başarısız oldum," diyor ciddiyetle. "Denedim. İnan bana, doğru şeyi yapmaya ve oteldeki yemekten sonra ayrılmaya çalıştım. Ama yapamadım, dostum. Onu seviyör. Onu hep sevdim." İsaiah elime uzanıp beni tekrar yanına çekti.

Babası ona sert bir bakış atar ve İsaiah hemen sözünü düzeltmek için acele eder. "Aynı şekilde değil. O daha gençken değil. O zamanlar beni delirtmesine rağmen onu önemsiyordum. Ama şimdi, bir kadın olarak... Onu seviyör ve uzak kalamadım. Austin'den beri ayrı bir gece geçirmedi," diye itiraf ediyor. "Sana hemen söylemek istedim, ama büyük bir parçam da istemedi, çünkü onaylamayacağını biliyordum."

Babam masaya bir tokat atarak çok yüzlü zarların oyun tahtasında zıplamasını sağlıyor ve ben yerimden sıçrıyör.

Isaiah, Martin ve James sandalyelerinde arkalarına yaslandılar. "Seni koca aptal," dedi

kızgınlıkla söylüyor. "Sana kızımın kalbini kırmaya devam etmek yerine onun peşinden giderek 'doğru olanı' yapmanı söylüyordum!" Göğsünü ovuşturuyor. "Ona bakıp durman, seninle bir şanslı olduğunu düşünmesini sağlaman ama sonra ondan kaçmaya devam etmen beni çok kızdırdı." "Tanrım, sen de en az James kadar bilgisizsin ve ben kaldıracabileceğim kadarını kaldırdım. Sıra Autumn'a geldiğinde Tanrı yardımcım olsun."

Isaiah ve James ona bakakalırlar ve Martin güler. Martin başparmağıyla James ve Isaiah'ı işaret ederek, "Bu ikisiyle ellerin çok dolu," der ve havadaki gerginliği yavaş yavaş keser.

"Kızlarınızın büyümesini bekleyin," diyor babam uyararak. "Benimkilerden ikisi bana böyle yapabiliyorsa, seninkilerden üçünün sana neler yapabileceğini bir düşün."

Martin, yüzünde gerçek bir korkuyla başını ve uzun kıvrırcık saçlarını sallayarak, "Ah, kahretsin," diyor. "Bana böyle uğursuzluk getirme."

Isaiah ve ben aynı anda "Çok geç," diyoruz.

Babam sırtıtarak James'e döner. "Umarım senin üç kızın da sana cehennemi yaşatır."

James de en az Martin kadar korkmuş görünüyor.

"Yani." Babam masaya bir tokat daha atıyor, ama o kadar sert değil. "Düğün ne zaman?" Bütün masanın ağzı açık kaldı. "Sanırım bir düğün olacak." Kimse bir şey söylemeyince homurdanıyor.

Kalbim çarpıyor ve Isaiah'ın tuttuğu elim karıncalanıyor. O el benim süslenmemiş *sol* elim oluyor.

"Bir düğün olsa iyi olur," diyor başka bir uyarıyla, bakışlarını ortama indirerek, "eğer bir yudum alkole verdiğin tepki durumun ne olduğunu gösteriyorsa."

Isaiah beni tekrar kucağına çekiyor ve kolyemi tişörtümün altından çıkarmak için boynumdaki narin zinciri parmaklıyor.

"O konuda baba," diyorum karnımın alt kısmını avuçlayarak. Isaiah kolyemi açıyor, nişan yüzüğümü zincirinden çıkarıp sol yüzük parmağıma takıyor ve elimi havaya kaldırıyor. "Kesinlikle bir düğün olacak." "Güzel," diyor babam sert bir sesle, sonra kocaman bir sırıtış patlatıyor. "Seni koridorda yürütürken neler olup bittiğini bilmiyormuş gibi davranmak gerçekten zor olurdu."

Bölüm 20

Bailey

Isaiah'ın ailesinin UT'den mezun olduktan sonra taşındıkları Houston'a giderken, sabah bulantısından kaynaklanmasını dilediğim mide bulantısıyla nefes almak zorundayım. Isaiah'nın ailesine bizden bahsetmek de babama bahsetmek kadar sinir bozucu. Belki *de* daha da fazla çünkü babamın dediği gibi, haftalardır bizi *birbirimizin etrafında dönerken* görmediler. Bu bir şok olacak ve nasıl tepki vereceklerini bilmiyorum.

Ailesinin şehrin dışında yeni inşa ettiği, kenarlarında genç pembe ve beyaz krep mersin ağaçlarının sıralandığı alt mahalleden geçerken, güneşin altında yürüyüşe çıkmış bir ailenin yanından geçiyoruz. Bir baba denge bisikletine binmiş küçük çocuğunun arkasında yürüyor, bir anne de Alman kurdunu gezdiriyor. Aileyi işaret ediyorum. "Benim hiç köpeğim olmadı," diyorum Isaiah'a özlemle. "Sence bir tane edinmeli miyiz? Birlikte büyüyebiliriz bebek. En iyi arkadaş olun."

Isaiah sırtıyor. "Yani bir havuz ve bir köpek. Eklemek istediğin başka bir şey var mı?"

Ben de sırtıyorum. "Kesinlikle bir jakuzi. Belki bir trambolin ve tüm yeğenler için garajın üstünde bir basketbol potası. Ve ayrıca bir ızgara ve ateş çukuru ve-" Saçmalıyorum.

Isaiah bütün yol boyunca elini tuttuğu sol baldırımı sıkıyor. "Gergin misin?"

"Evet. Değil mi?"

Isaiah koltuğunda kayar ve sinyal lambasını yakarak ailesinin dar sokağına doğru sola döner. Kaldırıma park etmiş arabaların etrafından yavaşça dolanarak ailesinin iki katlı, siyah çatılı, beyaz tuğlalı evinin önüne gelir.

"Görünüşe göre hepsi şehre gelmiş," diyor ve garaj yolundaki, biri kiralık etiketli üç arabayı işaret ediyor.

"Bunu neden yapsınlar ki?" Sinirlerim üç katına çıktı. Tüm ailesine aynı anda söylemek zorunda kalacağımızı düşünmemiştim.

"Annem muhtemelen yüz yüze paylaşmam gereken haberler olduğunu söyler söylemez herkesi aramıştır. Bilmeliydim." Isaiah kalçamı son bir kez daha sıktı. "Hadi gidelim."

Deve tüyü pantolon ve beyaz düğmeli bir bluz giymiş olan Isaiah, Lexus'unun kaputunun etrafından dolaşarak kapımı açıyor. Sanki hamileliğimin sadece altı haftasında değil de patlamak üzereymişim gibi bana yardım ediyor... ve ben hemen kaldırımın yanındaki çimlere kusuyorum.

Neden hep onun önünde en aşağılayıcı şeyleri yapıyorum? Karma mı?

Ben öğürmeyi bitirene kadar gevşek saçlarımı tutuyor, sonra arabanın içine eğilip su bardağımı alıyor. Suyu çalkaladım ve tükürdüm.

"İyi misin?"

"Evet, hazırım... Sanırım," diyorum yüzümü buruşturarak, krem rengi maksi elbisemin üzerine giydiğim hafif kahverengi örgü üstüme ve platform beyaz spor ayakkabılarıma bir şey bulaşmadığından emin olarak. Isaiah'nın deyimıyla *erkek öldüren* elbiselerimi ailesiyle tanıştırmamanın sırası olmadığını düşündüm.

Hep birlikte dönüyoruz ama verandaya doğru bir adım bile atamıyoruz çünkü Isaiah'nın annesi, ki ben ona Bayan Nicole demeye davet edilmişim, ön kapıdan henüz çıkmıştı. Verandanın üstündeki uzun kemerin altında duruyor ve kollarını ince zeytin yeşili balıkçı yakasının üzerinde kavuşturmuş. Başını omuzlarının üzerine düşürüyor, omuz hizasındaki tuzlu ve biberli saçları yüzünün etrafından

dökülüyor.

"İşte yine başlıyoruz," diye mırıldanıyor. Sanırım Brianna ve Carlos'tan bahsediyor, çünkü Carlos ondan daha büyük, ama ne kadar büyük olduğunu bilmiyorum.

Isaiah elini belime koyarak beni araba yolundan yukarı, sola, annesine doğru yönlendiriyor.

Doğrulurken iç geçiriyor, kollarını kaldırıyor ve ellerini *buraya gel* işareti yaparak sallıyor.

"Selam anne." Yaklaşık bir metre boyundaki Isaiah'ın ona sarılmak için neredeyse ikiye eğilmesi gerekiyor.

"Ziyarete gelmeyeli çok uzun zaman oldu," diyor, koyu yeşil eteği inciklerinin etrafında ileri geri sallanırken onu bir o yana bir bu yana sallayarak. Bir dakika boyunca sırtını sıvazlıyor ve ovuyor. Adam uzaklaştığında bana da aynı şekilde hareket ediyor.

"Merhaba, Bayan Nicole." Ben de ona sarılmak için eğilmek zorunda kalıyorum, platform spor ayakkabılar beni 1.80'e yaklaştırıyor.

Geri çekildiğinde, üst kollarımı şefkatle sıkıyor, Isaiah'a verdiği kestane rengi gözleri yüzümde geziniyor, sonra müstakbel kocama bakıyor. Sonunda, "İçeri gel. Öğle yemeği neredeyse hazır."

Siyah ön kapıdan içeri adım atarken, Isaiah ve ben girişte ayakkabılarımızı çıkarıyoruz ve el ele sağdaki resmi oturma odasını geçip sağ duvar boyunca uzanan beyaz üst ve zümrüt yeşili alt dolapları olan mutfığa giriyoruz. Devasa gri granit ada yiyeceklerle dolu ve ızgara karides şişleri görünce ağzım sulandı. Genelde deniz ürünlerini sevmem ama sanırım bebek seviyor.

"Geldiler," diye anons ediyor ve bip sesiyle birlikte fırından bir şeyler çıkarmak için adanın arkasına geçiyor.

Sol tarafımızda, oturma odasında alçak bir mırıltı başlıyor ama Brianna'nın şaşkınlıkla havaya kalkan kara kaşları dikkatimi çekiyor. Salata için salatalık doğrarken bıçağı havada tutarak duraklıyor ve Isaiah'dan bana bakıyor.

"İşte bu, göreceğimi hiç düşünmediğim bir şeydi," diyor giderek artan bir gülümsemeyle, koyu renk saçları geriye doğru topuz yapılmış.

"Merhaba Brianna," diyorum biraz ciyaklayarak ve el sallayarak. Bize en yakın o yaşadığı için en çok onunla vakit geçiriyorum, bu yüzden Isaiah'ya ne kadar rahatsız edici derecede *takıntılı* olduğumu ve Isaiah'yı ne kadar sık rahatsız ettiğimi ilk elden gördü. "Ava nasıl?"

"Ot gibi büyüyor," diyor henüz on beş yaşındayken kucağıma aldığım bebek için. "Arka bahçede oynuyor, şüphesiz büyük kuzenlerine patronluk taslamaya çalışıyor."

Carlos arkasından yaklaşp avucunu hamile karnının üzerine koyuyor. Temiz traşlı çenesini onun omzuna koyuyor ve İspanyolca, keşke anlasaydım dediğim bir şeyler söyleyerek onu kıkırdatıyor.

Bayan Nicole elindeki bulaşık bezini ikilinin etrafında sallayarak Carlos'a çocukları içeri götürmesini ve ellerini yıkamasını söyler.

Soldan, Isaiah'ın ağabeyi Troy ve eşi Khady, püsküllü espresso renkli deri koltuktaki yerlerinden kalktılar ve Isaiah'ın babası, ilk adını kullanmaya davet edilmediğim Bay Owens ile birlikte.

Khady önce Wolofça, sonra da İngilizce selam vererek bana yaklaşıyor. Uzun, bakır kahverengisi buklelerini omzunun arkasına itiyor, şarap kırmızısı kolsuz bir bluz giymiş ve geniş paçalı siyah bir pantolon giymiş. Troy'la birlikte Washington'da yaşadıklarından beri sadece bir kez karşılaştık ama Khady geri çekilmeden önce beni çabucak kucaklıyor.

Koyu renk kot pantolon ve siyah polo tişörtüyle karısından biraz daha rahat giyinen Troy, Isaiah'nın kucaklamasını kabul eder, ancak selamlaması Isaiah'nınki kadar coşkulu değildir.

Bay Owens, Isaiah'ın omzuna vurup onu daha sıcak bir şekilde kucaklamadan önce ofluyor. Isaiah'dan bir ya da iki santim daha uzun, oğullarıyla aynı koyu ten rengine sahip ve

Khady, pilili lacivert pantolon ve gri-lacivert ekose düğmeli bir bluz giymişti.

"Sağ salim kurtulduğuna sevindim evlat. Şimdi," diyor Bay Owens, Isaiah'ı yana iterek, "sana iyice bir bakmama izin ver, Bailey." Sağ elimi kendi elinin arasında tutup üstünü okşarken gülümsemesi gerçektir. "Bri şaşırmış olabilir ama ben şaşırmadım."

"Gerçekten mi? Öyleyim." Isaiah kolunu omuzlarıma attığında Troy başını yana eğiyor. "Her şeyden sonra onun çılgın a-"

Isaiah yumruğunun içine yüksek sesle öksürüyor ve Khady Troy'a bizim duyamayacağımız kadar alçak sesle bir şeyler fısıldıyor.

Yanaklarım muhtemelen kıpkırmızı, kalbim göğsümde sıkışıyor. Acımı gizlemek için sahte bir gülümseme takınmasam da, acımın parlamasına izin vermemeye çalışıyorum çünkü bu doğru, deliydim. Hâlâ Isaiah'ı unutamadım ve bunu benim kadar onun ailesi de biliyor.

Troy kollarını kavuşturup kardeşine endişeli bir bakış attıktan sonra bakışlarını bana çeviriyor. "Bana kaç yaşında olduğunu tekrar hatırlatır mısın?"

Isaiah alçak ama kısık bir sesle benim yerime cevap veriyor: "Neredeyse yirmi iki yaşında."

Troy dudaklarını büzüyor. "Ve sen kırkına merdiven dayadın. Bu" -aramızda bir el sallıyor- "uygunsuz olmanın ötesinde ve sana hiç yakışmıyor."

Khady elini Troy'un pazusunda aşağı yukarı gezdiriyor ve çıkmaya başladıklarında öğrendiği Wolof dilinde sessizce bir şeyler söylüyor, evlilik yeminini Troy'un ana dilinde akıcı bir şekilde konuşuyor. Troy da ona bir şeyler söylüyor, sesi kısık ve ilişkimizi onaylamadığı çok açık.

Bay Owens araya girmeye çalışıyor ama Troy endişeli gözlerini Isaiah'ya çeviriyor. "Onunla ne yapıyorsun?"

"Aramızdaki yaş farkı önemli değil. İkimiz de yetişkiniz," diyorum Troy'a, Isaiah'nın kardeşinin tepkisini sert karşılayacağını bildiğimden, onaylamamasını yumuşatmayı umarak.

Bakışlarını bana çeviriyor ve başını sallıyor. "Zar zor. Sen *ancak* bir yetişkinsin Bailey ve açıkçası, sen daha *çocukken* ona yaptığın onca şeyden sonra o daha iyisini hak ediyor. Bu -" Dudaklarını birbirine bastırıyor ama ne demek istediğini yeterince iyi anlıyorum. *İğrenç. Yanlış.* Zaten midem bulanıyor. Troy, Isaiah'nın doğrudan gözlerinin içine bakarak, "Bunun sonu iyi bitmeyecek, bunu sen de biliyorsun. İlişkiyi bitirdiğinde deliye dönecek -ki dönmelisin- ve bu sefer kim bilir ne kadar ileri gidecek."

Ona böyle bir şey olursa psikopata bağlamayacağımı, çünkü bir şey yapamadan öleceğimi söylemek istiyorum.

Khady beni kucaklamış olabilir ama o da kocasıyla aynı fikirde, çünkü başını sallayıp Isaiah'a soğukkanlılıkla bakıyor. Isaiah, Troy'un sözünü kesmeden konuşmasını bitirmesine izin veriyor çünkü ağabeyinin fikirlerine çoğu insandan daha çok saygı duyuyor. Khady elini Troy'un elinin içine sokuyor ve konuşması bittiğinde onu etrafımızda dolaştırarak mutfağa doğru götürüyor, ikisi de bize bir daha bakmıyor.

Korku içimde kök salıyor ve ağabeyinin kınamasının onu nasıl etkileyeceğini merak ederek gözlerimi güçlkle Isaiah'nın kollarıyla buluşturabiliyorum. Isaiah'nın beni sevdiği gerçeğinden eminim ama bugünden sonra aklının bir köşesinde hep ağabeyinin uyarısının olacağından endişeleniyorum.

"Isaiah?" Uzun bir aradan sonra fısıltı gibi bir ses. Kolunu omzuma doladı.

Konuşma boyunca gümüş tel çerçeveli gözlüklerinin arkasından kaşlarını kaldırarak sessizce duran Bay Owens boğazını temizledi. "İyi niyetli."

"Biliyorum," diyor Isaiah, zorlukla yutkunarak.

"Ama Troy... o hepimiz adına konuşmuyor. İçeri girdiğiniz anda aranızdaki farkı görebildim. Bu gerçek bir anlaşma - ikiniz - değil mi?" Isaiah başını sallıyor ve Bay Owens onun omzunu sıvazlıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Sizi biraz yalnız bırakayım." Bana küçük bir gülümseme veriyor ve ellerini ceplerine sokarak uzaklaşıyor.

Isaiah kolunu belime doluyor ve beni en soldaki koridora yönlendiriyor. Mermer koridordaki banyoda Isaiah kapıyı sessizce kapatıyor ve beni sırtımı yaslamam için çeviriyor.

Ben daha konuşmadan Isaiah gözlerimin içine bakmak için eğildi. "Ne düşündüğünü biliyorum bebeğim, ama kimsenin söyleyeceği bir şey senin hakkında hissettiklerimi değiştiremez. *Asla.*"

"Ama o senin kardeşin," diyorum sesimde kederle. "Eğer-

"O benim kardeşim olabilir ama sen benim hayatımın aşkısın, Bailey," diyor kararlı bir şekilde. "Sen her zaman önce geleceksin." Dudaklarıma bir öpücük kondurmaya çalışıyor ama dişlerimi fırçalamadığım için onu durduruyorum. Elbisemin alt kısmını belime kadar çekip pantolonunun fermuarını açtıktan sonra omuzlarına tutunmam için beni cesaretlendirirken boynumu öpmeye başlıyor ve ellerini kığımın altından geçirerek beni kaldırıyor.

"Ne yapıyorsun?" Fısıltıyla soruyorum, bacaklarımı onun etrafına sararken ve külotumun köşebentini kenara çekmek için aramıza uzanırken bile.

"Zihninin hâlâ döndüğünü biliyorum. Bana ihtiyacın var."

Başımı sallıyorum, kalbim ona karşı o kadar büyük bir sevgiyle dolup taşıyor ki patlayacak gibi oluyor.

Isaiah bir yandan yüzünü boynuma gömüyor, bir yandan da sikini sertleşene kadar amıma sürüyor, sonra da köküne kadar içime sokuyor ama kuru olduğum için bu o kadar kolay olmuyor. Isaiah beni karşıdaki soğuk gri duvara taşıyıp sırtımı duvara dayadığında bu durum hızla değişiyor, böylece sessiz sevişmemiz sırasında kapıyı tıkırdatmıyoruz, dudaklarımız inlemelerimizi bastırmak için birbirimizin

tenine bastırıyor. Bu o kadar da

karşılıklı bağılılığımız ve sadakatimiz konusunda birbirimize güven vermekle ilgili olduğu kadar zevkle de ilgilidir.

En azından... "Çoktan yaklaştım bebeğim, ama boşalmak için daha sert olmalıyım" diye mırıldanana kadar böyle düşünüyordum. Başımı sallıyorum, iç kaslarımı onun shaftının etrafında sıkıyorum. "Sessiz olmana ihtiyacım var." Tekrar başımı sallıyorum ama ilk sert hamlesi nefesimi kesiyor. "Kahretsin, keşke adımı haykırmanı dinleyebilseydim, ama burada değil."

Isaiah bir koluyla ağırlığımı tutuyor ve diğer eliyle avucunu ağzıma bastırıyor. Bu sadece amımın daha da sıkışmasına neden oluyor ve kalçalarımı döndürmeye çalışıyorum. Alnını benimkine yaklaştırıyor, gözleri açlıkla parlıyor.

"Klitorisinle oyna meleşim," diye alçak sesle homurdanıyor. "Küçük hamile amcığınla beni boşalt."

Avucunun arkasında nefes alıyorum, içime girerken klitorisime kabaca masaj yapıyor, ancak tenimizin birbirine çarpıması ve büyük banyoda yankılanmaması için sonuna kadar değil. Orgazmımla birlikte amım onun etrafında titreşir titreşmez, zorlukla kontrol altına alınmış bir kükremeye kendini içime boşaltıyor.

O haklı. Buna ihtiyacım vardı.

Ayaklarımın üzerine kaymama izin verdikten sonra, ikimiz de zor nefes alıyoruz ve rahatlıyoruz, Isaiah elbisemi yukarıda tutmaya devam etmemi istiyor. Çömeliyor, kalçalarımı ayırıyor ve dölünün yavaşça içimden damlamaya başlamasını izliyor. "Sik beni, şimdiden ikinci bir tur istiyorum," diyor dişleriyle kalçamın üst kısmını ısırarak.

"Vakit yok," diyorum suratımı asarak. "Ya da bizi zaten duymadıysa ne yaptığımızı anlayacaklar."

İç geçiriyor ve gözlüklerini burnuna doğru iterek yavaşça ayağa kalkıyor. "Bu gece," diyor. Bu sadece tek bir kelime, ama olacaklar için bir söz ve şimdi ben de ikinci bir tur için hazırım.

Hızlıca temizlendikten sonra, bana alaycı bir gülümsemeyle bakan Brianna ile birlikte arka bahçedeki verandaya

götürmek üzere bir tabak almak için hemen adaya
gidiyorum. Isaiah'nın ailesi

Ferforje ve camdan yapılma veranda masasında yan yana oturmuşlar, ahşap pergolanın alt tarafına takılı iki açık hava tavan vantilatörü sıcağı uzak tutmak için son hızda dönüyor.

Carlos ve Isaiah, Troy ve Khady'nin iki ergen oğlu Isaac ve Anthony ile birlikte yemeğin geri kalanıyla birlikte bize katılıyor, ancak Troy ve Khady'nin kendileri dikkat çekici bir şekilde yoklar. En son gelen Ava, limon sarısı güneş elbisesiyle, saçındaki beyaz ve sarı topuzlar birbirine çarparak evden dışarı fırlıyor. Biz yerimize oturmadan önce Isaiah ile benim aramda sıkışıp amcasına belinden sarılıyor ve ayak parmaklarının üzerinde heyecanla zıplıyor.

Gülüyor ve ona beşlik çakmak için eğiliyor. "Hola, princesa. Seni özledim."

Ava kollarını onun boynuna sıkıca doluyor ve o da nefes alamıyormuş gibi yaparak Ava'nın kıkırdamasına neden oluyor.

Amcasını bıraktıktan sonra ona sarılmak için eğildiğimde, "Parlak yüzüğünüzü beğendim Bayan Bailey," diyor parlak bir sesle.

"Yüzük mü? Ne tür bir yüzük?" Bayan Nicole koltuğundan zıplayarak soruyor ve Bay Owens'la HOA'ları hakkında yaptığı konuşmayı aniden sonlandırıyor.

Isaiah kolunu belime dolamadan önce Ava'ya, "Teşekkürler evlat," diye mırıldanıyor.

"Bir bakayım," diyor Bayan Nicole, otomatik olarak sol elime yöneliyor ve ben nefesimi *tutarken* daha yakından incelemek için elimi havaya kaldırıyor. *Sadece olumlu düşünceler, olumlu düşünceler-*

"Nefes al bebeğim," diyor Isaiah, şakağımı öperek.

Yavaş bir gülümseme kulaktan kulağa yayılıyor ve Bayan Nicole ikimizi de kucağına çekiyor. "Nihayet! Küçük oğlumun sakinleşmesinin zamanı gelmişti."

Rahatlama bedenimi sarıyor, yine de istesem de nefes alamayacağım, o kadar sıkı sarılıyor ki bizi birbirimize sıkıştırıyor. Bizi bıraktığında, gözlerinde yaşlarla, karşısındaki koltuklara oturmamızı işaret ediyor ve Mr.

Owens, hemen düğünle ilgili sorular sormaya başladı. Kocasını kıkırdar ve elini masanın üstünde tutar.

"Yani Bailey ve benim için sorun yok mu?" Isaiah sağ tarafımdan ona şaşkınlıkla bakarak soruyor.

"Yaş farkı olmasa da olur." Bayan Nicole kaşlarını kaldırarak önce Isaiah'nın sağında oturan Carlos'a, sonra da masanın başında oturan Brianna'ya bakıyor, ikisi de en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyor. "Ama dediğim gibi, artık bir düzen kurmanın zamanı geldi. Bailey neredeyse hayatının yarısı boyunca sana aşıktı, bu yüzden şimdi teslim olduğun için sana iyi davranacağından şüphem yok."

Bu aile için yüzümü kıpkırmızı yapmak çok kolay ve Brianna bana iyice baktığında gülüyor.

"Düğüne dönelim," diyor Bayan Nicole ve bizi yemek yemeye çağırıyor, ancak her iki ailenin de katılmasını uygun hale getirmek istediğimizi söylediğimizde memleketimiz ve Houston arasında gezebileceğimiz farklı mekanları araştırmaktan bahsederken yemeğine neredeyse hiç dokunmuyor.

Bayan Nicole "Düğünden ne kadar sonra bir aile kurmayı düşünüyordunuz?" diye sorduğunda daha yeni bir karides şişi almıştım.

Tabii o sırada ilk lokmamı yutuyorum ve bebek deniz ürünlerini sevmediğine karar veriyor. Elimi ağzıma kapatıyorum ve tuvalete zamanında yetişemeyeceğimi düşünerek, topuklarımda Isaiah ile evin yan tarafına, kimsenin beni gül çalılıklarına kusarken görmeyeceği bir yere doğru koşuyorum.

Ayağa kalktığımda e sni e yapıyorum. "Bu adil değil. Shayla'nın hiç sabah bulantısı olmadı."

Isaiah başımın üstünü öpüyor, karnımı şefkatle okşuyor ve tekrar kusma ihtimalime karşı bir süre daha bekliyor. Midem yatıştıktan sonra masaya döndüğümde, çocuklar da dahil olmak üzere herkesin şaşkınlıktan çeneleri açık bana baktığını görünce çok utanıyorum.

"Pekâlâ. Sanırım bu benim sorumun cevabı," diyor Bayan Nicole, belime bakarak.

Bay Owens, Isaiah'ya karşı dudaklarını büzüyor, zaman çizelgemizden memnun değil ama nazik bakışlarını bana çeviriyor. "Çocuklar bize 'Nana' ve 'Büyükbaba' der." Göz kırparak, "Eşler de bize 'Nicole' ve 'Aaron' der." diyor.

* * *

Isaiah yakındaki bir otele giderken, "Çoğunlukla iyi geçti," diyor. Çocuklar büyükanne ve büyükbabalarıyla kalıyor, Troy ve Brianna da eşleriyle birlikte bir gece geçiriyorlar. Ailesinin bizim için odası olmasına rağmen, Isaiah ailesinin haberimizi iyi karşılamama ihtimaline karşı önceden bir otel rezervasyonu yaptırmış ve doğrusu buna sevindim. Böylesine duygusal bir öğleden sonra biraz rahatlamam gerekiyordu.

"Kardeşinin gönderdiği ve kurtarılmaya mı yoksa programdan çıkarılmaya mı ihtiyacın olduğunu soran mesajı görmediğimi sanma." Isaiah mesajı çabucak sildi ama telefonundaki bildirim ışığını görmeden önce değil.

Direksiyona vuruyor. "Bu benim hatam. O benim, ben..." Sessizce bekliyorum, midem çalkalanıyor.

"Ben... en çok o zamanlar... şikâyet ederdim," diye bitiriyor sözlerini, kıkırdayarak geçiştirmeye çalışarak.

Peki, eğer böyle oynamak istiyorsa, ben varım. "Neyden şikâyetçi?" Masumca sordum.

Dikkatini tekrar yola vermeden önce bana gergin bir bakış atıyor ve arabasını otelin önündeki vale standına yönlendiriyor. "Biliyorsun... senin planların. O zaman sen-" Dudaklarını birbirine bastırıyor.

"Hangi plan?"

Lacivert üniformalı genç erkek vale kapısını açmak için ön tarafa doğru koştuğunda Isaiah cevap vermeden aceleyle arabadan iniyor. Başka bir vale benim kapımı açıyor ve Isaiah gözlerimin içine bakmadan yerimden kalkmama yardım ediyor. Bir eliyle çantalarımızı taşıyor, diğer eliyle de benim elimi tutuyor. Beşinci kata çıkan sessiz asansör yolculuğu boyunca ona bakarken terlediğini biliyorum ve lacivert ve altın desenli halıdan sağdaki dördüncü kapıya iniyorum.

Benzer şekilde dekore edilmiş lacivert süite girer girmez, gece çantamı alıp banyoya giriyorum, dişlerimi fırçalamak ve ne yapacağıma karar vermek için kapıyı arkamdan kilitliyorum. Ne de olsa çılgın bir entrikacıyım, o yüzden bir şeyler bulacağım.

Ama ne?

Bölüm 21

Isaiah

Rahatsız pantolonumu çıkarıp minyatür beyaz ş i m ş e k desenli siyah pijama pantolonumu giydikten sonra gözlüklerimi kaldırıp burnumun kenarını çimdikliyorum.

Bailey neredeyse otuz dakikadır tuvalette kim bilir ne yapıyordu, muhtemelen bana bir tür planla eziyet etmeye hazırlanıyordu. Asansörle yukarı çıkarken gözlerindeki bakışı gördüm. Orada bir şeyler oluyor. Büyük boy yatağın karşısındaki duvara cıvatalanmış televizyonun altındaki mini buzdolabından bir şişe su alıyorum ve yanındaki yastıklı şezlonga yerleşip bekliyorum, bekliyorum, bekliyorum, dirseklerim dizlerimde.

Banyodan çıkıp yatağın üzerine bıraktığı telefonunda en yüksek seste Steven Rodriguez'in *Like You Mean It* şarkısını çaldığında kulaklarım diken diken oluyor. Kendi tasarımlarından birine benzeyen, uyluğun ortasına kadar uzanan ipeksi, turuncu bir gecelik giymiş olarak gözümün önüne geldiğinde ağzımı kapatıyorum. Bunu gizlice dikmiş olmalı çünkü daha önce hiç görmemiştim. Üst kısmı meme uçlarını zar zor kapatıyor ve anında sertleştiğinde sikimi kavırıyorum, *acı verici* bir şekilde.

İki Hollanda örgüsü, ekstra parlak pembe dudakları ve utangaç ifadesiyle başımı sallayıp "Hayır, hayır, hayır" diye mırıldanıyorum.

Birkaç adım ötede duruyor ve uzun, sarı örgülerini parmaklarının etrafında döndürüyor. "Beğenmedin mi?" diye soruyor.

dudak büküyor, yavaşça arkasını dönüyor. Omzunun üzerinden bakarak sırtını dikleştirir ve geceliğinin eteğiyle oynar, müzik eşliğinde kalçalarını sallamaya başlarken kumaşı yavaşça kalçalarına doğru çeker.

"Becer beni," diyorum, ne kadar seksi olduğuna neredeyse inanamayarak. Ve en iyisi, *benim*. Sandalyeden kalkıp su şişesini kenara bırakıyorum ve o da dönerek etek ucunu bırakıyor.

Başını sallıyor ve tekrar oturmamı işaret ediyor. Bana yaklaşırken kalçalarını sallıyor ve kolunun ulaşamayacağı bir mesafede duruyor. "Arkana yaslan."

Sandalyede geriye doğru kayıyorum, sikim pijama pantolonumu deliyor, dimdik ve gururlu bir şekilde duruyor. Kemerini aşağı doğru itiyorum ve sikimi yumruklamak için dışarı çekiyorum, ucundan pre-cum zaten sızıyor. Avucumu onunla kaplıyorum ve shaftımı yukarı ve aşağı sürüklüyorum, Bailey bir elini geceliğinin üzerinden amını avuçlamak için karnından aşağı kaydırduğında ve diğer elini sağ göğsünü sıkmak için yukarı kaldırdığında nefes nefese kalıyorum.

"Isaiah," diye inliyor, elbisesinin önünü yukarı çekerek bana külotsuz amını gösteriyor, orta parmağıyla klitorisini hafifçe okşuyor. Bir anda yerimden fırlıyorum ve o da geri dans ediyor. "Otur."

"Bailey..." İnliyorum, onu yine de alıp almayacağıma ya da söylediği gibi yapıp yapmayacağıma karar vermekte zorlanıyorum. Kaşlarını kaldırıyor ve ben de sonunda yumuşuyorum, sandalyemin arkasına yaslanıyorum, sikim meleğimin içine girme ihtiyacıyla zonkluyor.

Bana muzaffer b i r sırtış atıyor ve şarkı Ex Habit'ten *Who Do You Want'a* geçtiğinde ileri doğru dans ediyor. Muhtemelen *Isaiah'a İşkence Etmek İçin Şarkılar* başlıklı bir çalma listesi hazırlamış olmalı.

"Dokunmak yok," diyor boğucu bir sesle. Kabul etmemi bekliyor, ben de dişlerimi sıkarak kabul ediyorum.

Dizlerimin arasına girip ellerini çıplak göğsümde gezdirmesi ve ardından ıslak diliyle bu hareketi takip etmesi, sözümü tutmak için en çok mücadele ettiğim andı.

Başımı arkaya yatırıyorum, vücudumu yalayıp dilini tepemin etrafında alaycı bir şekilde döndürdüğünde gözlerimi kapatmamaya çalışıyorum ve başaramıyorum. Ağzını doldurmak için kalçalarımı yukarı kaldırmaya çalışıyorum ve dişleriyle tepemi *ısırtıyor*. Sarsılıyorum ve sert gözlerle karşılaşarak bir nefes emiyorum.

"Hayır. Dokunmak."

"Bebğim, lütfen, beni öldürüyorsun," diyorum içimden, kıcımlı koltuğa sabitlemeye çalışarak.

Ayağa kalkıyor ve başını yana eğiyor. "Öyle miyim?" Kalçalarını şarkının ritmine göre döndürürken narin bir askıyı omzundan kaydırıyor.

Sikimi sıkıyorum. "Tanrım, evet, öyle olduğunu biliyorsun. Kötü melek."

Bakışları düşüyor ve elimi fırçalayarak uzaklaştırıyor. "Ona da dokunmak yok."

"Siktir, B!" Parmaklarımı acı içinde kalçalarımaya geçiriyorum. "Neden bana işkence ediyorsun?"

Gözleri parlıyor ve diğer askısını aşağı çekerek muhteşem göğüslerini ortaya çıkarıyor. Her sallanışında yaban arısı kolyesiyle birlikte zıplıyorlar ve dizlerimin arasına girip ellerini omuzlarıma koyarak yüzüme doğru sallanmalarına izin verdiğinde neredeyse çıldıracaktım. Meme uçlarından birini yalamaya çalıştığımda hemen geri çekiliyor.

Parmağını sallıyor ve ben de alt dudagımı ısırtıyorum. Hiç böyle hissetmemiştim. Çok vahşiyim ve onu memnun etmek için kendimi rahatlatmak hiçbir şey yapamıyorum. Dönüyor, başını omzuma koyuyor ve kıcını sikime yaslamak için sırtını kavislendiriyor. Kalçalarını kavriyorum, o da ellerimi savuruyor.

"Tanrı aşkına, sikimin üstüne otur, meleğim."

"Hayır." Elley Duhé'nin *Middle of the Night* şarkısı çaldığında kalçalarını aşağı yukarı sallayarak başımın arkasını avuçlamak için arkama uzanıyor.

"O zaman, lütfen, sana dokunmama izin ver," diye yalvarıyorum, bastırılmış salıverilmem dayanılmaz.

"Bana dokunmak istiyorsan, söyle bana... hangi şema?"

Gözlerimi kırpıştırıyorum, arzudan sayıklıyorum ve net düşünemiyorum. "Ne?"

Sonuna kadar öne eğiliyor, ıslak amı sergilenirken yere dokunmak için yarı yarıya eğiliyor.

"Siktir!" Dişlerimi sıkıyorum ve yumruklarımı kalçalarımnda sıkıyorum, kontrolümü kaybetmenin eşiğindeyim.

Omzunun üzerinden bakıyor ve kirpiklerini kırpıştırıyor. "Hangi şemadan bahsediyordun? Arabada."

İçimdeki tüm hava boşalıyor. "Hayır."

Doğrulup dönüyor, kucağıma tırmanıp dizlerinin üzerine çöküyor ve amını sikimin başına sürüyor. Bileklerimi kavlıyor, ellerimi göğüslerini avuçlamak için sürüklüyor, ellerimi sallayarak göğüslerini sallıyor. Yanağıma yalıyor ve kulağıma fısıldıyor, "Hangi plan, aşkım? Ne de olsa, her neyse onu bulan bendim. Söyle bana, ben de sana bineyim."

Kırıyorum. "O pembe bikini. Bana bir video klip göndermiştin, banyo tezgahının üzerine eğilmiş, göğüslerin birbirine çarpmış ve meme uçlarının bir kısmı görünüyordu. İspanyolca konuştuğumu öğrendiğin için *Papi* diye inledin. Troy'u aradım ve beni adımı değiştirip başka bir ülkeye taşınmaktan vazgeçirdi."

Sikimi kavlıyor - *nihayet!*- ve başını amının içine almak için açıyor.

"Siktir! Teşekkür ederim! *Yüce İsa*, teşekkür ederim. Sür beni, bebeğim." Olduğu yerde donup kalıyor, arkasına yaslanıp bana hınzırca sırtıyor, sonra iç kaslarını etrafımda sıkıyor. "Durma bebeğim," diye yalvarıyorum. "Sana istediğini verdim."

"Videoyu beğendin mi?"

"Kahretsin, B, hayır! O boku hemen sildim."

Sırtını dikleştiriyor ve kalçalarını yuvarlıyor. "Bikininin içinde güzel görünmediğimi mi düşünün?"

"Sen her zaman güzeldin," diyorum tereddütle.

"Peki ya *seksi*?" Aletime bir santim battı. "Kızların senin için iyi göründüğünden emin oldum. Meme uçlarımı görmeni istedim."

Başımı sallıyorum.

Yakınıma eğiliyor ve dudaklarımı yalıyor. "Üstüm açıkken bir video bile çektim ama sana gönderecek kadar cesur değildim."

"İyi," diye homurdandım. "Sen olsaydın Troy beni taşınmaktan vazgeçiremezdi."

"Görmek istersen hala telefonumda kayıtlı."

Bu sefer başımı daha hızlı sallıyorum.

Bir elini karın kaslarımda gezdirerek taşaklarımın sıkılaşmasını sağlıyor. "Sana 'Papi' dediğimde sertleştin mi?"

"Lanet olsun, B, hayır."

Suratını asıyor ve örgülerinden birini çekiştiriyor. "Yani aletini sürerken sana 'Papi' deseydim" -bir santim daha düşüyor, etrafımda sıkıca sarılıyor ve göğüslerini sallıyor -"Hoşuna gitmez miydi?"

Homurdanıyorum, belini kavıyorum ve kalçalarımı yukarı kaldırarak tek bir hamlede onu tüm uzunluğumla dolduruyorum. Bailey yüksek perdeden bir inilti çıkarıyor ve bir anda çekip onu yatağın üzerine yatırıyorum. Geceliğini ıplak ayaklarına kadar çekiyorum, onu yerinde tutmak için bir elimi sırtının ortasına koyuyorum ve sonra sağ kıına bir şaplak atıyorum.

"Lanet olası kötü melek," diye bağırdım. Sonra sikimi arkadan içine sokarak zevk çığlıkları atmasını sağladım. "İşte bu, B. Yıllar boyunca yaptığın onca numaradan sonra, sana bütün gece çığlık attıracağım."

Öfkeyle içine girip çıkarken sol kıına vuruyor, teninin parlaklığını erotizmle izliyorum.

Pembe. "'Özür dilerim' dersen belki sana daha yumuşak davranırım." Kendini yataktan itmeye çalışıyor, bu da ona bir tokat daha kazandırıyor. "Bana o videoyu gönderdiğin için özür dile."

"Boşalacağım, Papi!" diye bağıyor, bu da ona bir tokat daha kazandırıyor. Küçük şeytani şey horozumun üzerinde çıldırıyor, etrafımda o kadar sıkı sıkıyor ki neredeyse boşalıyorum.

Orgazmımı durdurmak için sikimi ondan çekiyorum çünkü bunun bitmesine hazır değilim. "Lanet olsun, bunun seni henüz boşaltmaması gerekiyordu!"

"Elimde değil! Yaptığın her şey beni azdırıyor!"

Tekrar içine giriyorum, saç örgülerini bir elimde toplayıp yumruğumun etrafına sarıyorum ve sikim içindeyken parmak uçlarında durana kadar onu yukarı çekiyorum. "Şeytani." İt. "Küçük." İt. "Angel. Dizini yatağa koy." Bunu yapar yapmaz, ben içine girip çıkarken tek ayağı üzerinde dengesiz bir şekilde dengede dururken, etrafına uzanıyorum ve hıçkırana kadar klitorisini tekrar tekrar çimdikliyorum.

"BEN-BEN-BEN..." Titriyor ve o kadar çok ağlıyor ki bir cümle bile kuramıyor. Hemen saçlarını bırakıyorum, hayal kırıklığımla ona bu kadar sert davrandığım için kendimden iğreniyorum. Bailey göğsünü şiltenin üzerine koyarak öne doğru eğildi, dizi hala kenarda duruyordu ve kışını sikimin üzerinde zıplattı. "Yine boşalacağım!"

"Siktir, Bailey! Seni çok seviyorum," diye homurdanıyorum, göğsümü sırtına indirip onu yatağa sabitliyorum ve ikimiz de boşalana kadar onu sertçe becerirken boynunun arkasını ısıriyorum. Bu sefer farklıydı, çünkü her zamanki boşalmasından daha fazlası vardı. Çığlıkları sessizleşirken bir sıcaklık seli var, vücudu altımda sıkıca kilitleniyor.

"Ne oluyor lan?" Kanamasına ya da daha kötüsüne neden olduğum için ödüm koparak ıslak amcığından çıkıyorum. Kalçaları dizlerine kadar kayganlaşmıştı ama en ufak bir kızarıklık yoktu. Onu yataktan kaldırıp kollarımın arasında döndürüyorum ve başının arkasını kucaklıyorum. "İyi misin?"

Lütfen, Tanrım, bana iyi olduğunu söyle.

Seni ben yapmadım." Nefes alamıyorum. "Bebek mi?"

Çılgına dönüyorum, onun kadar titriyorum ve dizlerimin bağı çözülüyor. Dizlerimin bağı çözüldü ve yere düştüm, Bailey hala ona sıkı sıkı tutunduğum için üstümdeyken sırt üstü sert bir şekilde yere düştüm.

"Bebeğim," diye mırıldanıyorum.

Bailey iki eliyle yüzümü tutarak vücuduma tırmanıyor. "Isaiah, Isaiah! Hey, sorun yok aşkım." Başımı sallıyor, ardından ona odaklanmamı sağlamak için yanağıma birkaç kez hafifçe vuruyor. "Bebek iyi, söz veriyorum!"

Oturmaya çalışıyorum. "Ama sen-"

"Boşaldığımda squirted. Bunu daha önce okumuştum. İnanılmazdı," diyor kocaman yuvarlak gözlerle.

Başım haliya çarpıyor ve onu göğsümde tutarken ağlıyorum, ağlıyorum ve biraz daha ağlıyorum. En son ne zaman bu kadar çok ağladığımı bilmiyorum - muhtemelen Bailey'nin mektubunu bıraktıktan hemen sonra Austin'e giderken.

"Aşk," diyor Bailey, çenesi titreyerek. Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, *aşk, Isaiah ve her şeyin yolunda* olduğunu fısıldıyor. Kollarımı ona daha sıkı sarıyorum ve ona ya da bebeğimize zarar vermediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. Yanağını omzuma koyuyor ve yüzümün yan tarafını okşuyor.

Bailey sonunda ayağa kalktı ve oturmama yardım etti. Ayağa kalktıktan sonra lacivert yorganı yatağın ayak ucuna kadar çekiyor ve sırt üstü uzanmamı işaret ediyor. Ona doğru uzandım ama o, "Bekle." dedi.

Mini buzdolabından bana yeni bir şişe su veriyor, sonra aceleyle banyoya giriyor ve ıslak bir bezle geri dönüyor. Bailey yanımda topuklarının üzerine oturuyor ve gözlüklerimi çıkarıp komodinin üzerine koyduktan sonra yüzümle ilgilenmeye başlıyor. Sıcak bezle gözyaşlarımı siliyor,

Sonra da yavaşça yaptığı bakımlarla soğumaya başlayan sıcak vücudumda gezdiriyor. Bana şefkatle yaklaşması, seks yaptıktan sonra genellikle benim onunkileri temizlediğim gibi o da kalçalarımı temizlerken beni ne kadar sevdiğini fısıldaması... çok güzel bir *deneyim*.

İşini bitirdikten sonra yataktan kalkıyor ve el bezini alıp banyoya gidiyor. Döndüğünde tepe lambasını kapatıyor ve yanıma kayıyor, ben de yorganı yukarı çekmeye yardım ediyorum. Bailey yanıma sokuluyor, dizini uyluklarımın üzerine koyuyor ve başını omzuma yaslıyor. Saniyeler içinde uykuya daldım.

* * *

Birkaç saat sonra yatakta tek başıma uyandığımda hava soğuktu. Anında uyandım, doğruldum ve komodinin üzerindeki soluk altın rengi duvar aplikini açıp odayı loş sarı ışıqla yıkamadan önce karanlıkta gözlüklerime uzandım. Mini buzdolabının yanındaki küçük çöp kovasında garip bir şekilde toplanmış turuncu gecelik de dahil olmak üzere Bailey'nin eşyalarının hala burada olduğunu gördüğümde kalbimin gürültülü atışı hafifliyor, ama o hangi cehennemde?

Banyo kapısı kapalı, halı kaplı zeminle birleştiği alttaki çatlağı aydınlatan bir ışık yok ama olabileceği başka bir yer de yok. "Bailey?" Yavaşça iterek açıyorum ve işte aşkım, kuru küvet ve duş kombinasyonunda oturuyor, otelin sağladığı bornozlardan birini giymiş, karanlıkta dizlerine sarılmış. Çok parlak ışığı açtığımda yüzünü bornozun beyaz kabarık kumaşına gömülmüş, omuzları sessizce titrerken buldum.

"Bebeğim, sorun ne?" Küvetin yanındaki fayansa çöküyorum ve başını kaldırmaya çalışıyorum. İki Hollanda örgüsü dağılmıştı ve yanağını dizlerinin üzerine koyup duvara doğru döndü. Benim

En kötüsünü düşünerek elleri etrafında çırpınıyor. "Bebeğim, beni korkutuyorsun. Neyin var?"

"Özür dilerim," diyor sessizce. Damarlarımda daha fazla korkuya yol açan küçük bir nefes alma sesi çıkarıyor. "Özür dilemem gereken şeyler yapmaya devam ettiğim için özür dilerim. Neden kendimi kontrol edemediğimi bilmiyorum."

"Bailey..." Onu küvetten çıkarmaya çalışıyorum ve bana direniyor, ben geri çekilene kadar başını sallıyor, ancak bir elimi omzunda bırakıyorum. "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok."

"Beni daha iyi hissettirmeye çalışma. Bu benim hatam." "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sana yaptığım şeyler. Sana yaptırdığım ve söylediğim şeyler. Yapmalısın-" Bir zamanlar sessiz olan gözyaşları boğucu hıçkırıklara dönüşüyor ve Bailey elleriyle yüzünü kapatıyor. Söyledikleri anlaşılmıyor ama ben sadece "Kardeşin haklı. Beni terk etmelisin."

"Hayatta olmaz, seni bırakmıyorum!" Ayaklarımı kaldırıp onu küvetten çıkarıyorum, kollarımı bir kafes gibi etrafına doluyorum, böylece benimle mücadele edemiyor. Kucağımda kıvrılmış halde yatağın kenarına yerleşiyorum, kollarını omuzlarımdan geçirip bana sıkıca sarılana kadar ulaşabildiğim her yerini öpüyorum ve hıçkırırken yüzünü boynumun kıvrımına bastırıyorum.

Ve işte oradayım, bir gecede iki kez ağlıyorum. "Lütfen bebeğim, lütfen bana neler olduğunu anlat. Neden gitmem gerektiğini düşünüyorsun? Bunu asla yapamam... Ne sana ne de kendime. Buna dayanamam," diye fısıldıyorum, Austin'de birlikte olduğumuz ilk gece bana söylediklerini yankılayarak.

"Ben... planlarımı... ve sen onlardan nefret ediyorsun... ve sen... sen... Üzgünüm, Isaiah. Çok üzgünüm." Boynumu öpüyor, gözyaşları çıplak tenimi ıslatıyor. "Seni seviyorum." Duraklıyor, sonra yas tutarak fısıldıyor, "Ama gitmelisin. Benden daha iyi biriyle olmayı hak ediyorsun."

"Hayır bebeğim, seni bırakmıyorum," diyorum kararlılıkla, neredeyse onu kollarımda sarsarak. "Bunu kafana sok, Bailey. Ben. Gitmiyorum. Gitmiyorum. Seni. Asla."

Beni iterek ayağa kalkıyor ve şişmiş, kızarmış gözlerini görünce yüreğim parçalanıyor. "O zaman bunu senin için yapmak zorundayım!" Elleri göğsüne bastırıyor. "Bende bir sorun var ve kendimi kontrol edemediğim için seni incitip duruyorum! Sen mükemmelsin ve çok daha iyisini hak ediyorsun-"

Bir saniye içinde ayağa kalktım, ona uzandım ve o da dans ederek karşılık verdi.

"-sizi hiç istemediğiniz bir ilişkiye zorlayan ve yapmak istemediğiniz cinsel şeyleri yapan birinden daha iyi!" Bornozunun üzerinden karnını avuçluyor. "Seni tuzağa düşürdüm ve bebeğin benim gibi iğrenç birinden daha iyi bir anneyi hak ediyor!" Bailey sallanıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor, alnını yere koyarken yüzünü ellerinin arasına gömüyor, mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla kederle ağlarken kendi içine büzülüyor.

Tüylerim diken diken oluyor ve onun kendini nasıl gördüğünü düşündükçe kusmak istiyorum. Önünde yere diz çöküyorum, eğilip ellerini yüzünden çekmeye çalışıyorum. "Seni çok seviyorum Bailey ve sen dünyayı hak ediyorsun! Sende iğrenç olan hiçbir şey yok. Hem de hiç! Ve sen en iyi anne olacaksın. Kesinlikle en iyisi." Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. "Sadıksın ve koşulsuz seviyorsun. Bebeğimiz bunu bilecek, hissedecek ve ben daha iyi bir anne ya da eş seçemezdim. Lütfen bebeğim, lütfen bana inan."

Başını iki yana sallıyor. "Kendimden çok nefret ediyorum," diyor, neredeyse duyamayacağım kadar alçak sesle.

Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. "Hayır, hayır, öyle söyleme bebeğim, yapma." Onu yerden kaldırıp kucağıma aldığımda bana daha fazla karşı koyamayacak kadar bitkin düşmüştü.

yatağın ortasına, birbirimize yan bakacak şekilde yatırdım. Ona sımsıkı sarılıyorum, çenemi başının üzerine koyarak göğsüme bastırıyorum. "Sakın böyle düşünme." Başka ne yapacağımı bilemiyorum. Hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

"Ben kötüyüm," diye fısıldıyor. "Ve bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum."

Nefesim kesiliyor, midem bulanıyor. *Bu benim hatam.* "Hayır bebeğim, değilsin." Bizi yuvarlayıp onu altımda eziyorum. "Sana öyle dediğimde... öyle demek istemedim - seni ne zaman çok *istesem* beni çıldırtıyorsun-" dememem *gerekirken* kendimi durduruyorum. "Kötü bir insan ya da şeytan olduğun için değil. Sende yanlış olan hiçbir şey yok! Sen benim sonsuzluğumsun. Benim tatlı meleğimsin. Seni seviyorum."

Gözleri acıyla kısılmış bir halde yüzünü çeviriyor. "Sana yaptığım onca şeyden sonra beni sevmemelisin. Kimse sevmemeli. Gidersen... kimsenin bana katlanmak zorunda kalmayacağı bir yere taşınırsam hepiniz çok daha mutlu ve iyi olursunuz."

"Bebeğim, hayır. Bu doğru değil!" Yanağını kavırıyorum ve onu öpebilmek için başını bana çeviriyorum. Bu kadar mükemmel, tatlı ve şefkatli biri kendisi hakkında nasıl böyle düşünebilir? "Sen gidersen kimse daha iyi durumda olmaz. Hiç kimse!"

"Evet, yaparlardı," diye ağlıyor.

"Bailey, aman Tanrım." Nefesim defalarca kesildi. "Ne kadar zamandır bu tür düşüncelerin var? Sensiz daha iyi olacağımızı mı?" Sadece bir gün bile kafasında bu düşüncelerle yaşadığını düşünmek çok acı verici.

İnliyor, şimdi kollarını sırtıma dolayarak bana sarılıyor ve sonunda "Her zaman biliyordum" dediğinde kalbim daha da kırılıyor.

Tanrım, bana yardım et.

"Yani çocukken bile gülümsediğin ve her şeye gülüp geçtiğin tüm o zamanlar..."

Kekeleyerek nefes alıyor. "Rol yapıyorum. İçimde ölüyorum. "Ortadan kaybolacağımı umuyordum."

"Siktir, hayır, Bailey!" Buz gibi bir korkuyla onun üzerinde titriyor, nefes nefese kalıyorum. "Çok özür dilerim." Çenesini kavradım ve hayatımın aşkını öptüm. "Ortadan kaybolamazsın. Sana ihtiyacım var. Sana her zaman ihtiyacım var. Hayatımın geri kalanının her dakikasında yanımda yaşamana, nefes almana ve mutlu olmana. Sonsuza kadar. Beni duyuyor musun?"

"Isaiah, hayır," diye ağlıyor, yüzümü kucaklıyor. "Sen daha iyisini hak ediyorsun-"

"Şunu söylemeyi kes! Sen mükemmelsin, bebeğim. Lanet olası mükemmelsin. Keşke benim gördüğümü sen de görebilseydin." *Kahretsin, başarısız oluyormuşum ve dağılıyormuşum gibi hissediyorum.* Ona nasıl yardım edebileceğimi düşünürken soruyorum: "Hiç doktora gittin mi? Sana neler olduğunu birine anlattın mı?"

"Sen gittikten sonra... işler gerçekten kötüye gittiğinde." Sesi kırıldı.

Yardım almaya çalıştığını duyunca hissettiğim rahatlama da bununla birlikte yok oldu. Hayatımın geri kalanında her gün onu terk ettiğim için pişmanlık duyacağım. "Doktor ne dedi?"

"Bana anksiyete için bir reçete verdi ama bu sadece başımı döndürdü ve uykumu getirdi."

"Geri döndün mü? Yeni bir ilaç almayı denedin mi?" Başını sallıyor.

"Ne dedi?"

"Bana alışacağımı söyledi ama alışamadım... doğru düzgün çalışmadım. Sürekli dersleri kaçıırıyordum ve araba kullanamıyordum, bu yüzden bırakmak zorunda kaldım."

"Orospu çocuğu." Damarlarımda öfke kaynıyor. "Eve döndüğümüzde seni gerçekten dinleyecek bir doktor bulacağız. Neye ihtiyacın olduğunu bulacağız. Sana yardım etmenin en iyi yolunu bulana kadar durmayacağız, tamam mı?"

"Tamam," diye küçük bir sesle kabul ediyor, sonra esniyor, yavaşça göz kırpmıyor, duygusal olarak tükenmiş.

Omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmı nihayet azalıyor.
Bizi tekrar yanlarımıza yatırıyorum ve yorganı üzerimize
çekiyorum.

Bailey göğsüme doğru kıvrılıyor ve ben de kollarımı ona dolayarak bacağımı onun bacağının üzerine atıyorum; onu işini yapacak ve ona yardım edecek bir profesyonele götürene kadar yanımda tutmaya kararlıyım.

Uykuya dalmadan önce başının tepesini öpüyorum ve diyorum ki, "Bana söz ver, bir daha böyle şeyler düşünürsen beni uyandıracaksın. Onları bir daha benden saklamayacağına söz ver. Eğer ağlamak istersen, seninle birlikte ağlarım. Karanlıkta oturman gerekiyorsa, seninle oturacağım. Her seferinde. Ne olursa olsun." Bir vuruş bekledim. İki dakika. "Bailey? Söz ver bana."

Alnını göğsüme yaslıyor. "Tamam." "Söz ver bana."

"Söz veriyorum."

Bölüm 22

Bailey

Isaiah bana *kötü melek* yerine *tatlı melek* dediğinde bana nasıl bir hediye verdiğinin farkında mı bilmiyorum. Hiçbir zaman *tatlı* olmakla suçlanmadım. Genellikle *dramatik*, *işbirlikçi*, *aşırı* ya da *çok fazla* olarak tanımlandım. Bu yüzden hayatımın aşkı bana *tatlı* dediğinde, bu kalbime bir merhem oluyor.

Hayranı olmadığım şey ise Isaiah'ın beni izlemesi, çünkü ilk başlarda annem, babam ve kız kardeşlerim sanki patlamak üzere olan bir bombaymışım gibi etrafımda dolanıyorlardı - eve döndükten ve iki hafta sonra psikiyatristle olan randevumu bekledikten sonra. Şimdi olduğu gibi, gecenin bir yarısı tuvalete gitmek için kalktığımda. Kapıyı açtığımda neredeyse tökezleyerek banyoya giriyor ve cep telefonum yere düşüyor. Beni devirmeden önce kendini kapının pervazında yakalıyor.

Kollarımı tişörtümün üzerinde kavuşturuyorum, her yerim üşüyor. "Kapıyı dinliyor muydun?"

Daire karanlık olsa da, telefonumdaki el feneri gözlüklerini taktığını görebileceğim kadar parlak. Bana o arayan, acıyan gözlerle bakıyor, gözyaşı izleri arıyor. Beni bu kadar önemsemesi çok tatlı... ama aynı zamanda bu şekilde incelenmek zorlayıcı ve aşağılayıcı.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim, B."

Sabırsızlığımı ve sürekli izleniyor olmanın verdiği rahatsız edici hissi bastırmaya çalışarak

uzun, derin bir nefes. "Ağlamam gerektiğinde saklamak yerine seni uyandıracağıma söz verdim. Geceleri her işediğimde kalkmana gerek yok."

Boğazını temizliyor ve siyah eşofman altının bel bandını yukarı çekerek belirgin kalçalarının üzerine oturtuyor. "Biliyorum."

Çıplak ayaklarımın üzerinde kayıyorum. "Seviyor musun?"

"Ben...yapıyorum."

"Aman Tanrım." Sabrımı korumayı başaramayarak ellerimi havaya kaldırıyorum. "Hayır, güvenmiyorsun. Sözümü tutacağıma güvenmiyorsun." Hamile ve hormonlu olduğum için gözyaşlarına boğuluyorum ki bu, onu gecenin her saatinde benim ve akıl sağlığım için endişelenmesine gerek olmadığına ikna etmeye çalışırken yapmak isteyeceğim son şey.

"Bebeğim, özür dilerim." Bana uzandı.

Ellerine vurup uzaklaştırıyorum. "Kes şunu. Lütfen bana kırılganmışım gibi davranmayı bırak."

Geri çekildi. "Ben değilim." "Evet, öylesin."

"Ama ağlıyorsun."

"Evet, çünkü bana güvenmiyorsun!" Hayal kırıklığıyla bir ses çıkarıyorum, tenim ısınıyor ve bunu memnuniyetle karşılıyorum. Puslu havadan çok daha iyi. Onu geri çekiyorum, sonra kendimi banyoya kapatıyorum ve onu dışarıda bırakıyorum.

Kapıya vuruyor. "Lütfen bebeğim, kapıyı aç."

"Hayır!" Işığı yaktım ve dar çamaşır dolabının kapağını açtım. *Bingo*.

"Duygularınızı incittiğim için özür dilerim. Lütfen beni içeri alın. Yardım etmek istiyorum."

"Bana her an kırılacakmışım gibi davranarak yardımcı olmuyorsun." Tişörtümü yırtıp yere fırlatıyorum, ardından plaj havlularının yanında mayolarımı sakladığım dokuma sepeti karıştırıyorum. Ona şu anda ne kadar kırılgan olmadığımı göstereceğim.

"Ama, B-"

Telefonu bir bildirimle çalıyor ve kapının diğ er tarafından boğuk bir sesle k  frettiğini duyuyorum. Az önce ona gönderdiğim, büyük göğüslerimi zar zor bağlayan g l n derecede küçük pembe bikinimi ayarladığım kısa video klibi izlerken yumruğunu ısırıldığını hayal ediyorum.

"Kahretsin, B, kapıyı aç."

"Hayır!" Cep telefonumu aynanın karşısındaki küçük makyaj masasının üzerine koyuyorum, sonra karşı duvara yaslanıyorum. Elimi yavaşça gövdemden aşağıya ve bikini altıma kaydırarak klitorisime masaj yapıyorum. Başımı duvara yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve daha sert bir basınçla daire çizerken inliyorum. "Tanrım, Papi. Tam orası."

"O da neydi? Az önce inledin mi?"

"Evet! Çok iyi hissettiriyor, Papi." Nefesimin kesildiğinden ve daha yüksek sesle inlediğinden emin oluyorum. Sonra kameraya gülümsüyorum ve kalçalarımı sallıyorum. Az önce çektiğim videoyu düzenleyip ona göndermek iki saniye sürüyor.

"Lanet olsun, kapıyı aç."

Aynaya baktığımda, bir sonraki adımda ne yapmam gerektiğini düşünürken, onu görüyorum. O yarı vahşi, *işbirlikçi* ifadeyi. İçimde *yanlış* olan o şey. Beni kelimelerin ötesinde seven adama karşı hiç de tatlı davranmıyorum. şüphenin ötesinde. Hak ettiğimin ötesinde. Bana g venmemesine şaşmamalı. Kimse güvenmemeli.

Kapıyı hızla açtım ve ellerimi onun çıplak, geniş omuzlarına attım. " z r dilerim."

"B, bebeğim. Neler oluyor?" Bir elini sırtıma doluyor ve diğ er eliyle saçlarımın altından enseme avuçluyor.

"Tekrar yapmak

istememiştim." "Video mu?"

Başımı sallıyorum, sakinleşmeme yardımcı olması umuduyla bal kokusundan bir nefes alıyorum. "Ve bu bikiniyi giyerken sana 'Papi' dediğim için. Tatlı davranmadığım için özür dilerim."

Isaiah kolunu sırtıma dolayarak beni yerden kaldırıyor ve banyoya taşıyor. Alnımdan öpüyor, sonra beni ayaklarımın üzerine yatırıyor ve aynaya bakmam için döndürüyor. Kendime bakmaya dayanamıyorum ve başımı çeviriyorum.

Isaiah duvarda duruyor ve göğsüne yaslanana kadar beni geri çekiyor. Elini tıpkı videodaki gibi gövdemden aşağı kaydırıyor. "Gözlerini aç, bebeğim."

Gözyaşlarımı temizlemek için gözlerimi kırpıştırarak açıyorum, aynada bana bakarken parmak uçlarıyla bikini altımın üst kısmını okşayıp boynumun kıvrımını öptüğünde nefesim gerçekten kesiliyor. Başımı eğdiğimde çeneme kadar öpüyor ve diğer elini sol göğsümü nazikçe okşamak için yukarı kaydırıyor.

"Benim gördüğümü sen de görüyor musun?" Elini popomun içine sokup klitorisimle oynuyor, orta parmağının ucuyla klitorisimin üzerinde yavaş ama sert daireler çiziyor.

Başımı sallıyorum, karnım arzuyla çırpınıyor. Elini aşağı kaydırıp am dudaklarımı ayırdığında, duruşumu genişleterek parmağını içime daldırmasına izin veriyorum.

"Papi'nin aınla oynamasına izin veren küçük tatlı bir melek görüyorum."

"Isaiah." Hızlanan kalp atışlarımla birlikte göğsüm inip kalkıyor. Başının arkasını avuçlamak için uzanıp arkama geçiyorum ve kısa kesilmiş saçlarının dokusuna bayılıyorum. "Benimle böyle *oynamak* zorunda değilsin. İstemediğini biliyorum-" Kalın parmağını girebileceği kadar derine soktuğunda bir nefes çekiyorum ve kalçalarımı eline doğru sallıyorum.

"Papi senin sıcak, damlayan ıslak aınla oynamayı *seviyor*." Aleti kocaman, belime doğru sertleşiyor ve elini altımdan çıkarıp ıslak parmağını ağzına aldığında bana sürtünerek inliyor. "Çok tatlı."

"Aman Tanrım." Nefesimi zor tutuyorum, aynada gözlerim fal taşı gibi açılmış ona bakarken beni öne doğru itiyor ve

göğüslerimi birbirine yapıştıracak şekilde ellerimi makyaj masasına dayamamı sağlıyor.

Isaiah hala aynaya dayalı duran telefonuma dokunarak video kaydetmeye başlıyor. Küçük bikini üstümün kumaşını sıkıştırmak için etrafıma uzanıyor ve üçgenleri kenara çekerek meme uçlarımın kısmen ortaya çıkmasını sağlıyor.

Aletini kıcıma sürüyor ve soruyor: "Doğum gününde bana o video klibi gönderdiğinde, izledikten sonra ne yapmamı istiyordun?"

Dudağımı ısııyorum ve o da siyah bir kaşını kaldırarak bikini altımı kalçamın yanlarında bir arada tutan papyon iplerini sıkıştırıyor.

"Anlat bana."

"Kötü bir şeydi," diye fısıldadım.

"Papi'ye benden ne yapmamı istediğini söyle," diye yalvarıyor, boynumun sütununda bir çizgi yalıyor ve papyonları hafifçe çekiştiriyor, ama onları çözecek kadar değil.

"Oh Tanrım." Kıcımı onun çelik gibi sert çıkıntısına doğru yuvarlıyorum. "Evime gizlice girmeni istedim ve..."

Bir tarafını çekiştiriyor. "Ve ne?"

"Ve beni banyo tezgahının üzerine eğ."

Isaiah bir elini çıplak kürek kemiklerimin arasına bastırarak üst yarımı indiriyor, ben de dirseklerime dayanarak kendimi destekliyorum. "Sonra ne olacak?"

"Altımı indirmeni istedim."

Isaiah diğer tarafı da çekiştiriyor ve popom yere düşüyor. İnliyor, kalçalarımı avuçluyor ve onları birbirinden ayırıyor. "Ve sonra?"

"Bana gizliden gizliye aşık olduğunu söylemeni istedim."

"Sana aşığım meleğim," diyor tüm göğsüyle. "Sırada ne var?"

"Pantolonunu indirmeni istedim ve... ve seni hissetmek istedim... hissetmek."

Bulunduğum yerden arkamdaki ellerini göremiyorum ama çıplak aletinin şişmiş başını am dudaklarımın arasına kaydırduğunda kesinlikle hissedebiliyorum. "Böyle mi? Bekâretini böyle mi almamı istedin?"

Yutkunuyorum, ayaklarımı daha geniş açıyorum ve sırtımı kamburlaştırıyorum. "Hayır, bekâretimi değil. Henüz değil." Geri çekiliyor. "Ama içimde senden bir parça olmasının nasıl bir şey olduğunu hissetmek istedim."

"Siktir, B. Seni sadece ucuyla mı becermemi istiyorsun?" "M-Sevişmek. Evet."

Ucunu girişime doğru bastırıyor. "Doğum gününde evine gizlice girip bunu yapmamı mı istedin?" Aletinin başı içime girene kadar en az miktarda itiyor.

İnliyorum ve parmak uçlarımda yuvarlanıyorum, göğsümü soğuk makyaj masasına indiriyorum, klima açıldığında hava üflemesinin altında titriyorum. "Evet. Tanrım, evet, Isaiah."

Sağ göt yanağımı sıkıyor ve ucunu amıma sokup çıkarıyor. "Şu anda bana böyle hitap etmek istemediğini biliyorum."

"P-Papi. Tanrım, Papi." Ayak parmaklarımın üzerinde zıplıyorum, kalçalarının bir sonraki pompasıyla horozunu daha derine çekiyorum.

Kıçıma hafifçe tokat attı. "Sence durabilir miydim?"

Kaşlarım çatıldı.

Beni yatıştırıcı bir tonda zıplamayı bırakmaya ve kontrolü ele almasına izin vermeye çağırıyor, sonra daha da içeri itiyor, hızla geri çekilmeden önce beni horozunun yarısıyla dolduruyor. "Tatlı küçük amını ilk kez hissettiğimde bekaretini güvende tutabileceğimi düşünüyor musun?"

"Oh, ben, uh, bilmiyorum."

Başını sallıyor. "Hiç sanmıyorum." Kalçalarımı kavırıyor, ben nefes nefese kalırken daha iyi bir açı için onları yukarı kaldırıyor. "Derin bir nefes al meleşim ve rahatla."

Kalp atış hızımı yavaşlatmak ve alabildiğim en derin nefesi almak çaba gerektiriyor.

"İşte bu. Papi için çok iyi bir kız." Isaiah inliyor ve şaftını yarı yolda içeri ve dışarı çalışıyor. "Eğer evine gizlice girseydim, seni banyo tezgahının üzerine eğseydim ve ucunu içeri soksaydım, sanırım kontrolümü kaybederdim. Küçük kirazını patlatırdım." Daha derine itiyor, bekaretimi gerçekten aldığı anda itme şeklini taklit ediyor. "Bunu yapmaktan kendimi alıkoyamazdım." Isaiah neredeyse sonuna kadar çekiliyor, sonra içime giriyor.

Altında titriyorum, onun da arkamdan aynı şeyi yaptığını hissediyorum, kendi derin nefesini almak için durakladığında siki daha da şişiyor.

"Siktir, bebeğim. Aletimin üzerinde bu kadar inanılmaz hissederken durabilmemin hiçbir yolu yoktu. Çok sıkı ve ıslak ve benim için mükemmel yapılmış." Bir elini omzumun yanındaki makyaj masasına dayıyor ve inlediğimde diğer eliyle ağzımı kapatıyor. "Yavaştan başlardım ama sen benim için inlediğin anda çıldırır ve bunu yapardım." Isaiah kalçalarını geri çekiyor, sonra içimde dalgalanıyor, tezgah kalçalarımın saplanıyor. Avucunu dudaklarıma doğru bastırıyor. "Aileni uyandırmamak için ağzını kapatmak zorunda kaldık."

Daha hızlı, içeri ve dışarı kalçalarını pompalıyor, kendini köküne kadar gömüyor, uyluklarının önü benimkilerin arkasına çarpıyor. Ağırlığını sırtıma vererek diğer eliyle klitorisimi bulup masaj yapıyor. O beni daha sert sikerken ben damlayan, ağlayan bir karmaşayım, onun horozunun tüm uzunluğunu alabilen böyle tatlı küçük bir melek olduğum için beni övüyor.

Orgazmıma doğru ilerlerken, dudaklarını kulağıma dayayıp gırtlaktan gelen bir sesle "Sence çekilebilir miydin?" diye fısıldadığında ne dediğini zorlukla algılayabiliyorum. Eve çarptığında homurdanıyor, amım onun etrafında titreşirken siki seğiriyor. "Eğer senin küçük amcığının

orgazmınla beni bu kadar sıktıysan, sence çekip kışına boşalabilir miydim?"

Klitorisimi çimdikleyip beni uçurumun kenarına götürdüğünde onun altında çırpınıyorum.

Orgazmım boyunca beni daha hızlı sikerken sertçe nefes alarak, "Hiç sanmıyorum. Bence sonun Shayla gibi olurdu."

Burnumu kırıştırıyorum, gözlerimi aynada yukarı çevirip sessiz bir soruyla ona *bakıyorum* - *Neden şimdi kız kardeşimden bahsediyorsun?* Ve sonra gözlerim anlayarak kocaman *açılıyor-genç bir anne*. Demek istediği buydu.

"Başım ciddi belaya girerdi çünkü herkes küçük karnında büyüyen bebeğin benden olduğunu bilirdi. Siktir, boşalacağım!"

Ağzımdan uzaklaştırmak için elini çekiyorum. "Çek," diye tıslıyorum.

"Yapabileceğimi sanmıyorum." Bir sonraki hamlesiyle kalçalarım tezgâha çarpıyor.

"Yapmak zorundasın."

"Siktir! Yapamam. Çok iyi hissediyorsun, B." "Kışıma boşal."

Isaiah gözlüklerini burnuna doğru itiyor ve gözleri aynada benimkilerle çarpışıyor.

"İçeride mi? Açık değil mi?"

Başımı çılgınca sallıyorum.

"Oh lanet olsun!" Isaiah sikini çekip çıkarıyor, göt yanaklarımı kavrayarak ayırıyor ve aralarına tükürüyor. Islak ucunu kışıma bastırırken gözleri benimkine kilitlendi, ağzını açtı ve vücudumun direncini aşarak tepesini zorladı.

Yoğun gerilme ve yanma hissiyle elimi ağzıma götürüyorum, bacaklarım kontrolsüzce titriyor.

"Siktir, siktir, siktir! Daha önce hiç bu kadar sıcak ve gergin bir şey hissetmemiştim."

Eğer bu gerçek olsaydı, bundan kurtulmamız mümkün olmazdı. Isaiah, son bir kez daha adımını haykırıp içime boşalana kadar ucunu kıcıma sokup çıkarırken homurdanmayı, küfretmeyi ve adımını inlemeyi bırakamıyor. Her sıcak döl fişkırışında ciyaklıyorum, bu onun amıma boşalmasından çok farklı bir his.

Ve ben onun için yaratıldığımdan, vücudum onun kaygan salınımıyla hafifleyen uzunluğuna daha fazla uyacak şekilde geriliyor. Klitorisimle kabaca oynamak için elimi altımdan kaydırıyorum ve onu daha derine götürmek için kıcımlı hala seğiren horozunun üzerinde zıplatıyorum. Kendimi başka bir orgazma ulaştırıyorum, vücudum kasıldığında ve onun etrafında sıkılaştığında bağırmasına neden oluyorum.

İşimiz bittiğinde, her birimiz nefesimizi tutmaya çalışırken, aynada birbirimize bakıyoruz. Gözlerimi hızla kırıştırıyorum, az önce olan her şeyi ve bunun sonucunda ortaya çıkan baş döndürücü coşkuyu değerlendiriyorum. Ama tam sakinleştiğini düşündüğüm anda kalbim yeniden çarpmaya başlıyor. Ve durduramıyorum. İçimdeki panik dalgasını ya da sürünen sisi durduramıyorum.

"Bailey?" Isaiah'ın kaşları birbirine çarpıyor ve beni tek eliyle kucaklamak için üzerimden kalkıyor. Beni küvete sürüklüyor, fişi takıyor ve musluğu açıyor. Ben onun kucağında yana doğru kıvrılmış halde küvete giriyoruz. Küçük, standart bir küvet, bu yüzden rahatça sığamıyoruz, ama Isaiah dizlerini bükmek zorunda kalmayı umursamıyor gibi görünüyor, bir bacağı kenardan sarkıyor.

Yanağımı avuçluyor, başımı geriye yatırıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Görüyorum. Seni görüyorum," diyor geri çekilip saçlarımı kulağımın arkasına tararken. "Sen iyisin, ben iyiyim. Biz yanlış bir şey yapmadık."

Yükselen ılık su beni de en az onun kadar sakinleşmeye zorluyor. "Ama seni buna ben zorladım."

"Hayır, yapmadın. Beni zorlamadın ya da istemediğim bir şeyi yapmamı ya da söylememi sağlamadın. Sen kötü ya da aklından geçirdiğini bildiğim diğer kötü şeylerden biri

değilsin. Çok tatlısın.

ve iyi ve her şey harika. Ben bunu görüyorum. Gerçekten içinde olanı. Seni seviyorum. *Her* parçanı."

"Ama-"

"Bebğim, beni dinle." Çenemi kavırıyor, böylece yoğun bakışlarından kaçamıyorum. "Biz birlikte *oynamaktan* zevk alan iki yetişkiniz."

Sözleri amaçlandığı gibi içime işlerken kirpiklerim titriyor. "Hoşuna gidiyor mu? Kendimi daha iyi hissetmem için yalan söylemiyorsun değil mi?"

Su seviyesi neredeyse yere dökülecek kadar yükseldiğinde Isaiah musluğu kapatmak için yanımdan uzanıyor. Arkasına yaslanıp beni yeniden kucağına alıyor, böylece göğsüne yaslanıp başımı omzuna koyuyorum.

"Eğer tüm gerçeği öğrenmek istiyorsanız, işte burada: Bundan zevk almak istemedim. Sen on sekizinci yaş gününü yeniden canlandırmak istediğinde sertleştikten sonra bende bir sorun olduğunu düşündüm." Özür dilemek için ağzımı açıyorum ama o beni susturuyor. "Bu konuda bir şeyler okuyordum, yaş oyunu sapkınlığı. Otelde olanlardan sonra." "*Sakin özür dilemeye kalkma*" der gibi bir bakış attı. "Okudukça kendimi daha iyi hissettim, çünkü sapıkça şeyler yaptığımızda sana karşı sertleşiyor olmam -özellikle sen ve ben yetişkinler *olarak*- aslında olmamam gereken birine ilgi duyduğum anlamına gelmiyor. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Başımı salladım. "Ve tüm bu 'Papi' meselesi... Seni bir baba figürü olarak görmüyorum. Babam gibi davranmanı falan beklemiyorum ya da istemiyorum." Sanırım aklıma babamın görüntüsünü getirince yüzüm biraz yeşillendi ve bunu çabucak uzaklaştırmak zorunda kaldım.

Kıkırdıyor. "Biliyorum. Bu sadece bir *oyun*. Ve sanırım bunu kabullenmeye başladım."

"Çünkü sen benim için yaratıldın, tıpkı benim senin için olduğum gibi?"

Çenemi kavırıyor ve beni öpüyor, dillerimiz yavaşça birbirininkine kayıyor. Bu onun sessiz anlaşması. Ve bununla birlikte, hızla atan kalbim rahatlıyor. Pus orada

olmasına rağmen

her zaman olduğu gibi aklımın bir köşesinde duruyor, kendimi soyutlama ve ağlama dürtüsü hissetmiyorum.

Yatakta, temizlendikten ve Isaiah bana sarılıp yüzümüzü birbirimize döndükten sonra, "*Oynamaya* devam edeceksek konuşmamız gereken başka bir şey var" dedi. Kıpırdamadan duruyor ve ben de tüm dikkatimin onda olduğunu göstermek için başımı arkaya eğiyorum. "Katı bir sınırim var. Kesinlikle yapmayacağım ya da kabul etmeyeceğim bir şey."

"Tamam."

"Yaş konusuna gelince, daha da gençmişsin gibi davranacağın hiçbir şey yapmayacağım. On üç yaşından beri bana aşık olduğunu biliyorum ama..."

Yanağını okşadım. "Hayır, hayır, anlıyorum ve sınırına saygı duyabilirim. Sanırım... Sanırım bu beni çok fazla tuhaflaştırırdı. Gençken düşündüğüm tek şey sarılmak ve belki biraz öpüşmekti."

Ağzının kenarları aşağı doğru dönüyor.

"Yanakları ve dudakları öpmek gibi," diye düzeltiyorum. "Ama büyüyene kadar *cinsel* anlamda birlikte olmamızla ilgili uygunsuz düşüncelerim hiç olmadı. Yani, evet, sanırım aynı sınıra sahibiz."

"Benim için yapıldı," diye fısıldıyor ve beni gülümseten yumuşak bir öpücük veriyor. "Senin için *hayır* demenin zor olduğu bir şey var mı?" Bu sorunun kolay bir cevabı var.

"Aşağılanma," diyorum usulca. "Bu tür sapkınlıkları içeren pek çok romans okudum ve beğendim, ama gerçek dünyada... 'Kötü kız' gibi terimleri, şaplakları ve saç çekmeyi kaldırabilirim - sertleşmek sanırım - ama isim takma ve geri kalan her şey... benim için çok fazla. "

"Anladım ve bu benim de hoşlandığım bir şey değil." Duraklıyor ve beni tekrar öpüyor. "Sana 'şeytan' dediğim için gerçekten özür dilerim. Sanırım başlangıçta vücudumun sana verdiği tepki yüzünden kendime ne kadar kızgın olduğumu yansıtıyordum. Ama hiçbir zaman, bir kez bile senin gerçekten kötü olduğunu düşünmedim."

Kalbim ve ruhum için bir başka merhem.

Gecenin geri kalanı böyle geçti, sonunda güneş doğarken tekrar uykuya daldım. Gelecekte daha pek çok tartışma yapacağımızı biliyorum, özellikle de sınırlarımız zaman içinde değişirse, ama şimdilik... bazı temel kurallar koymak ve aynı sayfada yer almak, zaten *bildiğimiz* şeyi doğruluyor - biz *gerçekten birbirimiz için yaratılmışız*.

Bölüm 23

Isaiah

Kadın doğum uzmanı, Bailey'e sanki psikiyatristinin yazdığı ve hamileyken alınması güvenli olan antidepresanı almak yerine meth içtiğini itiraf etmiş gibi bakıyor. Bailey'nin şimdiye kadarki en büyük korkusu ilaçlarının bebeğimizi nasıl etkileyeceğiydi. Kendisi ve çocuğumuz için en iyisini yapmaya çalışırken kadın doğum uzmanının iğrenç tepkisi ihtiyacı olan son şey.

Bir anda plastik koltuğumdan kalktım. "Burada işimiz bitti." Kollarını karnının etrafına korumacı bir şekilde sarmış olan Bailey'nin muayene masasından kalkmasına yardım ediyorum. "Gidin buradan. Şimdi," diye bağıriyorum ve Bailey'den daha yaşlı görünmeyen doktorun yanaklarına öfkeyle renk gelirken gözlerimi ona dikiyorum.

"Beni kovamazsınız," diye alay ediyor ve tabletini kalçasına vuruyor.

"Yapamayız. Ve inanın, burayı kim yönetiyorsa ona şikayette bulunacağım. Akıl sağlığı tedavisine bu şekilde tepki veriyorsanız hasta görmeye hakkınız yok. Şimdi defol git." Cenin gelişiminin farklı aşamalarını gösteren bir posterin asılı olduğu kapıyı işaret ediyorum, sonra yumruklarımı iki yanıma indiriyorum.

Genelde *sakinleşene kadar yürüyen* bir adamımdır, ama kırmızı görüyorum. Benden birkaç saniye uzakta.

Buradan hemen gitmezse kibri suratından silinecek.

Doktor huysuz bir çocuk gibi kapıyı arkasından çarpıyor ve ben de Bailey'nin mavi kağıt önlüğünü çıkarıp hamile kotunu giymesine yardım ediyorum.

Neredeyse üç aylıkken, ikinci ultrason randevusunda öğrendiğimiz ikizler sayesinde karnının bu kadar hızlı büyümesi şok edici. İkizler ikimizin de ailesinde olmadığı için bu yüzyılın en büyük şokuydu. Ultrasonu yapan kadın bir alana bir bedava diye şaka yapmıştı ama Bailey o zamandan beri enkaz halinde, ikizlerin kendisi ve Autumn'un büyürken yaptığı gibi korkunç bir şekilde kavgadeceklerinden korkuyor, tıpkı Grayson ve Lainey'nin yapmaya devam ettiği gibi.

Doğruca muayenehanenin yöneticisine gidip kadın doğum uzmanı hakkında resmi şikâyetle bulunduktan ve başka bir doktor talep ettikten, aksi takdirde *başka* bir *muayenehane* bulacağımızı söyledikten sonra, Honda'sı neredeyse yirmi yıl yollarda kaldıktan sonra nihayet bozulduğunda Bailey için satın aldığım siyah Lexus LX'e doğru el ele yürüyoruz.

"Terapistinizden acil bir randevu almamı ister misiniz?"

Psikiyatristinin birlikte çalışmasını önerdiği terapist ona ilaç gibi geldi. Bailey genellikle haftalık randevularından eve yorgun ve şişmiş kırmızı gözlerle gelse de, özgüvenindeki ve özsaygısındaki olumlu değişim şaşırtıcı oldu. Randevularında konuştukları her şeyi bana anlatmıyor ama benim onda gördüğümü onun da yavaş yavaş görmeye başladığını biliyorum. Kendi deyimiyle *pus* ona kendisiyle ilgili yalanlar söylediğinde benden ya da aynadaki yansımasından gözlerini kaçırmakta o kadar da aceleci davranmıyor.

"Evet, lütfen," diyor beklenmedik bir gülümsemeye, karnını ovuşturarak.

Alnımı onunkine değdirip gülümseyerek soruyorum: "İyi misin? O pisliğin sana davranışından sonra mı?"

"Hayır, ama sanırım olacağım."

* * *

"Hadi, bebeğim. Sadece bir göz at. Bir ay daha bekleyebileceğimi sanmıyorum." Yeni evimizdeki dikiş odasının Fransız kapılarına daha sert vuruyorum. Gelinliğini dikmeye başlar başlamaz odanın içini göremeyeyim diye kapıdaki çok sayıda küçük dikdörtgen pencereyi gökkuşağı renginde streç filmle kaplamıştı.

"Hayır! Düğün günümüzü mahvetmene izin vermeyeceğim."

"Sana garanti ederim, hiçbir şey bunu bozamaz." Koridorda birbirine bantlanmış plastik market poşetleriyle yürüyebilirdi ve ben yine de onun dünya üzerinde yürüyen en muhteşem kadın olduğunu düşünürdüm.

"Peki ya kasırğa?"

Hatırlayana kadar bu beni şaşırtıyor... "Kasırğa mevsimi değil."

"Oh, doğru."

"Bırak gireyim bebeğim," diye mırıldanıyorum.

"Hayır! Git buradan! Konsantre olmam lazım. Kumaşı çıkarıp bir panel *daha* eklemem gerekiyor çünkü dev bebekleriniz yetişemeyeceğim kadar hızlı büyüyor."

Tatlı meleğimin bebeklerimi taşıdığını hatırladığımda her zaman olduğu gibi aletim kotumun içinde kabarıyor. "Hey, bu senin hatan. Dev gibi sikleri olan 1.75'lik adamlar, sen onların ekstra büyük bebeklerine hamile kalana kadar eğlencelidir."

"Ugh!" Ayağını yere vurduğunu duyuyorum. Sonra uzun bir duraklama oluyor. "Kim demiş kocaman bir sikin var diye? Muhtemelen ortalamanın üstündedir."

Dönüp yatak odamıza koşuyorum ve kapıyı arkamdan kilitliyorum. Banyoda, cep telefonumu Bailey'nin sayısız banyo ürününü tutan tekerlekli ahşap sehpanın üzerine koyuyorum, ardından yarısına kadar ılık suyla dolan küvete giriyorum. Öne doğru eğilerek kayıt düğmesine basıyorum, sonra rahatlıyorum ve başımı küvetin kenarından geriye doğru sarkıtıyorum. Sikimi okşuyorum, ağzımın uzun bir inlemeyle açılmasına izin veriyorum, vücudum zevkten ve geleceğini bildiğim şey için titriyor.

"Bunu görüyor musun bebeğim?" Boş banyoya soruyorum, başımı kaldırıp kapüşonlu gözlerle doğrudan kameraya bakıyorum. "Mükemmel boyuta gelene kadar küçük amını germenin, içinde seni fişkırtan o noktaya vurmanın ne kadar iyi hissettireceğini biliyorsun." Yumruğumu yukarı kaldırırken şaftımı sıkıyorum, yarıktaki pre-cum boncuklanıyor. Daha hızlı okşayarak kendimi sınıra yaklaşıtıyorum. "Siktir, siktir, boşalacağım."

Sikimi bırakıyorum, videoyu düzenliyorum ve Bailey'nin telefonuna gönderiyorum. Sonra arkama yaslanıp bekliyorum, kendi kendime sırtıtıyorum. İki dakika geçmeden yatak odasının kapısına vuruyor ve telefonum gelen bir aramayla aydınlanıyor.

Telefona cevap verdiğimde "Beni içeri al!" diye yalvarıyor.

"Öyle bir şey olmayacak, bebeğim." Video eklemek için düğmeye dokunuyorum ve telefonu vücudumdan uzak tutuyorum, böylece beni tekrar sikimi kaldırırken görebiliyor. "Papi'nin sikinin büyüklüğü hakkında şaka yapan kötü kızlar onunla oynayamaz."

Dudaklarını ıslatıyor ve ekranda suratını asıyor, beyaz bir kumaş parçası omuzlarından sarkıyor. "Beni içeri al. Lütfen, Papi. Oynamak istiyorum."

Alt dudağımı ısırarak başımı sallıyorum, sonra yumruğumun içine girdiğimde inliyorum. "Çok iyi hissettiriyor. Şimdi duramam." Boşalmak üzereymişim gibi abartılı bir ürperti çıkarıyorum.

Bailey'nin burun delikleri, tanrıya karşı dürüst bir hırıltı çıkardığında alevleniyor ve sonra aramayı bitiriyor. Kendi

kendime kıkırdıyorum, sikimin üzerindeki baskıyı
gevşetiyorum ama okşamaya devam ediyorum

Bailey'nin büyüyen göğüslerini düşünerek arkama yaslanıp gözlerimi kapatıyorum. Şu anda duramayacak kadar sıcak ve rahatsızım ve zaten banyoda olduğum için, onu kullanabilir ve boşaldıktan sonra kendimi temizleyebilirim.

Bailey benim de kilitlediğim banyoya çırılçıplak girdiğinde kıkırdamam yüzümden düşüyor.

"Buraya nasıl girdin?"

Kütüphane kartını bana doğru fırlatıyor -komik bir şekilde kafamın üzerinden uçup gitmesine rağmen- ki bu kartı berbat kilitleri açmak için kullanmış olmalı. Küvete tek başına tırmanmaya çalıştığında, kayıp düşeceğinden korkarak ayağa kalkıyorum ve telefonumu düşürüyorum. İçeri girer girmez beni geriye savuruyor ve onun durumundaki birinin yapabileceğinden daha hızlı bir şekilde sikimin üzerine oturuyor.

"Tanrım, Papi, evet!" Ayakları kalçalarımın iki yanında, kelimenin tam anlamıyla aletimin üzerinde otururken, küvetin dudaklarını iki yandan kavırıyor ve yukarı ve aşağı zıplamasına yardımcı olmak için kol gücünü kullanıyor, amı yumruğumdan bile daha sıkı.

"Siktir, siktir, yavaşla bebeğim." Taşaklarım zevkten ve yaklaşan orgazmımdan neredeyse vücudumun içine tırmanıyor, horozum şişiyor, yükümü vurmaya hazır. "Siktir!" Kalçalarını kavırıyorum ve onun yerine ona vuruyorum.

Gözlerim dönüyor ve Bailey öne eğilip sol eliyle ağzımı kapattığında çığlık atarak duruyorum. "Şşşt! Çok gürültü yapıyorsun." Ona şaşkın bir ifade verdim. Burada başka kimse yok. Kucağımda yavaşça öğütüyor, orgazmım geri çekiliyor, ancak hala orada, arka planda geziniyor. "Babamın beni Papi'nin aletinin üzerinde zıplarken yakalamasını istemiyorum." Sonra o da durdu ve ağzı kapandı. "Bu çok iğrençti. Özür dilerim."

Avucunun arkasından o kadar çok gülüyorum ki, istemedenden de olsa onu suyun içinde zıplatıyorum, bu da içinde iki kişi olan küvetin üzerine sıçrama tehlikesi yaratıyor.

Dilini bana doğru uzattı. "Tamam, ne dersin" -sesini alçaltıyor- "şşş, kimsenin beni Papi'nin aletini sürerken yakalamasını istemiyorum."

"Bu daha iyi," diye mırıldanıyorum.

Göz kırpıyor, sonra bana sürtünmeye devam ediyor ve bir elimi karnının altına sokup klitorisini buluyorum, kucağımda sarsılana kadar onu çimdiklemek ve üzerinde daireler çizerek masaj yapmak arasında gidip geliyorum. Ben devralıyorum, içine o kadar hızlı giriyorum ki bu sefer su kenarlardan taşıyor. Başını geriye atıyor, uzun uzun, tiz inlemeler çıkarıyor, eli ağzımdan düşüyor.

"İşte bu, meleğim. Papi'nin koca siki o küçük tatlı amcığının içinde çok iyi hissettiriyor, değil mi?"

Tek gözünü biraz açıyor. "Yani Papi'nin *ortalama* horoz."

"Oh, şimdi anlayacaksın." Avuçlarımı sırtında gezdirerek doğruluyorum ve bizi yana çeviriyorum, sonra göğsü küvetin kenarından sarkacak şekilde dizlerinin üzerine çöktürüyorum, karnına ağırlık vermemeye dikkat ediyorum.

Arkasında diz çöküp kıcını patlatıyorum, sonra sertçe içine giriyorum ve kenardan daha fazla su akıyor. Zirveye ulaştığımızda, neredeyse hiç su kalmamış olacak. Bir elimi küvetin kenarına dayıyorum ve saçlarını topladığı topuzunu tutup başını geriye itmek için çekiyorum.

"Şimdi ortalama hissediyor musun?" Kalçalarımı geri çekiyorum, sonra kendimi kabzaya kadar gömüyorum.

Bailey sırtını eğerek kalçalarını yukarı kaldırıyor, böylece bir sonraki hamle onu tam doğru noktadan vuruyor. Bunu biliyorum çünkü amı etrafımda sıkıca kilitleniyor ve sesinde onu fişkırtmak için doğru yolda olduğumu bilmemi sağlayan o notaya çarpıyor.

"Hayır! Çok iyi. Büyük aletini seviyorum, seni büyük alet." Gülüyor, bu da iç duvarlarının etrafımda nabız atmasına neden oluyor.

"Lanet olsun, bunu yapmaya devam edersen beni çok erken boşaltacaksın."

"Oh, doğru, doğru. Özür dilerim." Yuvarlanıyor ve dudaklarını ısıırıyor ama sessiz kahkahasıyla vücudunun sarsılmasına engel olamıyor.

"Kötü kız." Diğer göt yanağını da patlatıyorum, topuzunu tekrar kavıyorum ve ağzı sessiz bir çığlıkla açılana kadar yavaşlamadan ya da durmadan onu beceriyorum. Fıskırması, artık soğumuş banyo suyundan daha sıcak ve her ikimizin de kalçalarından aşağı kayıyor.

"Lanet olası en ateşli, en tatlı küçük melek, Papi'nin sikine fişkirtiyor. Küçük hamile amının içine boşalacağım. Al bakalım!" Kendimi ona gömüyorum, kışına sürtünüyorum ve her fişkirtmada adını inliyorum.

Bir dakika sonra, her ikimiz de bitkin bir halde, o kucağымda geriye doğru oturana kadar bizi döndürüyorum, yumuşayan sikim hala onun içinde, ben ise nefes almak için küvete doğru yığılıyorum.

Bailey titriyor ve musluğu tekrar açmak için öne doğru eğiliyor, suyun çok ısınmamasına dikkat ediyor. Öne doğru eğilip etrafı kurcaladığı için sikim dışarı düşüyor ve bana kremisi, döl dolu amının en iyi görüntüsünü veriyor. Sikim dimdik oldu ve bir kez daha onu domaltıp içine girdim.

Bailey ruhumu parçalayan bir çığlık atıyor ve ben de sarsılarak ondan ayrılıyorum. "Ne oldu? Seni incittim mi?"

"Tanrım, hayır! Yardım edin!"

Yardım edin!" "Ne?! Ne oldu?!"

Bailey dönüyor ve benden habersiz tahta sehpanın üzerine koyduğu telefonunu yüzüme doğru itiyor. "Nasıl silebilirim?!"

"Neyi sileyim?! Oh, kahretsin! Siktir!" Bailey'nin bildirimlerle dolup taşan telefonu ıslak ellerimden banyo suyuna doğru kayıyor.

Tekrar çığlık atıyor, aramızda ona uzanıyor. "Sildin mi?" Ekrana dokunmaya çalışıyor ama

su dolu. Solgun, hayalet gibi bir rengi var ve bu beni çok korkutuyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Neden silmedin?!"

Banyodan çıktım, yerdeki telefonuma uzandım ve kayarak sert bir şekilde kışımın üzerine düştüm.

"Isaiah?! İyi misin?"

Kuyruk sokumumdaki acıyı görmezden gelerek, videonun altındaki mesajlar arasında geziniyorum ve Bailey'nin sikime gömülürken kışının küçük bir resmini görüyorum.

Sonbahar: Ona papi mi diyorsun? İspanyolca baba gibi mi?

Sherman: BUNU NASIL SİLERİM

Sonbahar: Seni sapık sürtüğ

Sherman: ŞUNU TELEFONUMDAN ÇIKAR

Miranda: Eve gittiğimde sana nasıl olduğunu göstereceğim.

James: Nasıl hissediyorsun, Isaiah?

Shayla: NE OLUYOR JAMES?!?!?!?

Sherman: KALP KRİZİ GEÇİRDİĞİMİ DÜŞÜNÜYORUM

Sonbahar: Hahahahaha

James: HERKESİN SENİ SIKIŞIRKEN GÖRDÜĞÜNÜ BİLMEK NASIL BİR DUYGU DEMEK İSTEDİM.

James: KIZ KARDEŞİN NASIL!!!!!!!!!!!!

Sherman: BENİ SİL

Eden: Sıra bizde! **Martin:**

Aldırma **Shayla:** Aferin
kardeşim

Shayla: Kesinlikle ortalama değil

Eden: Lütfen, lordum?

Sonbahar: Aman Tanrım, sana lordum mu diyor?

Martin: BUNU DA DIKKATE ALMAYIN

James: Aletine bakmayı kes, meleğim!

Shayla: Yap beni!

Sherman: SIRADA KİMSE YOK

Sherman: Kör olmadan gözbebeklerini ağartabilir misin?

Sherman: Ve kulaklar?

Sherman: Google yardımcı olmuyor

Miranda: Çamaşır suyundan uzak dur. Neredeyse eve geldim.

Sonbahar: Sen ve babam da mı ucubesiniz?

Sherman: BENİ SİL

"Bu nasıl oldu?" Bailey'e sordum.

"Sana gönderecektim! Yanlış mesaj başlığına tıklamışım." Küvette sevişirken kaydettiğini fark etmediğim videoydu. Martin ve Eden'ın da dahil olduğu Bartlett-Fischer grup sohbetine gönderdi - ve kutsal olan her şeye şükürler olsun ki ailem ya da kardeşlerim dahil *değil*.

Avucumu yüzümde gezdirerek bir mesaj yazıyorum:

Ben: Bizim hatamız

"Ciddi misin?! 'Bizim kötülüğümüz' mü?" Bailey omzumun üstünden mesajları okuduğunu söylüyor.

"Peki, ne söylememi istiyorsun?"

"Bilmiyorum. 'Lütfen bir daha kimse bizimle göz teması kurmasın' gibi bir şey mi? Ya da 'Bu konuyu açarsan seni keserim' gibi?"

Ben: Bailey, video hakkında konuşursanız hepinizi keseceğini söyledi.

Sonbahar: Hahahahaha dene beni sürtük

Ben: Ve ayrıca onunla bir daha asla göz teması kurmamanı rica ediyorum.

Eden: Sadece bir düşünce ve kaba görünmek istemem ama... sadece ikizlerin olacağından emin misin?

Sonbahar: Hey! Şişmanların utanması hoş değil.

Ben: Bailey, ona şişman dediği için önce Autumn'u keseceğini söylüyor.

Sonbahar: Kastettiğim bu değildi!

Sonbahar: Bailey neden burada değil?

Ben: Telefonunu küvete düşürdü

Ben: Neden videoyu silemiyoruz

Shayla: Banyomuzu yenilemeliyiz

James: Bütçede yok

Eden: Ona şişman demiyorum! Söz veriyorum!

Eden: İkizlerim oldu ve ikinci bir görüş almanız gerektiğini düşünüyorum.

Bailey ona uğursuzluk getirirsen sıranın sana geleceğini söyledi.

Kadınıma ulaşmak için beni geçmesi gerekecek.

Eden: Teşekkür ederim lordum.

Shayla: Sıcak ve sapıkça küvet seksi

istemezsin???? **James:** Tamam, yarın

müteahhidi ararım. **Sherman:** BENİ SİL

Sherman: BENİ SİL

Sherman: BENİ SİL

Miranda: Lütfen çocuklar. Ona gerçek bir kalp krizi geçirteceksiniz.

Sonbahar: Babamın hastanelik olmasını istemiyorum.

Sonbahar: Az önce ağzıma kustum.

"Tanrım, bu gerçekten çok kötü," diyor Bailey.

İrkilerek ayağa kalkıyorum ve Bailey'nin küvetten çıkmasına yardım ederken düşmemesi için suyu emecek bir kucak dolusu havlu almak üzere çamaşır dolabına doğru topallayarak ilerliyorum. "Biliyorum. Bunu asla unutamayacağız," diyorum ve temiz havlulardan birini onun etrafına sarıyorum.

"Hayır, bunu kastediyorum." Karnına el sallıyor. "Bu... ne?"

İki elimi birden tutuyor, havlunun ayak bileklerine kadar düşmesine izin veriyor ve avuçlarımı karnının alt kısmına koyuyor. Bailey kocaman, bembeyaz gözleriyle fısıldıyor: "Ya Eden haklıysa? Doktor normalden daha büyük ölçtüğümü söyledi."

"Hayır. Yapma...hayır. Olmaz."

"Ya haklıysa?!"

Onu omuzlarından tuttum. "Nefes al, bebeğim! Ultrason görüntülerini gördük. İki bebek. İkizler. Bu kadar. Hiçbir şekilde

"Üçüzlerimiz olacak, tamam mı?"

Bölüm 24

Bailey

Aslında üçüzlerimiz olacak.

Hayatımı sikeyim.

Benim *güzel, muhteşem, hayallerimin*
gerçekleştiği hayatım. Ama yine de.
Sikeyim.

Bölüm 25

Bailey

Serbest çalışan bir saç ve makyaj sanatçısı olan ve cidden çarpıcı işler çıkaran Eden, beşinci kez kanatlı eyeliner'ımı sürmeye gidiyor ama onu durduruyorum. "Faydası yok. Ağlamadan duramıyorum. Neden ağlamayı kesemiyorum?!"

Başını eğiyor, yüzünü çevreleyen kahverengi buklelerini dalgalandırıyor. "Bu retorik bir soru mu?" Uçuşan saçlarımın bir kısmını geriye tarıyor ve başımdaki örgülü çiçekli tacın içine örülmüş minik gerbera papatyalarından birini kristal uçlu bir tokayla sabitliyor.

"Bana uğursuzluk getirdin, biliyorsun." Arkamda durmuş, tepenin altındaki yarıya kadar inen saçlarımın fiyonk dalgalarının düzleşmesini önlemek için saçıma bir şey sıkarken, parlak ışıklı aynada ona ters ters bakıyorum. Üçüzler sayesinde her geçen gün endişe verici bir hızla büyüyen karnımı avuçluyorum. Belime daha fazla kumaş eklemek için gelinliğimi toplam üç kez parçalara ayırdım. Beyaz, ipeksi gelinliğimi bile zor belime doluyorum. "Bu senin hatan."

Eden sevimli, yumuşak bir kıkırdama çıkarıyor, akçaağaç kahverengisi gözlerinin etrafındaki makyaj kusursuz ve benimki gibi yüzünden aşağı akıyor. "Isaiah'ı suçla tatlım, beni değil."

Yapıyorum. Her zaman. Hormonlarımı çılgınca kontrolden çıkaran, beni her şeye ve her şeye ağlatan *onun* bebekleri.

Yanaklarımı sürekli mendille silmekten cildim *çiğ* kaldı. Düğünümüzde kendimi toparlayabileceğimi düşünmüştüm ama düğünden önceki geceyi ayrı geçirdiğimiz için - Austin'den beri ilk gecemiz- onsuz yatakta uyandığımda ağladım ve o zamandan beri ağlamayı bırakmadım.

Çok mutluyum ama yüzümün ne kadar şiş ve kırmızı olduğunu asla bilemezsiniz. Gözyaşlarım mahvetmeye devam ettiği için fondötenden de vazgeçtim ve Eden'dan silmesini istemek zorunda kaldım.

Genç erkek fotoğrafçı bütün sabah etrafımda dolanıp durdu. Allah razı olsun, elinden geleni yapıyor, bir kez olsun gerçekten mutlu *göründüğüm* bir kare yakalamaya çalışıyor ama bu olmayacak. Bu kadar lekeli ve mutsuz görünmemem için fotoğraflarımızda ten rengimin yoğun bir şekilde düzenlenmesi için fotoğraf paketini yükseltmeyi çoktan kabul ettim.

En azından gelinliğim, eklenen tüm malzemelerle ne kadar ağır olsa da göz kamaştırıcı. Beyaz ipek organzeden yapılmış korsaja narin, dantelli çiçek aplikelerinin çoğunu elle dikmek zorunda kalmak becerilerimin gerçek bir testiydi. Bir başka zorluk? Daldırma yaka ve göbeğim kadar hızlı büyüyen göğüslerle her türlü mütevazılığı bulmak. Tanrım, savaşlarımı seçmek zorundaydım. Nicole'den daha sonra tüm göğüs dekoltesi için özür dileyeceğim... ve ayrıca elbisemi dördüncü kez parçalamak istemediğim için eklemek zorunda kaldığım yüksek yırtmaç için. Kalıbı kestiğimde üst kısmın *mütevazı olduğuna* dair ona yemin et.

Şaşırtıcı bir şekilde, tamamen giyinik ve makyajsız olduğumda, elimde çeşitli turuncu tonlarına boyanmış gül, lale ve papatya buketimle nihayet gülümseyebiliyor ve gözyaşlarımı tutabiliyorum, kalbim aşkımı mihrapta ayakta görme düşüncesiyle sevinçle şarkı söylüyor. Kapalı, ağır ahşap çift kapıya bakıyorum, babamın kolunu tutuyorum, çiçekçi kızımız Mirabel çiçek yapraklarını koridora serpmeyi bitirdiğinde müziğin değişmesini bekliyorum.

"Biliyor musun," diyor babam kolumu okşayarak, "bu genellikle gelinin babasının, kızının evlenmek

istediğinden emin olup olmadığını sorduğu zamandır.

düğüne devam et." Ona deli gözlerle baktığımda göz kırpmıyor. "Bunu sana sormama gerek yok, değil mi?"

"Isaiah'ı mihrapta bırakmadan önce ölürüm," diyorum ona dürüstçe, ama söylememe gerek yok. O biliyor zaten. "Büyükbabam anneme düğününde emin olup olmadığını sordu mu?"

Bakışları kararıyor. "Bunu yaptığını öğrendiğimde onu öldürmek istedim."

Homurdanıyorum. "Biliyorsun, deliliği senden alıyorum, değil mi?" "Sen öyle sanıyorsun." Kıkırdıyor. "Sende çifte bizden doz. Annen sana hiç turta planından bahsetti mi?"

"Ew, ew. Hatırlatma bana." İlk üç aylık dönemim sona erdikten sonra kaybetmediğim için son derece şanssız olduğum aptal sabah bulantısından mı yoksa annemin o *zamanlar çok daha yaşlı patronu* olan babamı kandırmak için yaptığı hileleri düşündüğümünden mi emin olamıyorum.

Yaylı çalgılar dörtlüsü, *Yüzüklerin Efendisi* üçlemesinin soundtrack'inden *Concerning Hobbits*'in yumuşak yorumundan *May it Be*'ye geçiyor. Babamın yüzünü buruşturup kulağını kapatmasına yetecek kadar yüksek sesle "Nihayet!" diye bağırıyorum.

Isaiah'nın düğünümüz için şarkı seçme konusunda bazı ilginç -*ilginç* derken *ciddi anlamda inekçe-fikirleri* vardı ve düğün planlama defterime yazdığım bazı acayip şarkı seçimlerinin yerini aldı. Zerre kadar umursamadım. Aslında, her adımda işin içinde olmak istemesi ve inek kalbini serbest bırakmaktan çok mutlu olması beni mest etti... *Game of Thrones*'tan bir şey seçmeyeceğine dair söz verdirdikten sonra.

Tamamen siyah giyinmiş iki organizasyon görevlisi aceleyle çift kapıyı açıyor ve Isaiah, tüllü, sessiz yanık turuncu kumaş ve Nicole'ün çiçekçi dükkanını boşaltmaya yetecek kadar çiçek ve yeşillikle örtülü kemerin altında duruyor. Babamın kolunu tutuyorum, hayatımın aşkını üç parçalı lacivert bir takım elbise içinde görünce neredeyse kendimden geçiyorum.

Siyah. Gözlerindeki yaşları mendiliyle silmek için gözlüklerini kaldırıyor ve ben buna inanamıyorum -yıllardır bu günün hayalini kuruyordum... *tam da bu an...* sonunda gerçek oldu.

Ve kendimi kaybederim. Kesinlikle kaybediyorum.

Buketimi göğsüme bastırıyorum, babam beni tutuyor ve adımımızı atar atmaz dizlerimin bağı çözülerek beni yavaşça beyaz koridora indiriyor. Misafirler nefes nefese kalıyor ve etrafımızda sesler yükseliyor ama ben gözyaşlarımı göremiyorum; ta ki Isaiah önümde çömelip başparmağıyla gözyaşlarımı silene kadar.

"Aşkım," diye soluyarak ona uzandım ve kollarımı boynuna doladım. Tanrıya şükür Eden tüm makyajımı çıkarmıştı, yoksa yanağımı omzuna koyduğumda takım elbisesini mahvedebilirdim.

"İyi misin, B?" Isaiah sesinin üzüntüden kırıldığını söylüyor.

"Çok mutluyum, ağlamadan duramıyorum."

Babam yanımda gülüyor ve konuklarımıza iyi olduğumu söylüyor... sadece biraz duygusal olarak *bunaldığımı* belirtiyor. Isaiah beni kucağına aldı ve bir yanında kendisi, diğer yanında babamla birlikte koridorda yürümeme yardım etti.

Eski moda bir gelenek olan "*Bu gelini kim verecek?*" sorusunu es *geçiyoruz*. Tanıştığımız andan itibaren Isaiah'a aittim. Artık hafifçe ezilmiş olan buketimi nedimem Autumn'a uzatıyorum ve Isaiah el yazısıyla yazdığı evlilik yeminini okurken ellerini tutuyorum.

"Bailey." Gözyaşlarını silmek için bir elini indiriyor, sonra tekrar elimi tutuyor. "Seni koşulsuz seveceğime yemin ediyorum, tıpkı senin beni sevdiğin gibi"-drop, dab, grab-"unconditionally. "Şiddetli sadakatine layık olacağıma"-düşür, dab, tut-"ve"-düşür, dab, tut. Ondan sonra sadece *melek, kalp, ruh* ve *hak etmek* gibi kelime parçacıkları yakalıyorum.

El yazısıyla yazdığım yemin metninde, bedenimi sarsan neşeli hıçkırıklar arasında yüksek sesle söyleyebildiğim tek iki kelime *Yeşaya*'nın sözleri

ve sevgi.

Sarmaşık işlemeli güzel altın alyanslarımızı taktıktan ve konuklarımız için muhtemelen rahatsız edici derecede uzun bir süre öpüştükten sonra döndüğümüzde, çoğu gözyaşları içindeydi ve diğerleri kahkahalarını tutmaya çalışıyordu. Omuzları zıplarken ağzını kapatan Aaron gibi, Nicole de yıllar önce ona hediye ettiğim mendile sarılıp ağlıyor.

Ciddi görünen ama bize başıyla selam veren Troy'un yanından geçiyoruz, ailesiyle birlikte Isaiah'nın ailesinin yanındaki ilk sırada oturuyor. Aslında Isaiah ondan sağdııcı olmasını istemişti ve Troy *hayır* dediğinde yıkılmıştı. O gece telefonu kapattıktan sonra uzun süre sessizce yatan Isaiah'nın başını kucağımda tuttum ve Troy üç gün önce arayıp düğünümüze hâlâ davetli olup olmadığını sorduğunda yine aynı şeyi yaptım. Troy düğün partisinde yer almayacaktı, ama bu atladığımız bir zeytin dalıydı.

Yaylı çalgılar dörtlüsü The Beatles'tan *And I Love Her*'ü çalarken Isaiah ilk dansımız boyunca bana destek olmak zorunda kalıyor. Sözleri ona fısıldayarak söylüyorum, tıpkı on üç yaşındayken yapmayı hayal ettiğim gibi şarkı sözlerindeki her *kız* ve *onu erkek* ve *onunla* değiştiriyorum. Şarkının henüz bitmesini istemediğimden, DJ resepsiyonun geri kalanında müziği devralmadan önce kuartete şarkıyı tekrar çalmaları için bağıriyorum.

Isaiah iki parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor ve biz yavaşça bir o yana bir bu yana sallanırken beni öpüyor.

Dudaklarına fısıldıyorum, "İlk dansımız için neden bu şarkıyı seçtiğimi biliyor musun aşkım?"

Başını sallıyor ve çenemden kulağıma doğru bir öpücük konduruyor. "Çünkü birlikte ilk kez dans ettiğimizde çalan şarkı buydu."

Kalbim göğsümde kabarıyor. "Bunu hatırlıyor musun?"

"Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum, tatlı meleğim," diyor, bir elini kışımın hemen üstüne doğru kaydırarak. "Bizim hakkımızda."

"Kuzenim Megan'ı hatırlıyor musun?"

Başını sallıyor.

"Sonrasında dans ettiğin kişi mi?" "Evet,
o. Hayal meyal."

"Onu davet etmedim. Neredeyse davet ediyordum, sırf James ve Shayla'nın düğününde yapmak istediğim gibi ona dilimi çıkarabilmek için."

Isaiah gülüyor. "Peki sen neden yapmadın?"

"Çünkü olgun bir kadın böyle yapmaz." "Peki sen öyle misin? Olgun bir kadın mı?" Gözleri köşelerinde kırışıklıklar var.

"Bazen öyleyim." Ayak bileklerime bağladığım saten fiyonklu beyaz topuklu ayakkabılarımla parmak uçlarımda yuvarlanıyorum. "Ve bazen de değilim, Papi."

"Siktir, B." Isaiah dörtlüden şarkıyı bir kez daha çalmalarını istiyor çünkü herkes bizi dans ederken taş gibi olmuş aletini elbiseme saklamak zorunda.

"Özür dilerim, Papi," diyorum gülerek, gözlerim sonunda kurudu, böylece hayalimdeki adamla hayalimdeki düğünün tadını gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırmadan çıkarabiliyorum.

Sonsöz - Birinci Bölüm

Isaiah - 4 yıl sonra

Bir sonraki misafirimizin gelişıyla birlikte ön kapıya ilk cevap veren Bailey oluyor ama ben hemen onun peşindeyim, neon turuncu, hafif transparan mayosunun içinde zıplayan yuvarlak poposu bir an için dikkatimi dağıtıyor.

"Çok kolaymış gibi gösterdin," diyor kızgınlıkla. "Yalan. Hepsi yalandı."

Shayla, Bailey'nin suçlamalarıyla irkilerek James'e doğru geri adım atıyor ve neredeyse yaz sonu havuz partimize getirmeye söz verdiği jambonlu ve peynirli sürgülerin olduğu folyo kaplı tabağını düşürüyordu. "Ne hakkında yalan söyledim?"

James, Shayla ve sürüleri içeri girebilsin diye Bailey'nin çıplak üst kollarını hafifçe kavrayarak onu yoldan çekiyorum. Çocuklar plaj havlularını alıp, mayolarını ve gözlüklerini giymiş bir halde arka bahçeye çıkarken James, Shayla'nın omzunun üzerinden bana "Neler oluyor?" diye soruyor. Shayla ona tabağı uzatıyor ve çocukları takip etmesi için onu kovuyor.

"Sen pis bir yalancıdan başka bir şey değilsin," diyor Bailey, ben omuzlarındaki tutuşumu gevşettikten sonra kız kardeşine ve bikini üstünden fırlamış olması gerektiğini bildiğim lezzetli göğüslerinin altında kollarını kavuşturuyor.

Benzer soluk pembe bir örtü giyen Shayla ellerini kalçalarına koyuyor. "Cidden, sen neden bahsediyorsun?"

"Bebeklikten çıktıklarında her şeyin daha kolay olacağını söylemiştin. Hepsi yalan," diye alçak sesle tıslıyor. "İki modları var - ya girmemeleri gereken şeylere giriyorlar ya da benden istediklerini almak için bir plan yaparak gerçekten sinsi ve sessiz oluyorlar. Üçe karşı bir."

Shayla güler ve savunma pozisyonunu kaybeder. "Oh, evet, bunun için üzgünüm."

Bailey kollarını indirdi. "Üzgün müsün?!"

"Evet, bunu sadece kendini daha iyi hissetmen için söyledim. Asla kolaylaşmaz. Sadece farklı."

"Ugh!" Bailey çıplak ayağını parkeye vuruyor. "Ve hey!

Üçe karşı iki, bir değil," diyorum.

suç. Kızların anaokulunda olduğu ve Bailey'nin Starlight ile birlikte açtıkları butikte çalıştığı zamanlar dışında, ikimiz her zaman birlikteydik ve tüm bu ebeveynlik meselesini bir birim olarak ele alıyorduk.

"Sen de berbat bir yalancısın, biliyorsun," diyor bana doğru dönerek ve geri çekilerek. Ellerini kalçalarına koyuyor ama sevdiğim cilveli şekilde değil. "Seni o kokuşmuş, sevimli küçük parmaklarına dolamışlar ve sen de bunu çok iyi biliyorsun."

Öfkelendim. "Öyle değiller."

Talia, Nina ve Mali koridordan geçerken parlak renkli midilli boncukları siyah saçlarının uçlarında sallanıp çınlıyor ve kalın bukleler halinde şekilleniyor. Yeni doğduklarında onları ayırt edebilmemizin tek yolu serçe parmak tırnaklarını farklı bir renge boyamaktı. Ama asla turuncu olmazdı, çünkü bu bizim en sevdiğimiz renkti ve büyüyünce en sevdiğimiz çocuğu seçtiğimizi düşünmelerini istemezdik. Şimdi üç yaşındalar ve dört yaşına giriyorlar, onları ayırt etmek için cilaya ihtiyacımız yok ama renk sistemi değişmedi. Renkleri değiştirerek bizi kandırmaya çalışıyorlar ama biz onların farkındayız.

Üç kız, LaLa teyzeleri mutfağa girmeden önce ona sarılıp sonra da bacaklarına doluştuklarında içim eriyor. "Baba," diyorlar hepsi aynı anda küçük melek sesleriyle, Nana'nın getirdiği ev yapımı şekerli kurabiyelerden birer tane alıp alamayacaklarını soruyorlar. Cevabımı sessizce bekliyorum, dudaklarım aralanıyor ama hiçbir şey söylemiyorum.

"Yalancı," diye tıslıyor Bailey, bana "*sana söylemiştim*" der gibi bakıyor.

Kızlar ona dönüp hep bir ağızdan "Lütfen anne?" diyorlar. İri, koyu kestane rengi gözlerini kırpıştırarak ona bakıyorlar. Talia'nın alt dudağı Bailey'nin üzüldüğünde yaptığı gibi titriyor ve Nina küçük ellerini dua eder gibi birleştiriyor.

"Kuralları biliyorsunuz. Tatlınızı yemekten sonra yiyebilirsiniz," diyor Bailey sert ama nazik bir sesle, önlerine çömelerek.

Mali, Bailey'nin boynuna sarılır ve başını geriye doğru eğerek hızla göz kırpar. "Bugün çok güzel görünüyorsun anne."

Bailey yanağını tutuyor ve Mali'nin alnına bir öpücük konduruyor. "Bu çok tatlı, bal arısı. Teşekkür ederim," diyor gülümseyerek. "Sen ve kız kardeşlerin"-Bailey üçünü de ayı gibi kucaklıyor-"daha da güzelsiniz. Ama cevabım hala hayır."

Talia tıpkı Bailey gibi ayağını yere vuruyor ve Nina Talia'nın kulağına bir şeyler fısıldıyor. Mali de katılıyor ve üçü de kıkırdıyor, sonra da askılarında büyük ru esler olan renk renk mayolarıyla dönerek mutfağa doğru koşuyorlar. "Nana!" diye bağıyorlar, arka bahçeden içeri adım atan anneme rastlıyorlar ve bacaklarını birleştiriyorlar.

"Onlara kurabiye verecek, değil mi?"

Bailey'nin ayağa kalkmasına yardım ediyorum ve onu kendime çekiyorum. "Hiç şansın yok," diyorum ve eğilip onu öpüyorum.

"Yalancı," diye fısıldıyor dudaklarıma, annemin bana doğum günümde hediye ettiği ve sırf onun için giydiğim, ailem Houston'a döndükten sonra bağışlamayı planladığım

iğrenç hardal sarısı Hawaii gömleğimi çekiştirerek. "Onları şımartmayı seviyor."

Tam *bu* sırada üç kızımız mutfakta bir yerlerden ciyaklamaya ve el çırpmaya başlıyor, hepsi *teşekkür ediyor* ve ben iç çekiyorum. "Cidden haksızlık. Büyürken bize karşı çok daha katıydı."

Bailey gülüyor. "Torunlarımızla da aynı şekilde olacağımızdan eminim. Hadi," diyor, elini aşağı kaydırıp benimkini tutuyor, beni arkasından sürüklüyor, dışarı çıkarken bakışlarım bir kez daha onun kışına dalıyor.

Tüten ızgaranın başında duran ve 401k'ya karşı Roth IRA'ların artıları ve eksileri hakkında *sürükleyici* bir tartışma yapan babam ve Sherman ile sohbet etmek için duruyorum. James başını sallıyor ve Fransız kapılarının sol tarafındaki soğutucudan bana bir IPA atarak uzaklaşmam için gereken kibar bahaneyi veriyor.

İki yaz önce yaptırdığımız ve bahçemizin sol tarafının hemen hemen yarısını kaplayan havuzun içinde ve çevresinde minik meleklerimizle birlikte meleklerimizi izleyerek biralarımızı yudumluyoruz. Lainey sağ taraftaki salıncaklarda Clara ve Mirabel'i itiyor. Annem ve Miranda, James'in eve taşındıktan hemen sonra inşa etmeme yardım ettiği bahçenin ortasındaki ekstra büyük ahşap piknik masasında devasa donmuş margaritalarını yudumluyor ve birkaç dakikada bir YouTube'dan bulduğu nasıl yapılır videolarına bakıyorlar. Masa şimdiden tüm ilçeyi doyurmaya yetecek kadar yiyeceklerle dolu ve Autumn ile Brianna henüz tabaklarıyla gelmediler bile.

James yumruğunu ısırır ve inler. "Ne melek ama."

Ona ters ters bakıyorum, bir an için *meleğimi* kastetmediğini unutuyorum. Shayla örtüsünden sıyrıldı ve Grayson, Gentry ve Artie'nin birbirlerini suyun altına sokmaya çalışarak sıçradıkları havuzun derin ucuna koşarak atladı.

James, kızın kafası yüzeye çıkar çıkmaz nefesini içine çekiyor. "Eğer vazektomi yaptırmamış olsaydım, o beyaz bikini beni bir çocuk daha yapmaya ikna edebilirdi."

"Tanrım, bana hatırlatma." Bailey doğum yaptıktan bir yıl sonra ameliyat olduğumda yaşadığım dehşeti hatırlayarak midem bulanıyor.

"Artık yüzebilir miyiz?" Nina elimi çekiştiriyor, ağzının kenarındaki kurabiye kırıntılarını siliyor, Talia ve Mali de muzip sırıtışlarla aynı şeyi yapıyor.

James ve ben biralarımızı piknik masasına koyduk ve o da ailesiyle birlikte havuza girdi. Bailey ve ben üçüzleri güneş kremiyle kaplamak için birlikte çalışıyoruz, sonra ben de onlarla birlikte sığ havuza giriyorum. Bailey ayakları suyun içinde kenarda otururken hepimiz kızları alkışlıyor ve bu yaz yüzme derslerinde öğrendikleri her şeyi sergiledikleri için onlara tezahürat yapıyoruz. Suyun altında nefeslerini en uzun süre kim tutacak diye yarışıyorlar ki bu yaşlı adamın kalbi için hiç de iyi bir şey değil.

Bailey örtüsünü karnının etrafında ayarlıyor, sonra üst baldırlarına su sıçratıyor. "Burası şeytanın kıç çatlağından bile daha sıcak." Biraz su alıyor ve iki Hollanda örgüsünü kaldırdıktan sonra ensesine vuruyor.

Suyun yüzeyini okşuyorum. "Geliyor musun? Su çok güzel." Ayrıca, onu yeni aldığı ve henüz giymediği kırmızı bikiniyle görmek için sabırsızlanıyorum.

Bakışlarını yavaşça ayaklarını tekmelediği yere indiriyor. "Hayır, ben iyiyim."

Kaşlarım çatılıyor ama Nina dikkatimi çekiyor, yeni dalışını göstermek istiyor ve ben onu havada yakalamadan önce sığlıkta bunu yapmaya çalıştığında hayatımdan yaklaşık on yıl çalışıyor. Sonraki bir saat boyunca, her dalış ve gülleden sonra ona, kız kardeşlerine ve biraz daha büyük kuzenleri Clara'ya sudan çıkmalarına yardım ediyorum, sonunda kollarım jöleye dönüşüyor.

Öğle yemeği, Martin, Eden, Mara, Ezra ve lanet olası ailelerimizin geri kalanı da dahil olmak üzere daha fazla misafirin gelmesiyle akşam yemeğine dönüşür.

Sokağımızdaki komşuların yarısına yakını, babam ve Sherman'ın ızgaraya attığı bifteklerin kokusundan etkilenmiş.

James ve Martin birkaç saat önce Sherman'ın evine koşup fazladan katlanır masa ve çim sandalyeleri aldılar, çünkü elimizde kalmamıştı ve hem ön hem de arka bahçelerimiz çığlık atan ve Autumn'un getirdiği su balonlarıyla birbirlerini kovalayan çocuklarla doluydu. Miranda ve Sherman ön bahçede yanımıza çim sandalyelerini kurdular, kızlarımızın ve kuzenlerinin oyunlarını izliyorlar.

Miranda gülümseyerek ve bakışlarını partide gezdirerek kucağındaki Chihuahua köpeğimiz Aslan'ı severken, "Bunu özlediğimi söylemeliyim," diyor. Hayvan barınağından hangi köpeği sahipleneceğimizi seçme zamanı geldiğinde üçüzler bizden daha fazla oy kullandı. Aslan yaşlı ve sinirli bir canavar ama kızlar onu çok seviyor.

Sherman homurdanır. "Ben yapmam. Bu tür kargaşalar için çok yaşlıyım. Ev sahipliğini başka birinin devralmasının zamanı geldi." Diğer tarafımızda oturan Shayla ve James'e sert bir bakış atıyor çünkü Shayla, sorumluluğu ona devretmeye çalıştığında kendi evinde ev sahipliği yapmayı kesin bir dille reddetmişti.

Artık yeni doğan ve yürümeye başlayan çocuk dönemini geride bıraktığımıza göre, Bailey ve ben bu görevi üstlendik ve bu benim için hiç de sorun değil.

Miranda tsks. "Oh, dur."

Shayla, "Hepinize en başından beri huzurumdan çok keyif aldığımı söyledim," diyor.

Lainey bir savaş çığlığı atar ve falsolu bir atış yaparak Grayson'ın burnuna aşırı doldurulmuş bir su balonu isabet ettirir.

"Oh evet, gerçekten huzurlu," diyorum alaycı bir şekilde, inleyen James'e kıkırdarak.

Grayson sinirlenmek yerine manyak gibi güler ve kendi iki yumruğunu ona doğru fırlatır. On dört yaşında olan Grayson'ın boyu bir metreye yaklaşıyor ve uzun bacaklarına çok fazla güç sığdırıyor. Lainey ise inatla 1.80'in altında

kalmaya devam ediyor,

Tökezleyerek geri çekildi ve balonlardan birinin isabet ettiği elini yanağına götürdü. Grayson peşinden koşarken yanımızdan geçip eve giriyor ve çok sert attığı için özür diliyor.

James ayağa kalkıyor ama Shayla bileğini tutuyor. "Kendi başlarına halletmelerine izin vermenin zamanı gelmiş olabilir," diyor yorgun bir iç çekişle.

"Ama-"

"Hallederler, merak etme." James sandalyesinde geriye doğru yığılır.

Bailey plastik su bardağındaki son buz parçasını da alıp boynuna ve göğsüne sürüyor. "Biraz daha buz aldığımda onları kontrol edeceğim," diyor, çim sandalyesinde öne doğru eğiliyor ve kendini havalandırmak için örtüsünü sıkıştırıyor.

Ayağa kalkıyorum. "Ben bakarım. Neden serinlemek için havuza girmiyorsun?"

"Hayır, teşekkürler." Miranda çocuklar için anaokulunun ne zaman başlayacağını sorduğunda annesine dönmeden önce bana küçük, minnettar bir gülümseme veriyor.

Brianna'nın getirip mutfak adasına bıraktığı toplu paketten yeni bir kırmızı Solo bardak alıp içeri girerken kaşlarımı çatıyorum. Güneş batmaya başlamasına rağmen dışarısı hâlâ yüz derecenin üzerinde ve Bailey bugün bir kez bile havuza girmedi. *Düşündüm* de... Bu beni derinden etkiledi. Ev sahibi olduğumuzda *asla* havuza girmez. Neden şimdi fark ettim ki?

Fincanı buzdolabımızın buz makinesinden temiz buzla doldururken Grayson'ın koridordaki banyonun kapısını çalmasını ve Lainey'nin kapıyı açıp yanağını görmesi için onu içeri almasını sağlamaya çalışmasını geçiyorum. Açık karamel kahverengisi yatak odama giriyorum ve neredeyse bitmek üzere olan telefonumu şarja takmak için krem rengi döşemeli kral yatakta yanımdaki komodinin üzerindeki şarj aletini alıyorum.

Bailey'e buzlu bardağını vermek için koridora ve dışarı çıktığımda Grayson ortadan kaybolmuştu,

herkes gidene kadar kalan saatleri geri sayıyor.

Sonsöz - İkinci Bölüm

Bailey

Temizliğe yardım etmek ve çim sandalyeleri ile masaları kaldırmak için geç saatlere kadar kalan aile üyelerimizle vedalaştığımızda saat gece yarısını dakikalar geçiyordu. Çocuk odasındaki kızları kontrol ediyoruz, her birinin yakında büyüyecekleri kendi yürümeye başlayan çocuk yatakları olmasına rağmen Mali'nin yatağında birlikte kıvrılmışlar. Eve ikinci katı ekledikten sonra da birbirlerinin odalarında kalacaklarından şüphem yok, böylece büyüdüklerinde her birinin kendine ait bir odası olacak.

Üstümdeki örtü terden yapış yapış olmuş ve tenimi kirletiyor. Isaiah ve ben ana banyoya girdiğimizde soğuk bir duş beni çağırıyor.

"Kahretsin, ön kapıyı kilitlemeyi unutmuşum," diyor Isaiah, son birkaç saattir ilk kez yanımdan ayrılırken.

Telefonum saniyeler sonra bir bildirimle çaldığında duşun düğmesini çeviriyorum.

Aşkım: dışarı gel

Metnin altında, havuzun kenarına yaslanmış, su altı ışıkları koyu tenini aydınlatan yüzünün ve çıplak omuzlarının bir fotoğrafı var. Sadece şakaklarında büyüyen küçük bir gümüş yama var ki

her zaman kızlardan ve onların maskaralıklarından kaynaklanıyor - tabii ki bunu benden alıyorlar.

Duşı kapattım, sonra sadece mutfak lambasının açık olduğu evin içinde parmak uçlarımla ilerledim. Fransız kapılarını ses çıkarmamaları için yavaşça açıyorum ve arka verandaya çıkıp geceye adım atıyorum. "Isaiah?"

Isaiah oturmamı istediği yeri işaret ediyor ve telefonunu yanımdaki betonun üzerine koyuyor. O kadar uzun boylu ki derinlerde sadece omuzlarının ve başının üst kısmı suyun üzerinde durabiliyor. Ayaklarımı suya bıraktığımda baldırlarımı sevgiyle okşuyor.

"Yaklaş," diyor boğuk bir fısıltıyla, ellerini bacaklarımdan turuncu örtümün eteklerine doğru kaydırarak. "Daha yakına," diye tekrar işaret ediyor, ta ki kışım kenardan sarkana, bacaklarım vücudunu dizlerimin arasına sığdırmak için genişçe açılana kadar. "Mükemmel." Isaiah gözlerimin içine bakıyor ve alçak sesle, "Elbiseni çıkar meleğim," diyor.

Bacaklarımı sudan çıkarıyorum.

Beni durdurmak için ayak bileklerimden tuttu. "Ne yapıyorsun?" "Hadi içeri girelim."

Ayak bileklerimden çekiştiriyor. "Hayır. Seni burada istiyorum."

Kıpırdanıyorum, yanağımın içini ısırıyorum. Başımı geriye atıp görünen birkaç yıldıza bakıyorum ve onun talimatlarını takip etmek isteyip istemediğime karar vermeye çalışıyorum.

"Şimdi, meleğim."

İsteksizce bacaklarımı tekrar suya bırakıyorum ve eteğimi başımın üzerinde yukarı doğru çekmeye başlıyorum, nefes almakta zorlanana kadar karnımı olabildiğince sıkıyorum.

"Nefes al bebeğim," diye sesleniyor sessizce, kalçalarımın iki yanındaki bikinimin bağlarını parmaklıyor.

Tek parça yerine bu mayoyu almakla ne halt ettiğimi bilmiyorum. Havadan küçük yudumlar alıyorum ve hala karın kaslarımı sıkarak ellerimin üzerine yaslanıyorum.

"Nefes al dedim." Fiyonkları çözüyor ve kırmızı bikini altımın önünü aşağı çekerek amımı ortaya çıkarıyor. Ayak bileklerimden tutup dizlerimi yukarı iterek ayaklarımı kenara koyduğunda, her şeyi tutmaya çalışmaktan neredeyse bayılacaktım. "Nefes al!" diye fısıldıyor ve kalçamın yan tarafına hafifçe vuruyor.

Nefes nefese kalıyorum ve örtümü elime alıp ortama doğru sürüklüyorum.

Isaiah homurdanıyor, örtüyü ellerimden çekip alıyor ve arkamdan suya fırlatıyor.

"Bunu neden yaptın?"

Ayak bileklerimi iki kez sıkarak ayaklarımın betona basmasını sağlıyor. "Neden karnını içine çekiyorsun ve vücudunu saklamaya çalışıyorsun?" Bir elini yukarı kaydırarak am dudaklarımı ayırıyor, klitorisimi çabucak buluyor ve başparmağıyla masaj yapıyor.

Diğer elini yumuşak göbeğimi ve son derece acı verici, kaşıntılı çatlaklarla desenli ekstra gevşek derimi avuçlamak için kaydırduğında onu durdurmaya çalışırken bile bir inlemeye izin verdim. Hamilelik öncesi kilomdan sadece 15 kilo daha ağır olabilirim ama üçüzleri taşıdıktan ve sezaryenle doğurduktan sonra vücudum asla eskisi gibi olmayacak. Sezaryen yaramın bazı kısımları tamamen uyuşmuş durumda, diğer bölgeler ise hala hassas ve bir tezgâha ya da sandalyeye çok fazla eğildiğimde acıyor.

"Çünkü..." Klitorisime daha fazla baskı uyguladığında ve sağ dizimin iç kısmını öptüğünde tekrar inliyorum

"Çünkü ne?" Isaiah klitorisimi bırakıp dizlerimi yanlara, kaldırıma doğru itiyor, böylece daha da açıkta kalıyorum. Bileğini büküyor ve bir parmağını içime sokuyor, çekerken de kıvırıyor. "Söyle bana."

"Çünkü senin görmeni istemiyorum."

"Neyi gördün mü?" İkinci bir parmağını içime sokuyor, klitorisimle daha kabaca oynuyor. "Benim -seni saplantı haline getirmiş kocanın- nerede olduğunu görmemi istemiyorsun."

Sen -karım ve hayatımın aşkı- bal arılarımı mı taşıdın? Söyleyeceğin şey bu muydu?" Isaiah diğer kalçama vuruyor, sonra parmaklarını içimde daha derine sokuyor ve daha hızlı sokup çıkarıyor.

"Tanrım, evet!" Sesimi bastırmak için hemen dudağımı ısırıyorum ve kalçalarımı döndürmek için ellerime daha fazla ağırlık veriyorum.

"Evet, bu yüzden mi saklanıyordun, yoksa *evet*, bu iyi hissettiriyor mu?" "İkisi de," diye inlemeler arasında itiraf ediyorum.

"Angel," diyor Isaiah şaşkın bir sesle, parmakları bir an için titriyor. "Neredeyse beş yıldır her gece seni çıplak görüyorum ve hamilelik öncesi, sırası ve sonrasındaki tüm aşamaları sayıyorum. Peki neden şimdi saklamaya çalışıyorsun?"

"Bu şekilde değil," diyorum, başımı omuzlarımda asılı kalacak şekilde geriye atıyorum ve onu tekrar harekete geçirmek için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum. Isaiah parmaklarını çekip iç kalçalarım dokunduğunda inliyorum, ta ki başımı kaldırıp ona bakana kadar.

İncinmiş ve kafası karışmış bir halde, kaşları yeni kraliyet mavisi çerçeveli gözlüklerinin arkasında birbirine kenetlenmiş. "Ne demek 'böyle değil'?"

İçimi çekiyorum, doğruluyorum ve kollarımı karnımın önünde kavuşturuyorum, orgazm olmak için çabalıyordum. "Yani, otururken ve her yerim... tombulken değil."

"Bailey..." Isaiah bileklerimi tutup karnımdan çekerken nazik davranıyor. "Üsttesin, en azından zamanın yarısında sikime biniyorsun. Bunu gördüm. Buna *bayılıyorum*."

"Evet, ama sadece geceleri tüm ışıklar kapalıyken."

Isaiah sanki ona yumruk atmışım gibi sendeleyerek geri çekiliyor ve ben de onun tamamen çıplak olduğunu, sertleşmiş aletinin suyun içinde sallanmakta olduğunu fark ediyorum. "Nasıl... nasıl fark etmedim?"

"Uyku yoksunluğu mu? Baba beyni mi? İş entrikaya geldiğinde hâlâ oldukça iyiyim," diye gülüyorum, ama şakam yavan kalıyor.

"Ben de en az James kadar bilgisizim," diye fısıldıyor göğsünü ovuşturarak. "Bunca zamandır mucizevi vücudunu saklıyordun, kendin hakkında belli bir şekilde hissediyordun ve benim hiçbir fikrim yoktu."

Yapmamaya karar verdiğim halde duygularımı sakladığım için kendimi biraz boktan hissediyorum ve benimle oynamayı bıraktığı için amımın dışarıda kalmasından da rahatsız oluyorum ve bikini altımın bir tarafını düzeltiyorum. Özür dilemeye başlıyorum, sonra Isaiah beni havuzun kenarından kollarının arasına çekince irkiliyorum. İnlememin sebebi kısmen soğuk suyun terli ve aşırı ısınmış tenimi serinletmesi, kısmen de Isaiah'nın kocaman sikinin kıcıma sürtünmesi, bikini altımın kaybolması.

Havuzun dibine dokunamadığım için ona tutunuyorum ve o da bizi sığ uca doğru yüzdürüyor, orada sıfır girişli eğimin dibine oturuyor ve beni kucağına oturtuyor, yüzüm ona dönük, kalçalarım su yüzeyinin üzerinde. Gözlüğünü takmadan önce üzerindeki su damlacıklarını üflüyor, sonra dirseklerinin üzerine yaslanıp bakışlarını karnıma dikeyyor ve bir kez bile gözünü kırpmıyor.

Dışarısı karanlık olsa da, havuzdaki tüm yan ışıklar açıkken her şeyi görebiliyor ve ellerim karnımı örtme dürtüsüyle seğiriyor. Onların seğirdiğini görüyor. Ne kadar rahatsız olduğumu görüyor. Karnımı içeri çekmeye çalıştığımı görüyor.

Isaiah güçlü çenesini kenetliyor. "O muhteşem vücudunu benden saklamaya cüret etme. Aletimi sürerken meleğimin her santimini görmek istiyorum." Önümde dimdik duran, soğuk suya rağmen sert ve zonklayan uzun sikini başıyla işaret ettiğinde içim ihtiyaçla kasılıyor. "Şimdi üzerine otur."

Vücudunun üst kısımlarına doğru manevra yaptığında mavi fayans dizlerimin üzerinde pek rahat durmuyor ama katlanılabilir bir durum, özellikle de sikini avuçlayıp içime aldığında, kabzasına kadar oturtana kadar kalçalarımı döndürdüğümde.

"Tanrım," diye inledim, iç duvarlarımı onun kalın şaftının etrafına sıkıştırarak. İşte *bu* kadar uzun ve sıcak bir günün ardından ihtiyacım olan şey buydu.

Isaiah zevk dolu bir nefes verir. "Çok ıslak ve sıkı. İşte böyle, meleğim. Şimdi ellerini arkanda birleştir ve zıpla."

Normalde öne doğru eğilir ve kollarımı göğüs kaslarına dayardım, böylece memelerim kabarır ve dikkatini göbeğimden uzaklaştırırdım. Ama kollarım arkamda olduğu için bunu yapamayacağım.

Yine de ne derse yapıyorum.

Isaiah'nın nefesi kesiliyor ve siki içimde şişiyor. "Güzel," diye fısıldıyor saygıyla, bir kalçamı kavrayıp diğer eliyle göbeğimi avuçlayabilmek için sırtını fayansların üzerine tamamen indiriyor. Ben yavaşça onun uzunluğunun üzerinde aşağı yukarı hareket etmeye başlarken o yumuşak göbeğime bakıyor. Ve sonra elleri bir anda her yerde, bikinimin üstünü çekip çıkarıyor, böylece göğüslerimin zıplamasını ve benimle birlikte sallanmasını izleyebiliyor. "Büyüleyici. Gerçek bir melek. Burası," diyor iki elini belime götürerek, "bebeklerimin sevdiğim kadının içinde güvenli ve güçlü bir şekilde büyüdüğü yer. Bunu *seviyorum*," diye vurguluyor. Beni sırtüstü yatırdığında defalarca öptüğü sezaryen yara izimi parmağıyla hafifçe çiziyor. "Her bir santimetrekareni, Bailey."

Ve ben ona inanıyorum. Yüzde yüz kesinlikle, bana doğruyu söylediğine inanıyorum. Bu baş döndürücü bir duygu, neredeyse dört yıllık güvensizliği serbest bırakmak.

Adını haykırıyorum, öne doğru eğilip onu öpmek için yüzünü kucaklarken ona uzanıyorum. "Özür dilerim," diyorum nefes nefese kalarak. "Saklandığım için özür dilerim."

"Bir daha benden asla saklanma meleğim," diyor usulca. Beni yakın tutmak için iki elini belime bastırıyor. "Tek bir damla gözyaşı, şüphe ya da güvensizlik olmasın. Hepsini istiyorum, duydun mu beni?"

Dudaklarımızı birbirine değdirerek başımı sallıyorum. "Seni duyuyorum, aşkım." "Bana söz ver ve sözünü tut."

"Söz veriyorum."

Sonra dudaklarımızı birleştiriyor ve kalçalarını aşağı yukarı pompalayarak beni alttan beceriyor. Ona boşalmaya yakın olduğumu söyler söylemez, bana oturmamı ve ellerim arkamda olacak şekilde tekrar arkama yaslanmamı söylüyor. Tereddüt etmeden yapıyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum ve ikimiz de mutluluğun sınırından geçerken onunla birlikte hareket ediyorum.

Isaiah beni çırılçıplak içeri taşıyor, duş alırken banyodaki tüm ışıkları açıyor, böylece ben vücudumun her yerini sabunlarken beni dikkatle ve aç bakışlarla izleyebiliyor. Yatakta birbirimize sarılana kadar hatırlamıyorum.

*Şimdi her zamanki gibi iyi
bir zaman.* "Nereye
gidiyorsun, B?"

Daha dün yapmış olabileceğim gibi, bornoz giymeden ince beyaz bir hediye kutusuyla banyoya girip çıkıyorum. Isaiah'nın yanındaki hafif yanık turuncu yorganın altına girmeden önce yatağın Isaiah'nın tarafındaki yağlı bronz ve cam taraklı lambasını açıyorum.

"Sakladığım başka bir şey daha var," diyorum endişeyle, kutuyu ona uzatırken. "Yarına kadar bekliyordum ama..."

O oturur yukarı ve eğilir karşı ve
Yastıklı kutuyu almadan önce gözlüklerini takıyor.

"Nedir bu?" "Aç şunu." Kutuyu açtığında yanağımın içini
çiğniyorum.

Çıktıyı ikiye böldüm ve sessizce okudum.

"Bunu neden yazdırdın?" dediğinde sesinde bir gerginlik var.

"Tahmin et bakalım," diye fısıldıyorum alaycı bir tavırla, çıktının altındaki kutuya yerleştirdiğim şeyi eline aldığı anda gözlerinin nasıl açıldığını izliyorum.

Isaiah gözlüklerini çıkarıp komodinin üzerine bırakıyor, eli yatağın üzerinde gevşiyor. "Hayatta olmaz."

"Özür dilerim!" Gıcırđıyorum.

Kutu, pozitif gebelik testi ve Mara'nın arkadaşı Penelope'nin araştırmamı söylediği vazektomi başarısızlık istatistiklerinin çıktısı, Isaiah yorganı yataktan çekip üstüme yuvarlandığında havada uçuşuyuyor. "Bu gerçek hayat mı?"

Burnu tam benimkine değiyor ve ensesini kavırıyorum. "Evet. Çok üzgünüm."

"Bailey... Tanrım. Üzgün olduğunu söylemeyi kes, meleğim." "Yani... kızgın değil misin?"

"Vasektomim başarısız olduğu için *sana* kızgın mısın?" Isaiah neşeli bir gülümsemeye bürünüyor. "Hayır! Bu lanet prosedürü yaptırdığımdan beri duyduğum en iyi haber."

"Ciddi olamazsın."

"Çok ciddiyim." Isaiah beni nefes nefese öpüyor, kollarını altımdan geçiriyor ve vücut ağırlığıyla beni yatağa yapıştırıyor.

"Ama artık çocuk sahibi olmayacağımızı söylemiştik."

"Ve doğa aksini söyledi." Bundan oldukça memnun görünüyor.

"Ama ya yine üçüzlerimiz olursa?" Bu düşünceyle bayılıyorum... ve ayrıca onun vücut ağırlığı beni eziyor.

Isaiah sonunda sırtını sıvazladığımda nefes alamadığımı anlıyor ve yatakta kıpırdanarak beni kalçamdan kalçama ve yakında yeniden yuvarlaklaşmaya başlayacak olan karnımın her yerine öpüyor.

"Başka bir üçüz bebek sahibi olma ihtimali çok yüksek. Bir daha olmayacak." Duraklıyor ve yukarı bakıyor. "Ama olsaydı... bu sefer üç erkek çocuk sahibi olmak çok güzel olurdu. Burada işler biraz yoluna girerdi."

"Tanrım, uğursuzluk getirme."

* * *

Ultrason teknisyeni çubuğu karnımın üzerinde gezdirip ekranın farklı yerlerini göstererek ilk ultrasonda bize söylenenleri tekrar teyit ettiğinde, bu sefer sadece *bir* bebeğimiz olacağını söylediğinde, rahatlamış bir şekilde gülerek "Oh, şükürler olsun," diye haykırıyorum.

Isaiah elimi sıkıyor ve teknisyen bebeğimizin cinsiyetini göstermek için çubuğu tekrar hareket ettirdiğinde sırtıtıyor. "Bir oğlan." Hatta gururla gülümseyerek biraz gözyaşı döktü. "Küçük Isaiah Junior."

Kızlarımıza herhangi bir aile ismi vermediğimiz için "Ehh, bu isme tam olarak ikna olduğumdan emin değilim" diyorum.

"Ya o ya da Samwise," diyor kaşlarını kaldırarak. "Yüce Tanrım, hayır." Teknoloji daha fazla yayıldığında biraz zıplıyorum

Karnıma soğuk jöle sürerek çubuğu hareket ettirmeye ve bebeğimizin anatomisinin fotoğraflarını çekmeye devam etti.

"Cassian?"

Gözlerimi deviriyorum. "Bunlar iyiye değil, kötüye gidiyor." Bana arsız bir gülümseme veriyor. "Hans?"

"Artık benimle dalga geçtiğini biliyorum." Gülüyorum, ama teknisyen fısıldadığında aniden kesiliyor, "Bekle. Sanırım görüyorum..."

"Hayır!" Gözlerimi ekrana diktikten sonra başımı sallıyorum. "Bir bebek görüyorsun. Bu kadar. Söylediğin buydu!"

"Tebrikler, siz ikiniz. İkizler! Bir oğlan daha!"

"Samwise ve Cassian." Isaiah derisinin içinde titreşiyor, kulaktan kulağa genişçe gülümsüyor, gözlüklerini yüzüne çarpıtıyor.

Teknisyenin önlüğünü tutup onu sarsmaktan vazgeçiyorum. "Söz ver bana, bunlar sadece ikizler. Lütfen,

lütfen, lütfen," diye vurguluyorum.

Teknisyen sonraki otuz dakikayı çubuğu karnımın etrafında gezdirerek geçirdi ve bize defalarca sadece

iki bebek.

Isaiah kesinlikle parlıyor. "Üçüncü bir kişi olmadığından kesinlikle emin misin?" Kendi kendine "Samwise, Cassian ve Hans" dediğinde boğazını yumruklamak istiyorum.

* * *

Gerçekten doğum yapana kadar teknisyene inanmamıştım, sürpriz bir üçüncü bebeğimiz olacak diye ödüm kopuyordu. Isaiah, altın yıldız desenli beyaz kundak bezlerine sarılmış, isimleri henüz belli olmayan iki oğlunu kucağına almış, yüzündeki dehşet ifadesiyle bana bakıyordu. "Beş yaşın altında beş çocuğumuz var."

Başımı sallıyorum, ikinci bir sezaryenden sonra iyileşirken bir ya da iki yıl daha uykusuz kalmaktan ve meme uçlarımın çiğ kalmasından aynı derecede korkuyorum.

"Beş çocuk," diye

vurguluyor.

"Biliyorum."

"Beş!"

"Biliyorum!"

Yutkunuyor. "Biz hallederiz," diyor zorlukla nefes alarak.

"Kesinlikle öyle," diyorum, başımı ileri geri sallıyorum çünkü dişlerimin arasından yalan söylüyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor, en az iki dakika boyunca gözlerini kırpmamıştı.

"Ben de seni seviyorum, aşkım."

Ve sonra dünya, ebeveynlerimizin gözlerini aramızda gezdirmesiyle tekrar odak noktasına geliyor. Aaron ve annem gülüyor, Nicole ve babam ise herhangi bir arıza belirtisi var mı diye endişeyle bizi izliyorlardı.

"Eğer numarasını istersen sana önerebileceğim iyi bir dadı tanıyorum." Shayla sorar.

"Evet!" Isaiah ve ben aynı anda bağıriyoruz.

"Jinx, double jinx," diyoruz aynı anda. Ve sonra gülümsüyoruz.

Başımı Isaiah'ya doğru eğiyorum. "Peki ya Jinx ve DJ?"

Isaiah ilk derin nefesini alıyor ve oğullarımızın isimlerini fısıldıyor, kıvrırcık kara saçlarını öpüyor.

Sonbahar homurdanıyor. "Garipler."

-SON-

Ayrıca May Alder tarafından

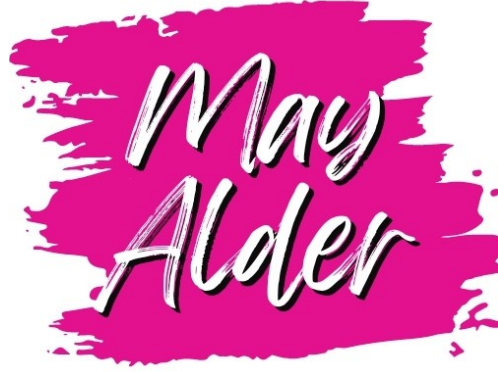
Berenson Trucking'in Büyük
Çocukları: [Kaçak Kasırga](#)

Onların
Melekleri:
[Gardiyanın Meleği](#)
Onun Acımasız
Meleği

Arsız Bir Roman:
(bağımsız seri)
[Üzgünüm Baba Bay](#)
[Hall'un Günışığı](#)
[Arka Koltuk Bebek](#)
[Kirada Kısa](#)

Diğer Bağımsızlar:
[İntikam](#), [Penelope](#)

B. Sobjakken ile birlikte
yazılmıştır: [Süt Adam](#)

Yazar Hakkında

May Alder, yıllardır zihninde demlenen hikayeler için hayatı boyunca yaşadığı uyumsuz hayal kurma bozukluğuna ve yaygın #daddy sorunlarına teşekkür etmek istiyor. Bunları üretken bir şeye, olumsuz yerine olumlu bir şeye dönüştürme ihtiyacı, onu hikayelerini yazmaya ve onları dünyaya salmaya teşvik etti.

[BÜLTENİME ABONE OL](#) [FACEBOOK](#)
[INSTAGRAM](#)
[TIKTOK](#)
[GOODREADS](#)
[PINTEREST](#)
[WEB SITESİ](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.